

၄၂၇၃

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

အဘိဓမ္မာပိဋကတ်

ကထာဝဋ္ဌာပိဋကတ်

ပြန်စာပြန်

ဒုတိယတွဲ

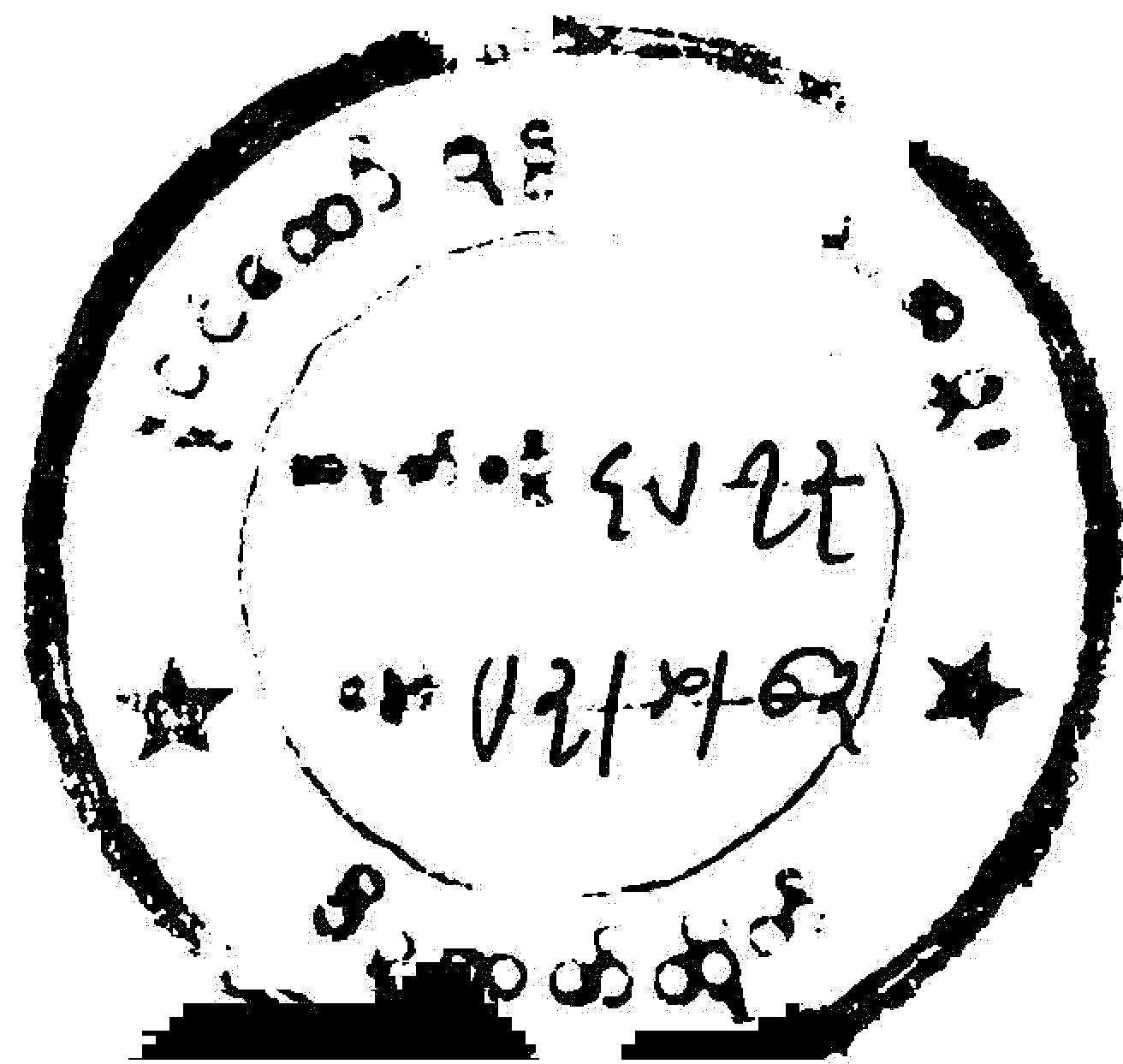
ပြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာဏာပွဲ
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၆

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၄

၁၉၆၃

၄၂၇၃

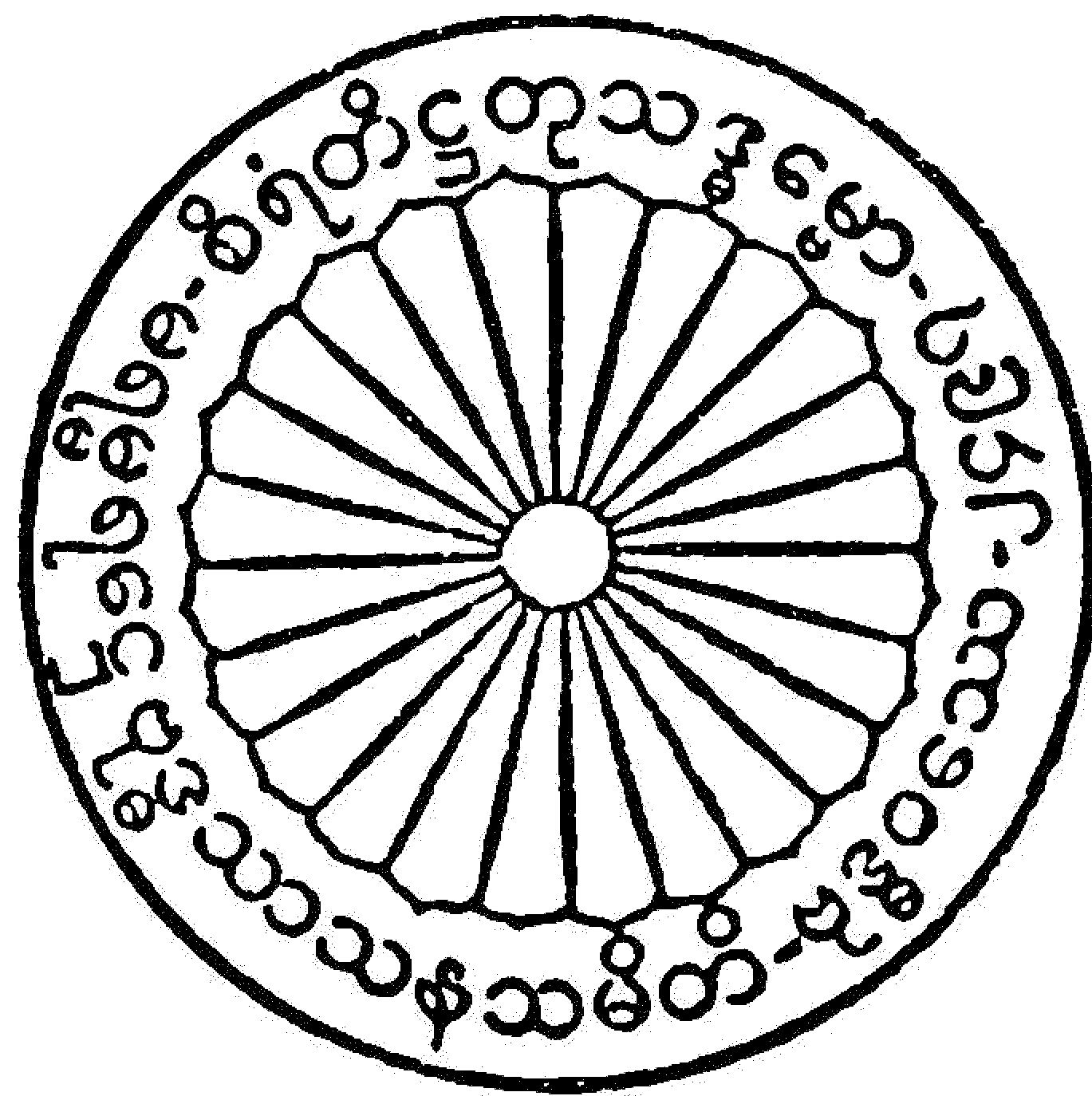
ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

အဘိဓမ္မာပိဋကတ်

ကထာဝတ္ထုပြုဋ္ဌတော်

မြန်မာပြန်

ဒုတိယတွဲ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့
ပံ့ပိုးတိုက်ပွဲ ရိုက်နှိပ်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာဘိကာ

ဦးရေ

	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၄၃) ၁-ဝိမုတ္တိကထာ	၁
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၄၄) ၂-အသေခဉာဏကထာ	၄
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၄၅) ၃-ဝိပရိတကထာ	၆
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၄၆) ၄-နိယာမကထာ	၁၀
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၄၇) ၅-ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ	၁၃
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၄၈) ၆-သမ္မုတိဉာဏကထာ	၁၄
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၄၉) ၇-စိတ္တာရမ္မဏကထာ	၁၅
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၅၀) ၈-အနာဂတဉာဏကထာ	၁၇
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၅၁) ၉-ပဋုပ္ပန္နကထာ	၁၉
၅-ပဉ္စမဝဂ်	(၅၂) ၁၀-ဖလဉာဏကထာ	၂၀
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၅၃) ၁-နိယာမကထာ	၂၂
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၅၄) ၂-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ	၂၅
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၅၅) ၃-သစ္စကထာ	၂၉
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၅၆) ၄-အာရပ္ပကထာ	၃၂
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၅၇) ၅-နိရောဓသမာပတ္တိကထာ	၃၄
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၅၈) ၆-အာကာသကထာ	၃၆
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၅၉) ၇-အာကာသောသနိဒဿနောတိကထာ	၃၈
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၆၀) ၈-ပထဝီဓာတုသနိဒဿနာတိအာဒိကထာ	၃၉
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၆၁) ၉-စက္ခုဋ္ဌိယံ သနိဒဿနန္တိအာဒိကထာ	၄၁
၆-ဆဋ္ဌဝဂ်	(၆၂) ၁၀-ကာယကမ္မံ သနိဒဿနန္တိကထာ	၄၂
၇-သတ္တမဝဂ်	(၆၃) ၁-သင်္ဂဟိတကထာ	၄၃
၇-သတ္တမဝဂ်	(၆၄) ၂-သမ္ပယုတ္တကထာ	၄၅
၇-သတ္တမဝဂ်	(၆၅) ၃-စေတသိကကထာ	၄၆
၇-သတ္တမဝဂ်	(၆၆) ၄-ဒါနကထာ	၄၈
၇-သတ္တမဝဂ်	(၆၇) ၅-ပရိဘောဂမယပုညကထာ	၅၂
၇-သတ္တမဝဂ်	(၆၈) ၆-ဣတောဒိန္နကထာ	၅၇
၇-သတ္တမဝဂ်	(၆၉) ၇-ပထဝီကမ္မဝိပါကောတိကထာ	၅၉
၇-သတ္တမဝဂ်	(၇၀) ၈-ဇရာမရဏံဝိပါကောတိကထာ	၆၃
၇-သတ္တမဝဂ်	(၇၁) ၉-အရိယဓမ္မဝိပါကကထာ	၆၆

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၇-သတ္တမဝဂ်	(၇၂) ၁၀-ဝိပါကောဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ	၆၉
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၇၃) ၁-ဆဂတိကထာ	၇၁
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၇၄) ၂-အန္တရာဘဝကထာ	၇၂
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၇၅) ၃-ကာမဂုဏကထာ	၇၉
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၇၆) ၄-ကာမကထာ	၈၃
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၇၇) ၅-ရူပဓာတုကထာ	၈၄
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၇၈) ၆-အရူပဓာတုကထာ	၈၆
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၇၉) ၇-ရူပဓာတုယာအာယတနကထာ	၈၉
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၈၀) ၈-အရူပေရူပကထာ	၉၄
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၈၁) ၉-ရူပံ ကမ္မန္တိကထာ	၉၆
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၈၂) ၁၀-ဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ	၁၁၁
၈-အဋ္ဌမဝဂ်	(၈၃) ၁၁-ကမ္မဟေတုကထာ	၁၁၅
၉-နဝမဝဂ်	(၈၄) ၁-အာနိသံသဒဿာဝိကထာ	၁၁၇
၉-နဝမဝဂ်	(၈၅) ၂-အမတာရမ္မဏကထာ	၁၁၉
၉-နဝမဝဂ်	(၈၆) ၃-ရူပံ သာရမ္မဏန္တိကထာ	၁၂၂
၉-နဝမဝဂ်	(၈၇) ၄-အနုသယာအနာရမ္မဏကထာ	၁၂၄
၉-နဝမဝဂ်	(၈၈) ၅-ဥာဏံ အနာရမ္မဏန္တိကထာ	၁၂၈
၉-နဝမဝဂ်	(၈၉) ၆-အတိတာနာဂတာရမ္မဏကထာ	၁၃၀
၉-နဝမဝဂ်	(၉၀) ၇-ဝိတက္ကန္တပတိတကထာ	၁၃၂
၉-နဝမဝဂ်	(၉၁) ၈-ဝိတက္ကဝိပ္ပါရသဒ္ဒကထာ	၁၃၃
၉-နဝမဝဂ်	(၉၂) ၉-န ယထာစိတ္တဿဝါစာတိကထာ	၁၃၄
၉-နဝမဝဂ်	(၉၃) ၁၀-န ယထာစိတ္တဿကာယကမ္မန္တိကထာ	၁၃၇
၉-နဝမဝဂ်	(၉၄) ၁၁-အတိတာနာဂတာသမန္နာဂတကထာ	၁၃၈
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၉၅) ၁-နိရောဓကထာ	၁၄၁
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၉၆) ၂-ရူပံ မဂ္ဂေါတိကထာ	၁၄၂
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၉၇) ၃-ပဉ္စဝိညာဏသမင်္ဂီဿမဂ္ဂကထာ	၁၄၅
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၉၈) ၄-ပဉ္စဝိညာဏာကုသလာပိအကုသလာပိတိကထာ	၁၄၈
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၉၉) ၅-သာဘောဂါတိကထာ	၁၅၀
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၁၀၀) ၆-ဒ္ဓိဟိသိလေဟိကထာ	၁၅၃
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၁၀၁) ၇-သိလံ အစေတသိကန္တိကထာ	၁၅၅
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၁၀၂) ၈-သိလံနစိတ္တန္တုပရိဝတ္တိတိကထာ	၁၅၉
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၁၀၃) ၉-သမာဒါနဟေတုကထာ	၁၆၁
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၁၀၄) ၁၀-ဝိညတ္တိသိလန္တိကထာ	၁၆၃
၁၀-ဒသမဝဂ်	(၁၀၅) ၁၁-အဝိညတ္တိဒဿိလျန္တိကထာ	၁၆၄
၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၀၆-၁၀၈) ၁-ပ-တိသောပိအနုသယကထာ	၁၆၆

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၀၉)	၄-ဥာဏကထာ	၁၇၄
၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၁၀)	၅-ဥာဏံ စိတ္တဝိပုယုတ္တန္တိကထာ	၁၇၅
၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၁၁)	၆-ဣဒ္ဓိဒုက္ခန္တိကထာ	၁၇၈
၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၁၂)	၇-ဣဒ္ဓိဗလကထာ	၁၈၁
၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၁၃)	၈-သမာဓိကထာ	၁၈၄
၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၁၄)	၉-ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ	၁၈၅
၁၁-ကောဒသမဝဂ်	(၁၁၅)	၁၀-အနိစ္စတာကထာ	၁၈၆
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၁၆)	၁-သံဝရောကမ္မန္တိကထာ	၁၈၉
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၁၇)	၂-ကမ္မကထာ	၁၉၁
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၁၈)	၃-သဒ္ဓေါဝိပါကောတိကထာ	၁၉၄
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၁၉)	၄-သဋ္ဌာယတနကထာ	၁၉၅
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၂၀)	၅-သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာ	၁၉၇
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၂၁)	၆-ကောလံကောလကထာ	၂၀၀
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၂၂)	၇-ကေဗီဇိကထာ	၂၀၀
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၂၃)	၈-ဇီဝိတာဝေါရောပနကထာ	၂၀၁
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၂၄)	၉-ဒုဂ္ဂတိကထာ	၂၀၃
၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်	(၁၂၅)	၁၀-သတ္တမဘဝိကကထာ	၂၀၅
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၂၆)	၁-ကပ္ပဋ္ဌကထာ	၂၀၅
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၂၇)	၂-ကုသလပဋိလာဘကထာ	၂၀၇
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၂၈)	၃-အနန္တရာပယုတ္တကထာ	၂၀၈
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၂၉)	၄-နိယတဿနိယာမကထာ	၂၁၀
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၃၀)	၅-နိဝုတကထာ	၂၁၂
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၃၁)	၆-သမ္ဗုဒ္ဓိဘူတကထာ	၂၁၃
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၃၂)	၇-သမာပန္နောအဿာဒေတိကထာ	၂၁၅
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၃၃)	၈-အသာတရာဂကထာ	၂၁၇
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၃၄)	၉-ဓမ္မတဏှာအဗျာကတတိကထာ	၂၁၈
၁၃-တေရသမဝဂ်	(၁၃၅)	၁၀-ဓမ္မတဏှာနဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ	၂၂၁
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၃၆)	၁-ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ	၂၂၃
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၃၇)	၂-သဋ္ဌာယတနပုတ္တိကထာ	၂၂၇
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၃၈)	၃-အနန္တရပစ္စယကထာ	၂၂၈
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၃၉)	၄-အရိယရူပကထာ	၂၃၂
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၄၀)	၅-အညောအနုသယောတိကထာ	၂၃၄
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၄၁)	၆-ပရိယဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပုယုတ္တန္တိကထာ	၂၃၇
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၄၂)	၇-ပရိယာပန္နကထာ	၂၃၇
၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်	(၁၄၃)	၈-အဗျာကတကထာ	၂၄၁

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၄-စုဒ္ဓသမဝင်	(၁၄၄)	၉-အပရိယာပန္နကထာ	၂၄၃
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၄၅)	၁-ပစ္စယတာကထာ	၂၄၄
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၄၆)	၂-အညမညပစ္စယကထာ	၂၄၇
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၄၇)	၃-အဒ္ဓါကထာ	၂၄၉
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၄၈)	၄-ခဏလယမဟုတ္တကထာ	၂၅၁
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၄၉)	၅-အာသဝကထာ	၂၅၂
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၅၀)	၆-ဇရာမရဏကထာ	၂၅၃
၁၆-ပန္နရသမဝင်	(၁၅၁)	၇-သညာဝေဒယိတကထာ	၂၅၄
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၅၂)	၈-ဒုတိယသညာဝေဒယိတကထာ	၂၅၄
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၅၃)	၉-တတိယသညာဝေဒယိတကထာ	၂၅၅
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၅၄)	၁၀-အသညသတ္တုပိကကထာ	၂၅၈
၁၅-ပန္နရသမဝင်	(၁၅၅)	၁၁-ကမ္မုပဗယကထာ	၂၆၀
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၅၆)	၁-နိဂ္ဂဟကထာ	၂၆၄
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၅၇)	၂-ပဂ္ဂဟကထာ	၂၆၆
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၅၈)	၃-သုခါနုပ္ပဒါနကထာ	၂၆၈
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၅၉)	၄-အဓိဂယုမနသိကာရကထာ	၂၆၉
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၆၀)	၅-ရူပံဟေတုတိကထာ	၂၇၃
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၆၁)	၆-ရူပံသဟေတုကန္တိကထာ	၂၇၅
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၆၂)	၇-ရူပံကုသလကုသလန္တိကထာ	၂၇၇
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၆၃)	၈-ရူပံဝိပါကောတိကထာ	၂၇၉
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၆၄)	၉-ရူပံရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိကထာ	၂၈၁
၁၆-သောဠသမဝင်	(၁၆၅)	၁၀-ရူပါရူပဓာတုပရိယာပန္နကထာ	၂၈၂
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၆၆)	၁-အရဟတော ပုညုပဗယကထာ	၂၈၅
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၆၇)	၂-နတ္ထိအရဟတော အကာလမစ္စုတိကထာ	၂၈၇
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၆၈)	၃-သဗ္ဗမိဒ်ကမ္မတောတိကထာ	၂၈၉
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၆၉)	၄-ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓကထာ	၂၉၂
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၇၀)	၅-ဌပေတွာအရိယမဂ္ဂန္တိကထာ	၂၉၄
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၇၁)	၆-နဝတ္တဗ္ဗံသံသောဒက္ခိဏံပဋိဂ္ဂဏှာတိကထာ	၂၉၆
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၇၂)	၇-နဝတ္တဗ္ဗံသံသောဒက္ခိဏံဝိသောဓေတီတိကထာ	၂၉၈
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၇၃)	၈-နဝတ္တဗ္ဗံသံသောဘုဉ္ဇတိတိကထာ	၂၉၉
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၇၄)	၉-နဝတ္တဗ္ဗံပပမဟာပုလန္တိကထာ	၃၀၀
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၇၅)	၁၀-နဝတ္တဗ္ဗံဗုဒ္ဓဿဒိန္နံ မဟာပုလန္တိကထာ	၃၀၃
၁၇-သတ္တရသမဝင်	(၁၇၆)	၁၁-ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာ	၃၀၄
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၇၇)	၁-မနုဿလောကကထာ	၃၀၇
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၇၈)	၂-ဓမ္မဒေသနာကထာ	၃၀၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၇၉)	၃-ကရုဏာကထာ	၃၁၀
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၈၀)	၄-ဂန္ဓဇာတိကထာ	၃၁၂
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၈၁)	၅-ကေမဂ္ဂကထာ	၃၁၃
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၈၂)	၆-ဈာနသင်္ကန္တိကထာ	၃၁၅
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၈၃)	၇-ဈာနန္တရိကကထာ	၃၁၉
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၈၄)	၈-သဒ္ဓိသုဏာတိတိကထာ	၃၂၃
၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်	(၁၈၅)	၉-စက္ခုနာရူပံပဿတိတိကထာ	၃၂၅
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၈၆)	၁-ကိလေသဇဟနကထာ	၃၂၇
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၈၇)	၂-သုညတကထာ	၃၃၀
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၈၈)	၃-သာမညဖလကထာ	၃၃၂
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၈၉)	၄-ပတ္တိကထာ	၃၃၄
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၉၀)	၅-တထတာကထာ	၃၃၇
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၉၁)	၆-ကုသလကထာ	၃၃၉
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၉၂)	၇-အစွန္တိယာမကထာ	၃၄၀
၁၉-ကေုနဝိသတိမဝင်	(၁၉၃)	၈-ဣန္ဒြိယကထာ	၃၄၄
၂၀-ဝိသတိမဝင်	(၁၉၄)	၁-အသဉ္စိကထာ	၃၄၈
၂၀-ဝိသတိမဝင်	(၁၉၅)	၂-ဉာဏကထာ	၃၅၁
၂၀-ဝိသတိမဝင်	(၁၉၆)	၃-နိရယပါလကထာ	၃၅၃
၂၀-ဝိသတိမဝင်	(၁၉၇)	၄-တိရစ္ဆာနကထာ	၃၅၅
၂၀-ဝိသတိမဝင်	(၁၉၈)	၅-မဂ္ဂကထာ	၃၅၆
၂၀-ဝိသတိမဝင်	(၁၉၉)	၆-ဉာဏကထာ	၃၅၉
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၀)	၁-သာသနကထာ	၃၆၀
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၁)	၂-အဝိဝိတ္တကထာ	၃၆၂
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၂)	၃-သံယောဇနကထာ	၃၆၃
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၃)	၄-ဣဒ္ဓိကထာ	၃၆၄
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၄)	၅-ဗုဒ္ဓကထာ	၃၆၆
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၅)	၆-သဗ္ဗဒိသာကထာ	၃၆၇
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၆)	၇-ဓမ္မကထာ	၃၆၈
၂၁-ကေဝိသတိမဝင်	(၂၀၇)	၈-ကမ္မကထာ	၃၇၀
၂၂-ဗာဝိသတိမဝင်	(၂၀၈)	၁-ပရိနိဗ္ဗာနကထာ	၃၇၁
၂၂-ဗာဝိသတိမဝင်	(၂၀၉)	၂-ကုသလစိတ္တကထာ	၃၇၂
၂၂-ဗာဝိသတိမဝင်	(၂၁၀)	၃-အာနေုကထာ	၃၇၄
၂၂-ဗာဝိသတိမဝင်	(၂၁၁)	၄-ဓမ္မာဘိသမယကထာ	၃၇၅
၂၂-ဗာဝိသတိမဝင်	(၂၁၂-၄)	၅-၇-တိဿောပိကထာ	၃၇၆
၂၂-ဗာဝိသတိမဝင်	(၂၁၅)	၈-အဗျာကတကထာ	၃၇၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၂၂-ဗာဝိသတိမဝဂ်	(၂၁၆) ၉-အာသေဝနပစ္စယကထာ	၃၇၈
၂၂-ဗာဝိသတိမဝဂ်	(၂၁၇) ၁၀-ခဏိကကထာ	၃၈၀
၂၃-တေဝိသတိမဝဂ်	(၂၁၈) ၁-ကောဓိပ္ပါယကထာ	၃၈၂
၂၃-တေဝိသတိမဝဂ်	(၂၁၉) ၂-အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ	၃၈၃
၂၃-တေဝိသတိမဝဂ်	(၂၂၀-၄) ၃-ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာ	၃၈၃
၂၃-တေဝိသတိမဝဂ်	(၂၂၅) ၈-ပတိရူပကထာ	၃၈၇
၂၃-တေဝိသတိမဝဂ်	(၂၂၆) ၉-အပရိနိပ္ပန္နကထာ	၃၈၇

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ဒုတိယတွဲ မာတိကာ ပြီး၏။

ငြိုတင်သိမှတ်ရန် သင်္ကေတလက္ခဏာများ

“ ” ဤကဲ့သို့ ကော်မာပြုလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာပိုဒ်များမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး၏ ဆိုလိုသော အခြင်းအရာ ‘အာကာရ’ ဟု သိမှတ်ရန်။

‘ ’ ဤကဲ့သို့ ကော်မာပြုလျှင် ရှေ့က ကပ်လျက်ရှိသောပုဒ်နှင့် အဓိပ္ပါယ်သဘောတူ ဟု သိမှတ်ရန်။

“ ‘ ’ ” ဤကဲ့သို့ ကော်မာနှစ်ထပ်ပြုလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး၏ ဆိုလိုသောစကား အတွင်း၌ အခြားပြောဆိုပုံ စကားတရပ်ရှိနေသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

() ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြုလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ ပုဒ်သည် မူရင်း ပါဠိတော်တွင် တိုက်ရိုက်မလာ၊ မြန်မာအသုံးအနှုန်းအရ ပြည့်စုံစေရန် ဖြည့်စွက်သောပုဒ် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဒက်ခေါ် မျဉ်းတိုကိုပြုလျှင် စကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

[] ဤကဲ့သို့ ကွင်းချိပ်ကိုပြုလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာများမှာ ရှေးနည်းတူ ဆက်လက်ပြု လုပ်ရန် (ဖော်ထုတ်ရွတ်ဆိုရန်) မှာထားသော စကားများ ဖြစ်သည် ဟု သိမှတ်ရန်။

၁-၂-ဤကဲ့သို့ စာသားအတွင်း၌ ဂဏန်းကိုပြုလျှင် ၎င်းဂဏန်းရှေ့၌ ကပ်လျက်ရှိသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်စေရန် စာမျက်နှာအောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြား ဂဏန်း အစဉ်အလိုက် ဖော်ပြထားသည်ဟု သိမှတ်ရန်။ * ဤကဲ့သို့ ချားပွင့်ပြရာ၌လည်း ထိုအတူပင် မှတ်သားရန်ဖြစ်ပါသည်။

**ကဏာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပဋိပသောက
ဆရာတော်များ**

- ၁။ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဟင်္သာတမြို့။
- ၂။ ။ ဦးဉာဏတ္ထရာ ။ သာသနာ့ရိပ်သာ ပဲခူးမြို့။
- ၃။ ။ ဦးဥတ္တမဗုဒ္ဓိ ဇေတဝန်ဆရာတော် မုံရွာမြို့။
- ၄။ ။ ဦးပါလိတ မင်းကျောင်းဆရာတော် မြစ်သား။
- ၅။ ။ အရှင်စန္ဒဇောတိ သိရီသောမာရုံကျောင်း ကံကြီး မသွင်မြို့။
- ၆။ ။ ဦးဓမ္မာလောက မြတောင်ချောင်ဆရာတော် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး။
- ၇။ ။ ဦးဣန္ဒာစာရ သာသနောဒယကျောင်း သရက်တောတိုက် ရန်ကုန်မြို့။
- ၈။ ။ ဦးဝိသုတ ခေမာသီဝံတိုက် နတ်တလင်းမြို့ သာယာဝတီခရိုင်။
- ၉။ ။ အရှင်တိလောကသာရ ရွှေစာရုံကျောင်း ပေါင်းတလည်မြို့ ပြည်ခရိုင်။

**ကဏာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန် သြသာနသောဓေယျ-
ပတ္တပါဠက အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များ**

- ၁။ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ငါးဖယ်တူ ဟင်္သာတမြို့။
- ၂။ ။ ဦးဇောတိက ဇမ္ဗူ မိတ်ဆွေကျောင်း အရှေ့ပိန္နဲကုန်းတိုက် ရန်ကုန်မြို့။
- ၃။ ။ ဦးဝိသုတ ခေမာသီဝံကျောင်းတိုက် နတ်တလင်းမြို့။
- ၄။ ။ အရှင်တိလောကသာရ ရွှေစာရုံကျောင်း ပေါင်းတလည်မြို့ ပြည်ခရိုင်။

အဘိဓမ္မာပိဋက

တထာဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၅-ပဉ္စမဝဂ်(၄၃) ၁-ဝိမုတ္တိကထာ^၁

၄၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိမုတ္တိဉာဏ်အားလုံးသည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ဝိမုတ္တိဉာဏ်ဟူသောအမည်သည် ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ် ပစ္စဝေက္ခကာ ဤလေးပါးသော ဉာဏ်တို့၏ အမည်တည်း။ ထိုတွင် ဝိပဿနာဉာဏ်သည် နိစ္စ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှ လွတ်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း တဒဂ် ဝိမုတ္တိအဖြစ်ဖြင့် လွတ်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း ဝိမုတ္တိဉာဏ်မည်၏။ မဂ်သည် သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိမည်၏။ ဖိုလ်သည် ပဋိပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိမည်၏။ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်သည်ကား ဝိမုတ္တိကိုသိသောကြောင့် ဝိမုတ္တိဉာဏ်မည်၏။ ဤလေးပါးတို့တွင် ဖိုလ်ဉာဏ်သည်သာ မုချအားဖြင့် ဝိမုတ္တိမည်၏။ ကျန်သုံးပါးတို့ကိုမူ လွတ်မြောက်ပြီးဟူ၍၎င်း မလွတ်မြောက်သေးဟူ၍၎င်း မဆိုအပ်ကုန်။ ထို့ကြောင့် ဤမည်သောဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်၏ဟု မဆိုမူ၍ သာမညအားဖြင့်သာလျှင် ဝိမုတ္တိဉာဏ် (ဟူသမျှ)သည် ဝိမုတ္တမည်၏ဟု အယူရှိသော အနွကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကိုပယ်ဖျက်ရန် ဤဝိမုတ္တိကထာကို အားထုတ်တော်မူသည်။

၂။ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ပြောသည်။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ သိသောဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်။ အနာဂါမိဖိုလ်။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အရဟတ္တဖိုလ်၌ သိသောဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သေခဖြစ်သော အသျှင်အာနန္ဒာအား ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ဟု သိသည် မဟုတ်ပါလော။အသျှင်သာရိပုတြာထေရ်သည်၎င်း အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်၎င်း ‘မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ဟု သိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သေခဖြစ်သော အသျှင်အာနန္ဒာအား ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ဟု သိခဲ့ပါမူ ‘အသျှင်သာရိပုတြာထေရ်သည်၎င်း အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်၎င်း မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ဟု သိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

အသေခဉာဏ်ကထာ ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၄၅) ၃-ဝိပရိတကထာ^၂

၄၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီဆရာက ထိုဉာဏ်သည် အသေခဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ ဖြစ်သောကြောင့် ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ဟု သိသော ထိုအသေခဉာဏ်မည်၏ဟု အလိုရှိ၏။ အမှန်စင်စစ်ကား ထိုဉာဏ်သည် အသေခဉာဏ်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် မိမိဝါဒကို တည်စေသော်လည်း တည်စေသည်မမည်။

၂။ ‘အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပထဝီဟု ဖြစ်သော ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ဈာန်ကိုဝင်စား၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ဖောက်ပြန်သောဉာဏ်မည်၏’ဟု အယူရှိကြသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤဝိပရိတကထာကို ဟောတော်မူ၏။

၃။ သသမ္ဘာရပထဝီကိုမှီ၍ ဖြစ်သော ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် သသမ္ဘာရ ပထဝီမဟုတ်။ ဤဈာန်လာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌ ပထဝီဟု အမှတ်လည်း ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်သောဉာဏ်မည်၏ဟူသော အလိုဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။အနိစ္စ၌ အနိစ္စဟု ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခ၌ သုခဟု၎င်း။ပ။ အနတ္တ၌ အတ္တဟု၎င်း ။ပ။ အသုဘ၌ သုဘဟု၎င်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုဉာဏ်သည်) အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုဉာဏ်သည်) ကုသိုလ်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏^၃။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (ထိုဉာဏ်သည်) ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ ရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနိစ္စ၌ နိစ္စဟု ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ ထိုဖောက်ပြန်ခြင်းသည်လည်း အကု သိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန် မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခ၌ သုခဟု၎င်း အနတ္တ၌ အတ္တဟု၎င်း အသုဘ၌ သုဘဟု၎င်း ဖောက်ပြန် မှု ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဖောက်ပြန်မှုသည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု ၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

၁။ သကဝါဒီဆရာကား လက္ခဏပထဝီသည်၎င်း သသမ္မာရပထဝီသည်၎င်း နိမိတ္တပထဝီသည်၎င်း ပထဝီ နက်သည်၎င်း ထိုအလုံးစုံသည် ပထဝီပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုပထဝီတို့၌ ပထဝီဟူသော အသိဉာဏ်သည် ဖောက်ပြန်သော အသိဉာဏ် မဟုတ်။ အနိစ္စ၌ နိစ္စဟု ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်သာလျှင် ဖောက်ပြန် သောဉာဏ်မည်၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကိုမေးသည်။

၂။ ဝိပလ္လာသလက္ခဏာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ သေခပုထုဇဉ်ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သောတာပတ္တိဖိုလ်)သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သကဒါဂါမိ)ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သကဒါဂါမိ)ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (အနာဂါမိ)ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (အနာဂါမိ)ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (အရဟတ္တ)ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဝိမုတ္တိကထာ ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၄၄) ၂-အသေခဉာဏကထာ^၁

၄၂၁။ သကဝါဒီ။ ။ကျင့်ဆဲ ‘သေခ’ပုဂ္ဂိုလ်အား ကျင့်ပြီး‘အသေခ’ ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

၁။ အာနန္ဒာမထေရ် အစရှိကုန်သော သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့က ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူပါပေ၏’ ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့် အသေခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်ရှိ၏ဟု အယူရှိကြသူ ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကိုပယ်ဖျက်ရန် ဤအသေခဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို သိသလော မြင်သလော၊ မြင်အပ်ပြီး သိအပ်ပြီး မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေပါသလော။^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို မသိသည် မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မမြင်အပ် မသိအပ် မျက်မှောက်မပြုအပ် ပြည့်စုံစေ၍ မနေအပ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေအပ် သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို မသိ မမြင်ခဲ့ပါမူ မမြင် အပ်၍ မသိအပ် မျက်မှောက်မပြုအပ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် မနေအပ်သေးခဲ့ပါမူ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေအပ်သေးခဲ့ပါမူ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍ အသေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို သိပါသလော မြင်ပါသလော၊ မြင်အပ်ပြီး သိအပ်ပြီး မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခ တရားကို သိသလော မြင်သလော၊ မြင်အပ်ပြီး သိအပ်ပြီး မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၂။ သကဝါဒီ။ ။သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် သေခပုဂ္ဂိုလ် သည် အသေခတရားကို မသိပါသလော မမြင်ပါသလော၊ မမြင်အပ် မသိအပ် မျက်မှောက်မပြုရသေး သည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် မနေရသေးပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေရသေးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် အသေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို မသိပါသလော မမြင်ပါသလော၊ မမြင်အပ် မသိအပ် မျက်မှောက်မပြုအပ် သည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် မနေရသေးပါသလော။ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေရသေးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိမဂ်၌ ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ကိုယ်တိုင်ရအပ်သော တရားကို သိသည်၏ အစမ်းအားဖြင့် နေသလောဟု ဆိုလိုသည်။
၂။ အောက် အဆင့်၌ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အထက် အထက်ဖြစ်သော ဉာဏ်မရှိခြင်းကို ပြလို၍ မေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိမုတ္တိဥာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဥာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဝိမုတ္တိဥာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်၏ ဥာဏ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ ရပြီးသူ သိပြီး သူ မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၏ ဥာဏ်ဖြစ်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဥာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်၏ ဥာဏ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ ရပြီးသူ သိပြီးသူ မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၏ ဥာဏ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိမုတ္တ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်၏ဥာဏ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ ရပြီးသူ သိပြီးသူ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသူ၏ ဥာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဥာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိမုတ္တ မည်ပါ၏။

၁။ မဂ်ဥာဏ်၏ အာသဝမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်သောသူအား ဥာဏ်သည် မဖြစ်သေးသောကြောင့် ဝိမုတ္တမမည်သည့်အဖြစ် ကို စောဒနာလို၍ သကဝါဒီက ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ဉာဏ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ ရပြီးသူ သိပြီးသူ မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၏ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၉။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၀။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွှတ်မြောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သောတာပတ္တိ)ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနိစ္စ၌ နိစ္စဟု ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်လတ်သော် ထိုဖောက်ပြန်မှုသည်လည်း ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခ၌ သုခဟု၎င်း။ပ။ အနတ္တ၌ အတ္တဟု၎င်း အသုဘ၌ သုဘဟု၎င်း ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်လတ်သော် ထိုဖောက်ပြန်မှုသည်လည်း ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝင်စားရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားခဲ့ပါမူ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ခဲ့၍ ရဟန္တာသည် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝင်စားရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဖောက်ပြန်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဖောက်ပြန်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သညာဝိပလ္လာသ စိတ္တဝိပလ္လာသ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သညာဝိပလ္လာသ စိတ္တဝိပလ္လာသ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသသည် မရှိပါ သလော။

၁။ ဝိပလ္လာသ လက္ခဏာမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ပထဝီနိမိတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား သညာဝိပလ္လာသ စိတ္တဝိပလ္လာသ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား ဖောက်ပြန်မှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ကသိုဏ်းအားလုံးတို့သည်ပင် ပထဝီဖြစ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိမိတ္တပထဝီသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပထဝီကို ပထဝီအားဖြင့် ဝင်စားသော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နိမိတ္တပထဝီသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပထဝီကို ပထဝီအားဖြင့် ဝင်စားသော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရှိခဲ့ပါမူ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကိုဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိမိတ္တပထဝီသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပထဝီကို ပထဝီအားဖြင့် ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

ဝိပရီတကထာ ပြီး၏။

၁။ အကြင်ဝတ္ထုသည် အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၏။ ထိုဝတ္ထုကို ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ဝင်စားသူ၏ ဉာဏ်သည် ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နိဗ္ဗာန်သည် ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသော ဝိပလ္လာသကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်နုတ်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပညာအားလုံးသည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ။ပ။ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ။ပ။ ဝါယောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ။ပ။ နီလကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ။ပ။ ပီတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ။ပ။ လောဟိတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ။ပ။ ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ။ပ။ အာကာသာနဉာယတနဈာန် ။ပ။ ဝိညာဏဉာယတနဈာန် ။ပ။ အာကိဉာယတနဈာန် ။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ။ပ။ အလှူကို လှူသူအား ။ပ။ သင်္ကန်းကို လှူသူအား ။ပ။ ဆွမ်းကို လှူသူအား ။ပ။ ကျောင်းကို လှူသူအား ။ပ။ သနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကိုလှူသူအား ပညာသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၃၃။ ပရဝါဒီ။ ။ဉာဏ်အားလုံးကို ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဉာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၄၈) ၆-သမ္မုတိဉာဏကထာ^၂

၄၃၄။ ပရဝါဒီ။ ။ပညတ်ကိုသိမှု သမ္မုတိဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပထဝီကသိုဏ်းသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁။ လောကုတ္တရာပညာကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ သစ္စာတို့သည် သမ္မုတိသစ္စာ ပရမတ္ထသစ္စာဟူ၍ နှစ်ပါးရှိသည်တို့ကို မဝေဖန်ကုန်၍ သစ္စာဟူသော စကားသာမညဖြင့် သမ္မုတိဉာဏ်သည်လည်း သစ္စာလျှင် အာရုံရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ဖျက်ဆီးရန် ဤသမ္မုတိဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ ပရမတ္ထသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီဆရာက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူ အား ဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပထဝီကသိုဏ်းသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပညတ်ကို သိသောဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟု ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။သမ္မုတိဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို လှူသူအား ဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သောဆေးကို ပေးလှူသူအား ဉာဏ်သည်ရှိသည်ဖြစ်၍ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သမ္မုတိဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသောအာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ တခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၃၅။ သကဝါဒီ။ ။သမ္မုတိဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိပါသလော အခြားအာရုံကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားစေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သမ္မုတိဉာဏကထာ ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၄၉) ၇-စိတ္တာရမ္မဏကထာ^၁

၄၃၆။ သကဝါဒီ။ ။စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာရှိသလော၊ အခြားအာရုံ မရှိသလော။

၁။ စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူသော စကားမျှကိုသာယူ၍ ထိုစေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်လျှင်အာရုံရှိ၏ ဟု အယူရှိသူ အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို တားမြစ်ရန် ဤစိတ္တာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ခိုင်မြဲသောမဂ် မရှိခဲ့ပါမူ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့ သည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဗောဇ္ဈင် တို့သည် မရှိခဲ့ပါကုန်မူ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၄၃၀။ သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိမဂ်၌ သိသောဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌ သိသောဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အရဟတ္တဖိုလ်၌ သိသောဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၃၁။ ပရဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မဂ်(သမ္မတ္တနိယာမ)သို့ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့ ။ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ “ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မဂ်(သမ္မတ္တနိယာမ)သို့ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့ ။ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် တရားကို ထိုးထွင်း သိခြင်းငှါ ထိုက်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် (မဂ်ဖြင့်) မမြဲသူ ပုထုဇဉ်အား နိယာမ(မဂ်)သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၄၇) ၅-ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ^၁

၄၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပညတ်ကို သိသော (သမ္မုတိ)ဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။သမ္မုတိဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏ ။^၃

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည် ပညတ်ကို သိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည် ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စေတောပရိယဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။စေတောပရိယဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏ ။^၆

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သူတပါးစိတ်ကို သိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့ သည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်အားလုံးသည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပညာအားလုံးသည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ ။^၇

၁။ ‘အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်ဟူသမျှအားလုံးသည် လောကုတ္တရာသာဖြစ်၏’ဟု ယူဆ၍ ‘ဉာဏ်အားလုံး သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သာဖြစ်၏’ဟု ယူသော အဇ္ဈကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤပဋိသမ္ဘိဒါ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ပထဝီကသိုဏ်းပညတ်၌ ဖြစ်သော သမာပတ္တိဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
၃။ နိရုတ္တိဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
၄။ ပုထုဇဉ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၅။ ပုထုဇဉ်၏ ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
၆။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
၇။ ကသိုဏ်းသမာပတ္တိပညာကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၄၆) ၄-နိယာမကထာ^၁

၄၂၈။ သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ(ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏ ၂။

သကဝါဒီ။ ။ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ) အား မခိုင်မြဲသော ‘ပုထုဇဉ်’ အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ)အား မမြဲသော‘ပုထုဇဉ်’အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ ၄။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ(ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ)အား မခိုင်မြဲသော (ပုထုဇဉ်)အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် မရှိပါသလော။

၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်တည်းဟူသော သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်လတ္တံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဤသူကား သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါထိုက်၏ဟု မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသောကြောင့် မြဲသော သဘော မရှိသော ပုထုဇဉ်သာလျှင် ဖြစ်လျက် မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့ သက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်ခြင်းငှါ ဤနိယာမကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ဥာဏ်ကို မြင်တော်မူ၍ ဤသူကား သစ္စာလေးပါးကို သိရန်ထိုက်၏ဟု အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၃။ မဂ်ဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား နိယာမမဂ်သို့ မရောက်ရန် ဥာဏ်မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ မရှိသောကြောင့်ပင် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၅။ မိမိဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၆။ ပဌမမဂ်ဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား တဖန် ထိုနိယာမမဂ် အကျိုးငှါ ဖြစ်သော ဥာဏ်မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မရိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား မခိုင်မြဲသော (ပုထုဇဉ်)အဖြစ်သို့ မရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား မခိုင်မြဲသော (ပုထုဇဉ်)အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မရိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား မခိုင်မြဲသော (ပုထုဇဉ်)အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၉။ သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ခိုင်မြဲသောမဂ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဥာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ(ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ ဣဒ္ဓိပုဒ်တို့သည်။ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဗိုလ်တို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်တူသည် ရှိပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်)အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ခိုင်မြဲသောမဂ်သည် မရှိပါသလော။

၁။ မိမိအယူနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်ဟူ၍ သိသော တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ် ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ဟူ၍ သိသော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြားအာရုံ မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂကင်းသောစိတ်ကို။ပ။ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို။ ဒေါသကင်း သောစိတ်ကို။ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်ကို။ မောဟကင်းသောစိတ်ကို။ ကျဉ်းမြောင်း သောစိတ်ကို။ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ကို။ မဟဂ္ဂုတ်စိတ်ကို။ မဟဂ္ဂုတ်မဟုတ်သောစိတ်ကို။ (မိမိထက်) မြင့်မြတ်ခြင်းရှိသော စိတ်ကို။ (မိမိထက်) မြင့်မြတ်ခြင်းမရှိသော စိတ်ကို။ တည်ကြည်သော စိတ်ကို။ မတည်ကြည်သောစိတ်ကို။ လွတ်မြောက်သောစိတ်ကို။ မလွတ်မြောက်သော စိတ်ကို မလွတ်မြောက်သောစိတ်ဟူ၍ သိသော တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မလွတ်မြောက်သောစိတ်ကို မလွတ်မြောက်သော စိတ်ဟူ၍ သိသော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ဖဿဟူသော အာရုံ၌ သိသောဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ် ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿအာရုံ၌ (သိသော)ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ် ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာ ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော)ဉာဏ်ကို ။ပ။ သညာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ စေတနာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ စိတ်ဟူသော အာရုံ၌ (သိသော)ဉာဏ်ကို။ သဒ္ဓါဟူသောအာရုံ၌(သိသော)ဉာဏ်ကို။ ဝီရိယဟူသောအာရုံ၌(သိသော) ဉာဏ်ကို။ သတိဟူသောအာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ သမာဓိဟူသောအာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ပညာဟူသောအာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ရာဂဟူသော အာရုံ၌ (သိသော)ဉာဏ် ကို။ ဒေါသဟူသောအာရုံ၌ (သိသော)ဉာဏ်ကို။ မောဟဟူသောအာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ အနောတ္တပ္ပဟူသော အာရုံ၌ (သိသော)ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနောတ္တပ္ပဟူသော အာရုံ၌ (သိသော)ဉာဏ်ကို စေတော ပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာရှိ၏။ အခြားအာရုံ ကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မဆိုသင့်ပါ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) ဖဿပရိယာယဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ပ။ သညာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ပ။ အနောတ္တပ္ပဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယ ဉာဏ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) အနောတ္တပ္ပပရိယာယဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

၄၃၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်သာလျှင် အာရုံ ရှိ၏၊ အခြားအာရုံ မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) စေတောပရိယာယဉာဏ်မည်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ (ထိုဉာဏ်သည်) စေတောပရိယာယဉာဏ် ဖြစ်ခဲ့ပါမှ ထို အကြောင်းကြောင့် “စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်သာလျှင် အာရုံရှိ၏၊ အခြားအာရုံမရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်၏ ?။

စိတ္တာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၅၀) ဂ-အနာဂတဉာဏကထာ ၇

၄၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

၁။ ဖဿ၏ ဖုသနလက္ခဏာကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖဿလျှင် အာရုံရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။
၂။ ဖဿပရိယာယ ဉာဏ်ဟု ပြသောသုတ်မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ပြောသည်။
၃။ သဒ္ဓါမျှကိုသာ နှလုံးသွင်း၍ မိမိအယူကို တည်စေသော်လည်း တည်စေသည် မမည်လေ။
၄။ အနာဂတ်အာရုံမည်သည် အာရမ္မဏိကတရား၏ အခြားရှိသော အာရုံသည်လည်း ရှိ၏၊ အခြားမရှိသော အာရုံသည်လည်း ရှိ၏၊ ထိုတွင် အာရမ္မဏိကတရား၏ အခြားမရှိသောအာရုံ၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ကေနစင်စစ် မရှိနိုင်လေ၊ ထိုအတူပင် တခုသောဝီထိ တခုသောဇော၌ အကျုံးဝင်သောအာရုံ၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည်လည်း မရှိနိုင်လေ၊ ထိုအရာ၌ အနာဂတ်အာရုံ အားလုံး၌ပင် ဖြစ်သော ဉာဏ်ကို အလိုရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ထိုဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤအနာဂတဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားကို တည်ရာအကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ အပ်နှင်းတတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ စ၍ဖြစ်တတ်သော အကြောင်း အားဖြင့် သိပါသလော၊ ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ ဆောင်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ အာရုံအားဖြင့် သိပါသလော၊ စွဲ၍ဖြစ်တတ်သောအကြောင်း အားဖြင့် သိပါသလော၊ ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရား၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရား၌ ဟေတုပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော၊ အာရမ္မဏ ပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော၊ အဓိပတိပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော၊ သမနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရား၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိမဂ်၌ (သိသော) ဥာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌(သိသော) ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အရဟတ္တဖိုလ်၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၀။ ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရား၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

၁။ တည်ရာ အကြောင်းစသော အကြောင်း၁၀-မျိုးသည် အထူးမရှိ ပရိယာယ်တူ ဖြစ်သည်။
၂။ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သောစိတ်ကို ထိုတည်ရာစသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ ပါဠိလိပုတ်ပြည်အား မီးကြောင့်သော်၎င်း ရေကြောင့်သော်၎င်း အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းကြောင့်သော်၎င်း အန္တရာယ် သုံးမျိုးတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့”။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အနာဂတ်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏။

အနာဂတဉာဏကထာ ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၅၁) ၉-ပဋုပ္ပန္နကထာ^၂

၄၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို သိပါသလော့^၃။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို သိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် သိပါ၏^၅။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို ဉာဏ်ဟူ၍ သိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို ဉာဏ်ဟူ၍ သိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်သည် ထိုဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်သည် ထိုဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ ထိုသုတ်သည် အနာဂတ်အာရုံအားလုံး၌ ဖြစ်သောဉာဏ်ကို မပြီးစေနိုင်သောကြောင့် ထုတ်ဆောင်သော်လည်း ထုတ်ဆောင်သည် မမည်နိုင်ပေ။

၂။ ‘အလုံးစုံသော တေဘူမကသင်္ခါရတရားတို့ကို အနိစ္စအားဖြင့် မြင်ကုန်သည်ရှိသော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အနိစ္စအားဖြင့် မြင်အပ်သည် မည်၏’ ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ သာမညအားဖြင့်ပစ္စုပ္ပန်အာရုံအားလုံး၌ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်ရန် ဤပဋုပ္ပန္နကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ သာမညအားဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ ဉာဏ်သည် ရှိနိုင်ခဲ့ပါမူ ခဏပစ္စုပ္ပန်တရား၌လည်း ထိုဉာဏ်သည် ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် ဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏ တပြိုင်နက်မရှိသောကြောင့် ထိုဉာဏ်ဖြင့်ပင် ထိုဉာဏ်ကို သိနိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို ဟောသည်။

၄။ ထိုသို့ သိရန် မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၅။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဖဿဖြင့် ထိုဖဿကို တွေ့ထိပါသလော။ ထိုဝေဒနာဖြင့် ထိုဝေဒနာကို ခံစား
 ပါသလော၊ ထိုသညာဖြင့် ထိုသညာကို မှတ်သားပါသလော။ ထိုစေတနာဖြင့် ထိုစေတနာကို စေ
 ဆော်ပါသလော။ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိပါသလော။ ထိုဝိတက်ဖြင့် ထိုဝိတက်ကို ကြံစည်ပါ
 သလော၊ ထိုဝိစာရဖြင့် ထိုဝိစာရကို သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုပီတိဖြင့် ထိုပီတိကို နှစ်သက်
 ပါသလော။ ထိုသတိဖြင့် ထိုသတိတို့ အောက်မေ့ပါသလော။ ထိုပညာဖြင့် ထိုပညာကို
 သိပါသလော။ ထိုသန်လျက်ဖြင့် ထိုသန်လျက်ကို ဖြတ်ပါသလော။ ထိုပုဆိန်ဖြင့် ထိုပုဆိန်ကို
 ပေါက်ပါသလော။ ထိုဓားမဖြင့် ထိုဓားမကို ခုတ်ပါသလော။ ထိုပဲခုပ်ဖြင့် ထိုပဲခုပ်ကို ရွှေပါ
 သလော၊ ထိုအပ်ဖြင့် ထိုအပ်ကို ချုပ်ပါသလော၊ ထိုလက်ချောင်းဖျားဖြင့် ထိုလက်ချောင်းဖျားကို
 သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုနှာခေါင်းဖျားဖြင့် ထိုနှာခေါင်းဖျားကို သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုဦးထိပ်ဖြင့်
 ထိုဦးထိပ်ကို သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုကျင်ကြီးဖြင့် ထိုကျင်ကြီးကို ဆေးကြောပါသလော။ ထိုကျင်ငယ်
 ဖြင့် ထိုကျင်ငယ်ကို ဆေးကြောပါသလော။ ထိုတံထွေးဖြင့် ထိုတံထွေးကို ဆေးကြောပါသလော၊
 ထိုပြည်ဖြင့် ထိုပြည်ကို ဆေးကြောပါသလော။ ထိုသွေးဖြင့် ထိုသွေးကို ဆေးကြောပါသလော။ ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

၄၄၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။ ။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်သည်ရှိသော် ထိုဉာဏ်သည်
 လည်း မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်သည်
 ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်လည်း မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့်
 ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

ပဋုပ္ပန္နကထာ ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ် (၅၂) ၁၀-ဖလဉာဏကထာ ၄

၄၄၃။ သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

၁။ အမြက်ထောင်ခွင့်ကို တားမြစ်လို၍ မေးသည်။
 ၂။ မိမိအယူကို တည်မြဲစေလိုသောကြောင့် ပရဝါဒီက မေးသည်။
 ၃။ နယအားဖြင့် ထိုဉာဏ်သည် မြင်အပ်သည် မည်ပါ၏။ အာရုံပြုသောအားဖြင့် မြင်အပ်သည် မမည်ပါ
 ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏ ဝါဒသည် တည်စေသည် မမည်ပါလေ။
 ၄။ ‘ဘုရားရှင်တို့သည်၎င်း သာဝကတို့သည်၎င်း သတ္တဝါတို့အား အရိယာဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ တရားဟော
 ကြကုန်၏။ ဤသို့တူသည်၏အဖြစ်အားဖြင့် ဘုရားရှင်တို့အား ထိုထိုသတ္တဝါတို့ရောက်အပ်သော ဖလဉာဏ်ရှိသကဲ့သို့
 ဧပည့်သာဝကတရားလည်း ထိုသတ္တဝါတို့ရောက်အပ်သော ဖလဉာဏ်ရှိ၏’ ဟု အယူရှိကုန်သော အနွကဂိုဏ်းဝင်
 ပရဝါဒီဆရာထို့၏ ဝါဒကို တားမြစ်ရန် ဤဖလဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကသည် ဖိုလ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပညတ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကအား ဖိုလ်၏ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဣန္ဒြေတို့၏ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကအား ခန္ဓာဟူ၍ ပညတ်ခြင်း၊ အာယတနဟူ၍ ပညတ်ခြင်း၊ ဓာတ်ဟူ၍ ပညတ်ခြင်း၊ သစ္စာဟူ၍ ပညတ်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေဟူ၍ ပညတ်ခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပညတ်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကသည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်နိုင်သလော၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာ ဖြစ်သလော၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်အလုံးစုံသော ဥေယျမိတ်တို့ကို သိသလော၊ အလုံးစုံကို သိသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်သလော၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ အရှင်သခင်လော၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကသည် မဖြစ်သေးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သူ မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော မဂ်ကို ဖြစ်ပေါ်လာစေသူ မဟောအပ်သေးသော မဂ်ကို ဟောပြောသူ မဂ်ကိုသိသူ မဂ်ကို နားလည်သူ မဂ်၌ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၄။ ပရဝါဒီ။ ။သာဝကအား ဖိုလ်၌(သိသော)ဥာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သာဝကသည် ဥာဏ်မရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဥာဏ်သည် ရှိ၏ ။ပ။

ဖလဉာဏကထာ ပြီး၏။

မဟာပဏ္ဏာသက ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၅၃) ၁-နိယာမကထာ^၁

၄၄၅။ သကဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုနိယာမ(မဂ်)သည် ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာ မရွှေ့လျော့ရာ မသေရာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ ကိုးကွယ်ရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ လည်းလျောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မရွှေ့လျော့ရာ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မသေရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန်တို့၏ မြင့်ကုန်နိမ့်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း ယုတ်ကုန် မြတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း သာလွန်ခြင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းသည်၎င်း အပိုင်းအခြားသည်၎င်း အကွဲအပြားသည်၎င်း အရေးအကြောင်းသည်၎င်း အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဘဗ္ဗောနိယာမံ ဩက္ကမိတုံ ကုသလေသု ဓမ္မေသု သမ္ပတ္တံ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အရိယာမဂ်ကို နိယာမဟု ဆိုအပ်၏။ နိယာမမည်သော အရိယာမဂ်သည် ဖြစ်ပေါ်ပြီး၍ ချုပ်ပျောက်သွားပါသော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနိယတမည်သည် မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအရိယာမဂ်သည် မြဲသောအနက်ကြောင့် အသင်္ခတမည်၏ဟု အယူရှိသူ အနွကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို တားမြစ်ရန် ဤနိယာမကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိယာမ (မဂ်)သို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ်စေကုန် ကောင်းစွာဥပါဒ် စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ကောင်းစွာဖြစ်ပေါ် စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာဖြစ်စေကုန်သောအချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အချို့သူတို့သည် အသင်္ခတသို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဥပါဒ်စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာ ပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ကောင်းစွာဖြစ် ပေါ်စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်စေကုန်သောအချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၆။ သကဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိနိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိနိယာမ(မဂ်)သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိနိယာမ(မဂ်)သည်။ပ။အနာဂါမိနိယာမ(မဂ်)သည်။ပ။အရဟတ္တ နိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
၂။ မဂ်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း နိယာမရှိသည့်အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်သည် အသင်္ခတလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်သည် သင်္ခတလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တနိယာမ(မဂ်)သည် သင်္ခတလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိနိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော။ပ။အရဟတ္တနိယာမ(မဂ်)
 သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် ငါးပါးတို့လော^၁။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် ငါးပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် ငါးပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည်၎င်း ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။(ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော)မိစ္ဆတ္တ
 နိယာမသည် အသင်္ခတလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် စုတိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မိစ္ဆတ္တ
 နိယာမသည် အသင်္ခတလော^၂။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော သမ္မတ္တ
 နိယာမမဂ်သည် သင်္ခတလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ၄၄၇။ ပရဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် အသင်္ခတတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

၁။ အသင်္ခတငါးပါးဟု လာသော အရာမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
 ၂။ တဖန်နောက်ထပ်မေးမြန်းလတ်သော် သမ္မတ္တနိယာမလေးပါးတို့ကို နိယာမဟု ဟောသောကြောင့်၎င်း
 နိဗ္ဗာန်၏လည်း အသင်္ခတမည်သောကြောင့်၎င်း ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
 ၃။ နိယာမသဒ္ဒါသာမညဖြင့် အသင်္ခတအဖြစ်၏ ယုတ္တိမရှိသည်ကို ပြလို၍ မေးသည်။

ပရဝါဒီ။ ။နိယာမ(မဂ်)သည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် အနိယတဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် နိယာမ (မဂ်)သည် အသင်္ခတတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် စုတိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မိစ္ဆတ္တ နိယာမသည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် အနိယတဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် စုတိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မိစ္ဆတ္တနိယာမသည် အသင်္ခတတရားတည်း။

နိယာမကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၅၄) ၂-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ^၁

၄၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်) ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လည်း လျောင်းရာ မရွေ့လျောရာ မသေရာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ ကိုးကွယ်ရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ လည်းလျောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မရွေ့လျောရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မသေရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ “ဥပ္ပါဒါ ဝါ တထာဂတာနံ အနုပ္ပါဒါ ဝါ တထာဂတာနံ ဌိတာဝ သာ ဓာတု ဓမ္မဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာ ဣဒပစ္စယတာ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ” အစရှိသောစကားကို နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယနှင့် မဟိသာသကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကိုတားမြစ်လို၍ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကထာကို ဟောသည်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန်တို့၏ မြင့်ကုန် နိမ့်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း ယုတ်သည် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း သာလွန်ခြင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းသည်၎င်း အပိုင်းအခြားသည်၎င်း အကွဲ အပြားသည်၎င်း အရေးအကြောင်းသည်၎င်း အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်(ဖြစ်သော) သင်္ခါရတို့သည် အသင်္ခတ တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်(ဖြစ်သော) သင်္ခါရတို့သည် သင်္ခတ တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်(ဖြစ်သော)ဝိညာဏ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်(ဖြစ်သော) ဝိညာဏ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဖြစ်သော) နာမ်ရုပ်သည်အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဖြစ်သော) နာမ်ရုပ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဖြစ်သော) ဇရာမရဏသည်အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဖြစ်သော) ဇရာမရဏသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၀။ ပရဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဇရာ မရဏသည် ဖြစ်၏။ (အကြင်ဓာတ်သဘောသည်) မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်သော်၎င်း မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်သော်၎င်း တည်ရှိသည်သာ (ဖြစ်၏)။ ထိုဓာတ်သဘောသည် တရားတို့၏ တည်သည်၏အဖြစ် တရားတို့၏မြဲသည်၏အဖြစ် ဤအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းတရား၏ အဖြစ်ပေတည်း။ ထိုဓာတ်သဘောကို မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာသိတော်မူ၏။ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ကောင်းစွာသိပြီး၍ ထိုးထွင်းသိပြီး၍ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဟောပြောတော်မူ၏။ ပညတ်တော်မူ၏။ ထားတော်မူ၏။ ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဝေဖန်တော်မူ၏။ ပေါ်လွင်အောင် ပြုတော်မူ၏။ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့ဟူ၍လည်း မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဇရာ မရဏသည် ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ဘဝဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဇာတိသည် ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ (အကြင်ဓာတ်သဘောသည်) မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်သော်၎င်း မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်သော်၎င်း တည်ရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုဓာတ်သဘောသည်။ပ။ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့ဟူ၍လည်း မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်ရာ၌ မှန်ကန်သည်၏အဖြစ် မချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ် တမျိုးတခြား

မဟုတ်သည်၏အဖြစ် ဤအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းတရား၏ အဖြစ်ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတည်း။

၄၅၁။ သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော ထိုစကား၌ အကြင်တရားတို့၏ တည်သည်၏အဖြစ် မြဲသည်၏အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန် သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်တံ့သည်၏ အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ သင်္ခါရ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်တံ့ သည်၏ အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် သုံးပါးတို့လော ။ပ။ အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်သည်၏ အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်သည်၏အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော။ပ။ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဇရာ မရဏသည် ဖြစ်၏ ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်သည်၏အဖြစ် မြဲသည်၏အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၅၅) ၃-သစ္စကထာ^၁

၄၅၂။ သကဝါဒီ။ ။သစ္စာလေးပါးတို့သည် အသင်္ခတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ ကိုးကွယ်ရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ လည်းလျောင်းရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ မရွှေ့လျောရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ မသေရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်တို့သည် လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လေးပါးတို့၏ မြင့်ကုန် နိမ့်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း ယုတ်သည် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း လွန်ကဲခြင်း ယုတ်လျော့ခြင်းသည်၎င်း အပိုင်းအခြားသည်၎င်း အကွဲအပြားသည်၎င်း အရေးအကြောင်းသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

၁။ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ တထာနိ အဝိတထာနိ ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ သစ္စာလေးပါးတို့သည် မြဲကုန်၏။ အသင်္ခတဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤသစ္စကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဒုက္ခသမုဒယမဂ္ဂတို့၌ ဝတ္ထုသစ္စာသည် သင်္ခတ လက္ခဏသစ္စာသည် အသင်္ခတ နိရောဓ၌ ဝတ္ထုသစ္စာ မရှိ။ အသင်္ခတသာ ဖြစ်၏ဟူသော အလိုဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၃။ မိမိအယူ၏ အစွမ်းဖြင့် လက္ခဏသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

၄။ ဝတ္ထုသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ
 တို့သည် အသင်္ခတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ

တို့သည် သင်္ခတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၃။ သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ နိရောဓသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ ဒုက္ခသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ နိရောဓသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ သမုဒယသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ နိရောဓသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ မဂ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် ဒုက္ခသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် နိရောဓသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် သမုဒယသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် နိရောဓသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် မဂ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် နိရောဓသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၄။ ပရဝါဒီ။ သစ္စာလေးပါးတို့သည် အသင်္ခတတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤတရားလေးပါးတို့သည် မှန်ကုန်၏။ မချွတ်ယွင်းကုန်၊ တမျိုးတမည်မဖြစ်ကုန်၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း၊ ဤသို့လျှင် ဤဆင်းရဲခြင်းသည် မှန်၏။ ဤဆင်းရဲခြင်းသည် မချွတ်ယွင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသည် တမျိုးတမည် မဖြစ်၊ ဤတရားကား ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။ ။ပ။ ဤတရားကား ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်း ။ ပ။ ဤတရားကား ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဤသို့လျှင် ဤဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည် မှန်၏။ ဤဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည် မချွတ်ယွင်း၊ ဤဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည် တမျိုးတခြားမဖြစ်၊ ရဟန်းတို့ ဤတရားလေးပါးတို့သည် မှန်ကုန်၏။ မချွတ်ယွင်းကုန်၊ တမျိုးတခြားမဖြစ်ကုန်”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟော အပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကား အသင်္ခတတို့တည်း။

သစ္စကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၅၆)၄-အာရုပ္ပကထာ ၁

၄၅၅။ သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အာကာသာနဉ္စာယတနသည်) နိဗ္ဗာန်လော ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာ မရွေ့လျောရာ မသေရာ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် အသင်္ခတလော နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ စက္ကာရော အာရုပ္ပိ အာနေဉ္စာဟူသောစကားကို အချို့ပြု၍ ထိုအရူပတရားအားလုံးတို့သည် အသင်္ခတတို့သာတည်းဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာရုပ္ပကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’လော၊ လားရောက်ရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ ‘သတ္တာဝါသ’လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ခန္ဓာအဘို့ အစု‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာ ‘ဝိညာဏဋ္ဌိတိ’လော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတသည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’လော၊ လားရောက်ရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ ‘သတ္တာဝါသ’လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ခန္ဓာအဘို့အစု ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာ ‘ဝိညာဏဋ္ဌိတိ’လော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတို့သို့ ရောက်နိုင်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတသို့ ရောက်နိုင်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတို့သို့ ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတသို့ ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတို့၌ သတ္တဝါတို့သည် ဖြစ်ကုန်သလော အိုကုန်သလော သေကုန်သလော ရွှေလျော့ကုန်သလော ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတ၌ သတ္တဝါတို့သည် ဖြစ်ကုန်သလော အိုကုန်သလော သေကုန် သလော ရွှေလျော့ကုန်သလော ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနတို့၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အဘိမြန် ၄-၃-၃—န-၅-သ

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉာယတနဘုံသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။အရူပဈာန်လေးပါးတို့ကို အသင်္ခတတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“အရူပဈာန်လေးပါးတို့ကို မတုန်လှုပ်သော တရားတို့”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟော အပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့”။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အရူပဈာန်လေးပါးတို့ကို မတုန်လှုပ်သော တရားတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အရူပဈာန်လေးပါးတို့သည် အသင်္ခတ တို့တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အာရူပကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၅၇) ၅-နိရောဓသမာပတ္တိကထာ၂

၄၅၇။ သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုနိရောဓသမာပတ်သည် ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာ မရွေ့လျောရာ မသေရာ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတလော နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သာဝကသုတ်ကို အနက်ကိုမသိပဲ ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဆောင်သော်လည်း မဆောင်သည် နှင့် တူတော့သည်သာတည်း။

၂။ ခန္ဓာလေးပါးတို့၏မဖြစ်ခြင်းသည်ပင် နိရောဓသမာပတ်မည်၏။ သင်္ခတ အသင်္ခတ လက္ခဏာတို့ မရှိသော ကြောင့် သင်္ခတဟူ၍၎င်း အသင်္ခတဟူ၍၎င်း မဆိုအပ်။ သင်္ခတမဟုတ်သောကြောင့် အသင်္ခတဟုအယူရှိသူ အနွကနှင့် ဥတ္တရာပထကိုးဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤနိရောဓသမာပတ္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စိတ် စေတသိက် စိတ္တဇရုပ်တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ် စေကုန် ကောင်းစွာဥပါဒ်စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ် စေကုန် ကောင်းစွာဖြစ်ပေါ်စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာဖြစ်စေကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတသို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဥပါဒ်စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာဖြစ်စေကုန်သောအချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ချုပ်ငြိမ်းခြင်း (နိရောဓ) ကြောင့် ဖြူစင်ခြင်း (နိရောဓမှ) ထခြင်း သည် ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ထင်ရှားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတကြောင့် ဖြူစင်ခြင်း (အသင်္ခတမှ) ထခြင်းသည် ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူအား ဝစီသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက် စိတ္တသင်္ခါရသည် ချုပ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတသို့ ရောက်သူအား ဝစီသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက် စိတ္တသင်္ခါရသည် ချုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်မှ ထသူအား စိတ္တသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက် ဝစီသင်္ခါရသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတမှ ထသူအား စိတ္တသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက် ဝစီသင်္ခါရသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်မှ ထသူကို သုညတဖဿ၎င်း အနိမိတ္တဖဿ၎င်း အပ္ပဏိဟိတ ဖဿ၎င်း ဤသို့ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည် တွေ့ထိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တွေ့ထိကုန်၏။

၁။ အသင်္ခတတရားကြောင့် ဖြူစင်ခြင်း ထခြင်း မရှိနိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
၂။ ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ဝစီသင်္ခါရမည်၏၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သည် ကာယသင်္ခါရမည်၏၊ သညာဝေဒနာ တို့သည် စိတ္တသင်္ခါရမည်၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတမှ ထသူကို သညတဖဿ၎င်း အနိမိတ္တဖဿ၎င်း အပ္ပဏိဟိတဖဿ၎င်း ဤသို့ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည် တွေ့ထိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်မှ ထပြီးသူ၏စိတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ညွတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှု သို့ ကိုင်းသည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ရှိုင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတမှ ထပြီးသူ၏ စိတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ညွတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ကိုင်းသည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ရှိုင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတတည်းဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခတတည်းဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတတည်း^၁။

နိရောဓသမာပတ္တိကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၅၇) ၆-အာကာသကထာ ၂

၄၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာကာသသည် ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လည်း လျောင်းရာ ရွှေ့လျော့ရာ မသေရာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသသည် အသင်္ခတလော နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီဆရာသည် သင်္ခတမဟုတ်သောကြောင့် အသင်္ခတဟု အယူရှိ၏။ ဤအယူသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ အကြောင်းယုတ္တိမရှိပေ။ ထို့ကြောင့်ထိုစကားကို ဆိုသော်လည်း မဆိုသည်နှင့်တူ၏။

၂။ အာကာသသည် ပရိစ္ဆေဒါကာသ ကသိဏ္ဍဂ္ဂါဠိမာကာသ အဇ္ဈာကာသဟု သုံးပါးရှိ၏။ ထိုတွင် ပရိစ္ဆေဒါ ကာသသည် သင်္ခတဖြစ်၏။ ကျန်နှစ်ပါးတို့သည် ပညတ်မျှသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုပညတ်မျှဖြစ်သော အာကာသနှစ်ပါးတို့ သည် သင်္ခတမဟုတ်သောကြောင့် အသင်္ခတဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကနှင့် မဟိုသာသကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာကာသကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသမဟုတ်သည်ကို အာကာသဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခတကို အသင်္ခတဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသကို အာကာသမဟုတ်ဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတကို သင်္ခတဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသ၌ ငှက်တို့သည် ပျံသွားကုန်သလော၊ လ နေတို့သည် သွားကုန် သလော၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည် သွားကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို ဖန်ဆင်းကုန်သလော၊ လက်ရုံးကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ လက်ကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ ခဲကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ ဆောက် ပုတ်ကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို (လှံကို)ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ မြားကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတ၌ ငှက်တို့သည် ပျံသွားကုန်သလော၊ လ နေတို့သည် သွားကုန် သလော၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည် သွားကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို ဖန်ဆင်းကုန်သလော၊ လက်ရုံးကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ လက်ကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ ခဲကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ ဆောက် ပုတ်ကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို (လှံကို)ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ မြားကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၆။ သကဝါဒီ။ ။အာကာသကို ဝန်းရံစေ၍ အိမ်တို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော၊ ကျီကြ တို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆောက်လုပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတကို ဝန်းရံစေ၍ အိမ်တို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော၊ ကျီကြတို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရေတွင်းကို တူးအပ်သည်ရှိသော် အာကာသမဟုတ်သော အရာသည် အာကာသ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခတမဟုတ်သောအရာသည် အသင်္ခတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရေမရှိသော ရေတွင်းကို ရေဖြင့် ပြည့်စေအပ်သည်ရှိသော် စပါးမရှိသော ကျီကြကို (စပါးဖြင့်)ပြည့်စေအပ်သည်ရှိသော် အချည်းနှီးသော အိုးကို ရေဖြင့် ပြည့်စေအပ်သည် ရှိသော် အာကာသသည် ကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကွယ်ပျောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသင်္ခတသည် ကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၆၂။ ပရဝါဒီ။ ။အာကာသသည် အသင်္ခတဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အာကာသသည် သင်္ခတလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အာကာသသည် အသင်္ခတတည်း။

အာကာသကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၅၉) ၇-အာကာသောသနိဒဿနောတိကထာ ၁

၄၆၃။ သကဝါဒီ။ ။အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသသည် ရူပါရုံလော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ အညို လော၊ အရွှေလော၊ အနီလော၊ အဖြူလော၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ထိုက်ပါသလော၊ မျက်စိ၌ ထိခိုက်ပါသ လော၊ မျက်စိအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း အာကာသကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ ၃

၁။ သံကောက်ပေါက် (သေ့ပေါက်) အစရှိသည်တို့၌ ဉာဏ်(အမြင်)ဖြစ်ခြင်းကို အမှီပြု၍ အဇဇာကာသ အားလုံးသည် မြင်အပ်သောသဘောရှိသော သနိဒဿနမည်၏ ဟု အယူရှိသူ အနွကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။

၂။ အာကာသသည် သနိဒဿနသဘောရှိမှု ဤသို့အပြားရှိရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤအမေးကို မေးသည်။

၃။ ဤသို့သဘောရှိသော သုတ်မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း အာကာသကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း အာကာသကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါ၏”ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏”ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်၏ ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)သည် ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို၎င်း အာကာသကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၆၄။ ပရဝါဒီ။ ။အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သစ်ပင်နှစ်ပင်တို့၏ အကြားကို၎င်း တိုင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားကို၎င်း သံကောက် (သော့)ပေါက်ကို၎င်း လေသာပြုတင်းပေါက်ကို၎င်း မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သစ်ပင်နှစ်ပင်တို့၏ အကြားကို၎င်း တိုင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားကို၎င်း သံကောက်(သော့) ပေါက်ကို၎င်း လေသာပြုတင်းပေါက်ကို၎င်း မြင်ရပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။^၂

အာကာသသနိဒဿနာတိကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၆၀) ဂ-ပထဝီဓာတုသနိဒဿနာတိအာဒိကထာ ^၃

၄၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီဓာတ်သည် ရူပါရုံလော ရူပါယတနလော ရူပဓာတ်လော အညိုလော အရွှေလော အနီလော အဖြူလော စက္ခုဖြင့် မြင်အပ်ပါသလော စက္ခု၌ ထိခိုက်ပါသလော စက္ခုအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

၁။ တိုင်နှစ်လုံးတို့၏အကြားဖြစ်သော အာကာသကို စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်သိနိုင်ခြင်းကို အမှီပြု၍ ဝန်ခံသည်။

၂။ ဤနေရာ၌ သစ်ပင်စသည်တို့၏ အဆင်းကိုမြင်၍ အကြား၌ ရုပ်မရှိသည်ကို အာကာသတည်းဟု မနောဒွါရ ဝိညာဏ်ဖြစ်ခြင်းမျှသာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်မဟုတ်၊ (ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏စကားမတည်)။

၃။ ကျောက် ရေ မီးလျှံသစ်ပင်လှုပ်ခြင်း စသည်တို့နှင့် စက္ခုစသော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့၏ တည်ရာစသည်တို့၏ အဆင်းဟူသော ဝဏ္ဏာယတနကို၎င်း ကာယဝိညာဏ်ဖြစ်သော အခါ၌ လက်ခြေစသည်တို့၏ အဆင်းကို၎င်း မြင်ရ၍ ပထဝီဓာတ် စသည်တို့သည် သနိဒဿနတို့တည်းဟု အယူရှိသူ အနွကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ပထဝီဓာတ်ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ပထဝီဓာတ်ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း ပထဝီဓာတ်ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏”ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏”ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို၎င်း ပထဝီဓာတ်ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၆၆။ ပရဝါဒီ။ ။ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သောသဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မြေကို ကျောက်ကို တောင်ကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မြေကို ကျောက်ကို တောင်ကို မြင်ရခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အာပေါဓာတ်သည် မြင်အပ်သောသဘောရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရေကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရေကို မြင်ရခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အာပေါဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။တေဇောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တောက်လောင်နေသော မီးကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တောက်လောင်နေသော မီးကို မြင်ရပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် တေဇောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဝါယောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။လေသည် လှုပ်ရှားစေအပ်သော သစ်ပင်တို့ကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ လေသည် လှုပ်ရှားစေအပ်သော သစ်ပင်တို့ကို မြင်ရခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် ဝါယောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပထဝီဓာတုသနိဒဿနာတိအာဒိကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၆၁) ၉-စက္ခုန္ဒြိယံသနိဒဿနန္တိအာဒိကထာ

၄၆၇။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုန္ဒြေသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုန္ဒြေသည် ရူပါရုံလော ရူပါယတနလော ရူပဓာတ်လော။ပ။ စက္ခုအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုန္ဒြေသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း စက္ခုန္ဒြေကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း စက္ခုန္ဒြေကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏”ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏”ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)သည် ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို၎င်း စက္ခုန္ဒြေကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၆၈။ ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။စက္ခုကို သောတကို သာနကို ဇိဝှါကို ကာယကို မြင်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မြင်နိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အကယ်၍ စက္ခုကို သောတကို သာနကို ဇိဝှါကို ကာယကို မြင်နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

စက္ခုဋီလံသနိဒဿနန္တိအာဒိကထာ ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ် (၆၂) ၁၀-ကာယကမ္မံသနိဒဿနန္တိကထာ

၄၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် ရူပါရုံလော ရူပါယတနလော ရူပဓာတ်လော အညိုလော အရွှေလော အနီလော အဖြူလော စက္ခုဖြင့် မြင်အပ်ပါသလော စက္ခု၌ ထိခိုက်ပါသလော စက္ခုအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကာယကံကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကာယကံကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း ကာယကံကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏”ဟူ၍ သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။“စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏”ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူသောသုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို၎င်း ကာယကံကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရှေ့သို့ တက်သည်ကို နောက်သို့ဆုတ်သည်ကို တူရူကြည့်ရှုသည်ကို တစောင်း
ကြည့်ရှုသည်ကို ကွေးသည်ကို ဆန့်သည်ကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။
သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရှေ့သို့တက်သည်ကို နောက်သို့ဆုတ်သည်ကို တူရူကြည့်သည်ကို
တစောင်းကြည့်သည်ကို ကွေးသည်ကို ဆန့်သည်ကို မြင်ရခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကာယကံသည်
မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကာယကမ္မံသနိဒဿနန္တိကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၆၃) ၁-သင်္ဂဟိတကထာ^၁

၄၇၁။ သကဝါဒီ။ ။အချိုသောတရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော အချိုသောတရားတို့
သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။အချိုသောတရားတို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန် အကျဉ်းပြဆိုခြင်းသို့
ရောက်ကုန် (အချိုသော တရားတို့၌) အကျုံးဝင်ကုန်သော အချိုသောတရားတို့ ရှိကုန်သည် မဟုတ်
ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အချိုသောတရားတို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန် အကျဉ်း
ပြဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန် (အချိုတရားတို့၌) အကျုံးဝင်ကုန်သော အချိုသောတရားတို့သည် ရှိခဲ့
ပါကုန်မူ အချိုသောတရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော အချိုသောတရားတို့သည် မရှိကုန်ဟူ၍
မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခာယတနသည် ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ
ထိုအကြောင်းကြောင့် စက္ခာယတနကို ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည်။ပ။ ဃာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည်။ပ။
ကာယာယတနသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

၁။ ကြီးအစရှိသည်တို့ဖြင့် နွားအစရှိသည်တို့ကို ချည်ကုန်သကဲ့သို့ အချိုသောတရားတို့ဖြင့် အချိုသောတရား
တို့ကို ရေတွက်ပေါင်းရုံးအပ်ကုန်သော မည်သည်မရှိကုန်၊ ထို့ကြောင့် အချိုသောတရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်
သော အချိုသောတရားတို့ မရှိနိုင်ကုန်၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ကေဝိဓေန ရူပသင်္ဂဟော အစရှိသော စကားသည်
အကျိုးမရှိဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသင်္ဂဟိတကထာကို
ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မနောသမ္ဗုဒ္ဓါကြောင့် ဖြစ်သော စေတနာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မနောသမ္ဗုဒ္ဓါကြောင့် ဖြစ်သော စေတနာကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ပ။ မနောဝိညာဏ်သည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မနောဝိညာဏ်သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မနောဝိညာဏ်ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၇၂။ ပရဝါဒီ။ ။နွားလား နှစ်ကောင်တို့ကို ကြိုးဖြင့်သော်၎င်း သားရေလွန်ဖြင့်သော်၎င်း ပေါင်းရုံးချည်ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့၎င်း ဆွမ်းအုပ်ကို ဆိုင်းဖြင့် သိမ်းယူ(ထည့်ထား)အပ်သကဲ့သို့၎င်း ခွေးကို တောက်(ခွေးချည်ကြိုး)ဖြင့် သိမ်းယူ(ချည်ထား)အပ်သကဲ့သို့၎င်း ဤအတူပင် ထိုတရား တို့ကို ထိုတရားတို့ဖြင့် ပေါင်းရုံးရေတွက်အပ်ကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကြိုးဖြင့်သော်၎င်း သားရေလွန်ဖြင့်သော်၎င်း နွား နှစ်ကောင်တို့ကို ပေါင်းရုံး(ချည်ထား)အပ်ခဲ့ကုန်မူ ဆိုင်းအုပ်ဖြင့် ဆွမ်းကို သိမ်းယူ(ထည့်ထား) အပ်ခဲ့ပါမူ ခွေးကို တောက်ဖြင့် ပေါင်းရုံး(ချည်ထား)အပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အချို့သော တရားတို့ဖြင့် ပေါင်းရုံး(ရေတွက်)အပ်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သင်္ဂဟိတကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၆၄) ၂-သမ္ဗုဒ္ဓကထာ ၂

၄၇၃။ သကဝါဒီ။ ။အချို့သော တရားတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော အချို့သောတရားတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။အချို့သော တရားတို့နှင့် အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှောကုန် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန် တူသောချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသောတည်ရာရှိကုန် တူသောအာရုံရှိကုန်သော အချို့ သော တရားတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ သကဝါဒီဆရာသည် ပရဝါဒီဆောင်ပြသော ဥပမာကိုမနှစ်သက် မတားမြစ်မူ၍ ထိုပရဝါဒီဆရာ၏ အယူကို သာ ပယ်ဖျက်ရန် ဤစကားကို အားထုတ်တော်မူသည်။

၂။ နှမ်း၌ ဆီသည် ပြန့်နှံ့၍ တည်သကဲ့သို့ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့သည် သညာအစရှိသည်တို့၌ နှံ့၍ မတည် ကုန်၊ ထို့ကြောင့် အချို့သောတရားတို့သည် အချို့သောတရားတို့နှင့်ယှဉ်ခြင်း မရှိကုန်၊ သို့ဖြစ်သော် ဥာဏသမ္ဗုဒ္ဓိပတ် စသော စကားသည် အကျိုးမရှိဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤ သမ္ဗုဒ္ဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အချို့သော တရားတို့နှင့် အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှော ကုန် တူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန် တူသောချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသောတည်ရာရှိကုန် တူသောအာရုံရှိကုန် သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မူ အချို့သော တရားတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော အချို့ သောတရားတို့သည် မရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာနှင့် တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာနှင့်တကွဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာနှင့် ယှဉ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် တကွဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် ယှဉ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာက္ခန္ဓာသည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာနှင့်။ သညာက္ခန္ဓာနှင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့် တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့် တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့် ယှဉ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၇၄။ ပရဝါဒီ။ ။နှမ်း၌ ဆီသည် သက်ရောက်သကဲ့သို့၎င်း သက်ဝင်တည်နေသကဲ့သို့၎င်း ကြံ၌ ကြံရည်သည် သက်ရောက်သကဲ့သို့၎င်း သက်ဝင်တည်နေသကဲ့သို့၎င်း ဤအတူ ထိုတရားတို့သည် ထိုတရားတို့နှင့် (အတူ)သက်ရောက်ပါကုန်သလော သက်ဝင်တည်နေပါကုန်သလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သမ္ပယုတ္တကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၆၅) ၃-စေတသိကကထာ ၂

၄၇၅။ သကဝါဒီ။ ။စေတသိကတရားသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ် မရှိပါ။

၁။ ဝေဒနာသညာတို့၏ လက္ခဏာအားဖြင့် ထူးသည်၏အဖြစ်ကို ပိုင်းခြားသကဲ့သို့ နှမ်းနှင့် ဆီတို့၏ လက္ခဏာ အားဖြင့် ထူးသည်၏အဖြစ်ကို ပိုင်းခြားမှု မရှိနိုင်၊ မှန်၏။ အလုံးစုံသော နှမ်း၏အဆန် နှမ်း၏အခွံတို့၌ နှမ်းဟု ခေါ်ဆို ခြင်းမျှသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နှမ်းကို ညှစ်ထုတ်၍ ယူအပ်သည်ရှိသော် ရှေးမူလပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် နှမ်းမည်သည် မထင်ရှားနိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီဆရာက ဥပမာထုတ်ဆောင်သော်လည်း ထုတ်ဆောင်သည်နှင့် မတူတော့ ပေ။

၂။ ဖဿိကစသော တရားမရှိသောကြောင့် စေတသိကတရားသည်လည်း ရှိသည် မဖြစ်ရာ၊ ထို့ကြောင့် စေတသိကတရား မရှိဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤ စေတသိကကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။စိတ်နှင့်အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှောကုန် ယှဉ်ကုန် တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန် တူသောချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသောတည်ရာရှိကုန် တူသောအာရုံရှိကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်နှင့်အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှောကုန် ယှဉ်ကုန် တူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန် တူသောချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသောတည်ရာရှိကုန် တူသောအာရုံရှိကုန်သော အချို့သောတရားတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မူ စေတသိက်တရားသည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿသည် စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဖဿသည် စေတသိက်တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ ပညာသည်။ ရာဂသည်။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပ သည် စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနောတ္တပ္ပသည် စိတ်နှင့် အတူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အနောတ္တပ္ပသည် စေတသိက်ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၇၆။ ပရဝါဒီ။ ။စိတ်နှင့်အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် စေတသိက်တို့ မည်ပါကုန် သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဖဿနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် ဖဿိကတို့ မည်ပါကုန်သလော ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါကုန်၏ ။

ပရဝါဒီ။ ။စိတ်နှင့်အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် စေတသိက်တို့ မည်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဝေဒနာနှင့်။ သညာနှင့်။ စေတနာနှင့်။ သဒ္ဓါနှင့်။ ဝီရိယနှင့်။ သတိနှင့်။ သမာဓိနှင့်။ ပညာနှင့်။ ရာဂနှင့်။ ဒေါသနှင့်။ မောဟနှင့်။ပ။ အနောတ္တပ္ပနှင့် အတူတကွ ဖြစ် ကုန်သောကြောင့် အနောတ္တပ္ပပါသိက မည်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါကုန်၏။

၄၇၇။ သကဝါဒီ။ ။စေတသိက်တရားသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

၁။ သမ္ပယုတ္တသဟဇာတကို ဆိုလိုသည်။
၂။ ဖဿိက ဟူသော ဝေါဟာရကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီကမေးသည်။
၃။ ဝေါဟာရဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ စိတ်၌ မှီသောကြောင့် စေတသိက်မည်သကဲ့သို့ ထိုတရား သည်လည်း ဖဿ၌ မှီသောကြောင့် ဖဿိက မည်၏ဟု ဆိုသော် အပြစ်မရှိ၊ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုသူအား ဤစိတ်သည်၎င်း ဤစေတသိက်တရားတို့သည်၎င်း အနတ္တအား ဖြင့် ကောင်းစွာ ထင်ရှားကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့ကို အယုတ်အမြတ်အားဖြင့် သိ၍ ကောင်းစွာ မြင်သောသူသည် ပျက်စီးသော သဘောတရားကို သိလေ၏”။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖြေ၍ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် စေတသိက်တရားသည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖြေ၍ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ကေဝဠု ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ‘သင်၏ စိတ်သည် ဤသို့သဘောရှိ ၏။ သင်၏စိတ်သည် ဤသို့ အခြင်းအရာရှိ၏။ သင်၏စိတ်အကြံသည် ဤသို့ ဖြစ်၏’ ဟူ၍ တပါး သောသတ္တဝါ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏။ စိတ်၌ဖြစ်သည်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏။ ကြံစည်သည်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏။ ဆင်ခြင်သည်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏” ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖြေ၍ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် စေတသိက်တရားသည် ရှိ၏။

စေတသိကကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၆၆) ၄-ဒါနကထာ^၁

၄၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် စေတသိက်တရားပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖြေ၍ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖြေ၍ ရအပ်ပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။^၃

၁။ ဒါနသည် စွန့်လိုသော စေတနာ ဝိရတီ ဒေယျဓမ္မဟူ၍ သုံးပါးရှိ၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့် စေတသိကဓမ္မ နှင့် ဒေယျဓမ္မဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ စေတသိကဓမ္မသာ ဒါနမည်၏။ ဒေယျဓမ္မသည် ဒါနမမည်ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိက နှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဒါနကထာကို ဟောသည်။

၂။ ဒေယျဓမ္မ၏အစွမ်းအားဖြင့် စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကိုမေးသည်။

၃။ ထမင်းစသည်တို့ကဲ့သို့ ပေးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ တဖန်နောက်ထပ်မေးပြန်လတ်သော် အဘယံ ဒေတိစသော သုတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ ဖဿကို ပေးလှူ၏ စသော ဝေါဟာရမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို။ စေတနာကို။ သဒ္ဓါကို။ ဝီရိယကို။ သတိကို။ သမာဓိကို။ ပညာကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် စေတသိက်တရားတည်းဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သောအကျိုး မနှစ်သက်အပ်သောအကျိုး စိတ်ကို မပွားစေတတ်သောအကျိုး (ကိလေသာဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ဆင်းရဲကို ပွားစေတတ်သည် ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော^၁။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သောအကျိုး နှစ်သက်အပ်သောအကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သောအကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်သောအကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သောအကျိုး နှစ်သက်အပ်သောအကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သောအကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်သောအကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးသည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒါနသည် စေတသိက်တရား ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ သင်္ကန်းသည် ဒါနဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ကန်းသည် အလိုရှိအပ်သောအကျိုး နှစ်သက်အပ်သောအကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သောအကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်သောအကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဆွမ်းသည် ကျောင်းသည် သူနာ၏အထောက်အပံ့အသက်၏အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းသည် ဒါနဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးသည် အလိုရှိအပ်သောအကျိုး နှစ်သက်အပ်သောအကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သောအကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်

၁။ ပရဝါဒီက စေတသိက်မဟုတ်သော ဒေယျဓမ္မ၏ ဒါနအဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဆိုအပ်၏။ မှန်၏။ စေတသိက် မဟုတ်သော ဒေယျဓမ္မသည် နောင်အခါအကျိုးကို မပေးနိုင်ပါ။ ဣဋ္ဌဗလအဖြစ်ကို မှတ်ခြင်းမျှသာ ဆိုအပ်သည်ဟု မှတ်အပ်၏။

သောအကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် စေတသိက်တရားဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။“သဒ္ဓါ၎င်း ဟိရိ၎င်း ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဒါန၎င်း ဤတရားတို့သည် သူတော်ကောင်းတို့သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ ဤလမ်းကို နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်းလမ်းဟူ၍ ဆိုကုန်၏။ မှန်၏ ဤလမ်းဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်နိုင် သွားနိုင်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဒါနသည် စေတသိက်တရားတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် စေတသိက်တရားဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤဒါနငါးပါးတို့သည် မြင့်မြတ်သော ဒါနတို့တည်း။ မြတ်၏ ဟု သိအပ်ကုန်၏။ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်သော တရားဟု သိအပ်ကုန်၏။ အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသော တရားဟု သိအပ်ကုန်၏။ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ကုန်၏။ မရောရှက်ခဲ့ကုန်။ ရှေးကလည်း မရောရှက်ဘူးကုန်။ (ယခုလည်း) မရောရှက်ကုန်။ (နောင်လည်း) မရောရှက်ကုန်လတ္တံ့ ။ ပညာရှိသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်။ ငါးပါးသော ဒါနတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ အရိယာတပည့်သည် သူ့ အသက်သတ်ခြင်းကိုပယ်ရှား၍ သူ့ အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ သူ့ အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သော အရိယာတပည့်သည် အတိုင်း အရှည်မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကိုပေး၏။ ရန်မဲ့ကိုပေး၏။ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၏။

အတိုင်းအရှည်မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၍ ရန်မဲ့ကိုပေး၍ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၍ အတိုင်းအရှည်မရှိသော ဘေးကင်းခြင်း ရန်ကင်းခြင်း ကြောင့်ကြကင်းခြင်း၏ အဘို့ရှိသူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ဤအသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှေးဦးစွာသော ဒါနတည်း။ မြင့်မြတ်သော ဒါနတည်း။ မြတ်၏ဟု သိအပ်၏။ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်သော တရားဟု သိအပ်၏။ အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသော တရားဟု သိအပ်၏။ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်၏။ မရောရှက်ခဲ့။ ရှေးကလည်း မရောရှက်ဘူး။ (ယခုလည်း) မရောရှက်။ (နောင်လည်း) မရော ရှက်လတ္တံ့ ။ ပညာရှိသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မစက်ဆုပ်အပ်။

ရဟန်းတို့ တဖန်လည်း တမျိုးဒါနကား အရိယာတပည့်သည် မပေးသော သူ့ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို ပယ်ရှား၍ ။ပ။ ကာမတို့၌ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို ပယ်ရှား၍ ။ပ။ မုသားပြောဆိုမှုကို ပယ်ရှား၍ ။ပ။ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက် သောက်ခြင်းကိုပယ်ရှား၍ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည် သေရက် သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သော အရိယာ တပည့်သည် အတိုင်းအရှည်မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကိုပေး၏၊ ရန်မဲ့ကို ပေး၏၊ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၏၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၍ ရန်မဲ့ကို ပေး၍ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၍ အတိုင်းအရှည်မရှိသော ဘေးကင်းခြင်း ရန်ကင်းခြင်း ကြောင့် ကြကင်းခြင်း၏ အဘိရှိသူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ဤသေရည်သေရက်သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ငါးခုမြောက် ဒါနတည်း၊ မြင့်မြတ်သော ဒါနတည်း၊ မြတ်၏ဟု သိအပ်၏၊ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်သော တရားဟု သိအပ်၏၊ အမျိုးအနွယ်မှ လာသော တရားဟု သိအပ်၏၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်၏၊ မရော့ရှက်ခဲ့၊ ရှေး ကလည်း မရော့ရှက်ဘူး၊ (ယခုလည်း) မရော့ရှက်၊ (နောင်လည်း) မရော့ရှက်လတ္တံ့၊ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မစက်ဆုပ်အပ်။

ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည် ဒါနတို့ပေတည်း၊ မြင့်မြတ်သော ဒါနတို့ပေတည်း၊ မြတ်၏ဟု သိအပ်ကုန်၏၊ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်လာသော တရားဟု သိအပ်ကုန်၏၊ အမျိုးအနွယ်မှ လာသော တရားဟု သိအပ်ကုန်၏၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ကုန်၏၊ မရော့ရှက်ခဲ့ကုန်၊ ရှေးကလည်း မရော့ရှက် ဘူးကုန်၊ (ယခုလည်း) မရော့ရှက်ကုန်၊ (နောင်လည်း) မရော့ရှက်ကုန်လတ္တံ့၊ ပညာရှိသမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည် မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်၊ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ဒါနသည် စေတသိက်တရားတည်း။

၄၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထမင်းကို ပေးလှူ၏၊ အဖျော်ကို ပေးလှူ၏၊ အဝတ်ကို ပေးလှူ၏၊ ယဉ်ကို ပေးလှူ၏၊ ပန်းကို ပေးလှူ၏၊ နံ့သာကျက်ကို ပေးလှူ၏၊ နံ့သာပြစ်ကို ပေးလှူ၏၊ အိပ်ဆုကို ပေးလှူ၏၊ နေရာကို ပေးလှူ၏၊ ဆီခါးကို ပေးလှူ၏၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းတည်း။

၄၇၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ် သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော အကျိုး ကိလေသာဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုး ရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိဂ္ဂိအပ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ သင်္ကန်းသည် ပေးလှူဖွယ်ဒါနလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ကန်းသည် အလိဂ္ဂိအပ်သောအကျိုး နှစ်သက်အပ်သောအကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သောအကျိုး ကိလေသာဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သောအကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိဂ္ဂိအပ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဆွမ်းသည် ဒါနလော ကျောင်းသည် ဒါနလော သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက် အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးသည် ဒါနလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးသည် အလိဂ္ဂိအပ် သောအကျိုး နှစ်သက်အပ်သောအကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သောအကျိုး ကိလေသာဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။
ဒါနကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၆၇) ၅-ပရိဘောဂမယပုညကထာ^၁

၄၇၃။ သကဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဖဿသည် တိုးပွားပါသလော၊ ဝေဒနာသည် တိုးပွားပါသလော၊ သညာသည် တိုးပွားပါသလော၊ စေတနာသည် တိုးပွားပါသလော၊ စိတ်သည် တိုးပွားပါသလော၊ သဒ္ဓါသည် တိုးပွားပါသလော၊ ဝီရိယသည် တိုးပွားပါသလော၊ သတိသည် တိုးပွား ပါသလော၊ သမာဓိသည် တိုးပွားပါသလော၊ ပညာသည် တိုးပွားပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

၁။ “တေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တော စ သဒါ ပုညံ ပဝေဒုတိ” ဟူ၍၎င်း “ယဿ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု စိဝရံ ပရိဘူမာနော” ဟူ၍၎င်းဤသို့အစရှိသော သုတ်တို့ကို မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပြီးသော ကောင်းမှုမည် သည်ရှိ၏ ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိက သိဒ္ဓတ္ထိကသပိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပရိဘောဂမယပုည ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကောင်းမှုမည်သည် ဖဿစသော ကုသိုလ်တရားတို့သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ထက် အလွန်မရှိပါ။ သင်၏အယူ၌ ဖဿစသောတရားတို့သည် ပွားစေရာပါသလောဟု စောဒနာလို၍ တက်သည်။

၃။ ဖဿစသောတရားတို့သည် မပွားစေရာသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ မာလောနွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ မြက်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ ဖြူဆန်မြက်ခြုံကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၇၄။ သကဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒါယကာသည် ဒါနကို ပေးလှူပြီး၍ နှလုံးမသွင်း၊ (ထိုသူအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ နှလုံးသွင်းမှု မရှိသူအား ဖြစ်ပါသလော။ နှလုံးမသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။ စိတ်၌ မပြုသောသူအား ဖြစ်ပါသလော။ မစေ့ဆော်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ မလိုလားသူအား ဖြစ်ပါသလော။ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုသည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ နှလုံးသွင်းမှု ရှိသူ အား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ စိတ်၌ပြုသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ စေ့ဆော်သူအား ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ လိုလားသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ တောင့်တသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကောင်းမှုသည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နှလုံးသွင်းမှုရှိသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စိတ်၌ ပြုလုပ်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စေ့ဆော်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ လိုလားသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၇၅။ သကဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒါယကာသည် ဒါနကို ပေးလှူပြီး၍ ကာမဝိတက်ကို ကြံစည်၏၊ ဗျာပါဒ ဝိတက်ကို ကြံစည်၏၊ ဝိဟိံသာဝိတက်ကို ကြံစည်၏၊ (ထိုသူအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

၁။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပုဗ္ဗစေတနာ တိုးပွား၏။ ထိုသို့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင် ခြင်း၌ကောင်းမှု ဖြစ်၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ ဒါယကာ၏ စာဂ စေတနာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဗဿ နှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ဗဿ နှစ်ပါးတို့၏ ။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော တရားတို့သည် အယုတ် အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည် အမည်း အဖြူနှင့်တူကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော တရားတို့သည် အယုတ်အမြတ် တရားတို့သည် အမည်းအဖြူနှင့် တူသော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရောက်ပါကုန်၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလေးပါးတို့သည် အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။ လေးပါးသောအရာတို့ကား အဘယ်တို့နည်း။ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာပေတည်း။ ရဟန်းတို့ သမုဒြာ၏ ဤဘက်ကမ်းနှင့် ထိုဘက်ကမ်းသည် နှစ်ခုမြောက် အလွန် အလွန်ဝေးသောအရာပေတည်း။ ရဟန်းတို့ နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာ အရပ်သည် သုံးခုမြောက် အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာပေတည်း။ ရဟန်းတို့ သူတော်ကောင်း တရားနှင့် မသူတော်တို့တရားသည် လေးခုမြောက် အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာပေတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤလေးပါးတို့ကား (တခုနှင့်တခု)အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။

ကောင်းကင်သည်လည်း (မြေကြီးနှင့်) ဝေး၏။ မြေကြီးသည်လည်း (ကောင်းကင်နှင့်) ဝေး၏။ သမုဒြာ၏ ထိုမှာဘက်ကမ်းသည် ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့် ဤမှာဘက်ကမ်းသည် ထိုမှာဘက်ကမ်းနှင့်ဝေး၏ဟု ဆိုကြကုန်၏။ အကြင်အရပ်မှ အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်သော နေမင်းသည် ရှေးရှုတက်၏။ အကြင်အရပ်၌ ကင်းပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုနေထွက်ရာ အရပ်နှင့် နေဝင်ရာအရပ်သည် ဝေး၏။

၁။ ဒါယကာအား တပြိုင်နက်သော ခဏ၌ ဗဿနှစ်ပါးတို့ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၂။ ဒါယကာ၏၎င်း သုံးဆောင်သူ အလှူခံ၏၎င်း ဤနှစ်ပါးတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
၃။ သကဝါဒီက ပရိယာယ်စကား၏ ထွက်ရာတံခါးကိုပိတ်ဆို့၍ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကုသိုလ် အကုသိုလ်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် မေးသည်။
၄။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့၏ တခုတည်းသော ခဏ၌ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏ သန္တာန်၌ ယှဉ်ခြင်း မရှိသည် ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၅။ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပြီးသော ကောင်းမှုသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏ဟူသောအယူဖြင့် ဝန်ခံ ပြန်သည်။

ထိုဝေးသော အရာတို့ထက် သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားနှင့် မသူတော်တို့ တရားသည် အလွန်ဝေး၏ဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် မဖောက်ပြန် မပျက်စီးနိုင်၊ သူတော်ကောင်း တရား တည်တံ့သမျှ ကာလပတ်လုံး မပျက်စီးသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။

မှန်၏ မသူတော်တို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် လျင်မြန်စွာ ပျက်စီးတတ်၏။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် အပြင်ရှိကုန် အပြင်မရှိကုန် သော တရားတို့သည်၊ အယုတ်အမြတ်တရားတို့သည်၊ အမည်းအဖြူနှင့်တူသော တရားတို့သည် မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၇၆။ ပရဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“အကြွင်းလှူတို့သည် အရံ (ခြံ)ကို စိုက်ပျိုးကုန်၏။ ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး ကုန်၏။ တံတားခင်းကြကုန်၏။ အကြွင်းလှူတို့သည်ကား ရေအိုးစင်ကို၎င်း ရေတွင်းကို၎င်း မှီခိုရာ ကျောင်းကို၎င်း ပေးလှူကုန်၏။

ထိုသူတို့၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း တိုးပွား၏။ ထိုလူတို့သည် တရား၌တည်ကုန် အကျင့် ‘သီလ’နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုတို့သည် တိုးပွား၏။

ပရဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ကောင်းသော အာရုံရှိကုန် သော ချမ်းသာသောအကျိုးရှိကုန်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ဤကောင်းမှုအစု ကုသိုလ်အယဉ် လေးပါးတို့သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွားအလို့ငှါ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်ကုန်၏။

လေးပါးတို့ကူသည် အဘယ်တို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ရဟန်းသည် အကြင် ဒါယကာ၏ သက်န်းကို ဝတ်ချုံသုံးဆောင်လျက် အတိုင်းအရှည်မရှိသော စိတ်တည်ကြည်မှု ‘သမာဓိ’ကို ပြည့်စုံစေ၍နေ၏။ ထိုဒါယကာအား ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော ကောင်းသော အာရုံရှိသော ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော အတိုင်းအရှည်မရှိသော ကောင်းမှုအစု ကုသိုလ်

အယဉ်သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွား အလို့ငှါ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းသည် အကြင်ဒါယကာ၏ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်လျက်။ပ။ ကျောင်းကို နေထိုင်သုံးဆောင်လျက် ။ပ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို သုံးဆောင်လျက် အတိုင်းအရှည်မရှိသော စိတ် တည်ကြည်မှု ‘သမာဓိ’ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေ၏။ ထိုဒါယကာအား ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော ကောင်းသော အာရုံရှိသော ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော အတိုင်းအရှည်မရှိသော ကောင်းမှု အစု ကုသိုလ် အယဉ်သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွား အလို့ငှါ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ကောင်းသော အာရုံရှိကုန်သော ချမ်းသာသော အကျိုးရှိကုန်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ဤကောင်းမှုအစု ကုသိုလ်အယဉ် ရှစ်ပါးတို့သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွား အလို့ငှါ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်ကုန်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏။

၄၇၇။ သကဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်မှုကြောင့်ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒါယကာသည် ဒါနကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် ခံယူပြီး၍ မဆုံးဆောင် စွန့်ပစ်၏။ (ထိုဒါယကာအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဒါယကာသည် အလှူဒါနကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် ခံယူပြီး၍ မဆုံးဆောင် စွန့်ပစ်၏။ (ထိုဒါယကာအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒါယကာသည် အလှူ ‘ဒါန’ကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် အလှူကို ခံယူ အပ်ပြီးသော် မင်းတို့သည်မူလည်း ယူဆောင်ကုန်၏။ ခိုးသူတို့သည်မူလည်း ခိုးယူကုန်၏။ မီးသည်မူလည်း လောင်၏။ ရေမူလည်း မျော၏။ မချစ်အပ်သော အမွေခံတို့သည်မူလည်း ဆောင်ယူကုန်၏။ (ထိုဒါယကာအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဒါယကာသည် အလှူ ‘ဒါန’ကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် အလှူကို ခံယူအပ်ပြီးသော် မင်းတို့သည်မူလည်း ယူဆောင်ကုန်၏။ ခိုးသူတို့သည်မူလည်း ခိုးယူကုန်၏။ မီးသည်မူလည်း လောင်၏။ ရေမူလည်း မျော၏။ မချစ်အပ်သော အမွေခံတို့သည်မူလည်း

ဆောင်ယူကုန်၏။ (ထိုဒါယကာအား)ကောင်းမှုဖြစ်ခဲ့ပါမူ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ။

ပရိဘောဂမယပုညကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၆၈) ၆-ဣတောဒိန္နကထာ ၂

၄၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မျှတပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤဘဝမှ သင်္ကန်းကို ပေးလှူကုန်၏။ ထိုသင်္ကန်းကို ထိုနောက်ဘဝ၌ သုံးဆောင်ရပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ဤဘဝမှ ဆွမ်းကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ ကျောင်းကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ သောက်ဖွယ်ကို ပေးလှူကုန်၏။ ထိုသောက်ဖွယ်ကို ထိုနောက်ဘဝ၌ သုံးဆောင်ရပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မျှတပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အခြားသူသည် အခြားသူ အကျိုးငှါ ပြုလုပ်ပါသလော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို သူတပါးပြုလုပ်အပ်ပါသလော၊ အခြားသူသည် ပြုလုပ်ပါသလော၊ အခြားသူသည် ခံစားပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

၄၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ မဆိုသင့်ပါ။

၁။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် အလှူခံပြီး၍ ဒေယျမေုကိုမသုံးဆောင်သော်လည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ဖြစ်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီ၏ ဝါဒကသာ အားကြီး၏။

၂။ “ဣတော ဒိန္နေန ယာပေန္တိ၊ ပေတာ ကာလင်္ကတာ တဟိ”-ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ အကြင်သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုကို ဤလှူပြည်မှ ဆွေမျိုးစသော အလှူခံအား ပေးလှူအပ်၏။ ထိုပေးလှူအပ်သော သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုဖြင့်ပင် ထိုပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် မျှတကြရကုန်၏ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိက သိဒ္ဓတ္ထိက နိကာယဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို တားမြစ်ရန် ဤဣတော ဒိန္နကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ သင်္ကန်းစသည်ဖြင့် စိစစ်မေးမြန်းခဲ့သော် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ မိမိကိုယ်တိုင် မိမိကို မပြုလုပ်သလောဟု မေးလိုသည်။

၅။ သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ ပြိတ္တာတို့သည် မိမိ၏အကျိုးငှါ ပေးလှူသော အလှူ ‘ဒါန’ကို ဝမ်းမြောက် ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေ ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စိတ်ချမ်းသာဝမ်းမြောက်မှုကို ရကြကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ပြိတ္တာတို့သည် မိမိအကျိုးငှါ ပေးလှူသော အလှူ ‘ဒါန’ကို ဝမ်းမြောက်ခဲ့ကုန်လျှင် စိတ်ကို ကြည်လင်စေခဲ့ကုန်လျှင် နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေခဲ့ကုန်လျှင် စိတ် ချမ်းသာဝမ်းမြောက်မှုကို ရကြခဲ့ကုန်လျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၉၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “မြင့်ရာအရပ်၌ ရွာသော မိုးရေသည် နိမ့်ရာအရပ်သို့ စီးဆင်းသကဲ့သို့ ဤအတူပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည် ပြိတ္တာတို့အား ကပ်ရောက်၏။

ရေပြည့်ကုန်သော မြစ်တို့သည် သမုဒြားကို ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည် ပြိတ္တာတို့အား ကပ်ရောက်၏။

ထိုနောက်ဘဝ၌ လယ်ထွန်မှုသည် မရှိ၊ ထိုနောက်ဘဝ၌ နွားမွေးမှုသည် မရှိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ကန်သွယ်မှုသည် ၎င်း ငွေဖြင့် ရောင်းမှု ဝယ်မှုသည် ၎င်း မရှိ၊ ဤဘဝမှ ပေး လှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် သေလွန်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည် ထိုဘဝ၌ မျှတရကုန်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏။

၄၉၁။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤအကြောင်း ငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် မိဖတို့သည် (အိမ်) ၌ မွေးဖွားသော သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။ အဘယ် အကြောင်းငါးပါးတို့နည်း၊ ငါတို့ မွေးမြူအပ်သော သားသမီးသည် ငါတို့အား (တဖန်) မွေးမြူလတ္တံ့ ၊ ငါတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုလည်း ပြုလုပ်လတ္တံ့ ၊ အမျိုးအနွယ်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်လတ္တံ့ ၊ ငါ၏ အမေခံ အမေစား အဖြစ်ကို ပြုကျင့်လတ္တံ့ ၊ ထို့ပြင် ကွယ်လွန်ကုန်သော တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန်သော ငါတို့အား အလှူကို

၁။ မိမိကိုယ်တိုင်က ဝမ်းမြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ထိုပြိတ္တာတို့အား ထိုပြိတ္တာတို့၌ အသုံးအဆောင် တို့ ဖြစ်ကြရသောကြောင့် ဤအကြောင်းဖြင့် မိမိအသူကို တည်ဘုံစေသော်လည်း တည်ဘုံစေသည် မမည် နိုင်လေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည် ဤလူ့ပြည်မှ ပေးလှူသော ဝတ္ထုဖြင့်သာ မျှတနေထိုင်ကြရသည် မဟုတ်သော ကြောင့်တည်း။

ပေးလှူလတ္တံ့ ၊ ရဟန်းတို့ ဤအကြောင်းငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် မိဖတို့သည် (အိမ်)၌ မွေးဖွားသော သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။

အကြောင်း ငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် ပညာရှိ (မိဖ)တို့သည် သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။ ငါတို့ မွေးမြူအပ်သော သားသမီးသည် ငါတို့အား (တဖန်) မွေးမြူလတ္တံ့ ၊ ငါတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုလည်း ပြုလုပ်လတ္တံ့ ၊ အမျိုးအနွယ်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်လတ္တံ့ ၊ အမွေခံ အမွေစား အဖြစ်ကို ပြုကျင့်လတ္တံ့ ၊ ထို့ပြင် ကွယ်လွန်ကုန်သော တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန် သော မိဖတို့အား အလှူကို ပေးလှူလတ္တံ့ ၊ ဤအကြောင်း ငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် ပညာရှိ (မိဖ)တို့သည် သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ငြိမ်သက်ကုန်သော ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို သိကုန်သော ပြုအပ်သော ကျေး ဇူးကို ပြောကြားကုန်သော သူတော်ကောင်း (သားသမီး)တို့သည် ရှေး၌ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ကုန်လျက် အမိအဖတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူကုန်၏။ (မိဖတို့သည်) ထို သားသမီးတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ (သားသမီးတို့သည်) ရှေးဦးစွာ ပြုလေ့ရှိကုန်သော ထိုမိဖတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ကုန်၏။

အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်လေ့ရှိသော မွေးမြူအပ်သော မိဖတို့ကို မွေးမြူ လုပ်ကျွေးလေ့ ရှိသော အမျိုးအနွယ်ကို မဆုတ်ယုတ်စေတတ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သားသမီးသည် ချီးကျူးထိုက်သူဖြစ်၏” ၊ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား အပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် နောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏။

ဣတောဒိန္နကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၆၉) ၇-ပထဝီကမ္မဝိပါကောတိကထာ^၁

၄၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ကံ၏အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိပါသလော၊ အဒုက္ခမ သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ အဒုက္ခမ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ် သလော၊ ဝေတနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုမြေကြီးအား

၁။ “အတ္ထိ ဣဿရိယသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ အဓိပစ္စသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ” ဟူရာ၌ မြေကြီးကို အစိုးရသည်၏ အဖြစ်၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံမည်၏ ဟု ဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးတည်းဟု အယူရှိကြသော အနွှကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်

ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် သုခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ် ပါလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါ လော၊ ဖဿနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ သညာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စေတနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စိတ်နှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါ လော၊ အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံး သွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြေကြီးအား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါလျှင်။ပ။အာရုံ မရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါလျှင် မြေကြီးသည် ကံ၏အကျိုး ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ကံ၏အကျိုးလော၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိသလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခ။ပ။အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်သ လော၊ စေတနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု သည်။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော၊ မြေကြီးသည် သုခဝေဒနာ ရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသလော။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခဝေ ဒနာ။ပ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စေတနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထို မြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော၊ သုခဝေဒနာ မရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ကံ၏ အကျိုးလော၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ကမ္မဝိပါကသဘောကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို မိန့်သည်။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ကံ၏အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် မြှောက်ပင့်ခြင်း နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏အကျိုးသည် မြှောက်ပင့်ခြင်း နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးကို ရောင်းခြင်းငှါ၎င်း ဝယ်ခြင်းငှါ၎င်း ရှေးရှုတည့်တည့် ထားခြင်းငှါ၎င်း ဆွတ်ခူးခြင်းငှါ၎င်း ရှေးချယ်ခြင်းငှါ၎င်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏အကျိုးကို ရောင်းခြင်းငှါ ဝယ်ခြင်းငှါ ရှေးရှုထားခြင်းငှါ ဆွတ်ခူးခြင်းငှါ ရှေးချယ်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၉၃။ သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် သူတပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ အကျိုးသည် သူတပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏အကျိုးသည် သူတပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆက်ဆံပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။“သုစရိုက်ကို အကယ်၍ ကျင့်အံ့၊ (ဤသို့ ကျင့်လျှင်) ထိုအကျင့်သည် အခြား သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံပဲ ခိုးသူတို့မဆောင်ယူနိုင်သော ရှေးအိုးနှင့် တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) သတ္တဝါသည် ကောင်းမှု ကုသိုလ်တို့ကို ပြုလုပ်ရာ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ကံ၏အကျိုးသည် သူတပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ တည်ပါသလော၊ သတ္တဝါတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ပါ ကုန်သလော။

၁။ ဖဿစသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၂။ ကမ္မသမုဋ္ဌာန်မျှန်ကို၎င်း ပထဝီစသည်တို့၏ သာလျှင် သူတပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှေးဦးစွာ အကျိုးသည် ဖြစ်ပါသလော၊ နောက်မှအကျိုးကို ရသို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် မြေကြီးကို သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် မြေကြီးကို သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် သုံးဆောင်ပါကုန်၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးကို မသုံးစွဲကုန်ပဲ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သော အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ရှိပါကုန်၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ အကျိုးကို မကုန်ခန်းစေမူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သော အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ရှိပါကုန်သလော။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် စကြဝတေးမင်း၏ ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အခြားသတ္တဝါတို့သည် မြေကြီးကို သုံးစွဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် သုံးဆောင်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။စကြဝတေးမင်း၏ ကံ၏အကျိုးကို အခြားသတ္တဝါတို့သည် သုံးဆောင်ပါ ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စကြဝတေးမင်း၏ ဖဿကို၊ ဝေဒနာကို၊ သညာကို၊ စေတနာကို၊စိတ်ကို၊ သဒ္ဓါကို၊ ဝီရိယကို၊ သတိကို၊ သမာဓိကို၊ ပညာကို အခြားသတ္တဝါတို့သည် သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ မြေကြီးကို မခိုမူ၍ တည်နေကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၂။ မှီ၍ နေသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

၃။ အရူပဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၄။ အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် တည်သော ထိုမြေကိုမကုန်စေမူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် မသင့်တကားဟု စောဒနာ လို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၅။ ကံ၏ အကျိုးကို ကုန်စေ၍သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ ဟူသော မိမိဝါဒ၌ တည်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၄၉၄။ ပရဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အစိုးရသူ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် အကြီးအကဲ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အစိုးရ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကံ အကြီးအကဲ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကံ ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပထဝိကမ္မဝိပါကောတိကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၇၀) ဂ-ဇရာမရဏဝိပါကောတိကထာ ၂

၄၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ဇရာမရဏသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသလော၊ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စေတနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဇိတ်နှင့် ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိသလော၊ ဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းမှု ဇိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိ ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာမရှိသည် ဒုက္ခဝေဒနာမရှိသည်။ပ။ အာရုံမရှိ သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါလျှင် ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိခဲ့ ပါလျှင် ။ပ။ အာရုံမရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု ။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါလျှင် ဇရာမရဏသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိသလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာရှိသလော။ပ။ အာရုံရှိသလော၊ ဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

၁။ ကံသည် ရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ ထိုဣဿရိယအာဓိပတိကို ဖြစ်စေသည်။ ဇနက၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်စေသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားသည် မြေကြီး၏ ဝိပါကအဖြစ်၌ ပြီးစေနိုင်သော စကားမဟုတ်။

၂။ “အတ္ထိ ဒုဗ္ဗဏ္ဍသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ” ဟုဆို၍ မကောင်းသော အဆင်းရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသည် ဇရာပင်တည်း၊ အသက်ဘို့သူ၏ အဖြစ်ဟူသည် မရဏပင်တည်း၊ ထိုကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံ သည် ရှိ၏။ ထိုဇရာမရဏသည် ဝိပါက်တည်းဟု အယူရှိကြသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤ ဇရာမရဏဝိပါကကထာကို ဟောသည်။

၇-သတ္တမဝဂ် (၇၁) ၉-အရိယဓမ္မဝိပါကကထာ^၁

၄၉၈။ သကဝါဒီ။ ။မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမဏ ‘ရဟန်း’ အဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည် ပြာဟ္မဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သမဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ ပြာဟ္မဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုးသည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏အကျိုး ‘ဝိပါက’သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါလျှင် မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’သည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါလျှင် မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’သည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒါန၏အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဟုတ်ပါ။

၁။ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းမျှသည်သာ မဂ်ဟူသော အရိယဓမ္မ၏ အကျိုးဖြစ်၏။ စိတ်စေတသိက်တရား တို့သည် မဂ်ဟူသော အရိယဓမ္မ၏ အကျိုးမဟုတ်ဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအရိယဓမ္မဝိပါကကထာကို ဟောသည်။

၂။ သောတာပတ္တိမဂ် စသည်တို့၏ အပစ္စယဂါမိ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ အရိယာဖိုလ်တို့၏ ဝိပါက မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။အကျင့် ‘သီလ’၏ အကျိုးသည်။ပ။ ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒါန၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကျင့် ‘သီလ’၏ အကျိုးသည်။ပ။ ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒါန၏အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒါန၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကျင့် ‘သီလ’၏အကျိုးသည်။ပ။ ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ကမာဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရကုသိုလ်သည် ။ပ။ အရူပါဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကမာဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၀။ ပရဝါဒီ။ ။ကမာဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရ။ပ။အရူပါဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပဿနာ’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး‘ဝိပါက’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး‘ဝိပါက’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူး အပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး‘ဝိပါက’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရ။ပ။အရူပါဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး‘ဝိပါက’ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေ သာတို့ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရိယဓမ္မဝိပါကကထာ ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ် (၇၂) ၁၀-ဝိပါကောဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ^၁

၅၀၁။ သကဝါဒီ။ ။အကျိုး‘ဝိပါက’သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိသောတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိသောတရား၏ အကျိုး‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုဆင်းရဲ၏သာလျှင် အဆုံးကို ပြုခြင်း မရှိပါသလော၊ ဝဋ်ပြတ်ခြင်း မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းမှု၍ ငြိမ်းအေးမှု ‘အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်’သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုး‘ဝိပါက’သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုး‘ဝိပါက’ဟူ၍၎င်း အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရား ဟူ၍၎င်း အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော တရားဟူ၍၎င်း အကျိုး ‘ဝိပါက’ဟူ၍၎င်း

၁။ အကျိုးဝိပါကနာမက္ခန္ဓာသည် အကျိုးဝိပါကနာမက္ခန္ဓာအား အညမညစသော ပဗ္ဗေယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး ပြု၏။ ထို့ကြောင့် ဝိပါကသည်လည်း အကျိုးဝိပါကကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားတည်းဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ဤအကျိုး 'ဝိပါက်'သည် ဤအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘော ရှိသောတရားလော၊ ဤ(ဤအကျိုး 'ဝိပါက်'နှင့်အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော) တရားသည် တူသောအနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘို့ရှိသလော၊ ထိုအကျိုး 'ဝိပါက်'ကြောင့် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘော ရှိသော တရားဖြစ်သလော၊ ထိုအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော တရားကြောင့် ထိုအကျိုး 'ဝိပါက်'ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုးသည်၎င်း အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားသည်၎င်း အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော တရားသည်၎င်း အကျိုးသည်၎င်း အတူဖြစ်ကုန်သလော၊ တကွဖြစ်ကုန်သလော၊ ရောနှောကုန်သလော၊ ယှဉ်ကုန်သလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သလော၊ တူသောချုပ်ခြင်းရှိကုန်သလော၊ တူသောတည်ရာရှိကုန်သလော၊ တူသောအာရုံရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသောတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအကုသိုလ်သည်ပင် ထိုအကုသိုလ်၏အကျိုးလော၊ ထိုကုသိုလ်သည်ပင် ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသောတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြွင်းစိတ်ဖြင့်သာ သူတပါးအသက်ကို သတ်၏၊ ထိုစိတ်ဖြင့်သာလျှင် ငရဲ၌ ကျက်ရသလော၊ အကြွင်းစိတ်ဖြင့်သာလျှင် အလှူကို ပေးလှူ၏၊ ထိုစိတ်ဖြင့် သာလျှင် နတ်ပြည်၌ ဝမ်းမြောက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသောတရားဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အကျိုး 'ဝိပါက်' နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အကျိုး 'ဝိပါက်' နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခဲ့ကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘော ရှိသော တရားဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဝိပါကော ဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ ပြီး၏။
သတ္တမဝဂ် ပြီး၏။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (၇၃) ၁-ဆဂတိကထာ^၁

၅၀၃။ သကဝါဒီ။ ။လားရာ‘ဂတိ’တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြေ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ငရဲ တိရစ္ဆာန်မျိုး ပြိတ္တာဘုံ လူ နတ် ဟူ၍ ငါးပါးသော လားရာ ‘ဂတိ’တို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြေ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ငရဲ တိရစ္ဆာန်မျိုး ပြိတ္တာဘုံ လူ နတ် ဟူ၍ လားရာ ‘ဂတိ’ ငါးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူအပ်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ ‘ဂတိ’တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လားရာ‘ဂတိ’တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြေ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာလကဋိကာအသုရာတို့သည် ပြိတ္တာတို့နှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သည် တူသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သည် တူသော အစာရှိကုန်သည် တူသော အသက်ရှိကုန်သည် ပြိတ္တာတို့နှင့် တကွ သမီးယူခြင်း သမီးပေးခြင်း (လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း) သို့ ရောက်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြေ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာလကဋိကာအသုရာတို့သည် ပြိတ္တာတို့နှင့်တူသော အဆင်း ရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော စည်းစိမ်ရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော အစာရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော အသက်ရှိခဲ့ကုန်မူ ပြိတ္တာတို့နှင့်တကွ သမီးယူခြင်း သမီးပေးခြင်း (လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း) သို့ ရောက်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ ‘ဂတိ’တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လားရာ‘ဂတိ’တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြေ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေပဝိတ္တိအသုရာပရိသတ်တို့သည် နတ်တို့နှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သည် တူသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သည် တူသော အစာရှိကုန်သည် တူသော အသက်ရှိကုန်သည် နတ်တို့နှင့် အဘူဘက္ခ သမီးယူခြင်း သမီးပေးခြင်း (လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း) သို့ ရောက်ကုန်သည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြေ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝေပဝိတ္တိအသုရာပရိသတ်တို့သည် နတ်တို့နှင့် တူသော အဆင်း ရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော အစာရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော အသက်ရှိခဲ့ကုန်မူ နတ်တို့နှင့်တကွ သမီးယူခြင်း သမီး

၁။ ဂတိငါးပါးတို့တွင် အသုရကာယ်ကိုထည့်၍ ဂတိခြောက်ပါးဟု အယူရှိသူ အဗ္ဗကဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဆဂတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပေးခြင်း(လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း)သို့ရောက်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေပစိတ္တိအသုရာပရိသတ်တို့သည် (ရှေးဦးစွာဖြစ်သော)နတ်တို့ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝေပစိတ္တိအသုရာပရိသတ်တို့သည် ရှေးဦးနတ်တို့ဖြစ်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၀၄။ ပရဝါဒီ။ ။လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အသုရကာယ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အသုရကာယ်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဆဂတိကထာ ပြီး၏။

၈-အဋ္ဌမဝဂ် (၇၄) ၂-အန္တရာဘဝကထာ^၁

၅၀၅။ သကဝါဒီ။ ။အကြား 'အန္တရာ'ဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အန္တရာဘဝသည်)ကာမဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

၁။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယ် ဟူသော သုတ်ပုဒ်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ အန္တရာဘဝရှိ၏။ ယင်းအန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုမရပဲလျက် ဒိဗ္ဗစက္ခုရသကဲ့သို့၎င်း တန်ခိုးမရှိပဲလျက် တန်ခိုးရှိဘိသကဲ့သို့၎င်း မိဖနှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံခြင်း အမိ၏ ဥတုလာခြင်း ဟူသော အခါအခွင့်ကို ငုံ့လင့်လျက် ခုနစ်ရက်၊ သို့မဟုတ် ခုနစ်ရက်ထက် အလွန်တည်နေ၏ဟု အယူရှိသူပုဗ္ဗသေလိယ သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤအန္တရာဘဝကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။(အန္တရာဘဝသည်) ရူပဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အန္တရာဘဝသည်)အရူပဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝ၏၎င်း ရူပဘဝ၏၎င်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝ၏၎င်း အရူပဘဝ၏၎င်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝ၏၎င်း ရူပဘဝ၏၎င်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာမဘဝ၏၎င်း ရူပဘဝ၏၎င်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် မရှိခဲ့ပါမူ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝ၏၎င်း အရူပဘဝ၏၎င်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရူပဘဝ၏၎င်း အရူပဘဝ၏၎င်း အကြား၌ အန္တရာဘဝမရှိခဲ့ပါမူ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၀၆။ သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအန္တရာဘဝ ပဋိသန္ဓေ(ယောနိ)သည် ငါးခုမြောက် ပဋိသန္ဓေ(ယောနိ)လော၊ ထို (အကြားဘဝ) လားရာ 'ဂတိ'သည် ခြောက်ခုမြောက် လားရာ 'ဂတိ'လော၊ ထို(အန္တရာဘဝ)ဝိညာဏ်၏ တည်ရာသည် ရှစ်ခုမြောက် ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ ထို (အန္တရာဘဝ)သတ္တဝါ၏ နေရာသည် တဆယ့်တစ်ခုမြောက် သတ္တဝါ၏ နေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ဘုံဘဝလော၊ လားရာ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့၏နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရာဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကာမဘဝသည် ဖြစ်ရာ(ဘုံဘဝ) လော၊ လားရာ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အန္တရာဘဝသည် ဖြစ်ရာ(ဘုံဘဝ)လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေ
ကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊
သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည်
ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်
သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပဘဝသည် ဖြစ်ရာ(ဘုံဘဝ)လော၊ လားရာ
'ဂတိ'လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ 'သံသရာ'လော၊ ပဋိသန္ဓေ 'ယောနိ' လော၊
ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အန္တရာဘဝသည် ဖြစ်ရာ(ဘုံဘဝ)လော၊
လားရာ'ဂတိ'လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ 'သံသရာ'လော၊ ပဋိသန္ဓေ 'ယောနိ'
လော၊ဝိညာဏ်၏တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အရူပဘဝသည် ဖြစ်ရာ ‘ဘုံဘဝ’လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အန္တရာဘဝသည် ဖြစ်ရာ ‘ဘုံဘဝ’လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရရှိခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘဝ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘဝသည် စတုဝေါကာရာဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် စတုဝေါကာရာ ဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၈။ သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် အန္တရာဘဝသည် မရှိခဲ့ပါမူ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့ဘဝ၌ အကျိုးပေးမြဲသော (အနန္တရိယကံထိုက်သော) ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့ဘဝ၌ အကျိုးပေးမြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

၁။ ငရဲ အသညသတ် အရူပဘဝတို့သို့ ကပ်ရောက်သူတို့အား အန္တရာဘဝအဖြစ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အခြားမဲ့ဘဝ၌ အကျိုးပေးမြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိခဲ့ပါမူ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝ၌ အကျိုးပေးမမြဲသော (အနန္တရိယကံ မထိုက်သော) ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့ဘဝ၌ အကျိုးပေးမြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့ဘဝ၌ အကျိုးပေးမြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့ဘဝ၌ အကျိုးပေးမမြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ငရဲသို့ ကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ပ။ အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ။ပ။ အရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိခဲ့ပါမူ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံသို့ မကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံသို့ မကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၉။ ပရဝါဒီ။ ။အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြား၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ‘အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ’ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ် ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး) ပြု၍ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကပ်ရောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ ‘ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ’ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး) ပြု၍ ဥပဟစ္စဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး)ပြု၍ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်မှုမရှိပဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ‘အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ’ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ပြုပြင် မှုနှင့်တကွ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ‘သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ’ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး)ပြု၍ သသင်္ခါရ ဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အန္တရာဘဝကထာ ပြီး၏။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (၇၅) ၃-ကာမဂုဏကထာ^၁

၅၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော လိုချင်မှု ‘ဆန္ဒ’သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါ လော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒသည် ရှိခဲ့ပါလျှင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’သည် ထိုကာမဂုဏ် ငါးပါးနှင့် ယှဉ်သော ‘ဆန္ဒ’သည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ‘ဆန္ဒရာဂ’သည် ထိုကာမဂုဏ် ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ရာဂသည် ထိုကာမဂုဏ် ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပရာဂသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသည် ထို ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော သောမနဿသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိ သောမနဿသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

၁။ သကသမယ၌ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ ကာမဘဝ ဤသုံးပါးတို့ကို ကာမဓာတ်ဟု ဆိုအပ်၏။ ပရ- သမယ၌ ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ ကာမဂုဏာဟူသော စကားတော်မျှကို အမှီပြု၍ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို ကာမဓာတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်၏။ ထိုပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကာမရူပကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကိလေသာကာမကို ပြုလို၍ မေးသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုကမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသောမနဿရှိခဲ့ပါမူ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၏ စက္ခုသည် ကာမဓာတ်မမည်ပါသလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၏ သောတသည်။ပ။ လူတို့၏ သာနာသည်။ပ။ လူတို့၏ ဇိဝှါသည်။ပ။ လူတို့၏ကာယသည်။ပ။ လူတို့၏မနောသည် ကာမဓာတ် မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၏ မနောသည် ကာမဓာတ် မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောက၌ စိတ်လျှင် ခြောက်ခုမြောက် ရှိကုန်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို ဟောပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဤစိတ်နှင့်တကွ ကာမဂုဏ်ငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရား၌ တဏှာဆန္ဒကို ဖျက်ဆီးခဲ့သော် ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့် ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရလေ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် လူတို့၏ မနောကို ကာမဓာတ်မဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၁။ သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်တို့သည် ဖြစ်ရာဘဝလော၊ လားရာ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဝတ္ထုကာမကို ပြလို၍ မေးသည်။

၂။ အာယတနခြောက်ပါးတို့၏ ဝတ္ထုကာမ၏ အဖြစ်ကြောင့် နကာမဓာတ်မဟုတ်သည်၌ အဖြစ်ကို ပယ်ခဲ့ပြီး၍ မနကို တဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် မဟဂ္ဂုတ်လောကုတ္တရာမနကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။ တေဘုမ္မကမနအားလုံးပင် ကာမဓာတ်မည်လေသောကြောင့် သကဝါဒီက ပရဝါဒီကို သုတ်ဖြင့်နှိပ်သည်။

၄။ ကာမဂုဏ်မျှ၌ ဘဝဟူသော ဝေါဟာရစကား မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေ
ကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည်
ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်တို့သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်
ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ တပည့်‘သာဝက’အစုံသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ
လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘော
ကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်တို့သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့
တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏တည်ရာလော၊
အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊
သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော။ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဂုဏ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ စုတေ
ကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အဘိမြန် ၄-၃-၆—န-ဗု-သ

သကဝါဒီ။ ။ကမာဓာတ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိပါဏိ။

သကဝါဒီ။ ။ကမဂုဏ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကမဓာတ်သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကမဂုဏ်တို့သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကမဓာတ်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ တပည့် ‘သာဝက’ အစုံသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကမဂုဏ်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ တပည့် ‘သာဝက’ အစုံသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၁၂။ ပရဝါဒီ။ ကမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကမဓာတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည် ကမဂုဏ်တို့ပေတည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်ကုန် အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက်အပ်ကုန် မြတ်နိုးအပ်ကုန် ချစ်အပ်သော သဘောရှိ ကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အဆင်း‘ရူပါရုံ’တို့သည် နားဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ။ပ။ အသံ‘သဒ္ဓါရုံ’တို့သည် နှာခေါင်းဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ။ပ။ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’တို့သည် လျှာဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အရသာ ‘ရသာရုံ’တို့သည် အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက် အပ်ကုန် မြတ်နိုးအပ်ကုန် ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန် တပ်မက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန် ကိုယ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော အတွေ့အထိ ‘ဖောဠဗ္ဗာရုံ’တို့သည် (ရုံကုန်၏)၊ ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့ကား (ကမဂုဏ်) တို့ပေတည်း”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဝိပါဏိ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကမဓာတ်တို့တည်း။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (၇၆) ၄-ကာမကထာ^၁

၅၁၃။ သကဝါဒီ။ ။အာယတနငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့ ဖြစ်ပါကုန်သလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမအာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထို(ကာမ)အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒသည် ရှိခဲ့ပါမူ အာယတန ငါးပါးတို့သည်သာ (ကာမ)အာရုံတို့ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ထို(ကာမ)အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော ရာဂသည် ထို(ကာမ)အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒသည် ထို(ကာမ)အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒရာဂသည် ထို(ကာမ)အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပ သည် ထို(ကာမ)အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော ရာဂသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပရာဂ သည် ထို(ကာမ)အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသည် ထို(ကာမ) အာရုံနှင့်စပ်ယှဉ်သော သောမနဿ သည် ထို(ကာမ)အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသောမနဿသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထို(ကာမ)အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသောမနဿသည် ရှိခဲ့ပါမူ အာယတန ငါးပါးတို့သည်သာ (ကာမ)အာရုံတို့ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၁၄။ ပရဝါဒီ။ ။ အာယတန ငါးပါးတို့သည်သာ (ကာမ)အာရုံတို့တည်း ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည် (ကာမဂုဏ်)တို့ပေတည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’။ပ။ အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက်အပ်ကုန် မြတ်နိုး အပ်ကုန် ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန် တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန် ကိုယ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အတွေ့အထိ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’တို့သည် ရှိကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည်ကား (ကာမဂုဏ်)တို့တည်း”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ် ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အာယတန ငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့တည်း။

သကဝါဒီ။ ။အာယတန ငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

၁။ ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ ကာမဂုဏာ ဟူသော စကားမျှကို ယူ၍ ရူပါယတနစသောအာယတန ငါးပါးတို့သည် သာ ကာမမည်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကာမကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုပရဝါဒီဆရာတို့အား ကိလေသာကာမ၏သာလျှင် မုချအားဖြင့် ကာမ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည် ကာမဂုဏ်တို့ပေတည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’တို့သည်။ပ။ အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက်အပ်ကုန် မြတ်နိုးအပ် ကုန် ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန် တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန် ကိုယ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော အတွေ့အထိ ‘ဖောဠဗ္ဗာရုံ’တို့သည် ရှိကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့ကား ကာမဂုဏ်တို့ ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ စင်စစ်သော်ကား ဤအာရုံတို့ကို ကာမတို့ မည်၏ဟူ၍ မဆိုအပ်ကုန်၊ ဤအာရုံတို့ကို အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာတော်၌ ကာမဂုဏ်တို့ မည်၏”ဟူ၍ ဆိုအပ် ကုန်၏။

“ကြံစည်မှု အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော သင်္ကပ္ပရာဂသည် သတ္တဝါ၏ ကာမမည်၏။ လောက၌ ဆန်းကြယ်ကုန်သော အကြင်အာရုံတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုအာရုံတို့သည် ကာမမမည်ကုန်။

ကြံစည်မှု အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော သင်္ကပ္ပရာဂသည် သတ္တဝါ၏ ကာမမည်၏။ ထိုအတူ သာလျှင် လောက၌ (အကြင်အာရုံတို့သည်) တည်ကုန်၏။ ဆန်းကြယ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်၍ စင်စစ် ဤလိုချင်ဖွယ်အာရုံကာမဂုဏ်တို့၌ ဆန္ဒကို ပညာရှိတို့သည် ပယ်ရှားကုန်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အာယတန ငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ကာမကထာ ပြီး၏။

၈-အဋ္ဌမဝဂ် (၇၇) ၅-ရူပဓာတုကထာ^၁

၅၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်သော ရုပ်တရားတို့သည် ရူပဓာတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’လော၊ လားရာ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သို့ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန် သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

၁။ ဖောက်ပြန်မှုရှိသော တရားတို့သည်သာ ရူပဓာတ်မည်၏ဟု အယူရှိသူအနွကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤရူပဓာတုကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’လော၊ လားရာ‘ဂတိ’လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ဖြစ်ရာ‘ဘဝ’လော၊ လားရာ‘ဂတိ’လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန် သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

၁။ ရူပဘဝသည်သာ ရူပဓာတ်မည်၏။ ရုပ်မျှသည် ရူပဓာတ်မဟုတ်ဟူသော အနက်သဘောဖြင့် ဝေဒနာ လို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်သော ရုပ်တရားတို့သည် ရူပဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍
 ကာမဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုရူပဓာတ်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁
 သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်သည်ပင် ရူပဓာတ်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၂
 သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့်၎င်း ရူပဘဝနှင့်၎င်း
 (ဤသို့)ဘဝ နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ရူပဓာတ်ကထာ ပြီး၏။

၈-အဋ္ဌမဝဂ် (၇၈) ၆-အရူပဓာတ်ကထာ^၃

၅၁၇။ သကဝါဒီ။ ။နာမ်တရားတို့သည် အရူပဓာတ်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် ဖြစ်ရာ‘ဘဝ’လော၊ လားရာ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ
 လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏တည်ရာလော၊ အတ္တ
 ဘောကို ရခြင်းလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဘူမိပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ဆန့်ကျင်သည်ကိုမြင်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
 ၂။ တဖန် နောက်ထပ်မေးပြန်လတ်သော် မိမိ အယူအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်၏။
 ၃။ ဤအရူပဓာတ်ကထာ၌ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့တွင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာကိုသာယူ၍ ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်သည် ဖြစ်ရာ 'ဘဝ'လော။ လားရာ 'ဂတိ'လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် ဖြစ်ရာ 'ဘဝ'လော၊ လားရာ 'ဂတိ'လော။ပ။အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သောကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်သည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၁၈။ သကဝါဒီ။ ။နာမ်တရားတို့သည် အရူပဓာတ်မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကာမဓာတ်၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုအရူပဓာတ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထို အရူပဓာတ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့်၎င်း အရူပဘဝနှင့်၎င်း (ဤသို့) ဘဝနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်သော ရုပ်တရားတို့သည် ရူပဓာတ် မည်သည်ဖြစ်၍ နာမ်တရားတို့သည် အရူပဓာတ် မည်သည်ဖြစ်၍ ကာမဓာတ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုရူပဓာတ် ထိုအရူပဓာတ် မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုရူပဓာတ် ထိုအရူပဓာတ် မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့်၎င်း ရူပဘဝနှင့်၎င်း အရူပဘဝနှင့်၎င်း (ဤသို့)ဘဝသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရူပဓာတုကထာ ပြီး၏။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (၇၉) ၇-ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ^၁

၅၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ အာယတနခြောက်ပါးရှိသော အတ္တဘောသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏^၃။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ရသာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဂန္ဓာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ရသာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

၁။ ရူပီ မနောမယော သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ အဟိနိန္ဒြိယော ဟူသော သုတ္တန်ကို အမှီပြု၍ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ဃာနာယတန စသည်တို့၏ တည်ရာအဖြစ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော နှာခေါင်း စသော အခြင်းအရာ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းတို့သည်လည်း အာယတန မည်ကုန်သည်သာတည်း ဟု ကြံဆ၍ ထိုဗြဟ္မာတို့၏ အတ္တဘောသည် အာယတနာခြောက်ပါးရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကသမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုဗြဟ္မာဘုံ၌ မရှိသော အာယတန၏ အစွမ်းဖြင့် စောဒနာလို၍ မေးသည်။

၃။ အဇ္ဈတ္တိကာယတန သုံးပါးတို့၏ နှာခေါင်း အစရှိသော သဏ္ဍာန်နိမိတ်သည်ပင် အာယတန မည်၏ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၄။ ဗာဟိရဂန္ဓာယတန စသည် တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောအပ်သည်ရှိသော် ထိုဘုံ၌ ဃာနပသာဒစသည်တို့ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ထိုဃာနပသာဒစသည်တို့၏ အာရုံ ဂေါစရကို တားမြစ်လိုရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိပါသလော။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် ရှိပါသလော။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိပါသလော။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် မရှိပါသလော။ပ။ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် မရှိပါသလော။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထို ရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် မရှိပါသလော။ပ။ မနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ထို ရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုစက္ခာဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဃာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို နမ်းရှုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုစက္ခာဖြင့် ထိုအဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဇိဝှိဖြင့် ထိုအရသာကို သာယာပါသလော။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုမနော ဖြင့် ထိုသဘောဓမ္မာရုံကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဃာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို နမ်းရှုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ် ၍ ထိုမနောဖြင့် ထိုသဘော ဓမ္မာရုံကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ် ၍ ထိုဃာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို မနမ်းရှုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုစက္ခာဖြင့် ထိုအဆင်းကို မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဃာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို မနမ်းရှုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုမနော ဖြင့် ထိုသဘော ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအတွေ့အထိကို မတွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မတွေ့ထိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုမနော ဖြင့် ထိုသဘော ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ သာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသာနာဖြင့် ထိုအနံ့ကို နမ်းရှု ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ နမ်းရှုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ အမြစ်အနှံသည် အနှစ်အနှံသည် အခေါက်အနှံသည် အရွက် အနှံသည် အပွင့်အနှံသည် အသီးအနှံသည် စိမ်းရွှေသောအနှံသည် ပုတ်အံ့သော အနှံသည် ကောင်း သော အနှံသည် မကောင်းသော အနှံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဇိဝှိဖြင့် ထိုအရသာကို သာယာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သာယာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို ရူပဓာတ်၌ အမြစ်အရသာသည် ပင်စည်အရသာသည် အခေါက် (အခွံ) အရသာသည် အရွက်အရသာသည် အပွင့်အရသာသည် အသီးအရသာသည် အချဉ်သည် အချို (အဆိမ့်)သည် အခါးသည် အစပ်သည် အငန်သည် အခါး အစပ်သည် ချဉ်စူးသော အရသာ သည် အဖန်သည် ကောင်းသောအရသာသည် မကောင်းသောအရသာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအတွေ့ အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တွေ့ထိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ခက်မာမှုသည် နူးညံ့မှုသည် သိမ်မွေ့မှုသည် ကြမ်းတမ်းမှုသည် ချမ်းသာသောအတွေ့သည် ဆင်းရဲသောအတွေ့သည် လေးလံမှုသည် ပေါ့ပါးမှုသည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ အာယတနခြောက်ပါးရှိသော အတ္တဘောသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

၁။ အချို့ဆရာတို့ကား ထိုရူပဘုံ၌ အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါးတို့၏ မပြည့်စုံသည်ကို အလိုရှိကြကုန်၏။ အာယတနမည်သည်လည်း မိမိကိစ္စရှိသည်သာ ဖြစ်ရာ၏။ထို့ကြောင့် ထိုသာနာယတနစသည်တို့ဖြင့် ဂန္ဓာရုံ စသည်တို့ ကို နမ်းရှုကုန်၏။ လျက်ကုန်၏။ တွေ့ထိကုန်၏ဟု အလိုရှိကြကုန်၏။ ထိုဆရာတို့၏ အလိုကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံ သည်။

၂။ ထိုရူပဘုံ၌ အမြစ် နံ့သာ စသည် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီ က ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ နှာခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်သည် လျှာပုံသဏ္ဍာန်သည် ကိုယ်ပုံသဏ္ဍာန်သည် ရှိသည်မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီထို‘ရူပဓာတ်’၌ နှာခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်သည် လျှာပုံသဏ္ဍာန်သည် ကိုယ်ပုံသဏ္ဍာန်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရူပဓာတ်၌ အာယတန ခြောက်ပါးရှိသော အတ္တဘောသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ ပြီး၏။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (၈၀) ဂ-အရူပေရူပကထာ၂

၅၂၄။ သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရူပဘုံသည်) ရူပဘဝလော၊ ရူပဂတိလော၊ ရုပ်ရှိသူတို့ တည်နေရာလော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေလော၊ ရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရူပဘုံသည်) အရူပဘဝ မဟုတ်လော၊ အရူပဂတိမဟုတ်လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’မဟုတ်လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေ မဟုတ်လော၊ ရုပ်မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းမဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (ထိုအရူပဘုံသည်) အရူပဘဝဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ ရုပ်မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရူပဘုံသည်) ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

၁။ သဏ္ဍာန်နိမိတ်မျှကိုသာပြီးစေ၍ အာယတန ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုမပြီးစေနိုင်ရကား ပရဝါဒီ ဆရာ ထုတ်ဆောင်သော်လည်း မထုတ်ဆောင်သည်နှင့် တူသည်သာတည်း။

၂။ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အရူပဘဝ၌လည်း သြဋ္ဌာရိက ရုပ်မှ လွတ်သော သုဒုမရုပ်ရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအရူပေရူပကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရူပဘုံသည်) စတုဝေါကာရဘဝ မဟုတ်လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းမဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုအရူပဘုံသည် စတုဝေါကာရဘဝ လားရာ ‘ဂတိ’။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏ ဟု မဆိုသင့်။

၅၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရူပဓာတ်သည်လည်း ရုပ်ရှိသူတို့ ဖြစ်ရာ ‘ရူပဘဝ’လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏လားရာ ‘ရူပဂတိ’လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ တည်နေရာလော၊ ရုပ်ရှိ သူတို့၏ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေလော၊ ရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏၊ ထိုအရူပဘုံသည် ရုပ်ရှိသူတို့ဖြစ်ရာ ‘ရူပဘဝ’ လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏လားရာ ‘ရူပဂတိ’လော။ပ။ ရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရူပဓာတ်သည်လည်း ပဉ္စဝေါကာရ ဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအရူပဘုံသည်လည်း ပဉ္စဝေါကာရ ဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအရူပဘုံသည်လည်း ရုပ်မရှိသူတို့ဖြစ်ရာ ‘အရူပဘဝ’လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏လားရာ ‘အရူပဂတိ’လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏ တည်နေရာလော၊ ရုပ်မရှိ သူတို့၏ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’လော၊ ရုပ်မရှိသော အတ္တ ဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထို(ရူပဓာတ်)သည်လည်း ရုပ်မရှိသူတို့ ဖြစ်ရာ ‘အရူပဘဝ’လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့ လားရာ ‘အရူပဂတိ’လော။ပ။ ရုပ်မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအရူပဘုံသည်လည်း စတုဝေါကာရ ဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရူပဓာတ်သည်လည်း စတုဝေါကာရ ဘဝလော၊ လားရာ 'ဂဘိ'လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၆။ သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံကို ရုပ်(ရှိသူ)တို့၏ ထွက်မြောက်ရာ အရပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရူပဘုံကို ရုပ်(ရှိသူ)တို့၏ ထွက်မြောက်ရာ အရပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံကို ရုပ်(ရှိသူ)တို့၏ ထွက်မြောက်ရာ အရပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါလျှင် အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ် နေက္ခမ္မကို ကာမတို့၏ ထွက်မြောက်ရာဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါလျှင် အနာဂါမိဖိုလ် နေက္ခမ္မတို့၌ ကာမတို့သည် ရှိပါကုန်သလော၊ အာသဝေါမရှိသော တရားတို့၌ အာသဝေါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော၊ (ဝဋ်၌) အကျိုးမဝင်သော တရားတို့၌ (ဝဋ်၌) အကျိုးဝင်သော တရားတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရူပေ ရူပကထာ ပြီး၏။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (ဂ) ၉-ရူပံကမ္မန္တိကထာ^၁

၅၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် မရှိသည် မဟုတ် ပါလော။

၁။ ကာယဝိညတ်ရုပ် ဝစီဝိညတ်ရုပ်သည် ကာယကံ ဝစီကံ မည်၏။ ထိုဝိညတ်ရုပ် ကာယကံ ဝစီကံသည် လည်း ကုသိုလ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့သော် ကုသိုလ်မည်၏။ အကုသိုလ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့သော် အကုသိုလ် မည်၏ဟု အယူရှိသူ မဟိသာသက သ မြတ်ယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤရူပံ ကမ္မန္တိကထာကို ဟောတော် မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုမရှိခဲ့ပါ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံဖြစ်သော ရုပ်သည် ကုသိုလ် ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာ သည် သဒ္ဓါသည် ဝီရိယသည် သတိသည် သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံဖြစ်သော ရုပ်သည် ကုသိုလ် ဖြစ်၍ အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိမူ၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံဖြစ်သော ရုပ်သည် ကုသိုလ် ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိမူ၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည် စေတနာ သည် သဒ္ဓါသည် ဝီရိယသည် သတိသည် သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိမူ၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သပ္ပာယ်စသည်တို့အားသာ ပတ္တနာစသည်ကို ရနိုင်သည်။ စေတနာအား ပတ္တနာ စသည် မရကောင်း၊ အာဟာရ ကြောင့်ဆိုသော် စေတနာ နှစ်ပါးတို့ တပြိုင်နက် မရှိကောင်းသောကြောင့်တည်း။ သို့သော် ဒေသနာအယဉ်သို့ ကျသောအားဖြင့် စေတနာကို ဟောအပ်သည်။

၅၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်ဟူသမျှအားလုံးသည် ကုသိုလ်လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ကုသိုလ်လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်
ရသာယတနသည် ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်
သည် ။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အဗျာကတတရား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အဗျာကတ တရား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်
ရသာယတနသည် ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇော
ဓာတ်သည် ။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အဗျာကတတရား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၉။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံမရှိ
သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော ကုသိုလ်
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည် ဝါယောဓာတ်သည် အာရုံမရှိသော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ဝါယောဓာတ်သည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၀။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ဖဿနှင့်မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ဖဿနှင့်မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဠဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် ဖဿနှင့်မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၁။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဠဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ် သည် ဝါယောဓာတ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့်မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ် သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုရုပ်သည်) အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်း မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ(ထိုရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုမရှိခဲ့ပါမူ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်တည်းဟူ၍မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် (ထိုဖဿ သည်) အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိ သည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည် စေတနာ သည် သဒ္ဓါသည် ဝီရိယသည် သတိသည် သမာဓိသည် ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု ။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိ သည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည် ။ပ။ သညာသည် စေတနာ သည် သဒ္ဓါသည် ဝီရိယသည် သတိသည် သမာဓိသည် ။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်ဟူသမျှအားလုံးသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

[ကာယကံကိုကဲ့သို့ ထို့အတူ ဝစီကံကို ချဲ့အပ် မှတ်အပ်၏။]

၅၃၃။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ် လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုရုပ်သည်)အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု၊နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်ကို ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ အကုသိုလ် စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု ။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည် စေတနာ သည် ရာဂသည် ဒေါသသည် မောဟသည် မာနသည် ဒိဋ္ဌိသည် ဝိစိကိစ္ဆာသည် ထိနသည် ဥဒ္ဓစ္စသည် အဟိရိကသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည် စေတနာ သည် ရာဂသည် ဒေါသသည် မောဟသည် မာနသည် ဒိဋ္ဌိသည် ဝိစိကိစ္ဆာသည် ထိနသည် ဥဒ္ဓစ္စသည် အဟိရိကသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်ဟူသမျှ အားလုံးသည် အကုသိုလ် လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၄။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ် လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိခဲ့လျှင် ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည် စေတနာသည် ရာဂသည် ဒေါသသည် မောဟသည် မာနသည် ဒိဋ္ဌိသည် ဝိစိကိစ္ဆာသည် ထိနသည် ဥဒ္ဓစ္စသည် အဘိရိကသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည် စေတနာသည် ရာဂသည် ဒေါသသည် မောဟသည် မာနသည် ဒိဋ္ဌိသည် ဝိစိကိစ္ဆာသည် ထိနသည် ဥဒ္ဓစ္စသည်

အဘိရိကသည် အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်ဟူသမျှ အားလုံးသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၅။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၆။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံ ရုပ်သည် အာရုံမရှိသောအကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ။ပ။ ရသာယတနသည် ။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည် ။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် အာရုံမရှိသော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် ။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည် ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၇။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ဖဿနှင့်မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည် ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည် ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၈။ ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ကာယကံသည် ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည်။ပ။ သာနာယတနသည် ဇိဝှိယတနသည် ကာယာယတနသည် ရူပါယတနသည် သဒ္ဓါယတနသည် ဂန္ဓာယတနသည် ရသာယတနသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ပထဝီဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်သည် တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် သုက်သည် မျက်ရည်သည် သွေးသည် ချွေးသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ရုပ်ဖြစ်၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စိတ်သည် ရုပ်ဖြစ်၍ မနောကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စိတ်သည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်သာဖြစ်၍ မနောကံသည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်သာဖြစ်၍ ကာယကံသည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ သောတဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဃာနာယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ဃာနဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇိဝှိယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာယာယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ စေတနာကို ကံဟူ၍ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ စေ့ဆော်၍ ကိုယ်ဖြင့် ၎င်း နှုတ်ဖြင့်၎င်း စိတ်ဖြင့်၎င်း ကံကို ပြုလုပ်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ကံဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ‘အာနန္ဒာ ကိုယ်သည် ရှိလတ်သော်သာ ကိုယ်ဖြင့်စေ့ဆော်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အတွင်းသန္တာန်၌ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်ဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ နှုတ်သည် ရှိလတ်သော်သာ နှုတ်ဖြင့် စေ့ဆော်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အတွင်းသန္တာန်၌ ချမ်းသာ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ စိတ်သည် ရှိလတ်သော်သာ စိတ်ဖြင့် စေ့ဆော်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အတွင်းသန္တာန်၌ ချမ်းသာဆင်းရဲသည် ဖြစ်၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ကံတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ကိုယ်ဖြင့် စေ့ဆော်မှုသည် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အကုသိုလ်ကာယကံသည် ဆင်းရဲကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ နှုတ်ဖြင့် စေ့ဆော်မှုသည် လေးပါးအပြားရှိ၏။ အကုသိုလ်ဝစီကံသည် ဆင်းရဲကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ စိတ်ဖြင့် စေ့ဆော်မှုသည် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အကုသိုလ်မနောကံသည် ဆင်းရဲကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏။

ရဟန်းတို့ ကိုယ်ဖြင့် စေ့ဆော်မှုသည် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ကုသိုလ်ကာယကံသည် ချမ်းသာကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ နှုတ်ဖြင့် စေ့ဆော်မှုသည် လေးပါးအပြားရှိ၏။ ကုသိုလ်ဝစီကံသည် ချမ်းသာကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ စိတ်ဖြင့် စေ့ဆော်မှုသည် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ကုသိုလ်မနောကံသည် ချမ်းသာကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ကံတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ ပါဠိလိပုတ္တပရိဗိုဇ်အား သမိဒ္ဓိမည်သော ဤအချည်းနီးယောကျ်ားသည် ဤသို့ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ဤသို့ အကယ်၍ဖြေကြားအံ့ ‘ငါ့ရှင်ပါဠိလိပုတ္တ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း နှုတ်ဖြင့်၎င်း စိတ်ဖြင့်၎င်း စေ့ဆော်အပ်သော ချမ်းသာ ခံစားထိုက်သော ကံကို ပြုပြီး၍ ထိုသူသည် ချမ်းသာကိုခံစားရ၏။ ငါ့ရှင်ပါဠိလိပုတ္တ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း နှုတ်ဖြင့်၎င်း စိတ်ဖြင့်၎င်း စေ့ဆော်အပ်သော ဆင်းရဲ ခံစားထိုက်သော ကံကို ပြုပြီး၍ ထိုသူသည် ဆင်းရဲကို ခံစားရ၏။ ငါ့ရှင်ပါဠိလိပုတ္တ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း နှုတ်ဖြင့်၎င်း စိတ်ဖြင့်၎င်း စေ့ဆော်အပ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားထိုက်သော ကံကို ပြုပြီး၍ ထိုသူသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားရ၏’ အာနန္ဒာ ဤသို့ဖြေကြားလတ်သော် သမိဒ္ဓိမည်

သော အချည်းနှီးယောက်ျားသည် ပါဠိလိပုတ္တပရိဗိုဇ်အား ကောင်းစွာ ဖြေကြားသည် မည်ရာ၏”ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ကံတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

ရူပံ ကမ္မန္တိကထာ ပြီး၏။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (၈၂) ၁၀-ဇိဝိတိန္ဒြိယကထာ^၁

၅၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှုရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှုရှိသည်ဖြစ်၍ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်ဇိဝိတိန္ဒြိယသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြိယသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်ဇိဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဇိဝိတိန္ဒြိယ မည်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်သော နာမ်တရားတည်း။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိဟု အယူရှိသော ပုဗ္ဗသေလိယသမ္မတိယဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဇိဝိတိန္ဒြိယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဥပါဒိန္ဒရုပ်တို့၏၎င်း မြက်ထင်း စသည်တို့၏၎င်း အစဉ်သန္တာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင် အာယုစသည်မည်၏ဟု အလိုရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ဖြေသည်။ နောက်အမေး၌လည်း ဤအကြောင်းဖြင့်ပင် ဝန်ခံ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏အသက်သည် နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်သည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်ကို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်ကို နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်သည် နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်သည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်ကို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏ အသက်ကို နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏၎င်း ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏၎င်း အသက်သည် နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏၎င်း ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏၎င်း အသက်သည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏၎င်း ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏၎င်း အသက်ကို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်တရားတို့၏၎င်း ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏၎င်း အသက်ကို နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ရုပ်တရားတို့မှလည်း ဖြစ်စေ နာမ်တရားတို့မှလည်း ဖြစ်စေ ခပ်သိမ်းကုန်သော တရားတို့အား စိတ်နှင့်မယှဉ်သော အရူပဇီဝိတိန္ဒြေကိုသာလျှင် အလိုရှိသော ပရဝါဒီ ဆရာသည် ဝန်ခံ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၅၄၂။ သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့် ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇီဝိတိန္ဒြေသည် အဘယ် (ခန္ဓာ)၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူအား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည် ။ပ။ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူအား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည် ။ပ။ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏ ။

၁-၂။ စိတ္တဝိပယုတ္တ နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပလည်းပြု ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံသည်။

၃။ သကဝါဒီဆရာကား ထိုစကားကို ဝန်မခံလိုသောကြောင့် အကြင်တရားသည် နာမ်ဖြစ်ခြင်း မရှိသော်လည်း ထင်ရှားရှိ၏။ ထိုတရားသည် ရုပ်သာဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၄။ ဖဿ အစရှိသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၅။ ကာယကံ စသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ ကာယဝိညာတ် ဝစီဝိညာတ် သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ ဇီဝိတိန္ဒြေ အစရှိသော တရားတို့သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏ဟု ပရဝါဒီဆရာက အလိုရှိ၏။ ထိုအယူကို ဝန်မခံနိုင်သော သကဝါဒီဆရာသည် နာမ်တရားတို့ ဖြစ်စဉ်သည် ချုပ်ပင် ချုပ်ပါသော်လည်း သင်္ခါရက္ခန္ဓာရှိခဲ့ပါမူ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့လည်း ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၇။ သမာပတ် အဖွင့်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုလျက် ဖြေသည်။

၈။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူ၏၎င်း သမာပတ်မှထသူ၏၎င်း ရှေ့အဘို့ နောက်အဘို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၃။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ် ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ် ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇီဝိတိန္ဒြေသည် အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကံပျူးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကံပျူးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့အား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့အား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏ ။^၃

၁။ အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့အား ပဋိသန္ဓေအခါ၌ စိတ်သည်ဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုစိတ်နှင့် အတူတကွ စိတ်နှင့် မယှဉ်သော နာမ် ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ဖြစ်၍ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး မပြတ်ဖြစ်နေ၏ဟု အယူရှိရကား ပရဝါဒီ ဆရာသည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ မရှိသလောဟု မေးသော် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ ရှိသလောဟု မေးသော်ကား ဝန်ခံ၏။

၃။ ထိုအသည်သတ် ဗြဟ္မာတို့၏ ပဝတ္တိ အစွမ်းအားဖြင့် ပယ်သည်။

၄။ စုတိပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော ၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ ၂။

၅၄၄။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကိုရှာဖွေသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အချို့ပျက်စီး ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပျက်စီးပါ၏ ?။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကိုရှာဖွေသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿသည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော စိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အချို့ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကိုရှာဖွေသောစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿသည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အကြွင်းမဲ့ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပျက်စီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေရှာဖွေသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော စိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အကြွင်းမဲ့ ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၅။ ပရဝါဒီ။ ။ဇီဝိတိန္ဒြေတို့သည် နှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အသက်နှစ်မျိုးတို့ဖြင့် အသက်ရှင်ရပါသလော၊ သေခြင်း နှစ်မျိုးတို့ဖြင့် သေရပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ဇီဝိတိန္ဒြေယကထာ ပြီး၏။

ဂ-အဋ္ဌမဝဂ် (၈၃) ၁၁-ကမ္မဟေတုကထာ

၅၄၆။ သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

၁။ ထိုအသညသတ်ဘဝ၌ ဝေဒနာ စသည်တို့ ရှိခဲ့မှု ပဉ္စဝေါကာရ ဘဝအဖြစ်သို့ ရောက်ဆု၏ဟု စောဒနာလို၍ မေးသည်။

၂။ ပရဝါဒီ ဆရာကား သုတ္တဝါဒဆရာကို ကြောက်၍ ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၃။ သမ္ပယုတ္တဇီဝိတိန္ဒြေသည် ပျက်စီး၏။ ဝိပုယုတ္တဇီဝိတိန္ဒြေသည် မပျက်စီးဟု အယူရှိသောကြောင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်
ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် ။ပ။ အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ
ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်
ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆုတ်ယုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည်။ပ။ အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ
မဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆုတ်ယုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပါဏာတိပါတကံ၏အကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဒိန္နာဒါနကံ၏ အကြောင်းကြောင့်။ပ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ၏ အကြောင်း
ကြောင့်။ပ။ မုသာဝါဒကံ၏ အကြောင်းကြောင့်။ပ။ ပိသုဏဝါစာကံ၏အကြောင်းကြောင့်။ပ။
ဖရုသဝါစာကံ၏ အကြောင်းကြောင့် သမ္ဗုပ္ပလာပကံ၏ အကြောင်းကြောင့် မာတုဃာတကံ၏
အကြောင်းကြောင့် ပိတုဃာတကံ၏ အကြောင်းကြောင့် အရဟန္တဃာတကံ၏ အကြောင်း
ကြောင့် လောဟိတုပ္ပါဒကံ၏ အကြောင်းကြောင့်။ပ။ သံဃဘေဒကံ၏ အကြောင်းကြောင့်
အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်ကံ၏ အကြောင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အကြံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာတို့ကို စွပ်စွဲပြောဆို၏၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်
အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာတို့ကို စွပ်စွဲပြောဆိုမှုကံ၏ အကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောသူတို့သည် ရဟန္တာတို့ကို စွပ်စွဲပြောဆိုကုန်၏။ ထိုသူအားလုံးတို့ သည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကမ္မဟေတုကထာ ပြီး၏။

အဋ္ဌမဝဂ် ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၈၄) ၁-အာနိသံသဒဿာဝိကထာ^၁

၅၄၇။ သကဝါဒီ။ ။အကျိုး 'အာနိသင်' ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရတို့ကို မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သင်္ခါရတို့ကို မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ခဲ့ကုန်လျှင် အကျိုး 'အာနိသင်' ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှုရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရတို့ကို ဆင်းရဲသောအားဖြင့် ။ပ။ ရောဂါအားဖြင့် အိုင်းအမာအားဖြင့် ငြောင့်အားဖြင့် နှိပ်စက်သောအားဖြင့် အနာအားဖြင့် သူစိမ်းပြင်ပအားဖြင့် ပျက်စီးသောအားဖြင့် ဘေးရန်အားဖြင့် ကပ်၍ ညှဉ်းဆဲသောအားဖြင့် ဘေးအားဖြင့် ကပ်၍နှိပ်စက်သောအားဖြင့် တုန်လှုပ် သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် မခိုင်မြဲသောအားဖြင့် မှီခိုရာမဟုတ်သောအားဖြင့် ပုန်း အောင်းရာ မဟုတ်သောအားဖြင့် ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သောအားဖြင့် ဆည်းကပ်ရာမဟုတ်သောအားဖြင့် အချည်းနှီးအားဖြင့် ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့် အနတ္တအားဖြင့် အပြစ်အားဖြင့် ။ပ။ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သော သဘောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ သကဝါဒီဆရာ၏ အယူ၌ သင်္ခါရတရားတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာနိသံသအားဖြင့် မြင်သူအား သံယောဇဉ်ကို ပယ်ခြင်းဖြစ်၏ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာကား ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် တဖက်သတ်ဝါဒကို ယူ၍ အာနိသံသကို မြင်သောသူအား သံယောဇဉ်ကို ပယ်ခြင်းဖြစ်၏ဟု အယူရှိ၏။ ထိုဝါဒကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာ ကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သင်္ခါရတို့ကို ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ခဲ့ကုန်မှ အကျိုး ‘အာနိသင်’ကို မြင်လေ့ရှိသူ အား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှုရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရတို့ကိုလည်း မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရတို့ကိုလည်း မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူ ဖြစ်ပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌ လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရတို့ကိုလည်း ဆင်းရဲအားဖြင့်။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရတို့ကိုလည်း ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း ပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၈။ ပရဝါဒီ။ ။အကျိုး‘အာနိသင်’ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှုသည် (ရှိ၏)ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် နိဗ္ဗာန်၌ ချမ်းသာဟု အဖန်ဖန်ရှု လျက်နေ၏၊ ချမ်းသာဟု အမှတ်ရှိသည် ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ရှိသည် (ဖြစ်၍)အမြဲမပြတ် ငြိမ်သက် စွာ မရောပြွမ်းပဲ စိတ်ဖြင့် နှလုံးသွင်းလျက် ပညာဖြင့် သက်ဝင်လျက် (နေ၏)”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ စိတ္တက္ခဏ တချက်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ပြောသည်။
၂။ အထူးထူးသော စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။
၃။ အနိစ္စ မနသိကာရနှင့် အာနိသံသဒဿာဝီ နှစ်မျိုးကို ဆိုလိုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အကျိုး‘အာနိသင်’ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားခြင်းသည် ဖြစ်၏။

အာနိသံသဒဿာဝိကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၈၅) ၂-အမတာရမ္မဏကထာ^၁

၅၄၉။ သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ (အာရုံ) အစီးအပွားလော၊ ဂန္ဓတို့ ထုံးဖွဲ့အပ်သော အာရုံလော၊ ဩဃတို့ ရောက်အပ်သော အာရုံလော၊ ယောဂတို့ ရောက်အပ်သော အာရုံလော၊ နိဝရဏတို့၏ အစီးအပွားအာရုံလော၊ ပရာမာသတို့ သုံးသပ်အပ်သော အာရုံလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွား အာရုံလော၊ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်တန်ပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွားအာရုံမဟုတ်သည် ဂန္ဓတို့ မထုံးဖွဲ့အပ်သည်။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား အာရုံမဟုတ်သည်။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သည်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏ တည်ရာလော၊ တပ်မက်ရာလော၊ နှစ်သက်ရာလော၊ မာန်ယစ်ရာလော၊ နှောင်ဖွဲ့ရာလော၊ တွေဝေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏တည်ရာ မဖြစ်သည် တပ်မက်ရာ မဖြစ်သည် နှစ်သက်ရာ မဖြစ်သည် မာန်ယစ်ရာ မဖြစ်သည် နှောင်ဖွဲ့ရာ မဖြစ်သည် တွေဝေရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ နိဗ္ဗာန် မညတိ အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ သံယောဇဉ်သည် အမတလျှင် အာရုံရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအမတာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်အာရုံရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မူ နိဗ္ဗာန်၏လည်း သံယောဇနိယ စသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို့၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၃။ သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏ တည်ရာ တပ်မက်ရာ နှစ်သက်ရာ မာန်ယစ်ရာ နှောင်ဖွဲ့ရာ တွေဝေရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂသည် ဖြစ်ပေါ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာလော၊ ကောပ၏ တည်ရာလော၊ ပဋိဆ၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏တည်ရာ မဖြစ်သည် ကောပ၏တည်ရာ မဖြစ်သည် ပဋိဆ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏တည်ရာ ကောပ၏တည်ရာ ပဋိဆ၏တည်ရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ ဒေါသသည် ဖြစ်ပေါ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မောဟသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏တည်ရာလော၊ အသိဉာဏ်ကို မပြုတတ်ပါသလော၊ မျက်စိ (အမြင်)ကို မပြုတတ်ပါသလော၊ ပညာကို တားမြစ်တတ်ပါသလော၊ ပင်ပန်းခြင်းအဘို့ ရှိပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏တည်ရာ မဖြစ်သည် အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်သည် မျက်စိ (အမြင်)ကို ပြုတတ်သည် ပညာတိုးပွားခြင်း၏ တည်ရာသည် မပင်ပန်းခြင်း အဘို့ရှိသည် နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏တည်ရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်ပါမူ။ပ။နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်ပါမူ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ မောဟသည် ဖြစ်ပေါ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့ ဖြစ်ကြကုန်သော် ရုပ်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား (အာရုံ)လော၊ ဂန္ဓတို့ ထုံးဖွဲ့အပ်သလော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့သည် ဖြစ်ကြကုန်သော် နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား အာရုံလော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် ရုပ်သည် ရာဂ၏တည်ရာလော၊ တပ်မက်ရာ
လော၊ နှစ်သက်ရာလော၊ မာန်ယဇ်ရာလော၊ နှောင်ဖွဲ့ရာလော၊ တွေဝေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏တည်ရာလော။ပ။
တွေဝေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် ရုပ်သည် ဒေါသ၏တည်ရာလော၊ ကောပ၏
တည်ရာလော၊ ပဋိသ၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏တည်ရာလော၊
ကောပ၏ တည်ရာလော၊ ပဋိသ၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် ရုပ်သည် မောဟ၏တည်ရာလော၊
အသိဉာဏ်ကို မပြုတတ်ပါသလော။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏တည်ရာလော၊
အသိဉာဏ်ကို မပြုတတ်ပါသလော။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့ ဖြစ်ကြကုန်သော် နိဗ္ဗာန်သည် သံယော
ဇဉ်တို့၏ အစီးအပွားအာရုံမဖြစ်ပါသလော၊ ဂန္ဓတို့ မထိုးဖွဲ့အပ်သော အာရုံမဖြစ်ပါသလော၊ ဩဇာတို့
မရောက်အပ်ပါသလော၊ ယောဂတို့ မရောက်အပ်ပါသလော၊ နိဝရဏတို့၏ အစီးအပွားမဖြစ်ပါ
သလော၊ ပရာမာသတို့ မသုံးသပ်အပ်ပါသလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွားမဖြစ်ပါသလော၊ ကိလေ
သာကို ရခြင်းငှါ မထိုက်တန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့ ဖြစ်ကြကုန်သော် ရုပ်သည် သံယောဇဉ်
တို့၏ အစီးအပွား အာရုံမဖြစ်ပါသလော၊ ဂန္ဓတို့သည် မထိုးဖွဲ့အပ်ပါသလော။ပ။ကိလေသာတို့ကို
ရခြင်းငှါ မထိုက်တန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏တည်ရာ မဖြစ်
ပါသလော၊ တပ်မက်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊နှစ်သက်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ မာန်ယဇ်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊
နှောင်ဖွဲ့ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ တွေဝေရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် ရုပ်သည် တပ်စွမ်းမှု ‘ရာဂ’၏တည်ရာ မဖြစ်
ပါသလော။ပ။ တွေဝေရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ကောပ၏တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ပဋိသ၏တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် ရုပ်သည် ဒေါသ၏တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ကောပ၏တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ပဋိသ၏တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်ပါသလော။ပ။နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် ရုပ်သည် မောဟ၏တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်ပါသလော။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၅၁။ ပရဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် သိ၏၊ နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် သိပြီး၍ နိဗ္ဗာန်ကို မြတ်နိုး၏၊ နိဗ္ဗာန်၌ မြတ်နိုး၏၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် မြတ်နိုး၏၊ ငါ၏နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ မြတ်နိုး၏၊ နိဗ္ဗာန်ကို လွန်စွာနှစ်သက်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့ ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သံယောဇဉ်သည် (နိဗ္ဗာန်) အာရုံရှိ၏။

အမတာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၈၆)၃-ရူပံသာရမ္မဏန္တိကထာ၂

၅၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီဆရာ ဆောင်အပ်သောသုတ်သည် ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟောအပ်သော သုတ်ဖြစ်သော ကြောင့် ပြီးစေကြောင်း သာဓကသုတ် မဖြစ်နိုင်။

၂။ ရုပ်သည် အကြောင်း ပစ္စည်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့် အာရမ္မဏ မည်၏၊ တပါးသော တရားကို အာရုံ ပြုတတ်သောကြောင့် အာရမ္မဏပစ္စည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် အာရမ္မဏ မည်သည် မဟုတ်ပါလော့၊ သာမညအားဖြင့် ရုပ်သည် အာရမ္မဏ မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါလျှင် ရုပ်သည် အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။သညာသည် စေတနာသည် စိတ်သည် သဒ္ဓါသည် ဝီရိယသည် သတိသည် သမာဓိသည် ပညာသည် ရာဂသည် ဒေါသသည် မောဟသည် မာနသည် ဒိဋ္ဌိသည် ဝိစိကိစ္ဆာသည် ထိနသည် ဥဒ္ဓစ္စသည် အဟိရိကသည် အနောတ္တပ္ပသည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၅၅၃။ ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အာရုံရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော^၁။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။
 ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။
 ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်သည် အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့်
 ရုပ်သည် အာရုံရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

ရူပံ သာရမ္မဏန္တိကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၈၇) ၄-အနုသယအနာရမ္မဏကထာ^၂

၅၅၄။ သကဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် အာရုံမရှိပါကုန်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါကုန်။
 သကဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယဘနလော။ပ။ဖောဠဗ္ဗာ
 ယတနလော^၃။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အာရုံမရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ကာမရာဂသံယောဇဉ်သည်
 ကာမောဃသည် ကာမယောဂသည် ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် အာရုံမရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ကာမရာဂသံယောဇဉ်သည်
 ကာမောဃသည် ကာမယောဂသည် ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် အာရုံရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အာရုံရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အာရုံရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

၁။ ထောက်တည်ရာ စွဲလမ်းရာ ဖြစ်သော အဆုံးကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
 ၂။ ပဇ္ဇေအာရမ္မဏကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
 ၃။ အနုသယတို့သည် စိတ္တဝိပယုတ္တ အဟေတုက အဗျာကတတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အနာရမ္မဏတို့တည်း
 ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကနှင့်အ ချိုသော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာ
 ကို ဟောတော်မူသည်။
 ၄။ အနာရမ္မဏ တရားမည်သည် ဤသို့ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိပါသလော။ ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ အာရုံ ရှိသည် ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ စိတ္တသမ္ပယုတ္တ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ အနုသယသည် ဇီဝိတိန္ဒြိယ ကာယကံ စသော ရုပ်သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၅၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိဗ္ဗာအနုသယသည် မာနအနုသယသည် ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် ဝိစိကိစ္ဆာ အနုသယသည် ဘဝရာဂအနုသယသည် အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာဗသသည် အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုသည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာဗသသည်။ပ။အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အဘယ် ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသအာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် အာရုံမရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် အနုသယရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုအနုသယတို့အား အာရုံရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အနုသယတို့သည် အာရုံမရှိကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ရာဂရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုရာဂအား အာရုံရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် အာရုံမရှိပါ။

အနုသယာ အနာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

၁။ အနုသယကို မပယ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝန်ခံသည်။

၂။ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့သည် မပယ်အပ်သေးသည့်အဖြစ်ကြောင့် ရှိ၏ဟု ဆိုအပ်၏။ ဤသို့ သော သဘောရှိသော ကိလေသာ၏ ဤမည်သော တရားသည် အာရုံမည်၏ဟု မဆိုအပ်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၉-နဝမဝဂ် (၈၈)၅-ဉာဏ် အနာရမ္မဏန္တိကထာ^၁

၅၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော ။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် ပညိန္ဒြေသည် ပညာဗိုလ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် ပညိန္ဒြေသည် ပညာဗိုလ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခိုက် ဖြစ်သော်လည်း ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ထိုဉာဏ်၏ ထိုခဏ၌ အာရုံမရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော အနွကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကိုဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကံပျားဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကံပျားဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကံပျားဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကံပျားဝင်သည်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိပါသလော။

ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကံပျားဝင်သည်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသအာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသအာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသအာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသအာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၅၈။ ပရဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံဆဲ ရဟန္တာသည် အသိဉာဏ်ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်အား အာရုံသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိ။

ပရဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံဆဲ ရဟန္တာသည် ပညာရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုပညာအား အာရုံသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပညာသည် အာရုံမရှိ။

ဉာဏ် အနာရမ္မဏန္တိကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၈၉) ၆-အတိတာနာဂတာရမ္မဏကထာ^၁

၅၅၉။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။(စိတ်သည်) အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိခဲ့ပါမှ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိဟူ၍ မဆိုသင့်၊ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။ အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အာရုံမရှိခဲ့ပါမှ စိတ်သည် အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ စိတ်သည် အာရုံမရှိ၊ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏ ဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ဆုတောင်းမှုသည် ရှိခဲ့ပါမှ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၀။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။(စိတ်သည်) အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိခဲ့ပါမှ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိဟူ၍ မဆိုသင့်၊ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။ အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အာရုံမရှိခဲ့ပါမှ စိတ်သည် အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ စိတ်သည် အာရုံမရှိ၊ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏ဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မရှိပါ။

၁။ အတိတ်အာရုံ အနာဂတ်အာရုံ မည်သည် ထင်ရှားမရှိ၊ထို့ကြောင့် ထိုအတိတ် အနာဂတ် အာရုံရှိသော စိတ်သည် မိမိအာရုံထင်ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အနာရမ္မဏသာ ဖြစ်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် အာရုံမရှိဟု အယူရှိကြသော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော် မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်း မှုသည် ရှိခဲ့ပါမူ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသောစိတ်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်လျက် အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ် လျက် ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည် ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်လျက် အနာဂတ် တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်လျက် ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်အနာဂတ်တရားသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အတိတ် အနာဂတ်တရားသည် မရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အတိတ် အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသောစိတ်သည် အာရုံမရှိဟူ၍ ဆိုသင့်သည်သာတည်း။

အတိတာနာဂတာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၉၀) ၇-ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ^၁

၅၆၂။ သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိစာရကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ပီတိကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သုခကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဒုက္ခကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သောမနဿကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဒေါမနဿကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဥပေက္ခာကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သဒ္ဓါကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဝီရိယကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သတိကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သမာဓိကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ပညာကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ရာဂကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဒေါသကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။ပ။ အနောတ္တပ္ပကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောစိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်မရှိ ဝိစာရမ္ပသာရှိသော သမာဓိသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်မရှိ ဝိစာရမ္ပသာရှိသော သမာဓိသည် ရှိခဲ့ပါမူ အလုံးစုံသောစိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော သမာဓိသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော သမာဓိသည် ရှိခဲ့ပါမူ အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ဝိတက်၏ ကျရာတရားမည်သည် အာရုံသမ္ပယောဂအားဖြင့် နှစ်ပါးရှိ၏။ ဤမည်သောစိတ်သည် ဝိတက်၏ အာရုံမဖြစ်နိုင်ဟု သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသောကြောင့် စိတ်အားလုံးသည် ဝိတက်၏ ကျရာ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိတက်နှင့် မယှဉ်သော စိတ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် စိတ်အားလုံးသည် ဝိတက်၏ကျရာတရားမဟုတ်ခဲ့။ ဤသို့မခွဲဝေမှု၍ သာမညအားဖြင့် စိတ်အားလုံးသည် ဝိတက်၏ကျရာဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဝိစာရနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော သမာဓိ၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမရှိသာရှိသော သမာဓိ၊ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော သမာဓိ ဤသို့ သမာဓိသုံးပါး တို့ကို မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဝိစာရနှင့်လည်းတကွ ဖြစ်သောသမာဓိ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမရှိသာ ရှိသောသမာဓိ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသောသမာဓိ ဤသို့ သမာဓိသုံးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်ခဲ့ကုန်မှ အလုံးစုံသော ဖိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိတက္ကနုပတိတကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၉၁) ဂ-ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒကထာ ၁

၅၆၃။ သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ သုံးသပ်သူအား ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်း ဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံအားဖြင့် တွေ့ထိသူအား တွေ့ထိမှု 'ဖဿ'ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် ခံစားသူအား ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် မှတ်သားသူအား မှတ်သားမှု 'သညာ' ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် စေ့ဆော်သူအား စေ့ဆော်မှု 'စေတနာ'ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် သိသူအား စိတ်ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် အောက်မေ့သူအား အောက်မေ့မှု 'သတိ'ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်း ဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံ အပြားအားဖြင့် သိသူအား အပြားအားဖြင့် သိမှု 'ပညာ'ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ သုံးသပ်သူအား ကြံစည်မှု 'ဝိတက်'ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

၁။ ဝိတက္ကဝိစာရာ ဝစီသင်္ခါရာဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော အဘို့အားဖြင့် ကြံစည်သူ ဆင်ခြင်သူအား အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် မနောဓာတ်ဖြစ်ရာ အခါ၌လည်း ဝိတက္ကဝိပ္ပိရမည်သော အသံသည် ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သောပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဝိတက္ကဝိပ္ပိရကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဝိတက္ကဝိပ္ပိရမျှဖြစ်သော သဒ္ဒါရှိခဲ့ပါမူ ဖဿာဒိဝိပ္ပိရသဒ္ဒသည်လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို ထုတ်သည်။

၃။ ထိုသို့သဘောရှိသော သုတ်အမြွက်မျှကို မတွေ့မမြင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုသည်။

သကဝါဒီ။ ။ကြံစည်မှု 'ဝိတက်'ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ပါသလော၊ သောတ၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် မသိအပ်သည်ဖြစ်၍ သောတ၌ မထိခိုက်ပါသလော၊ သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် သောတဖြင့် မသိအပ်သည်ဖြစ်၍ သောတ၌ မထိခိုက် သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ခဲ့ပါမူ အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ စိတ်ကူးသူအား ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၉၂) ၉-န ယထာဝိတ္တသဝါစာတိကထာ^၃

၅၆၄။ သကဝါဒီ။ ။ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿမရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိပါသလော၊ ဝေဒနာမရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် သညာမရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် စေတနာမရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် စိတ်မရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိပါသလော^၄။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံအားဖြင့် တွေ့ထိသူအား ဖဿကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် ခံစားသူအား ဝေဒနာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် မှတ်သားသူအား သညာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည်

၁။ ဝိတက်၏ ပျံ့နှံ့ခြင်းမျှဖြစ်သော အသံကိုသာ ရည်ရွယ်၍ မေးသည်၊ ဝိတက်၏ ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အိပ်ပျော်နေသူတို့၏အသံကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်မဟုတ်။

၂။ ပရဝါဒီ၏ အလိုအားဖြင့် ပြသောအမေးတည်း၊ ပရဝါဒီဆရာသည် ဝိတက်၏ ပျံ့နှံ့ခြင်းမျှ ဖြစ်သော အသံသည် သောတဝိညာဏ်၏ အာရုံမဟုတ်ဟုဆို၏၊ သကဝါဒီဆရာကား 'ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒ သုတွာ အာဒိဿတိ' ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒသည် သောတဝိညာဏ်ဟု ဆို၏။

၃။ တစုံတယောက်သော သူသည် အခြားတပါးသော စကားကိုပြောဆိုအံ့ဟု နှလုံးပြု၍ အခြားတပါးသော စကားကို ပြောဆိုမိ၏၊ ထို့ကြောင့် စကားသည် စိတ်အားလျော်စွာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ စိတ်နှင့်ကင်း၍ လည်း ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၄။ ထိုစကားကို ဖြစ်စေတတ်သောစိတ် မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုစကားပြောဆဲခဏ၌ ဖဿအစရှိသည်တို့သည်လည်း မဖြစ်ကုန်ရာဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် စေ့ဆော်သူအား စေတနာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် သိသူအား ဖိတ်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် အောက်မေ့သူအား သတိကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် သိသူအား ပညာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ သုံးသပ်သူအား ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသော အသံသည် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သည် ဖြစ်၍ သောတ၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ဝေဒနာရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် သညာရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် စေတနာရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် စိတ်ရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။စိတ်ရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိအံ့၊ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဆင်ခြင်သူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။နှလုံးမသွင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်ခြင်သူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ နှလုံးသွင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်ခြင်သူအား ပြောဆိုမှုသည် နှလုံးသွင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည် ဆုတောင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိခဲ့ပါမူ၊ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပြောဆိုမှုသည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်အတူဖြစ်သည် စိတ်နှင့် တကွ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

၁။ ‘ဝိတက္ကဝိပ္ပိရမ္မဖြစ်သော သဒ္ဓါစု ရှိခဲ့ပါမူ ဖဿာဒိဝိပ္ပိရသဒ္ဓာသည်လည်း ဖြစ်ရာ၏’ဟု စောဒနာလို၍ ဤ ပုစ္ဆာကို တက်သည်။
၂။ ထိုသို့ သဘောရှိသောသုတ်ကို အမြက်မ၍ မတွေ့မြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုလျက်ပြောသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊ စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊ စိတ်နှင့်တကွတူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မပြောလိုသူသည် ပြောပါသလော၊ မဆိုလိုသူသည် ဆိုပါသလော၊ မခေါ်လိုသူသည် ခေါ်ပါသလော၊ မမြှောက်ဆိုလိုသူသည် မြှောက်ဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ပြောလိုသူသည် ပြောသလော၊ ဆိုလိုသူသည် ဆိုသလော၊ ခေါ်လိုသူသည် ခေါ်သလော၊ မြှောက်ဆိုလိုသူသည် မြှောက်ဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပြောလိုသူသည် ပြောခဲ့ပါမူ၊ ဆိုလိုသူသည် ဆိုခဲ့ပါမူ၊ ခေါ်လိုသူသည် ခေါ်ခဲ့ပါမူ၊ မြှောက်ဆိုလိုသူသည် မြှောက်ဆိုခဲ့ပါမူ၊ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၅။ ပရဝါဒီ။ ။ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩဠာ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။(အကြင်သူသည်) အခြားစကားကို ပြောအံ့ဟူ၍ အခြားစကားကို ပြော၏၊ အခြားစကားကို ဆိုအံ့ဟူ၍ အခြားစကားကို ဆို၏၊ အခြားသူကို ခေါ် အံ့ဟူ၍ အခြားသူကို ခေါ်၏၊ အခြားစကားကို မြှောက်ဆိုအံ့ ဟူ၍ အခြားစကားကို မြှောက်ဆို၏၊ ထိုသူတစုံတယောက် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ(အကြင်သူသည်)အခြားစကားကို ပြောအံ့ဟူ၍ အခြားစကားကို ပြော၏။ပ။ အခြားစကားကို မြှောက်ဆိုအံ့ ဟူ၍ အခြားစကားကို မြှောက်ဆို၏၊ ထိုသူတစုံတယောက်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

နယထာဝိတ္တဿ ဝါစာတိကထာ ပြီး၏။

၁။ တပါးသောစကားကို ပြောဆိုအံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍ အခြားတပါးသော စကားကို ပြောဆိုသူသည်လည်း ပြောဆိုလိုသည်သာမည်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ဇ-နဝမဝဂ်(၉၃)၁၀-နယထာစိတ္တဿကာယကမ္မန္တိကထာ^၁

၅၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဩမရှိသူအား ကာယကံသည်။ပ။ စိတ်မရှိသူအား ကာယကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဩနှင့်တကွ ဖြစ်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သူအား ကာယကံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဩနှင့်တကွ ဖြစ်သူအား ကာယကံသည်။ပ။စိတ်နှင့် တကွ ဖြစ်သူအား ကာယကံသည် ရှိခဲ့ပါမူ၊ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာမဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဆင်ခြင်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ ဆုတောင်းသူအား ကာယကံသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်ခြင်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ ဆုတောင်းသူအား ကာယကံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်ခြင်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ဆုတောင်းသူအား ကာယကံသည် ရှိခဲ့ပါမူ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်တကွ တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာယကံသည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည် စိတ်နှင့် တကွဖြစ်သည် စိတ်နှင့်တကွတူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

၁။ တစုံတယောက်သောသူသည် တပါးသော အရပ်ကို သွားအံ့ဟု နှလုံးပြု၍ အခြားကပါးသော အရပ်သို့ သွား၏။ ထို့ကြောင့် ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စိတ်နှင့်ကင်း၍လည်း ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြ ကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဖြော်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေ့သို့မတက်လိုသူသည် ရှေ့သို့ တက်သလော၊ နောက်သို့ မဆုတ်လိုသူသည် နောက်သို့ ဆုတ်သလော၊ တည့်ဘည့်မကြည့်လိုသူသည် တည့်ဘည့်ကြည့်ပါသလော၊ တစောင်းမကြည့် လိုသူသည် တစောင်းကြည့်ပါသလော၊ မကွေးလိုသူသည် ကွေးပါသလော၊ မဆန့်လိုသူသည် ဆန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေ့သို့ဘက်လိုသူသည် ရှေ့သို့တက်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နောက်သို့ ဆုတ်လို သူသည် နောက်သို့ဆုတ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ တည့်ဘည့်ကြည့်လိုသူသည် တည့်ဘည့်ကြည့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ တစောင်းကြည့်လိုသူသည် တစောင်းကြည့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ကွေးလိုသူသည် ကွေးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဆန့်လိုသူသည် ဆန့်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရှေ့သို့တက်လိုသူသည် ရှေ့သို့တက်ခဲ့ပါမူ ။ပ။ ဆန့်လိုသူသည် ဆန့်ခဲ့ပါမူ၊ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။(အကြင်သူသည်) အခြားအရပ်သို့ သွားအံ့ဟူ၍ အခြားအရပ်သို့ သွား၏။ပ။ အခြားလက်ကို ဆန့်အံ့ဟူ၍ အခြားလက်ကို ဆန့်၏။ ထိုသူတို့တယောက်သည် ရှိသည်မဟုတ် ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ(အကြင်သူသည်) အခြားအရပ်သို့ သွားအံ့ဟူ၍ အခြားအရပ်သို့ သွား၏။ပ။ အခြားလက်ကို ဆန့်အံ့ဟူ၍ အခြားလက်ကို ဆန့်၏။ ထိုသူတို့တယောက်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် (ကာယကံသည်) စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

န ယထာစိတ္တဿ ကာယကမ္မန္တိကထာ ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ် (၉၄) ၁၁-အတိတာနာဂတသမန္နာဂတကထာ^၁

၅၆၈။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဘုရားနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

၁။ ပညတ်တို့သည် သမန္နာဂတပညတ် ပဋိလာဘာပညတ် ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် 'ပစ္စုပ္ပန် တရားနှင့် ပြည့်စုံသူကို သမန္နာဂတဟုဆိုအပ်၏။ သမာပတ်ရှစ်ပါးကို ရသူဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်၏ သမာပတ်တို့သည် တပြိုင်နက်သောခဏ၌ မဖြစ်ကြပါကုန်သော်လည်း ထိုးထွင်းသိပြီး၍ မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျခြင်းကြောင့် သမာပတ်ရှစ်ပါးကို ရသူဟူ၍ပင် ဆိုရ၏။ ဤသို့ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုပဲ ဈာနလာဘီတို့အား အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ် သော ဈာန်တို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဈာနလာဘီတို့သည် 'အတိတ်အနာဂတ်ဈာန်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အဓွကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော် မှုသည်။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီးသည် ကင်းပြီးသည် ပျက်စီးပြီးသည် ပျောက်ပြီးသည် ကင်းပျောက်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီးသည် ကင်းပြီးသည် ပျက်စီးပြီးသည် ပျောက်ပြီးသည် ကင်းပျောက်ပြီးသည်ဖြစ်ခဲ့ပါမှု၊ အတိတ်တရားနှင့်ပြည့်စုံသူရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားနှင့်ပြည့်စုံသူရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးသည် မပေါ်သေးသည် ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ်မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားမဖြစ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးသည် မပေါ်သေးသည် ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ်မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားမဖြစ်သေးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမှု အနာဂတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသူရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၉။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရူပက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော၊ အနာဂတ်ရူပက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရူပက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပက္ခန္ဓာသုံးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စက္ခာယတနနှင့် ပြည့်စုံသူ အနာဂတ်စက္ခာယတနနှင့် ပြည့်စုံသူ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခာယတနနှင့် ပြည့်စုံသူရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသုံးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်အာယတန တဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ အနာဂတ်အာယတန တဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ပစ္စုပ္ပန်အာယတနတဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာယတနသုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စက္ခုဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူ အနာဂတ်စက္ခုဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ပစ္စုပ္ပန် စက္ခုဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဓာတ် သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဓာတ် တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ အနာဂတ်ဓာတ် တဆယ့်ရှစ်ပါး တို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ပစ္စုပ္ပန်ဓာတ် တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓာတ်ငါးဆယ့်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ အနာဂတ်စက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ပစ္စုပ္ပန် စက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခန္ဓာသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဣန္ဒြေနှင့် ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ အနာဂတ်ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး တို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ပစ္စုပ္ပန်ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။အတိတ် အနာဂတ် တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် လေးပါးသောဈာန်တို့ကို အလို ရှိတိုင်း ရခြင်းရှိသူသည် အစဉ်အတိုင်း ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း သမာပတ်ကိုးပါးတို့ကို ရခြင်း ရှိသူသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် ဈာန်လေးပါး တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရခြင်းရှိသူသည် အစဉ်အတိုင်း ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ကြောင်း သမာပတ်ကိုးပါး တို့ကို ရခြင်းရှိသူသည် ရှိခဲ့ပါ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အတိတာနာဂတသမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။
နဝမဝန် ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၉၅) ၁-နိရောဓကထာ^၁

၅၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ဥပပတ္တိဘဝကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည် မချုပ်ငြိမ်းပဲ ကိရိယာခန္ဓာငါးပါးဘို့ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ဥပပတ္တိဘဝကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည် မချုပ်မငြိမ်းပဲ ကိရိယာခန္ဓာလေးပါးဘို့ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာကိုးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာကိုးပါးတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာကိုးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာကိုးပါးတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းဟု ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်သော ဘဝင်စိတ်၏ ဘင်ခဏနှင့် တပြိုင်နက် ကိရိယာဟု ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ် နာမက္ခန္ဓာလေးပါး တိဇရုပ်ဟူသော ရူပက္ခန္ဓာတပါး ပေါင်း ကိရိယာခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုကိရိယာခန္ဓာငါးပါးတို့ မဖြစ်ကုန်သော် ဘဝင်စိတ်ချုပ်သော အခါ အစဉ်ပြတ်ရာ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤနိရောဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းခန္ဓာတို့၏၎င်း ကိရိယာခန္ဓာတို့၏၎င်း အစွမ်းအားဖြင့် ခန္ဓာတို့သည် ငါးပါးသာ ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ ရှေ့နောက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ဥပက္ခိလသိသခန္ဓာ ကိရိယာခန္ဓာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ထူးသည်၏ အဖြစ်ကု ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ သုတ္တလေသ မရမရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် မချုပ်ငြိမ်းပဲ ကိရိယာ ဥာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့ သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ ။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၂။ ပရဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ချုပ်ငြိမ်း လတ်သော် မဂ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သေသူသည် မဂ်ကို ပွားစေပါသလော၊ ကွယ်လွန်သူသည် မဂ်ကို ပွားစေပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

နိရောဓကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၉၆) ၂-ရူပမဂ္ဂေါတိကထာ ၁

၅၇၃။ သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်သည် မဂ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် အာရုံနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော၊ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းမှု ပြုမှု စိတ်၌ ခေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝတို့သည် ရုပ်သာတည်းဟု အယူရှိသူမာဝိသာသက သမ္မိတိယနှင့် မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။

၂။ သမ္မာဝါစာအစရှိသည်တို့သည် ဝိရတိမဟုတ်၊ ရုပ်သာဖြစ်ကုန်မှု သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော မဂ်သည် သာရမ္မဏ စသော သဘောရှိသကဲ့သို့ ရုပ်သည်လည်း သာရမ္မဏစသော သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ဘုန်ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။
ဆုတောင်းမှုမရှိခဲ့ပါလျှင် မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ရုပ်သည် မဂ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် အာရုံရှိပါသလော၊ သမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်း
မှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်
မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သမ္မာဝါစာသည် အာရုံမရှိခဲ့ပါမူ သမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု
။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ သမ္မာဝါစာသည် မဂ်ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာအာဇီဝသည် အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။
ဆုတောင်းမှုရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာအာဇီဝသည် အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သမ္မာအာဇီဝသည် အာရုံမရှိခဲ့ပါမူ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဟု မဆိုသင့်။

၅၇၄။ သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း အာရုံရှိပါသလော၊
ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဝါစာသည်လည်း အာရုံရှိပါသလော၊ ထို
သမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း အာရုံရှိပါသလော၊ ထို
သမ္မာဒိဋ္ဌိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာအာဇီဝသည်လည်း အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။သမ္မာ သမာဓိသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာသမာဓိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဝါစာသည်လည်း အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသမာဓိသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာသမာဓိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသမာဓိသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာအာဇီဝသည် လည်း အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာဝါစာသည်လည်း အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း အာရုံမရှိပါသလော၊ထို သမ္မာဒိဋ္ဌိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာဝါစာသည် အာရုံမရှိပါသလော၊ထိုသမ္မာ ဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ ။ဩဠာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်၊ သမ္မာသတိသည်၊ သမ္မာသမာဓိ သည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာသမာဓိအား ဆင်ခြင် မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာအာဇီဝသည် လည်း အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် သမ္မာဝါယာမသည် သမ္မာသတိသည်။ပ။
သမ္မာသမာဓိသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည် အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာသမာဓိအား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသူ၏ ရုပ်သည် မဂ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် သမ္မာကမ္မန္တသည် သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်သည် မဟုတ်
ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သမ္မာဝါစာသည် သမ္မာကမ္မန္တသည် သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်
ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသူ၏ ရုပ်သည် မဂ်ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ မဂ္ဂေါတိကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၉၇) ၃-ပဉ္စဝိညာဏသမဂီဿမဂ္ဂကထာ^၁

၅၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာဝတ္ထုရှိကုန်သည် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်သည်
မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာဝတ္ထုရှိကုန်မှု ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ
ရှိကုန်မှု ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ရှေး၌ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာဝတ္ထု
ရှိကုန်သည်၊ ရှေး၌ဖြစ်သောတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားလျှင်
မှီရာရှိကုန်သည်၊ အပြင်သန္တာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာအာရုံရှိကုန်သည်၊ မကွဲပြားသော
တရားလျှင် မှီရာရှိကုန်သည်၊ မကွဲပြားသော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ အထူးထူးသော
မှီရာရှိကုန်သည်၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အချင်းချင်း၏ ကျက်စားရာ
အာရုံကို မခံစားကြကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဆင်ခြင်မှု မရှိပဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊
နှလုံးသွင်းမှုမရှိပဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ရောပြမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်

၁။ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိဿာ နနိမိတ္တဂါဟီ ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ ပဉ္စဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူအား မဂ်ကို
ပွားစေမှုသည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြသော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို
ဟောတော်မူ၏။

ပါလော၊ မရှေးမနှောင်း မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု မရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု မရှိကုန်မှု ဝိညာဏ် ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၅၇၇။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ရုပ်ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမှု စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၇၈။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရားနှင့် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍၊ ဝေဒနာကို အာရုံပြု၍၊ သညာကို အာရုံပြု၍၊ စေတနာကို အာရုံပြု၍၊ ဝိတံကို အာရုံပြု၍၊ စက္ခုကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ကာယကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ သဒ္ဓကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရားနှင့် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရားနှင့် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍၊ ဝေဒနာကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ အတွေ့အထိကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍၊ ဝေဒနာကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ အတွေ့အထိကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ကို မြင်သည်ရှိသော် (မိန်းမ ယောက်ျားဟူသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့မရှိသူ (လက်ခြေစသော) သဏ္ဍာန်အမူအရာကို ယူလေ့မရှိသူ ဖြစ်၏။ပ။ နားဖြင့် အသံကို ကြား၍ ။ပ။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နှမ်းရှူ၍ ။ပ။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်၍ ။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၍ (မိန်းမ ယောက်ျားဟူသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့မရှိသူ လက်ခြေစသော သဏ္ဍာန်အမူအရာကို ယူလေ့မရှိသူ ဖြစ်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိ၏။

ပဉ္စဝိညာဏသမဂ္ဂိယ မဂ္ဂကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဂ် (၉၈) ၄-ပဉ္စဝိညာဏာကုသလာပိအကုသလာပိတိကထာ

၅၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါ ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ဝတ္ထုရှိကုန်သည် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာရှိကုန်မှု ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်မှု ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာရှိကုန်သည် ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည် အတိုင်းသဏ္ဍာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာရှိကုန်သည် အပြင်သဏ္ဍာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည် မကွဲပြားသော မှီရာရှိကုန်သည် မကွဲပြား သော အာရုံရှိကုန်သည် အထူးထူးသော မှီရာရှိကုန်သည် အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အချင်းချင်း၏ ကျက်စားရာ အာရုံကို မခံစားကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်မှု မရှိပဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ နှလုံးသွင်းမှု မရှိပဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ ရောနှော လျက် မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ မရှေးမနှောင်း မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ အချင်းချင်း ၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု မရှိကုန်ခဲ့မှု ဝိညာဏ် ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၈၁။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံဘို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို၎င်း ရူပါရုံဘို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိခဲ့မှု စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၇၂။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍။ပ။ စိတ်ကို အာရုံပြု၍ စက္ခုကို အာရုံ ပြု၍ ကိုယ်ကို အာရုံပြု၍ သဒ္ဓါခုကို အာရုံပြု၍။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ် သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ် သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ် သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ် သည် အတိတ် အနာဂတ် တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ စိတ်ကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ကိုယ်ကို အာရုံပြု၍ သဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပံ။

၅၇၃။ ပရဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် စက္ခုဖြင့် အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကို မြင်သည် ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ မဖြစ်။ပ။ သောတဖြင့် သဒ္ဓါရုံကို ကြားသည်ရှိသော်။ပ။ ကာယဖြင့် အတွေ့ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိသည်ရှိသော် (မိန်းမ ယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူမဖြစ်။ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။

ပဉ္စဝိညာဏာကုသလာပိ အကုသလာပိတိကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၉၉) ၅-သာဘောဂါတိကထာ^၁

၅၇၄။ သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ရှိကုန်သည် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ရှိကုန်မှု ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်မှု ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ အာဘောဂမည်သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုစကားကို မသင့်သော အားဖြင့် ယူ၍ ပဉ္စဝိညာဏ်တို့သည် နှလုံးသွင်းမှုရှိကုန်၏ဟု အယူရှိကုန်သော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသာဘောဂါတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာရှိကုန်သည် ရှေး၌ ဖြစ်သောတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည် အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် တည်ရာ ရှိကုန်သည် အပြင်သန္တာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည် မကွဲပြားသောတည်ရာရှိကုန်သည် မကွဲပြားသော အာရုံရှိကုန်သည် အထူးထူးသော တည်ရာရှိကုန်သည် အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အချင်းချင်း၏ ကျက်စားရာ အာရုံကို မခံစားကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်မှု မရှိပဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှလုံးသွင်းမှု မရှိပဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ရောနှောလျက် မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မရှေးမနှောင်း မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်မှု ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၇၅။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ချစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤ သို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤ သို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုကို၎င်း အဆင်း 'ရူပါရုံ' တို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ချစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို၎င်း အဆင်း 'ရူပါရုံ' တို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို၎င်း ကင်းဆိတ်မှုကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ချစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် အတိတ်အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၆။ ပရဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် စက္ခုဖြင့် အဆင်း‘ရူပါရုံ’ကို မြင်သည် ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူမဖြစ်။ပ။ ကာယဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိသည် ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျား စသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူမဖြစ်”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏။

သာဘောဂါတိကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၁၀၀) ၆-ဒွိဟိသီလေဟိကထာ^၁

၅၇၇။ သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျင့်သီလနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့် ဝေဒနာနှစ်ပါးတို့နှင့် သညာနှစ်ပါးတို့နှင့် စေတနာနှစ်ပါးတို့နှင့် စိတ်နှစ်ပါးတို့နှင့် သဒ္ဓါနှစ်ပါးတို့နှင့် ဝီရိယနှစ်ပါးတို့နှင့် သတိနှစ်ပါးတို့နှင့် သမာဓိနှစ်ပါးတို့နှင့် ပညာနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီ သီလနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီဖဿနှင့် လောကီဝေဒနာနှင့် လောကီသညာနှင့် လောကီစေတနာနှင့် လောကီစိတ်နှင့် လောကီသဒ္ဓါနှင့် လောကီဝီရိယနှင့် လောကီသတိနှင့် လောကီသမာဓိနှင့် လောကီပညာနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသီလနှင့်၎င်း လောကုတ္တရာသီလနှင့်၎င်း ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ ပြည့်စုံပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီဖဿနှင့်၎င်း လောကုတ္တရာဖဿနှင့်၎င်း ပြည့်စုံပါသလော။ပ။ လောကီပညာနှင့်၎င်း လောကုတ္တရာ ပညာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသီလနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပုထုဇဉ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၈။ သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသမ္မာဝါစာနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

၁။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့် လောကီယသီလဖြင့် သီလရှိသူသည် လောကုတ္တရာမဂ်ကို ပွားစေရကား ရှေးလောကီယသီလနှင့်၎င်း မဂ္ဂက္ခန္ဓာ လောကုတ္တရာသီလနှင့်၎င်း ဤသီလနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ မည်၏ဟု အယူရှိကြသော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌ သီလနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခဲ့ပါမူ ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၃။ ထိုနည်းမျိုးကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ ရှေးဆောက်တည်မှုနှင့် မဂ္ဂက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သမ္မာဝါစာစသည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသမ္မာအာဇီဝနှင့်၎င်း လောကုတ္တရာ သမ္မာအာဇီဝနှင့်၎င်း ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဤသို့ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသမ္မာသင်္ကပ္ပနှင့်၎င်း လောကုတ္တရာ သမ္မာသင်္ကပ္ပနှင့်၎င်း။ပ။ လောကီသမ္မာသမာဓိနှင့်၎င်း လောကုတ္တရာသမ္မာသမာဓိနှင့်၎င်း ပြည့်စုံ ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆို သင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကီသီလချုပ်လတ်သော် မဂ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သီလမရှိသူ သီလကျိုးသူ သီလပြတ်သူသည် မဂ်ကို ပွားစေပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။

ဒွိဟိ သီလေဟိကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၁၀၁) ၇-သီလံအစေတသိကန္တိကထာ^၃

၅၉၀။ သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သီလသည်) ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ကာယာယ တနလော၊ ရူပါယတနလော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ခဏဘင်္ဂနိရောဓကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ ပရဝါဒီဆရာသည် လောကီသီလချုပ်မှုကို လွန်ကျူးမှုကဲ့သို့ မှတ်ထင်၍ မေးပြန်သည်။
၃။ သီလသည် ဖြစ်ပေါ်လာပြီး၍ ချုပ်ပျောက်သွားပါသော်လည်း ဆောက်တည်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ သော သီလပွားစီးမှုသည် ရှိ၏။ ယင်းသီလဖြင့် သီလရှိသူ မည်ရကား သီလသည် စေတသိက် မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန် သောမဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာန် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ သဒ္ဓါသည်။ပ။ ဝီရိယ
 သည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည်။ပ။ စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ သဒ္ဓါသည်။ပ။
 ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၁။ သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာန် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သီလသည်) အလိမ္မိအပ်သော အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(သီလသည်) အလိမ္မိအပ်သော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သီလသည် အလိမ္မိအပ်သော အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ သီလသည်
 စေတသိက်မဟုတ်ဘူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓါသည် အလိမ္မိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် အလိမ္မိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက်
 ဖြစ်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် အလိမ္မိအပ်
 သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ ပညာသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် အလိမ္မိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓါသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးသည်ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဟုတ်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် အလိုရှိအပ် သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ ပညာသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၂။ သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သီလသည်) အကျိုးမရှိပါသလော အကျိုးနှင့်တကွ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(သီလသည်) အကျိုးရှိသည် အကျိုးနှင့်တကွဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (သီလသည်) အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ အကျိုးနှင့်တကွဖြစ်ခဲ့ပါမူ သီလ သည် စေတသိက်မဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် စေတသိက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည်။ပ။ ကာယာယတနသည်။ပ။ ရူပါယတနသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည် စေတသိက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်သည်ဖြစ်ပါလျက် အကျိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် စေတသိက်မဟုတ်သည်ဖြစ်ပါလျက် အကျိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်သည်ဖြစ်ပါလျက် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည်။ပ။ ကာယာယတနသည်။ပ။ ရူပါယတနသည်။ပ။
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် စေတသိက် မဟုတ်သည်ဖြစ်ပါလျက် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ၅၉၃။ သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာ
 သမာဓိသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာအာဇီဝသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။သမ္မာ
 သမာဓိသည် စေတသိက်မဟုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် သမ္မာဝါယာမသည် သမ္မာသတိသည် သမ္မာသမာဓိသည်
 စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသမာဓိသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။သမ္မာအာဇီဝသည် စေတသိက်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၄။ ပရဝါဒီ။ ။သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။
 ပရဝါဒီ။ ။သီလသည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် သီလမရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သီလသည် စေတသိက်မဟုတ်။

သီလံ အစေတသိကန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၁၀၂) ဂ-သီလံ န စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတိကထာ

၅၉၅။ သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မလိုက်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။(သီလသည်) ရုပ်လော။ နိဗ္ဗာန်လော။ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာ
 ယတနလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မလိုက်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မလိုက်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။
 သတိသည်။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် လိုက်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊
 သတိသည်၊ သမာဓိသည်၊ ပညာသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် လိုက်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ၅၉၆။ သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မလိုက်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မလိုက်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိ
 သည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မလိုက်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာအာဇီဝသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မလိုက်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာ
 သမာဓိသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် လိုက်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ လိုက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည် ။ပ။သမ္မာအာဇီဝသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာ
သမာဓိသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ လိုက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသမာဓိသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ လိုက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၇။ ပရဝါဒီ။ ။သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သီလသည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် သီလမရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်ပါ။

သီလံ နစိတ္တာနုပရိဝတ္တိတိကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၁၀၃)၉-သမာဒါနဟေတုကထာ^၁

၅၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွားပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တိုးပွားပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဖဿသည် တိုးပွားပါသလော၊
ဝေဒနာသည် တိုးပွားပါသလော၊ သညာသည် တိုးပွားပါသလော၊ စေတနာသည် တိုးပွားပါသလော၊

၁။ အာရာမဇောပါ စသော ဂါထာ၏အနက်ကို မသင့်သောအားဖြင့်ယူ၍ အခါခပ်သိမ်း ကုသိုလ်ပွား၏ဟု
ဟောတော်မူသောကြောင့် ဆောက်တည်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွား၏ဟု အယူရှိ ကြ
ကုန်သော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ စိတ္တဝိပုယုတ္တ သီလပွားစီးမှုကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

စိတ်သည် တိုးပွားပါသလော၊ သဒ္ဓါသည် တိုးပွားပါသလော၊ ဝီရိယသည် တိုးပွားပါသလော၊ သတိသည် တိုးပွားပါသလော၊ သမာဓိသည် တိုးပွားပါသလော၊ ပညာသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ်တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊မာလောနွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊သင်္ဃပင်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ မြက်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ ဖြူဆံ့မြက်ဖုတ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ်တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သီလကို ဆောက်တည်ပြီး၍ ကာမဝိတက်ကို ကြံစည်သူအား၎င်း ဗျာပါဒဝိတက်ကို ကြံစည်သူအား၎င်း ဝိဟိံသာဝိတက်ကို ကြံစည်သူအား၎င်း သီလသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ်တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ်ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ဖြစ်ကုန်သော အယုတ် အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ဖြစ်ကုန်သော အယုတ် အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ အလွန် အလွန်ဝေးသောအရာတို့ကား ဤလေးမျိုးတို့ပေတည်း၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည်၎င်း မြေကြီးသည်၎င်း (ရှိ၏)၊ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန် အလွန်ဝေးသော အရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့်

သူတော်ကောင်းတို့ တရားသည် သူယုတ်မာတို့မှ ဝေးကွာ၏” ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၀၀။ ပရဝါဒီ။ ။ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ခြံ(အရံ)စိုက်ပျိုးသူတို့သည် ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးသူတို့သည်။ပ။တရား၌တည်သူတို့သည် သီလနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွား၏။
သမာဒါနဟေတုကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၁၀၄)၁၀-ဝိညတ္တိသီလန္တိကထာ^၁

၆၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် သီလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) ပါဏာတိပါတကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) အဒိန္နာဒါနကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) မုသာဝါဒကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ကာယဝိညတ်သည် ကာယကံမည်၏။ ဝစီဝိညတ်သည် ဝစီကံမည်၏ဟု ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိညတ်သည် သီလမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိက သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဝိညတ္တိ သီလကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သီလမည်သည် ဝိရတီသာဖြစ်၏။ ရုပ်တရားမဟုတ်ဟူသော အနက်သဘောဖြင့် စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) သုရာမေရယကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိခိုးမှုသည် သီလလော၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမှုသည် သီလလော၊ လက်အုပ်ချီမှုသည် သီလလော၊ အရိုအသေပြုမှုသည် သီလလော၊ နေရာကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ အိပ်ရာကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ ခြေဆေးရေကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကွဲကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ ရေချိုးရာ၌ ကျောက် ချေးတန်းမှုသည် သီလလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှိခိုးခြင်းစသည်သည်) ပါဏာတိပါတကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှိခိုးခြင်းစသည်သည်) သုရာမေရယကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ကို သီလဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် သီလမရှိခြင်းလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် သီလတည်း။

ဝိညတ္တိ သီလန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဝဂ် (၁၀၅) ၁၁-အဝိညတ္တိ ဒုဿိလျန္တိကထာ ၇

၆၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည် အကျင့်သီလမရှိမှု လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်မဟုတ်သော အရာသည်) ပါဏာတိပါတကံလော ။

၁။ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ဝိညတ်ကို ပရဝါဒီဆရာသည် သီလဟု အလိုရှိ၏။ ထိုဝိညတ်ကို ထုတ်ဆောင်ပြ လိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ ထိုဝိညတ်သည် ဝိရတီမဟုတ်ရကား ဤပုစ္ဆာကို တက်ပြန်သည်။

၃။ စိတ်နှင့်မယှဉ်သော အကုသိုလ်ပွားစီးမှုကို၎င်း၊ စေခိုင်းခြင်းဖြင့်လည်း ပါဏာတိပါတစသည်တို့၌ အင်္ဂါ ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း ရည်ရွယ်၍ ဝိညတ်မဟုတ်သောအရာသည် ဒုဿိလျတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိက ဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကိုဖျက်ရန် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၄။ ထိုဝိညတ်မဟုတ်သောအရာသည် ဒုဿိလျဖြစ်ခဲ့မှု ပါဏာတိပါတစသည်တို့တွင် တပါးပါးသာ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်မဟုတ်သော အရာသည်) အဒိန္နာဒါနကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည်) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည်) မုသာဝါဒကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်မဟုတ်သော အရာသည်) သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာန
ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မကောင်းမှုကံကို ဆောက်တည်၍ ဒါနကို ပေးလှူသူအား ကောင်းမှုသည်၎င်း
မကောင်းမှုသည်၎င်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် တိုးပွားပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုသည်၎င်း မကောင်းမှုသည်၎င်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် တိုးပွားပါကုန်
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တိုးပွားပါကုန်၏ ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မရှိဖြစ်ကုန်သော အယုတ်
အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်
အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မရှိ ဖြစ်ကုန်သော အယုတ်
အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်
အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

၁။ ပေးလှူဆဲခဏ၌ မကောင်းမှုကံဖြစ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၂။ တဖန်နောက်ထပ် မေးပြန်လတ်သော် စိတ္တဝိပွယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်ပွားစီးမှုကို ရည်ရွယ်၍
ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အလွန်အလွန်ဝေးသောအရာတို့ကား ဤလေးမျိုးတို့တည်း၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည်၎င်း မြေကြီးသည်၎င်း (ရှိ၏)၊ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာပေတည်း။ ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့ တရားသည် သူယုတ်မာတို့မှ ဝေးကွာ၏” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ ဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၀၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သောအရာသည် သီလမရှိမှု ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မကောင်းမှုကံကို ဆောက်တည်ပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မကောင်းမှုကံကို ဆောက်တည်ပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်မဟုတ်သော အရာကို အကျင့်သီလမရှိမှုဟူ၍ ဆိုသင့်၏ ။

အဝိညတ္တိ ဒုဿိလျန္တိကထာ ပြီး၏။

ဒသမဝဂ် ပြီး၏။

ဒုတိယပဏ္ဏာသက ပြီး၏။

၁၁-ကောဒသမဝဂ် (၁၀၆-၁၀၈) ၁-၃-တိသောပိအနုသယကထာ ၂

၆၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် အဗျာကတတရားတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီ၏ မိမိအယူကို တည်တံ့စေခြင်းသည် မကောင်းမှု ဆောက်တည်သည်မှ ရှေးအဘို့ကိုသာ ပြီးစေ၏။ အဝိညတ္တိ၏ ဒုဿိလျကို မပြီးစေ။
၂။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော်လည်း အနုသယနှင့်တကွဖြစ်၏ဟုဆိုထိုက်၏။ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်ဆဲခဏ၌ ရှိသော ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ဖြင့် အနုသယတို့သည် ဟိတ်ရှိသည် မဟုတ်ကုန်၊ ထိုကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်နှင့်မယှဉ်ကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအနုသယတို့သည် အဗျာကတအဟေတုက စိတ္တဝိပယုတ္တ တို့ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကနှင့် သမ္မိတယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။(အနုသယတို့သည်) ဝိပါက်အဗျာကတတရားတို့လော၊ ကိရိယာအဗျာကတ
တရားတို့လော၊ ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ကာမရာဂသံယောဇဉ်သည်
ကာမောဿသည် ကာမယောဂသည် ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည်။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည်
အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိဿအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိဿသည် ပဋိဿသောင်းကျန်းမှုသည် ပဋိဿသံယောဇဉ်သည် အဗျာကတ
တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိဿသည် ပဋိဿသောင်းကျန်းမှုသည် ပဋိဿသံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိဿအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မာနအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မာနသည် မာနသောင်းကျန်းမှုသည် မာနသံယောဇဉ်သည် အဗျာကတ
တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မာနသည် မာနသောင်းကျန်းမှုသည် မာနသံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မာနအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် ဒိဋ္ဌောဗသသည် ဒိဋ္ဌိယောဂသည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် ဒိဋ္ဌောဗသသည် ဒိဋ္ဌိယောဂသည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိစိကိစ္ဆာသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည် ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည် ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိစိကိစ္ဆာအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘဝရာဂအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘဝရာဂသည် ဘဝရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ဘဝရာဂသံယောဇဉ်သည် အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘဝရာဂသည် ဘဝရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ဘဝရာဂသံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘဝရာဂအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာသသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုသည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာသသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုသည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၀၆။ ပရဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် အဗျာကတတရားတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် အနုသယရှိသူဖြစ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် အနုသယသည် အဗျာကတတရားတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ရာဂရှိသူဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ် သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် အဗျာကတတရားတည်း။

၆၀၇။ သကဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’မရှိပါကုန်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မရှိပါကုန်။
 သကဝါဒီ။ ။(အနုသယသည်) ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ
 ယတနလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ကာမရာဂသံယောဇဉ်သည်
 ကာမစွန္ဒနီဝရဏသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည်။ပ။ ကာမရာဂနီဝရဏသည်
 အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ပဋိဆအနုသယသည်။ပ။ မာနအနုသယသည် ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် ဝိစိကိစ္ဆာ
 အနုသယသည် ဘဝရာဂအနုသယသည် အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောသသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှု
 သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် အကြောင်း‘ဟိတ်’မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောသသည် ။ပ။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’
 ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ၆၀၈။ ပရဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ မရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ မဆိုသင့်ပါ။
 ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတဂိတ်ဖြစ်လတ်သော် အနုသယရှိသူဖြစ်၏ဟူ၍
 ဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် ထိုအကြောင်းဟိတ်ဖြင့် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အနုသယတို့သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’မရှိကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် (ရာဂ) ရှိသူဖြစ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရာဂသည် ထိုအကြောင်း ‘ဟိတ်’ဖြင့် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိ။

၆၀၉။ သကဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။(အနုသယတို့သည်)ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ကာမရာဂသံယောဇဉ်သည် ကာမောဃသည် ကာမယောဂသည် ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည်။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏသည် စိတ်နှင့်ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(ကာမရာဂအနုသယသည်)အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့်ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့်မယှဉ် မှ၍ ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့်ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့်ယှဉ်၍ တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့်ယှဉ်၍ တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသစိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသစိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေအနုသယသည် မာနအနုသယသည် ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် ဝိစိကိစ္ဆာ အနုသယသည် ဘဝရာဂအနုသယသည် အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာသသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာသသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် စိတ်နှင့်ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၂။ သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(အဝိဇ္ဇာအနုသယသည်) အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်မူ၍ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသစိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသစိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသစိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၃။ ပရဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော် အနုသယရှိသူဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနုသယတို့သည် ထိုစိတ်နှင့် ယှဉ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် အနုသယတို့သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ရာဂရှိသူဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရာဂသည် ထိုစိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်။

တိဿောပိ အနုသယကထာ ပြီး၏။

၁၁-ကောဒသမဝဂ် (၁၀၉) ၄-ဥာဏကထာ^၁

၆၁၄။ သကဝါဒီ။ ။(မဂ်ဖြင့်) အဝိဇ္ဇာကင်းပြီးဖြစ်၍ ဥာဏဝိပွယုတ်စိတ် ဖြစ်လတ်သော် ဥာဏရှိသူဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂကင်းလတ်သော် ရာဂကင်းသူဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၃

၁။ မဂ်ဥာဏဖြင့် (အဥာဏ) မောဟကင်းသော်လည်း တဖန်စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဥာဏဝိပွယုတ်စိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုမဂ်စိတ်မဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ဥာဏရှိသူဟူ၍ မဆိုထိုက် ဟု အယူရှိကြ ကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဥာဏ၏ဆန့်ကျင်ဖက် မောဟကင်းလတ်သော် ဥာဏရှိသူဟူ၍ ပညတ်မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရာဂစသည်တို့ ကင်း လတ်ကုန်သော် ရာဂကင်းသူ စသော ပညတ်သည်လည်း မဖြစ်ရာဟု စောဒနာလို့၍ ဤပုစ္ဆာကိုတက်သည်။

၃။ ရာဂစသည်တို့ ကင်းလတ်ကုန်သော် ရာဂရှိသူ စသည်၏အဖြစ်၌ ယုတ္တိကို မမြင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာကင်းပြီးဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်ဖြစ်လတ်သော် ဉာဏ်ရှိသူ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသကင်းလတ်သော်၊ မောဟကင်းလတ်သော်၊ ကိလေသာကင်းလတ်သော် ကိလေသာမရှိသူဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂကင်းလတ်သော် ရာဂကင်းသူ ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာကင်းပြီးဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်ဖြစ်လတ်သော် ဉာဏ်ရှိသူဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသကင်းလတ်သော်၊ မောဟကင်းလတ်သော်၊ ကိလေသာကင်းလတ်သော် ကိလေသာ မရှိသူဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာကင်းပြီးဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်ဖြစ်လတ်သော် ဉာဏ်ရှိသူဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၅။ ပရဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာကင်းပြီးဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်ဖြစ်လတ်သော် ဉာဏ်ရှိသူဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဉာဏ်ကြောင့် ဉာဏ်ရှိသူ ချုပ်ပြီးကင်းပြီး ငြိမ်းပြီးသောဉာဏ်ကြောင့် ဉာဏ်ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၁၁-ကောဒသမဝဂ် (၁၁၀) ၅-ဉာဏ်စိတ္တဝိပုယုတ္တန္တိကထာ ၂

၆၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မယှဉ်ပါ။

၁။ ဉာဏ်ကိုရခြင်းကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဉာဏ်ရှိသူဟု ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၂။ စက္ခုဝိညာဏ်စသည်နှင့် ပြည့်စုံသူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို မိမိရသော မဂ်ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဉာဏ်ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုဉာဏ်သည် ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စသော စိတ်နှင့် သမ္ပယုတ်မဖြစ်ထို့ကြောင့် ဉာဏ်သည် စိတ္တဝိပုယုတ်မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဉာဏ် စိတ္တဝိပုယုတ္တန္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ (ဥာဏ်သည်) ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ-
ယတနလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဥာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် ပညိန္ဒြေသည် ပညာဗိုလ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်
သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် ပညိန္ဒြေသည် ပညာဗိုလ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်
သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဥာဏ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဥာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ဥာဏ်သည်) အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဥာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဥာဏ်သည် စိတ္တဝိပုယုတ္တဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် စိတ္တဝိပုယုတ္တဖြစ်သော ရုပ်စသည်တို့တွင် တပါးပါး ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ဟု
စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်မူ၍ ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာသည် တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၇။ ပရဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ဘု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာသည် ဉာဏ်ရှိသူဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဉာဏ်သည် ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာသည် ပညာရှိသူဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏ ။

ပရဝါဒီ။ ။ပညာသည် ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ပညာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်။

ဉာဏ် စိတ္တဝိပွယုတ္တန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုပညာရှိဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိရကား သကဝါဒီဆရာက ဝန်ခံသည်။

၁၁-ကောဒသမဝဂ် (၁၁၁) ၆-ဣဒံဒုက္ခန္ဓိကထာ^၁

၆၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် မဂ်တည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် မဂ်တည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤကား ဒုက္ခသစ္စာတည်းဟု နှုတ်မြှောက်၏။ ဤသို့ နှုတ်မြှောက်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဤကား ဒုက္ခဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ မဂ်ခဏ၌ ထိုသို့သောစကားကို ဆိုခြင်းကို၎င်း ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို၎င်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၃။ ပရဝါဒီဆရာသည် ကြွင်းသော သစ္စာတို့နှင့် စပ်သော စကားကို ပုထုဇဉ်သည်သာ ပြောဆို၏။ ထိုပုထုဇဉ်အားလည်း ထိုသို့သဘောရှိသော ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မရှိဟု အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်းဟု၊ ဤတရားသည် မဂ်တည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် မဂ်တည်းဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မမြဲဟု ပြောဆိုသူအား ရုပ်သည် မမြဲဟု အသိဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် မမြဲဟု ပြောဆိုသူအား ဝိညာဏ်သည် မမြဲဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အနတ္တတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ရုပ်သည် အနတ္တတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် အနတ္တတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဝိညာဏ်သည် အနတ္တတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဒုက္ခ၏ ပရိယာယ်ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့် သကဝါဒီက မေးသည်။

၂။ ပရဝါဒီဆရာကား မိမိ၏ အယူဝါဒ၌ ထိုသို့သော ဝေါဟာရမျိုးကို မမြင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မမြဲဟု ပြောဆိုသူအား ရုပ်သည် မမြဲဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း
 ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် မမြဲဟု ပြောဆို
 သူအား ဝိညာဏ်သည် မမြဲဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း
 ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အနတ္တတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ရုပ်သည် အနတ္တတည်းဟု
 အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း
 ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် အနတ္တတည်းဟု
 ပြောဆိုသူအား ဝိညာဏ်သည် အနတ္တတည်းဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း
 ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်းဟု ပြောဆိုသူအား ဤတရားသည်
 ဆင်းရဲတည်းဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ဤ”ဟူ၍၎င်း “ကား”ဟူ၍၎င်း “ဆင်း”ဟူ၍၎င်း “ရဲ”ဟူ၍၎င်း အသိဉာဏ်
 ဖြစ်ပါသလော ။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

ဣဒံ ဒုက္ခန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ဒုက္ခ၌ အသိဉာဏ်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ (အက္ခရာအလိုက်)လေးပါးသောဉာဏ်တို့ဖြစ်သင့်၏ဟု ပြခြင်းငှါ မေးသည်။
 ၂။ ပရဝါဒီဆရာကား ဤသို့ ဉာဏ်လေးမျိုးဖြစ်ခြင်းကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၁၁-ကောသမဝဂ် (၁၁၂) ၇-ဣဒ္ဓိဗလကထာ^၁

၆၂၁။ သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာ ပတ်လုံး တည်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအသက်သည် တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော၊ ထိုဂတိသည် တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော၊ ထိုအတ္တဘောကိုရခြင်းသည် တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော၊အနာဂတ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင် ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော၊ သုံးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်နိုင် ပါသလော၊ လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသက်ထင်ရှားရှိလတ်သော် ကြွင်းသောအသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ သလော၊ အသက်ထင်ရှား မရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။အသက်ထင်ရှားရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏။

၁။ ဣဒ္ဓိပါဒ် ပွားများမှု၏ အကျိုးအာနိသံသ၏ အနက်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ တန်ခိုးအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံ သူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံသကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဣဒ္ဓိဗလကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသူသည် အာယုကပ်မှ အထက်မဟာကပ်ပတ်လုံးသော်၎င်း မဟာကပ်၏တစိတ်တဒေသ ပတ်လုံးသော်၎င်း အသက်ရှည်နေခဲ့ပါမူ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော အသက်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော ဇီဝိတိန္ဒြေမည်သည် မရှိနိုင်၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာန်သာဖြစ်၏ဟု ဆိုသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ သာမညအားဖြင့် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်၏ဟု ဝန်ခံသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၅။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် အသက်အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါမူ တကမ္ဘာသာမဟုတ် သေး နှစ်ကမ္ဘာ စသည်တို့ ပတ်လုံးလည်း တည်နိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသက်ထင်ရှား ရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ခဲ့ပါမူ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသက်ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏ဟု (နှလုံးပြု၍) သေသူသည် တည်နိုင်ရာသလော၊ ကွယ်လွန်သူသည် တည်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၂။ သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ပေါ်လာသော ဖဿသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသောသညာသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော စေတနာသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်သည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော သဒ္ဓါသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝီရိယသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော သတိသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော သမာဓိသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်နိုင်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အမြဲဖြစ်ပါစေဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အိုခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မအိုပါစေကုန်လင့်ဟူ၍။ပ။ နာခြင်း သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မနာပါစေကုန်လင့်ဟူ၍။ပ။ သေခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မသေပါစေကုန်လင့်ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

၁။ အရာခပ်သိမ်းဟူသမျှကို တန်ခိုးဖြင့် ရအပ်သည် မဟုတ်ပါ။ တန်ခိုး၏ အရာ မဟုတ်သည်လည်း ရှိသေး၏ဟု ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“အာနန္ဒာ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကို ပါးစေအပ် ကုန်၏။ အကြိမ်များစွာ လေ့လာအပ်ကုန်၏။ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏။ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ် အပ်ကုန်၏။ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်စေအပ်ကုန်၏။ အထပ်ထပ် ဆည်းပူးအပ်ကုန်၏။ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုရှိလတ်သော် တကမ္ဘာလုံးသော်၎င်း ကြွင်းသော ကမ္ဘာ ပတ်လုံးသော်၎င်း တည်တံ့နိုင်ရာ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တန်ခိုးအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏။

၆၂၄။ သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ တရားလေးပါးတို့ကို ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏသည်၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း၊ နတ်သည်၎င်း၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်၎င်း လောက၌ မရှိ၊ အဘယ်တရားလေးပါးတို့ကို ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏသည်သည် မရှိပါသနည်း၊ အိုခြင်းတရားသည် မအိုပါစေသတည်းဟူ၍ ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏသည်၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း၊ နတ်သည်၎င်း၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာသည် ၎င်း တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်၎င်း လောက၌ မရှိ၊ နာခြင်းတရားသည် မနာပါစေသ တည်းဟူ၍ ။ပ။ သေခြင်းတရားသည် မသေပါစေသတည်းဟူ၍ ။ပ။ ရှေး၌ ပြုအပ်ခဲ့သော ယုတ်မာ သော အကြင်(အကုသိုလ်)ကံတို့သည် ညစ်နွမ်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ် စေတတ်ကုန်၏။ ပူပန်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဆင်းရဲခြင်း အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ထိုယုတ်မာသော ကံတို့၏ အကျိုးသည် မဖြစ်ပါစေသတည်းဟူ၍ ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သောသမဏသည်၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း၊ နတ်သည်၎င်း၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်၎င်း လောက၌ မရှိ၊ ရဟန်းတို့ ဤတရားလေးပါးတို့ကို ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သောသမဏသည်၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း၊ နတ်သည်၎င်း၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်၎င်း လောက၌ မရှိ” ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁၁-ကောဒသမဝဂ် (၁၁၃) ဂ-သမာဓိကထာ^၁

၆၂၅။ သကဝါဒီ။ ။စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော^၂။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃
 သကဝါဒီ။ ။စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စိတ်အစဉ်သည် ချုပ်ငြိမ်းပြီး မဟုတ်ပါလော၊ အနာဂတ် စိတ်
 အစဉ်သည် မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော^၄။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်စိတ်အစဉ်သည် ချုပ်ငြိမ်းပြီး ဖြစ်ခဲ့မှု အနာဂတ်စိတ်
 အစဉ်သည် မဖြစ်သေးသည် ဖြစ်ခဲ့မှု စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။
 ၆၂၆။ ပရဝါဒီ။ ။သမာဓိသည် ဝိတ္တက္ခဏတချက်မျှ ရှိပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၅
 ပရဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် သမာပတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်ပါသလော^၆။
 သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

၁။ ကေဂုတာသည် စိတ္တက္ခဏတချက်ခန့်၌ ဖြစ်ပါသော်လည်း တခုတည်းသော အာရုံ၌ စိတ်ကို ကောင်းစွာ
 ထားခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့် သမာဓိမည်၏ ဟု မယူမူ၍ ခုနစ်ည၌ ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး စင်စစ် ချမ်းသာကို
 ခံစားလျက်နေခြင်းငှါ စသော စကားကို အမှီပြု၍ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော သဗ္ဗတ္တိနှင့်
 ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသမာဓိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
 ၂။ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိဖြစ်ခဲ့မှု စိတ်အစဉ်မည်သည် အတိတ်လည်း ရှိ၏ အနာဂတ်လည်း ရှိ၏၊ပစ္စုပ္ပန်တခု
 တည်းသာ မဟုတ်ပါ။ ထိုအားလုံးသည် သမာဓိ မည်သလော ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
 ၃။ ဤသို့ အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
 ၄။ စိတ်အစဉ်ဝယ် ပစ္စုပ္ပန်စိတ်သာလျှင် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုတတ်၏၊အတိတ် အနာဂတ် စိတ်သည် ချုပ်ငြိမ်းသည်
 ၏အဖြစ် မဖြစ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မရှိခဲ့၊ ထိုအတိတ် အနာဂတ်စိတ်သည် အဘယ်သို့လျှင် သမာဓိမည်နိုင်
 အံ့နည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
 ၅။ သမာဓိ^၁ ဘိက္ခဝေ ဘာဝေထ အစရှိသည်တို့၌ ပစ္စုပ္ပန် ကုသိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ကေဂုတာဟူသော
 သမာဓိကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
 ၆။ စိတ္တက္ခဏ တချက်မျှရှိ၏ဟူသော စကားကိုယူ၍ ကောက်ကျစ်သောအားဖြင့် ပရဝါဒီက မေးသည်။
 ၇။ ထို့ကြောင့်ပင် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ဃာနဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ဇိဝှိ
ဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူ
သည်။ပ။ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ဒေါသနှင့် တကွဖြစ်သောစိတ်နှင့်
ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပနှင့် တကွ
ဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် သမာပတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂနှင့် တကွသော။ပ။ ဒေါသနှင့်တကွသော။ပ။ မောဟနှင့် တကွသော။ပ။
အနောတ္တပ္ပနှင့်တကွသော စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ငါ့ရှင်နိဂဏ္ဌတို့ ငါသည် ကိုယ်ဖြင့် မလှုပ်ရှားပဲ စကားကို မပြောဆိုပဲ ခုနစ်ညဉ့်
ခုနစ်နွေဘို့ပတ်လုံး ကော်ချမ်းသာကို ခံစားလျက်နေခြင်းငှါ ဇွမ်းနိုင်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟော
အပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိပေတည်း။

သမာဓိကထာ ပြီး၏။

၁၁-ကောဒသမဝဂ် (၁၁၄) ၉-ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ၂

၆၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးပါသလော။

၁။ ဘုရားဟောသုတ်သည် ရှေ့နောက်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော သမာဓိဟု မရောပြွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို
သာ ပြီးစေ၏။ အစဉ်သန္တတိ၏ သမာဓိ၏ အဖြစ်ကို မပြီးစေနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်လေ။

၂။ ဋီတာစ သာ ဓာတု ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟု ဆိုအပ်သော တခုသော ဓမ္မဋ္ဌိတအဖြစ်
မည်သည် ရှိ၏။ ထိုဓမ္မဋ္ဌိတအဖြစ်သည် အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြီး၏ ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ
ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဓမ္မဋ္ဌိတကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ ထိုတည်နေမှု၌ပင်လျှင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းပဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်တည်နေမှု၏ ထိုတည်နေမှု၌ပင်လျှင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါ သလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည် မရှိပါသလော။မစွဲလမ်းပဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာ၏ တည်နေမှုသည်။ပ။ သညာ၏ တည်နေမှုသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့၏ တည်နေမှုသည်။ပ။ ဝိညာဏ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိညာဏ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ထို ဝိညာဏ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိညာဏ်တည်နေမှု၏ ထိုဝိညာဏ်တည်နေမှု၌ပင်လျှင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြု ခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည် မရှိပါသလော။ မစွဲလမ်းပဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ ပြီး၏။

၁၁-ကောဒသမဝဂ် (၁၁၅) ၁၀-အနိစ္စတာကထာ ၁

၆၂၈။ သကဝါဒီ။ ။မမြဲမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။

၁။ မမြဲသော ရုပ်အစရှိသည်တို့၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း ရုပ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ မမြဲမှု ပြီးကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအနိစ္စတာကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ထို မမြဲမှု၏ မမြဲမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ထို မမြဲမှု၏ မမြဲမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမမြဲမှု၏ ထိုမမြဲမှု၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းပဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို အိုမှု၏ အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအိုမှု၏ အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအိုမှု၏ထိုအိုမှု၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းပဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သေမှုသည်(အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသေမှု၏ သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသေမှု၏ သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသေမှု၏ ထိုသေမှု၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းပဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၉။ ။သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ ရုပ်၏ မမြဲမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

၁။ နှစ်ပါးကုန်သော အနိစ္စတာတို့၏ အနိစ္စအဖြစ်၏ တပေါင်းတည်း မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ထိုအနိစ္စ အဖြစ်သည် မြဲသည်မဟုတ်၊ ထိုအနိစ္စဖြင့် အတူတကွ ကွယ်ပျောက်၏ဟု အယူရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။မမြဲမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ မမြဲမှု၏ မမြဲမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ ရုပ်၏ အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အိုမှုသည်(အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးသည်ဖြစ်၍ အိုမှု၏အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ ရုပ်၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ သေမှု၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် ။ပ။ သညာသည် ။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်၏ မမြဲမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မမြဲမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ မမြဲမှု၏ မမြဲမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်၏ အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အိုမှုသည်(အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးသည်ဖြစ်၍ အိုမှု၏အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်)ပြီးသည်ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ သေမှု၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အနိစ္စတာကထာ ပြီး၏။

ကောဓသမဝဂ် ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၁၆) ၁-သံဝရောကမ္မန္တိကထာ ၁

၆၃၀။ သကဝါဒီ။ ။စောင့်စည်းမှုသည် ကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။စက္ခုမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။^၁
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂
 သကဝါဒီ။ ။သောတိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ဃာနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။
 ဇိဝိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃
 သကဝါဒီ။ ။ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၄
 သကဝါဒီ။ ။စက္ခုမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သောတိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ဃာနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။
 ဇိဝိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ဇိဝိကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။မနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆
 သကဝါဒီ။ ။မနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၇

၁။ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ နနိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ ဟူသော သုတ်ကို အမိပြု၍ စောင့်စည်းမှု သံဝရသည်၎င်း မစောင့်စည်းမှု အသံဝရသည်၎င်း ကံမည်၏ ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သကသမယ၌ စေတနာကို ကံဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုစေတနာသည် ဒွါရသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် ကာယကံစသောအမည်ကို ရသကဲ့သို့ သံဝရကံသည်လည်း စက္ခုမြွေစသည်တို့၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် စက္ခုမြွေကံ စသည်မည်သလောဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ထိုသို့သဘောရှိသော သုတ်ပုဒ်ကို မတွေ့မြင်သောကြောင့် သုံးဒွါရတို့၌ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ ကာယဒွါရ၌ ပသာဒကာယကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
 ၅။ ဝိညတ္တိကာယကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
 ၆။ ဝိပါကဒွါရကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ဖြေသည်။
 ၇။ ကမ္မဒွါရကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ဃာနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။
ဇိဝှိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၁။ သကဝါဒီ။ ။မစောင့်စည်းမှုသည် ကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ဃာနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။
ဇိဝှိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ကာယိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ဃာနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။
ဇိဝှိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ဇိဝှိကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုမြေ့ကို မစောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနိမြေ့ကို မစောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတိမြေ့ကို မစောင့်စည်းမှုသည် ။ပ။ ဃာနိမြေ့ကို မစောင့်စည်းမှုသည် ။ပ။ ဇိဝိမြေ့ကို မစောင့်စည်းမှုသည် ။ပ။ ကာယိမြေ့ကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၂။ ပရဝါဒီ။ ။စောင့်စည်းမှုကို၎င်း မစောင့်စည်းမှုကို၎င်း ကံဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်လတ်သော် (မိန်းမယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကိုယူလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည်မဖြစ်၊ နားဖြင့် အသံကိုကြားလတ်သော်။ပ။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရား မွှောရုံကို သိ၍ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည်ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည် မဖြစ်” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သောသုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော့ ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် စောင့်စည်းမှုသည်၎င်း မစောင့်စည်းမှုသည်၎င်း ကံမည်သတည်း။

သံဝရော ကမ္မန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၁၇) ၂-ကမ္မကထာ ၂

၆၃၃။ သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ကံသည် အကျိုးရှိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော့။

၁။ ဤသုတ်သည် ထိုဒွါဒသမဝဂ်၌ သံဝရ အသံဝရကိုသာ ပြသည်။ ထိုသံဝရ အသံဝရတို့၏ ကံအဖြစ်ကို ပြသည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သာကေမထိုက်ပါ။

၂။ နာဟံ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗေတနိကာနံ ကမ္မာနံ အစရှိသောသုတ်ကို အမှီပြု၍ ကံဟူသမျှ အားလုံးသည် အကျိုးရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကမ္မကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် သာမညအားဖြင့် စေတနာကို ကံဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုစေတနာသည်လည်း ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည်သာ၊ သဝိပါက အဗျာကတစေတနာကား အဝိပါကမည်၏ဟု ဝေဖန်ခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏ ။^၂
သကဝါဒီ။ ။ဝိပါက် အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ကိရိယာ အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ကာမာဝစရဝိပါက် အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ အပရိယာပန္န ဝိပါက်အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုး
ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ကာမာဝစရကိရိယာဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ခြေပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ ကိရိယာဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
၆၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ဝိပါက်အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

၁။ အဗျာကတကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုလျက်ဖြေသည်။
၂။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
၃။ သဝိပါက အဝိပါက စေတနာကို သရုပ်အားဖြင့် ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိပါက် အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိခဲ့ပါမူ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကိရိယာဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကိရိယာဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိခဲ့ပါမူ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကာမာဝစရ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ အပရိယာပန္န^၁ ဝိပါက်အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အပရိယာပန္န ဝိပါက်အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိခဲ့ပါမူ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကာမာဝစရ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ ကိရိယာဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။ |

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရူပါဝစရ ကိရိယာဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိခဲ့ပါမူ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၃၅။ ပရဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ကံသည် အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ စေ့ဆော်အပ်ကုန်သော ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော ဆည်းပူးအပ်ကုန်သော ကံတို့၏အကျိုးကိုမခံစားရပဲ မထင်ရှားပဲ ပျောက်ပျက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို ငါမဆို၊ အမှန်စင်စစ် ထိုကံသည် မျက်မှောက်ဘဝ၌၎င်း နောက်ဘဝ၌၎င်း တတိယဘဝမှ စ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌၎င်း (အကျိုးပေး၏)”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အလုံးစုံသော ကံသည် အကျိုးရှိ၏။

ကမ္မကထာ ပြီး၏။

၁။ လောကုတ္တရာတရားကို အပရိယာပန္နဟု ခေါ်သည်။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၁၈) ၃-သဒ္ဓေါဝိပါကောတိကထာ ၁

၆၃၆။ သကဝါဒီ။ ။အသံသည် ဝိပါက်လော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အသံသည်)သုခဝေဒနာရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသလော၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်ပါသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်ပါသလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ စေတနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ စေ့ဆော်မှု စိတ်ဦးပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါ သလော ၃။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အသံသည်)သုခဝေဒနာမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာမရှိသည်။ပ။ အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သုခဝေဒနာမရှိခဲ့ပါ။ပ။ အာရုံမရှိခဲ့ပါ။ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါ။ အသံသည် ဝိပါက်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိသလော။ပ။ အာရုံရှိပါ သလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသံသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ အသံသည် သုခဝေဒနာရှိပါသလော။ပ။ အာရုံရှိပါ သလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသံသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် အသံသည် သုခဝေဒနာမရှိပါသလော။ပ။ အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ဖဿသည် သုခဝေဒနာမရှိပါသလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာမရှိပါသလော။ပ။အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါ သလော။

၁။ သော တဿ ကမ္မဿ ကတတ္တာ ဥပစိတတ္တာ ဝိပုလတ္တာ ဗြဟ္မဿရော ဟောတိ အစရှိသည်တို့ကို မသင့် မတင့်အားဖြင့်ယူ၍ အသံသည် ဝိပါက်ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကမ္မသမုဋ္ဌာနတရားတို့သည်သာ ဝိပါက်အမည်ကို ရကုန်၏။ ရုပ်တရားတို့၌ ဤဝိပါကအခေါ် အဝေါ်မျိုး မရှိဟု ပြလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

၃။ ဝိပါက်မည်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏ဟု ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၇။ ပရဝါဒီ။ ။အသံသည် ဝိပါက်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ထိုသူသည် ထိုကံကိုပြုအပ်သည်၏အဖြစ် ဆည်းပူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ၎င်း ထိုကံ၏များပြားသည်၏ အဖြစ် ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့် တူသောအသံရှိသည် ကရဝိက်ငှက်သံနှင့်တူသောအသံရှိသည် ဖြစ်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ် သောသုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိ၏ ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် အသံသည် ဝိပါက်တည်း။

သဒ္ဓေါ ဝိပါကောတိကထာ ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၁၉) ၄-သဠာယတနကထာ ၂

၆၃၈။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် ဝိပါက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် သုခဝေဒနာရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသလော ။ပ။အာရုံ ရှိသလော၊ ထိုစက္ခာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် သုခဝေဒနာမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုစက္ခာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခာယတနသည် သုခဝေဒနာမရှိခဲ့ပါ။ပ။အာရုံမရှိခဲ့ပါ။ စက္ခာယတနအား ဆင်ခြင်မှု ။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါ။ စက္ခာယတနသည် ဝိပါက်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိပါသလော။ပ။အာရုံရှိပါ သလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ စက္ခာယတနသည် သုခဝေဒနာရှိပါသလော ။ပ။အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုစက္ခာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

၁။ ထိုသုတ်ကို ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာကို ပြခြင်းငှါ ဟောတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ပြီးစေကြောင်းသာခဏ မထိုက်ပါ။

၂။ သဠာယတနသည် ကံကိုပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဖြစ်ရကား အကျိုးဝိပါက်တရား တည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသဠာယတနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် စက္ခာယတနသည် သုခဝေဒနာမရှိပါ သလော။ပ။ အာရုံမရှိပါသလော၊ထိုစက္ခာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ဖဿသည် သုခဝေဒနာမရှိပါသလော။ပ။ အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၉။ သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည် ။ပ။ ဃာနာယတနသည် ။ပ။ ဇိဝှိယတန သည်။ပ။ ကာယာယတနသည် ဝိပါက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာရှိပါသလော။ပ။ အာရုံရှိပါသလော၊ ထို ကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာမရှိခဲ့ပါမူ။ပ။ အာရုံမရှိခဲ့ပါမူ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ ကာယာယတနသည် ဝိပါက် တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိပါသလော။ပ။ အာရုံရှိပါ သလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာယာယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာရှိပါ သလော။ပ။အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယာယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။ အာရုံမရှိပါသလော၊ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ဖဿသည် သုခဝေဒနာမရှိပါသလော။ပ။အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၀။ ပရဝါဒီ။ ။အာယတနခြောက်ပါးသည် ဝိပါက်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။
 ပရဝါဒီ။ ။အာယတနခြောက်ပါးသည် ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သည်
 မဟုတ်ပါလော့။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။
 ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အာယတနခြောက်ပါးသည် ကံကိုပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အာယတနခြောက်ပါးသည် ဝိပါက်တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။
 သဋ္ဌာယတနကထာ ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၂၀) ၅-သတ္တကုတ္တုပရမကထာ^၂

၆၄၁။ သကဝါဒီ။ ။သတ္တကုတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏အဖြစ်၌ မြဲပါသလော့။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မြဲပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သတ္တကုတ္တုပရမ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမိကို သတ်အပ်ပါသလော့၊
 အဖကို သတ်အပ်ပါသလော့၊ ရဟန္တာကို သတ်အပ်ပါသလော့၊ ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့်
 မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပါသလော့၊ သံဃာကို သင်းခွဲအပ်ပါသလော့။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သတ္တကုတ္တုပရမ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း)
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါသလော့။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မြဲပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ခုနစ်ဘဝအကြား၌ သစ္စာ တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော့။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ခုနစ်ဘဝ အကြား၌ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော့။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မထိုက်ပါ။။

၁။ မနာယတနသည် အချို့ကား ဝိပါက်တည်း၊ဝိပါက်မှ ကြွင်းသော တရားတို့ကား သက်သက် ကမ္မသမုဋ္ဌာန်တို့
 သာတည်း၊ ဝိပါက်မဟုတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏ စကားသည် သာဓကမထိုက်ပေ။
 ၂။ သတ္တကုတ္တုပရမဟူ၍ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သတ္တကုတ္တုပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ်
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအတိုင်း အရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ
 တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
 ၃။ အကြင်အကြောင်းဖြင့် ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏
 အဖြစ်၌မြဲသည်ဖြစ်ရာ၏၊ အရိယာမဂ်မှတစ်ပါးသော ထိုသတ္တကုတ္တုပရမအဖြစ်၌ မြဲကြောင်းဖြစ်သော ထိုတရားသည်
 မရှိဟု ဤသို့သောဝိဘာဂကို ပြလို၍ သကဝါဒီကမေးသည်။
 ၄။ အနန္တရိယကံ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
 ၅။ သတ္တကုတ္တုပရမပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အမိကို သတ်အပ်ပါသလော၊ အဖကို သတ်အပ်ပါသလော၊ ရဟန္တာကို သတ်အပ်ပါသလော၊ ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပါသလော၊ သံဃာကို သင်းခွဲအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၂။ သကဝါဒီ။ ။သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း)အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်မဂ်ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုမဂ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သတိပဋ္ဌာန်။ပ။အကြင်သမ္ပပုဓာန် ဣဒ္ဓိပါဒ် ဣန္ဒြေ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း)အတိုင်းအရှည်ရှိသည် ၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုသတိပဋ္ဌာန်။ပ။ သမ္ပပုဓာန် ဣဒ္ဓိပါဒ် ဣန္ဒြေ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင်တို့သည် ရှိပါ ကုန်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၃။ သကဝါဒီ။ ။အကြင်မဂ်ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုမဂ်သည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကြင်မဂ်ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ ခိုင်မြဲ၏။ ထိုမဂ်သည် မရှိခဲ့ ပါမူ သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သတိပဋ္ဌာန်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုသတိ ပဋ္ဌာန်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကြင် ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ် သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုဗောဇ္ဈင်တို့သည် မရှိကုန်မူ သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၏အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ သတ္တက္ခတ္တုပရမအဖြစ်၌ မြဲမှုကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ နိယာမဟု ဆိုအပ်သော မဂ်တရားတို့ကိုပြလို၍ ဤစကားရပ်ကို ဆိုသည်။

၆၄၄။ သကဝါဒီ။ ။သတ္တက္ခတ္တပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(သတ္တက္ခတ္တပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) သကဒါဂါမိ မဂ်ဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သတ္တက္ခတ္တပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) အဘယ်မဂ်ဖြင့် မြဲပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တက္ခတ္တပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပတ္တိမဂ်သို့ သက်ရောက်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်၌ မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၅။ ပရဝါဒီ။ ။သတ္တက္ခတ္တပရမ(သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း)အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း)အတိုင်းအရှည်ရှိသည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤမျှသောဘဝတို့ပတ်လုံး ကျင်လည်ပြေးသွား၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ်ဟု မိမိဉာဏ်တော် စွမ်းဖြင့်သာ မိန့်ကြားတော်မူသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝနိယာမမျိုးမည်သည်ကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် သတ္တက္ခတ္တပရမ ကောလံကောလ ဧကဗီဇီဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဤပရဝါဒီ၏ စကားသည် သာဓက မထိုက်လေ။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာ ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၂၁)၆-ကောလံကောလကထာ

၆၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။ကောလံကောလ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလ သောတာပန် အဖြစ်၌ မြဲ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလ သောတာပန် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကောလံကောလ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလသောတာပန် အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကောလံကောလကထာ ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၂၂)၇-ကေဗီဇီကထာ

၆၄၇။ ပရဝါဒီ။ ။ကေဗီဇီ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေဗီဇီ သောတာပန်အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေဗီဇီ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေဗီဇီ (သောတာပန်)ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် ကေဗီဇီသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေဗီဇီ သောတာပန် အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကေဗီဇီကထာ ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၂၃) ဇိဝိတာဝေါရောပနကထာ^၁

၆၄၈။ သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို (သတ်ရာသလော။)

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့် တကွ အမိကို သတ်ရာသလော။ပ။ အဖကို သတ်ရာသလော။ပ။ ရဟန္တာကို သတ်ရာသလော ။ပ။ ပြစ်မှားသောမိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်စေရာသလော။ပ။ သံဃာကို သင်းခွဲရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့် တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်)ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား ၌ ရိုသေခြင်း မရှိပါသလော^၃။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။တရားတော်၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ အကျင့် ‘သိက္ခာ’၌ ရိုသေခြင်း မရှိ ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်)ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား ၌ ရိုသေခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၅

၁။ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော ဇိတ်ဖြင့်သာ သူ့အသက်ကို သတ်မှုဖြစ်၏။ ဒေါသကိုလည်း သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် သည် မပယ်အပ်သေး။ ထို့ကြောင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် လုံ့လပြု၍ သူ့ အသက်ကို ချသတ်ရာ၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယအပရသေလိယဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဇိဝိတာ ဝေါရောပနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အဋ္ဌာနမေတံ အနဝကာသော အစရှိသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ ဘုရားအစရှိသည်တို့၌ ရိုသေမှုရှိသူအား သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးမှုမရှိခြင်းကိုပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကိုတက်သည်။

၄။ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား အကုသိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဂါရဝမည်သည် မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလည်း ပြုသည်။ ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံသည်။

၅။ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အား အကုသိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဂါရဝမည်သည် မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီ က ပဋိက္ခေပပြုလည်း ပြုသည်။ ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေခြင်း ရှိသည်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တရား၌။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ အကျင့် သိက္ခာ၌ ရိုသေခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျင့် သိက္ခာ၌ ရိုသေခြင်း ရှိသည်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၄၉။ သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာ ဘုရား၌ ရိုသေခြင်း မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား ၏ စေတီ(ရင်ပြင်)၌ ကျင်ကြီး စွန့်ရာသလော၊ ကျင်ငယ် စွန့်ရာသလော၊ တံထွေး ထွေးရာသလော၊ ဘုရားစေတီ၌ မယုံကြည်သောအားဖြင့် ပြုလုပ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့် တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ မဟာသမုဒြာသည် တည်ခြင်း သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ကမ်းကို မလွန်သကဲ့သို့ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ငါဘုရားသည် တပည့် သာဝကတို့အား အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အပ်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ငါဘုရား၏ တပည့်တို့သည် အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း မလွန်ကျူးကုန်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ် ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဇိဝိတာဝေါရောပနကထာ ပြီး၏။

၁။ ထိုထိုကိစ္စတို့၌ လေ့လာအားထုတ်နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပျံ့လွင့်ကုန်သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သတိကင်းသဖြင့်၎င်း နှလုံးမသွင်းမိသဖြင့်၎င်း စေတီတော်၌ ရှိခိုးခြင်း အချိအသေပြုခြင်း၏ မရှိခြင်းကို၎င်း ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ ထိုသို့သော အမူအရာမျိုးကို စေတနာဖြင့်အားထုတ်၍ မပြုခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် (၁၂၄) ဇ-ဒုဂ္ဂတိကထာ^၁

၆၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’တို့ကို တပ်မက်ရာ သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ တပ်မက်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’တို့ကို တပ်မက်ခဲ့ပါမူ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်တို့၌ ဖြစ်သော အသံ ‘သဒ္ဒါရုံ’တို့ကို။ ပ။ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’တို့ကို အရသာ ‘ရသာရုံ’တို့ကို အတွေ့အထိ ‘ဖောဠဗ္ဗာရုံ’တို့ကို။ ပ။ နတ်မ၌ တိရစ္ဆာန်မ၌ နဂါးပျိုမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ ဆိတ်နှင့် သိုးကို ခံယူရာသလော၊ ကြက်နှင့်ဝက်ကို ခံယူရာသလော၊ ဆင်နွားမြင်းနှင့် မြည်းကို ခံယူရာ သလော၊ ခါ ငှက် ဥဒေါင်း ဥချိုးကို ခံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ် အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခါ ငှက် ဥဒေါင်း ဥချိုးကို ခံယူခဲ့ပါမူ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ် သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၅၁။ သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်ပါလျက် (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်တို့၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’တို့ကို တပ်မက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ တပ်မက်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်ပါလျက် ရဟန္တာသည် အပါယ်တို့၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’တို့ကို တပ်မက်ရာသလော။

၁။ ဒုဂ္ဂတိဘဝနှင့် ဒုဂ္ဂတိသတ္တဝါတို့၏ ရူပါရုံစသည်လျှင် အာရုံရှိသောတဏှာ ဤနှစ်ပါးစုံကို ဒုဂ္ဂတိဟု ယူ၍ ထိုအတိုင်းမဝေဖန်ပဲ သာမန်အားဖြင့်သာလျှင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်အပ်၏ဟု အယူရှိကြကုန် သော ဥတ္တရပထဂိုဏ်းငင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကိုရည်ရွယ်၍ ဤဒုဂ္ဂတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
၂။ ပရဝါဒီဆရာ၏ အယူအားဖြင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင်ဒုဂ္ဂတိမည်သော တဏှာကို မပယ် အပ်သေး၊ ထိုဒုဂ္ဂတိမည်သော တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို သကဝါဒီကမေးသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်)ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အသံ ‘သဒ္ဓါရုံ’ တို့ကို၊ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ တို့ကို၊ အရသာ ‘ရသာရုံ’ တို့ကို၊ အတွေ့ အထိ ‘ဖောဠဗ္ဗာရုံ’ တို့ကို။ပ။ ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို မံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ရဟန္တာသည်) ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်ပါလျက် ရဟန္တာသည် ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို မံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို မတပ်မက်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မတပ်မက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်)ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ် ရှားအပ်သည်ဖြစ်၍ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို မတပ်မက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အသံ ‘သဒ္ဓါရုံ’ တို့ကို။ပ။ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ တို့ကို။ပ။ အရသာ ‘ရသာရုံ’ တို့ကို။ပ။ အတွေ့အထိ ‘ဖောဠဗ္ဗာရုံ’ တို့ကို။ပ။ နတ်မဉ္ဇူ။ပ။ တိရစ္ဆာန်မဉ္ဇူ။ပ။ နဂါးပျိုမဉ္ဇူ မေထုန်အကျင့်ကို မမ္မိဝံရာ သလော။ ဆိတ်နှင့်သိုးကို မံယူရာသလော။ ကြက်နှင့်ဝက်ကို မံယူရာသလော။ ဆင်နွားမြင်းနှင့် မြည်းကို မံယူရာသလော။ပ။ ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို မံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်၍ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို မံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅။ ပရဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်)ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ်)ဥာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငရဲ၌ ဖြစ်ရာ သလော။ပ။ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်ရာသလော။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရာသလော။

၁။ ပရဝါဒီဆရာ၏ ပုစ္ဆာစကားသည် ဒုဂ္ဂတိဘဝကို ပယ်ခြင်းကိုသာလျှင်၎င်း ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက် ကြောင်းတဏှာကိုပယ်ခြင်းကို၎င်း ပြတတ်၏။ ဒုဂ္ဂတိသတ္တဝါတို့၏ ရူပါရုံစသည်လျှင် အာရုံရှိသော တဏှာကိုပယ်ခြင်း ကို မပြတတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် (သောတာပတ္တိမဂ်)ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏။

ဒုဂ္ဂတိကထာ ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝင် (၁၂၅) ၁၀-သတ္တမဘဝိကကထာ

၆၅၃။ ပရဝါဒီ။ ။ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သော ဘဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငရဲ၌ ဖြစ်ရာသလော၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုး၌ ဖြစ်ရာသလော၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှား အပ်၏။

သတ္တမဘဝိကကထာ ပြီး၏။

ဗာရသမဝင် ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝင် (၁၂၆) ၁-ကပ္ပဋကထာ^၁

၆၅၄။ သကဝါဒီ။ ။တကမ္မာပတ်လုံး တည်သူ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္မာလုံး တည်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကမ္မာသည်လည်း တည်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း လောက၌ ပွင့်ထွန်းပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္မာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကမ္မာသည်လည်း တည်သည်ဖြစ်၍ သံဃာသည်လည်း ကွဲပြားပါသလော^၃။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ညီညွတ်သော သံဃာကို ကွဲပြားအောင် ပြုသောကြောင့် တကမ္မာပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျရ၏ဟူသော စကားဖြင့် သံဃာသင်းခွဲသူသည် အလုံးစုံသော ကမ္မာပတ်လုံး ငရဲ၌တည်နေရ၏ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဗုဒ္ဓါပေါဒနှင့် ကင်း၍ သံဃာကို သင်းခွဲခြင်းမရှိသည်ကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ထိုသံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အလုံးစုံသောကမ္မာပတ်လုံး တည်ခဲ့ပါမူ ကမ္မာတည်သည်မှစ၍ ထိုသံဃာ ဘေဒက ကံကို ပြု၍ ထိုငရဲ၌ ဖြစ်၍ တည်ရာ၏ဟု ပြလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကမ္ဘာသည်လည်း တည်သည်ဖြစ်၍ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ကမ္ဘာတည်မည့် ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကမ္ဘာသည်လည်း တည်သည်ဖြစ်၍ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ကွယ်လွန်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၆၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော၊ အနာဂတ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ရာသလော၊ သုံးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ရာသလော၊ လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅၆။ သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္ဘာမီးလောင်လတ်သော် အဘယ်အရပ်သို့ သွားပါ သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အခြားလောကဓာတ်သို့ သွားပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။အခြားလောကဓာတ်သို့ သွားခဲ့ပါမူ သေပြီးမှ သွားပါသလော၊ ကောင်း ကင်သို့ (ပျံတက်၍) သွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သေပြီးမှ သွားပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ကမ္ဘာတည်မည့် ကံသည် အဆက်ဆက်သော အကျိုးကို ပေးခြင်းရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကောင်းကင်သို့ (ပျံတက်၍) သွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တန်ခိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တန်ခိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခိုပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆန္ဒိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော၊ ဝိရိယိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော၊ ဝိတ္တိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော၊ ဝိမံသိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅၇။ ပရဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“(ဒေဝဒတ်သည်) အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်၏၊ ငရဲ၌ ဖြစ်၏၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နေ၏၊ သံဃာကို သင်းခွဲ၏၊ ကဲ့ပြားမှု၌ မွေ့လျော်၏၊ မတရား၌ တည်သူဖြစ်၏၊ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ညီညွတ်သောသံဃာကို သင်းခွဲ၍ တကမ္ဘာပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျက်ရ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။^၄

သကဝါဒီ။ ။ဪ ခိုပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာ၏။

ကပ္ပဋ္ဌကထာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝဂ် (၁၂၇) ၂-ကုသလပဋိလာဘကထာ ၅

၆၅၈။ သကဝါဒီ။ ။တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်သူ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရနိုင်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရနိုင်ရာ။

သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် အလှူကို ပေးလှူရာသလော။

၁။ ဘာဝနာမယဣဒ္ဓိကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၂။ ပရသမယ၌ ဇာတိမယဣဒ္ဓိကို အလိုရှိကုန်ရာကား ထိုဇာတိမယဣဒ္ဓိကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား တန်ခိုးရှိခဲမှု ဤနည်းဖြင့် ဣဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားများအပ်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလိ၍ တက်သည်။

၄။ ဤသုတ်ကို ထိုသံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အကြင်တစ်ဦးသော မဟာကပ်ကို အဘို့ရှစ်ဆယ်ပြု၍ ထိုအဘို့ရှစ်ဆယ်မှတစ်စုံတစ်ခုသော ကာလပတ်လုံးတည်ရာ၏၊ ထိုအယုကပ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် သာကေ မထိုက်လေ။

၅။ သကသမယ၌ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမာဝစရကုသိုလ်ကိုသာ ရနိုင်၏၊ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို တားမြစ်တတ်သော မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်ကို မရနိုင်၊ ဤသို့သော ဝေဒနာမှုကို မပြုပဲ သာမညအားဖြင့်သာ ထိုကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရနိုင်ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်ဖျက်၍ ဤကုသလပဋိလာဘကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ပေးလှူရာ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အလှူကိုပေးလှူခဲ့ပါမူ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရရာ ဟူ၍ မဆိုသင့်။
 သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မရနိုင်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာ သလော။ပ။ ကျောင်းကို ပေးလှူရာသလော၊ သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာသလော၊ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော၊ ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူရာ သလော၊ သောက်ရေကို ပေးလှူရာသလော၊ စေတီကို ရှိခိုးရာသလော၊ စေတီ၌ ပန်းကို တင်ရာ သလော၊ နံ့သာကို တင်ရာသလော၊ နံ့သာပျောင်းကို တင်ရာသလော၊ စေတီကို အလွန်ရိုသေစွာ ပြုလုပ်ရာသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတီကို အလွန်ရိုသေစွာ ပြုလုပ်ခဲ့ပါမူ၊ကပ္ပဋ္ဌ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရရာဟူ၍ မဆိုသင့်။
 ၆၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို ရနိုင်ရာသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရနိုင်ရာ၏။
 ပရဝါဒီ။ ။ထိုကမ္ဘာမှ ထမြောက်သော ကုသိုလ်စိတ်ကို ရနိုင်ရာသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရနိုင်ပါ၏။
 ပရဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရ။ပ။ အရူပါဝစရ။ပ။ လောကုတ္တရာကုသိုလ်စိတ်ကို ရနိုင်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကုသလပဋိလာဘကထာ ပြီ ၏။

၁၃-ဘေရသမဝင် (၁၂၇) ၃-အနန္တရာပယုတ္တကထာ ၁

၆၆၀။ ပရဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသောကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ(မှန်ကန်သော သဘောရှိသော)မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခန္ဓာပျက်စီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်သော မာတုဃာတက စသော အနန္တရိယကံကို စေခိုင်းအပ်၏။ ထိုသို့စေခိုင်းရာ၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မြဲသော စေခိုင်းခြင်းဖြင့် စေခိုင်းခံရ သူသည် ထိုကံကိုမချွတ်ပြုလတ္တံ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အတ္တသာဓိကစေတနာကို ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယတပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ မဂ်တည်းဟူသော သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်တန်တော့ပြီ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏ မမြဲသော စေခိုင်းခြင်းဖြင့် စေခိုင်းခံရသူသည် ထိုကံကို ပြုလတ္တံ့ ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျိုးကို ပြီးစေတတ် သော အတ္တသာဓိက စေတနာကို မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယတပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ် သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းစကားတည်း၊ဤသို့ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုမပြုပဲ မာတုဃာတကစသည်ကို ပြုခြင်း၌ မမြဲသော စေခိုင်းခြင်းဖြင့်လည်း သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက် တန်တော့သည်သာတည်းဟု အယူရှိ ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်ဖျက်လိုသော သကဝါဒီ ဆရာသည် ပုဗ္ဗပက္ခကိုပေး၍ ပရဝါဒီကို မိမိအားမေးစေလျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သက်ရောက်ပါ၏ ။

ပရဝါဒီ။ ။မိစ္ဆတ္တနိယာမ မဂ်သို့၎င်း သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့၎င်း နှစ်ပါးစုံတို့သို့ သက်ရောက် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

ပရဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသောကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သက်ရောက်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုကံကို အားထုတ်သည်ရှိသော် နောင်တ ပူပန်မှုကို ဖြစ်စေအပ်သည် မဟုတ်ပါ လော၊ နှလုံးမသာယာမှုကို ဖြစ်စေအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏ ။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုကံကို အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော် နောင်တ ပူပန်မှုကို ဖြစ်စေ အပ်ခဲ့ပါမူ နှလုံးမသာယာမှုကို ဖြစ်စေအပ်ခဲ့ပါမူ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၆၁။ သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မထိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမိကို သတ်ပါသလော၊ အဖကို သတ်ပါသလော၊ ရဟန္တာကို သတ်ပါသလော၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်ပေါ်သလော၊ သံဃာကို (ဂိုဏ်း)ခွဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသောကံကို အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုကံကို တဖန်ရုပ်သိမ်း၍ နောင်တ ပူပန်မှုကို တဖန်ပယ်ဖျောက်၍ နှလုံးမသာယာမှုကို တဖန်ပယ်ဖျောက်၍ သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မထိုက်ပါ ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်)အမိကို သတ်ပါသလော၊ အဖကို သတ်ပါသလော ။ပ။ သံဃာကို(ဂိုဏ်း)ခွဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသောကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုကံကို တဖန် ရုပ်သိမ်း၍ နောင်တ ပူပန်မှုကို တဖန်ပယ်ဖျောက်၍ နှလုံးမသာယာမှုကို တဖန် ပယ်ဖျောက်၍ သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

၁။ အတ္တသာဓိကစေတနာမရှိခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
၂။ နိယာမနှစ်မျိုးလုံးသို့ မသက်ရောက်ခြင်းမျှကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၃။ အနိယတ အာဏတ္တိကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၄။ ပရဝါဒီဆရာကား ရှေးအာဏတ္တိဖြင့်ပင် နိယတအဖြစ်ကို မှတ်ထင်သောကြောင့် ဝန်ခံ၏။

ပရဝါဒီ ။ဪ သြော် မထိုက်ပါ။

သကဝါဒီ ။ ။ထိုက်ကို ရုပ်သိမ်းအပ်သည် နောင်တ ပူပန်မှုကို ပယ်ဖျောက်အပ်သည် နှလုံး မသာယာမှုကို ပယ်ဖျောက်အပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုက်ကို ရုပ်သိမ်းအပ်သည် နောင်တ ပူပန်မှုကို တဖန် ပယ်ဖျောက်အပ်သည် နှလုံးမသာယာမှုကို ပယ်ဖျောက်အပ်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေး မြဲသောကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုက်ကို တဖန် ရုပ်သိမ်း၍ နောင်တ ပူပန်မှုကို တဖန် ပယ်ဖျောက်၍ နှလုံးမသာယာမှုကို တဖန်ပယ်ဖျောက်၍ သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၆၂။ ပရဝါဒီ ။ ။အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသောကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

သကဝါဒီ ။ ။ဪ သြော် သက်ရောက်ပါ၏။

ပရဝါဒီ ။ ။ထိုက်ကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ဘူးသည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ ။ ။ဪ သြော် ရှိခဲ့ဘူးပါ၏ ။

ပရဝါဒီ ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုက်ကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါမူ၊ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ရာ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အနန္တရာပယုတ္တကထာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝဂ် (၁၂၉) ၄-နိယတသနိယာမကထာ ၂

၆၆၃။ သကဝါဒီ ။ ။ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ ။ ။ဪ သြော် သက်ရောက်ပါ၏ ။

၁။ ရုပ်သိမ်းသည်မှ ရှေးကာလ၌ အားထုတ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ အနန္တရိယကံသည် မိစ္ဆတ္တနိယာမ၊ အရိယမဂ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ ဤနိယာမနှစ်ပါးမှ တပါး အခြား နိယာမမည်သည် မရှိတော့ပေ။ ကြွင်းကျန်သမျှ တေဘူမကတရားအားလုံးတို့သည် အနိယတတရားတို့ မည်ကုန်၏။ ထိုအနိယတမည်သော တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း အနိယတပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားရှင်တို့သည် မိမိ၏ ဥာဏ်တော်စွမ်းဖြင့် ဤသတ္တဝါသည် နောင်အခါ ဗောဓိဥာဏ်သို့ ရောက်လတ္တံ့ဟု ပြောကြားအပ်ပြီးသူ ဗောဓိသတ္တကိုလည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်များပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် နိယတပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဤသို့သော ဝေါဟာရမျှကိုယူ၍ ပစ္ဆိမဘဝိကဗောဓိသတ္တသည် ထိုနောက်ဆုံး ဘဝ၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ ထိုက်၏ ဟူသောအလိုဖြင့် ခိုင်မြဲသူ နိယတပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမမဂ်သို့ရောက်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ အပရသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
၃။ တပါးသော နိယာမဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား လေးပါးသော နိယာမမရှိခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို သကဝါဒီက တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။မိစ္ဆတ္တနိယာမ၌ ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက် ပါသလော၊ သမ္မတ္တနိယာမ၌ ခိုင်မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မိစ္ဆတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါ သလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သက်ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှေးအခါ၌ မဂ်ကို ပွားများစေ၍ နောက်အခါ၌ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါ သလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေးအခါ၌ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွားများစေ၍ နောက်အခါမှ သောတာ- ပတ္တိနိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေးအခါ၌ သကဒါဂါမိမဂ်ကို။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ကို။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ကို ပွား များစေ၍ နောက်အခါမှ အရဟတ္တမဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေးအခါ၌ သတိပဋ္ဌာန်ကို။ပ။ သမ္ပပုဓာန်ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ပ။ ဣန္ဒြေကို။ပ။ ဗိုလ်ကို။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားများစေ၍ နောက်အခါမှ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော^၃။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၆၄။ ပရဝါဒီ။ ။ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် ထိုဘဝ၌ တရားကို မသိခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော^၄။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်၏။

နိယတဿ နိယာမကထာ ပြီး၏။

၁။ တပါးသောနိယာမဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား တပါးသော နိယာမ၏ မရှိခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကိုတက်သည်။
၂။ နိယာမအပြားကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
၃။ တခုသော နိယာမ၌ ဓမ္မဘေဒကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
၄။ ပရဝါဒီ၏ ဤစကားသည် သက်သက် ဗောဓိသတ္တ၏ 'သစ္စာလေးပါးကို "ထိုးထွင်းသိရန် ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ နိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ နိယာမသို့ သက်ရောက်သည်ကို ပြသည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏ စကားသည် သာဓကမထိုက်ပါ။

၁၃-တေရသမဝဂ် (၁၃၀) ၅-နိဝုတကထာ^၁

၆၆၅။ သကဝါဒီ။ ။(နိဝရဏတို့ဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သော သူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်သူသည် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ပြစ်မှားသူသည် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ တွေဝေသူသည် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ညစ်နွမ်းသူသည် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂဖြင့် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဒေါသဖြင့် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ မောဟဖြင့် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ မဂ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ မဂ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘိရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၆၆။ သကဝါဒီ။ ။အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘိရှိကုန်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည်၎င်း မြေကြီးသည်၎င်း (ရှိ၏)၊ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် အလွန် အလွန် ဝေးသော ပဌမအရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့်

၁။ စင်ကြယ်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်အား တဖန်စင်ကြယ်ခြင်းကိစ္စ မရှိခြင်းကြောင့်နိဝရဏတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းမြှေးရှက်အပ်သူသည်သာ နိဝရဏကို စွန့်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထကိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤနိဝုတကထာကို ဟောတော်မူသည်။
၂။ နိဝရဏတို့ဖြင့် မြှေးရှက်အပ်သူ၏နိဝရဏကို ပယ်စွန့်ခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေးကွာ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့ ။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်။ပ။ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက် ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။(နိဝရဏတို့ဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သောသူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်ပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်လတ်သော် ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်လတ်သော် အညစ်အကြေး မရှိလတ်သော် ညစ်ညမ်းမှု (ကိလေသာ)ကင်းလတ်သော် နူးညံ့သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်လတ်သော် အမှည့် ခံ့လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ(အရဟတ္တဖိုလ်)ကို သိခြင်းငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုညွှတ်စေ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်(နိဝရဏတို့ဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သောသူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။နိဝရဏတို့ဖြင့် ပိတ်ပင်အပ်သောသူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော့။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ဤသို့ သိသော ဤသို့ မြင်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏ ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော့ ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် (နိဝရဏတို့ဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သောသူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်၏။

နိဝုတကထာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝဂ် (၁၃၁) ၆-သမ္ဗုဒ္ဓိဘူတကထာ

၆၆၈။ သကဝါဒီ။ ။(သံယောဇဉ်တို့၏)မျက်မှောက်ဖြစ်သောသူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့်ပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

၁။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိသုဒ္ဓိဖြင့် စင်ကြယ်သူ၏ သမုစ္ဆေဒဝိသုဒ္ဓိကိုပြလို၍ ဤစကားကို ဆိုသည်။
၂။ ပရဝါဒီ၏ ဤစကားသည် သိသူမြင်သူ၏ အာသဝက္ခယကိုသာ ပြ၏။ နိဝရဏမြွေးရှက်သူ၏နိဝရဏကို ပယ်စွန့်ခြင်းကိုမပြ၊ ထို့ကြောင့် သာဓကမထိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်သူသည် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ပြစ်မှားသူသည် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ တွေဝေသူသည် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ညစ်နွမ်းသူသည် ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂဖြင့် ရာဂကို ပယ်စွန့်သလော၊ ဒေါသဖြင့် ဒေါသကို ပယ်စွန့်သလော၊ မောဟဖြင့် မောဟကို ပယ်စွန့်သလော၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ မဂ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ မဂ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့သည်။ပ။ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့ပေနည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည်၎င်း မြေကြီးသည်၎င်း (ရှိ၏)၊ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် အလွန်အလွန်ဝေးသော ပဌမအရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်။ပ။ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။(သံယောဇဉ်တို့၏)မျက်မှောက်ဖြစ်သောသူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ထိုရဟန်းသည် ဤသို့စိတ်တည်ကြည်လတ်သော်။ပ။ အာသဝတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို သိခြင်းငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုညွတ်စေ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် (သံယောဇဉ်တို့၏)မျက်မှောက်ဖြစ်သောသူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။(သံယောဇဉ်တို့၏)မျက်မှောက်ဖြစ်သောသူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့် ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ဤသို့သိသော ဤသို့မြင်သော ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် (သံယောဇဉ်တို့၏) မျက်မှောက်ဖြစ်သောသူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့်၏။

သမ္မုခိဘူတကထာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝဂ် (၁၃၂) ၇-သမာပန္နောအဿာဒေတိကထာ ၁

၆၇၁။ သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူသည် သာယာသည်ဖြစ်၍ ဈာန်၌ သာယာ နှစ်သက်မှုသည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဈာန်သည် ထိုဈာန်၏ အာရုံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

သကဝါဒီ။ ။ထိုဈာန်သည် ထိုဈာန်၏အာရုံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဖဿဖြင့် ထိုဖဿကို တွေ့ထိပါသလော၊ ထိုဝေဒနာဖြင့် ထိုဝေဒနာကို ခံစားပါသလော၊ ထိုသညာဖြင့် ထိုသညာကို မှတ်သားပါသလော၊ ထိုစေတနာဖြင့် ထိုစေတနာကို စေ့ဆော်ပါသလော၊ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိပါသလော၊ ထိုဝိတက်ဖြင့် ထိုဝိတက်ကို ကြံစည်ပါ

၁။ ‘ပဌမံဈာနံ ဥပသမ္ပုဇ္ဇ ဝိဟရတိ’ သော တဒဿာဒေတိ ဤသို့စသောစကားကို အမှီပြု၍ သမာပတ် ဝင်စားသူသည် သာယာ၏။ ထိုဈာန်ဝင်စားသူ၏ဈာန်၌ ထိုသာယာမှုသည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိ၏ဟု အယူရှိကြ ကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုဈာန်၏ ထိုဈာန်လျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကို မမြင်ရကား ပါဠိတော်၌ ဆန့်ကျင်အံ့သည်မှ ကြောက် သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ပြောသည်။

သလော၊ ထိုဝိစာရဖြင့် ထိုဝိစာရကို သုံးသပ်ပါသလော၊ ထိုပီတိဖြင့် ထိုပီတိကို နှစ်သက်ပါသလော၊ ထိုသတိဖြင့် ထိုသတိကို အောက်မေ့ပါသလော၊ ထိုပညာဖြင့် ထိုပညာကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဈာန်၌ သာယာနှစ်သက်မှုသည် စိတ်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ဈာန်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဈာန်၌ သာယာနှစ်သက်မှုသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ ဈာန်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူ အားဖြင့် တူသော အဘိရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက် ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၇၂။ သကဝါဒီ။ ။အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသောအဘိရှိကုန်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည်၎င်း မြေကြီးသည်၎င်း(ရှိ၏)၊ ဤကောင်း ကင်နှင့် မြေကြီးသည် အလွန် အလွန်ဝေးသော ပဌမအရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော် ကောင်းတို့၏ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်းအဖြူအားဖြင့် တူသော အဘိရှိကုန်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၇၃။ ပရဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသောသူသည် သာယာသည်ဖြစ်၍ ဈာန်၌ သာယာ နှစ်သက်မှုသည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် ပဌမဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေ၏။ ။ ထိုရဟန်းသည် ထိုဈာန်ကို သာယာ၏၊ ထိုဈာန်ကို လိုလား၏၊ ထိုဈာန်ဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ဝိတက်

ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းငြင်းကြောင့်။ပ။ ဒုတိယဈာန်ကို။ပ။ တတိယဈာန်ကို။ပ။ စတုတ္ထဈာန်ကို ပြည့်စုံ
စေ၍နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုဈာန်ကို သာယာ၏။ ထိုဈာန်ကို လိုလား၏။ ထိုဈာန်ဖြင့် နှစ်သက်ခြင်း
သို့ရောက်၏။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့ ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ ခိုပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် သမာပတ်ဝင်စားသောသူသည် သာယာသည်ဖြစ်၍ ဈာန်၌ နှစ်သက်
မှုသည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိ၏။

သမာပဇ္ဇော အသာဒေတိကထာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝင် (၁၃၃) ဂ-အသာတရာဂကထာ ၂

၆၇၄။ သကဝါဒီ။ ။သာယာဖွယ်မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ခိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့သည် ဆင်းရဲ၌ လွန်စွာနှစ်သက်ပါကုန်သလော့။ ဆင်းရဲကို တောင့်တ
ကုန်သော နှစ်သက်ကုန်သော ရှာကုန်သော ရှာဖွေကုန်သော ရှာမှီးကုန်သော ဆင်းရဲကို သိမ်းပိုက်၍
တည်ကုန်သော အချို့သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာကို လွန်စွာနှစ်သက်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့။
ချမ်းသာကို တောင့်တကုန်သော နှစ်သက်ကုန်သော ရှာကုန်သော ရှာဖွေကုန်သော ရှာမှီးကုန်သော
ချမ်းသာကို သိမ်းပိုက်၍ တည်ကုန်သော အချို့သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ခိုပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာကို လွန်စွာ နှစ်သက်ကုန်မှု၊ ချမ်းသာကို
တောင့်တကုန်သော နှစ်သက်ကုန်သော ရှာကုန်သော ရှာဖွေကုန်သော ရှာမှီးကုန်သော ချမ်းသာ
ကို သိမ်းပိုက်၍ တည်ကုန်သော အချို့သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်မှု၊ သာယာဖွယ်မဟုတ်သည်၌
တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သာယာဖွယ်မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ခိုပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီ၏ ဤစကားသည် မိမိရသောဈာန်မှထ၍ မိမိရသောဈာန်ကို သာယာခြင်းကိုသာပြီးစေ၍
သမာပတ်၏အတွင်း၌ ဈာန်ကိုတပ်မက်သော တဏှာ၏ဈာန်လျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကို မပြီးစေ၊ ထို့ကြောင့်
သာဓကမထိုက်။

၂။ ‘ယံကဉ္စိ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ သော တံ ဝေဒနံ အဘိနန္ဒတိ အဘိဝဒတိ’
ဟူသော သုတ်၌ ဒိဋ္ဌိဟူသော သာယာကြောင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟောအပ်သော အဘိနန္ဒတိ ဟူသော
စကားကိုမှီ၍ ဒုက္ခဝေဒနာ၌လည်း ရာဂဿာဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလွန်နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မသာ
ယာဖွယ်၌ တပ်မက်မှု (အသာတရာဂ)သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြသုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို
ရည်ရွယ်၍ ဤအသာတရာဂကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းအောင်းပါသလော၊ သုခဝေဒနာ၌ ပဋိဿာနုသယသည် ကိန်းအောင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းအောင်းသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ပဋိဿာနုသယသည် ကိန်းအောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သုခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းအောင်းခဲ့ပါမူ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ပဋိဿာနုသယသည် ကိန်းအောင်းခဲ့ပါမူ သာယာဖွယ်မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။သာယာဖွယ်မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ထိုသူသည် ဤသို့ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် သုခကို၎င်း ဒုက္ခကို၎င်း အဒုက္ခမသုခကို၎င်း အလုံးစုံသော ဝေဒနာကို ခံစား၏။ ထိုသူသည် ထိုဝေဒနာကို အလွန်နှစ်သက်၏။ အလွန်ပြောဆို၏။ သိမ်းပိုက်၍ တည်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် မသာယာဖွယ်မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏။

အသာတရာဂကထာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝင် (၁၃၄) ၉-ဓမ္မတဏှာအဗျာကတတိကထာ ၂

၆၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မာရုံ၌ တပ်မက်မှု ‘ဓမ္မတဏှာ’သည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဝိပါက်အဗျာကတလော ကိရိယာအဗျာကတလော ရုပ်လော နိဗ္ဗာန်လော စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဠဗျာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ပရဝါဒီ၏သုတ်သည် ဝေဒနာအပေါင်းမှအသီးအခြားထုတ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာကိုသာ အာရုံပြု၍ရာဂဖြစ်ခြင်း မရှိနိုင်ပါ။ ဒုက္ခဝေဒနာအနှိပ်အစက်ခံရသူသည် ထိုဒုက္ခဝေဒနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ကားမသုခကို တောင့်တသော်လည်း ဒုက္ခဝေဒနာကို နှစ်သက်သည်မည်၏။ ဤသို့လျှင် ဒုက္ခဝေဒနာ၌ နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်၏ဟု ဆိုလိုသောသုတ်ဖြစ်၍ သာဓကမထိုက်ပါ။

၂။ ရူပတဏှာ။ပ။ ဓမ္မတဏှာ ဤခြောက်ပါးတို့တွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သောတဏှာကို ဓမ္မတဏှာဟုဆိုသောကြောင့် ထိုဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗ
တဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်
မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်
ခဲ့ပါမူ ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လိုချင်မှု ‘လောဘ’ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍
ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လိုချင်မှု ‘လောဘ’ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်
သည်ဖြစ်၍ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတတည်းဟူ၍
မဆိုသင့်။

၆၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် အဗျာကတတရား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ဖြစ်ပါလျက် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ဖြစ်ပါလျက် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ဖောဠဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ဖြစ်၍ အကုသိုလ်
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ဖြစ်၍ အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ဖြစ်၍ အကု
သိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ဖြစ်၍ အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“အကြင်တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’သည် တဖန်ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နှစ်သက်
တပ်စွမ်းမှုဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံ ဘုံဘဝတို့၌ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’သည်
အဘယ်နည်း၊ ကာမဂုဏ်အာရုံ၌ တပ်မက်မှု ‘ကာမတဏှာ’ ရူပအရူပဘဝ၌ တပ်မက်မှု ‘ဘဝတဏှာ’
ဘဝကင်းခြင်း ပြတ်ခြင်း၌ တပ်မက်မှု ‘ဝိဘဝတဏှာ’တည်း”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော
သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၀။ ပရဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’သည် ဓမ္မတဏှာဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော ။

၁။ သာ ဓမ္မတဏှာဟူသောပုဒ်သည် တဏှာ၏ ဓမ္မာရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်ခြင်းကိုသာ ပြ၏။အဗျာကတအဖြစ်
ကိုပြသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သာဓကမထိုက်။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုတပ်မက်မှု 'တဏှာ'သည် ဓမ္မတဏှာ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဓမ္မတဏှာ သည် အဗျာကတတည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတကထာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသမဝဂ် (၁၃၅) ၁၀-ဓမ္မတဏှာ န ဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ^၁

၆၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗတဏှာ သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗ တဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၈၂။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်မှု 'တဏှာ'သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟော တော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁။ သာ ဓမ္မတဏှာဟုဆိုသောကြောင့် ဓမ္မတဏှာသည် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယမဟုတ်ဟု အယူရှိကြ ကုန်သောပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပါမူ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာမဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လိုချင်မှု ‘လောဘ’ သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လိုချင်မှု ‘လောဘ’ သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဖောဠဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သောတဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်တပ်မက်မှု 'တဏှာ'သည် တဖန်ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နှစ်သက် တပ်စွမ်းမှုဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံဘုံဘဝတို့၌ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ထိုတပ်မက်မှု 'တဏှာ'ဟူ သည် အဘယ်နည်း။ ကာမဂုဏ်အာရုံတို့၌ တပ်မက်မှု 'ကာမတဏှာ' ရူပအရူပဘဝ၌ တပ်မက်မှု 'ဘဝတဏှာ' ဘဝကင်းခြင်း ပြတ်ခြင်း၌ တပ်မက်မှု 'ဝိဘဝတဏှာ'တို့တည်း"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာမဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၅။ ပရဝါဒီ။ ။ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာမဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုတပ်မက်မှု 'တဏှာ'သည် ဓမ္မတဏှာမဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုတပ်မက်မှု 'တဏှာ'သည် ဓမ္မတဏှာဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတဏှာမဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဓမ္မတဏှာ နှင့် ဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ ပြီး၏။

တေရသမဝဂ် ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ် (၁၃၆) ၁-ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ^၁

၆၈၆။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း 'မူလ'သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း 'မူလ' နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)။ ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည်ပင် ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း (ဖြစ်ပါ သလော။)

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း 'မူလ'သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း 'မူလ'နှင့် ဆက် စပ်သည် ဖြစ်၍ အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)။

၁။ သတ္တဝါသည် တခုတည်းသော အာရုံဝတ္ထု၌ပင် တပ်မက်လည်းတပ်မက်၏။ တပ်မက်ခြင်းလည်းကင်း၏။ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည် အချင်းချင်း ဆက်စပ်တတ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ ထိုတောင့်တမှုသည်ပင် ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း (ဖြစ်၏) ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ တောင့်တသူ အား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း‘မူလ’သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၇၇။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း‘မူလ’သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း‘မူလ’သည် မသင့် မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်သည် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော ။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်သည် သင့်တင့် လျောက်ပတ်စွာ နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ် ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကုသိုလ်သည် သင့်တင့် လျောက်ပတ်စွာ နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း‘မူလ’သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း‘မူလ’သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း‘မူလ’နှင့်ဆက် စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

၁။ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်ကင်း၍ ကုသိုလ်မဖြစ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၂။ အကုသိုလ်၏အခြားမဲ့၌ ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့မှု အကုသိုလ်အာဝဇ္ဇန်းဖြင့်ပင် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ရာ ၏ဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ကမသညာ၏ အခြားမဲ့၌ နေက္ခမ္မသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဗျာပါဒ သညာ၏အခြားမဲ့၌ အဗျာပါဒသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဝိဟိံသာသညာ၏ အခြားမဲ့၌ အဝိ- ဟိံသာသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဗျာပါဒ၏အခြားမဲ့၌ မေတ္တာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဝိဟိံသာ ၏ အခြားမဲ့၌ ကရုဏာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အရတိ၏ အခြားမဲ့၌ မုဒိတာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ပဋိသ၏ အခြားမဲ့ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည်ပင် အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်သည်ဖြစ်ပါလျက် ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည်ပင် အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော ။ပ။ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော ။ပ။ ဆုတောင်းသူ အား ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့မှု တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့မှု ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်သည် အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

အဘိမြန် ၄-ဒု-၁၅-န-ဗု-သ

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်သည် အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်သည် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကုသိုလ်သည် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ခဲ့မှ ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း‘မူလ’သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နေက္ခမ္မသညာ၏ အခြားမဲ့၌ ကာမသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အဗျာပါဒ သညာ၏ အခြားမဲ့၌ ဗျာပါဒသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အဝိဟိံ သာသညာ၏ အခြားမဲ့၌ ဝိဟိံ သာသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ မေတ္တာ၏ အခြားမဲ့၌ ဗျာပါဒသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ကရုဏာ၏ အခြားမဲ့၌ ဝိဟိံ သာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ မုဒိတာ၏အခြားမဲ့၌ အရတိသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဥပေက္ခာ၏အခြားမဲ့၌ ပဋိသသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၉၈။ ပရဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်သည် ဖြစ်၍ ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြင်အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍ အကြင်အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်း၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ် သက်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အကြင်အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းသည် ဖြစ်၍ အကြင်အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်း၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု ၌ပင် တပ်နှစ်သက်သည်ဖြစ်ခဲ့မှ ထို့ကြောင့် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’သည် ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း‘မူလ’သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း‘မူလ’နှင့် ဆက်စပ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ်(၁၃၇) ၂-သဋ္ဌာယတနုပုတ္တိကထာ^၁

၆၉၁။ သကဝါဒီ။ ။အာယတနခြောက်ပါးသည် မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်)အမိဝမ်း၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံအင်္ဂါကြီးငယ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မယုတ်လျော့သော ဣန္ဒြေရှိသူသည် အမိဝမ်း၌ သက်ရောက်ပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့် (အတူ) စက္ခာယတနသည် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့် (အတူ) လက်တို့သည် တည်ပါကုန်သလော၊ ခြေတို့သည် တည်ပါကုန်သလော၊ ဦးခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ နားရွက်သည် တည်ပါသလော၊ နှာခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ ခံတွင်း(ပါးစပ်)သည် တည်ပါသလော၊ သွားတို့သည် တည်ပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့် (အတူ) သောတာယတနသည်။ပ။ဃာနာ-ယတနသည်။ပ။ဇိဝှိယတနသည် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဩ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့်(အတူ) လက်တို့သည် တည်ပါကုန်သလော၊ ခြေတို့သည် တည်ပါကုန်သလော၊ ဦးခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ နားရွက်သည် တည်ပါသလော၊ နှာခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ ခံတွင်း (ပါးစပ်)သည် တည်ပါသလော၊ သွားတို့သည် တည်ပါ ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၉၂။ ပရဝါဒီ။ ။အမိဝမ်း၌ ကိန်းသောသတ္တဝါအား စက္ခာယတနသည် နောက်မှဖြစ်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေသူတို့အား ပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့် အတူတကွ အာယတနခြောက်ပါးဖြစ်သည်။ ဂဗ္ဘသေယျ က ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့တွင် မနာယတန ကာယာယတနနှစ်ပါးစသည်တို့သည်သာ ပဋိသန္ဓေစိတ် နှင့်အတူတကွဖြစ်ကြသည်။ စက္ခူ သောတ ဃာန ဇိဝှိယတန ဤလေးပါးတို့ကား တဆယ်တစ်သတ္တာဟ ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ရက်မြောက်၌ ဖြစ်ပေါ် ကြကုန်၏။ ထိုစက္ခူစသော အာယတနလေးပါးတို့သည် ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကြောင့်၎င်း အခြားသော ကံကြောင့်၎င်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤကား သကသမယ၌ အယူဝါဒတည်း။

ပရသမယ၌ကား တခုသောကံကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင် စသည်တို့၏ အညွန့်ကဲ့သို့ မျိုးစေ့မျှဖြစ်သော သဋ္ဌာယတနသည် အမိဝမ်းတိုက်ဝယ် ပဋိသန္ဓေအစဉ်ပင်ဖြစ်၏ဟု အယူ ရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသဋ္ဌာယတနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သဋ္ဌာယတနရှိခဲ့ပါမူ ဤသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။အမိဝမ်း၌ မျက်စိကိုရဘို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။ ။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အမိဝမ်း၌ ကိန်းသောသတ္တဝါအား သောတာယတနသည်။ပ။ဃာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည် နောက်မှ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အမိဝမ်း၌ လျှာကိုရဘို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အမိဝမ်း၌ ကိန်းသောသတ္တဝါအား ဆံပင်တို့သည် အမွှေးတို့သည် ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည် သွားတို့သည် အရိုးတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အမိဝမ်း၌ အရိုးကိုရဘို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အမိဝမ်း၌ ကိန်းသောသတ္တဝါအား ဆံပင်တို့သည် အမွှေးတို့သည် ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည် သွားတို့သည် အရိုးတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ‘ကလလရေကြည် ရှေးဦးကွာဖြစ်၏။ ကလလရေကြည်မှ နောက်၌ အမြှုပ်သည် ဖြစ်၏။ အမြှုပ်မှ နောက်၌ သားတစ်သည် ဖြစ်၏။ သားတစ်မှ နောက်၌ အတုံးအခဲသည် ဖြစ်၏။ အတုံးအခဲဖြစ်သည်မှနောက်၌ ခက်မငါးဖြာတို့သည်၎င်း ဆံပင် အမွှေး ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်၎င်း ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါ၏အမိသည် အကြင်ထမင်းကို၎င်း အဖျော်ရေကို၎င်း စားစရာဘောဇဉ်ကို၎င်း စား၏။ထိုအမိဝမ်း၌ အမိဝမ်းသို့ရောက်သော ထိုသတ္တဝါသည် ထိုအမိစားသောက်သောအစာဖြင့်မျှတ၏’ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အမိဝမ်း၌ ကိန်းသောသတ္တဝါအား ဆံပင် အမွှေး ခြေသည်းလက်သည်း သွား အရိုးတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ကုန်၏။

သဠာယတနုပုတ္တိကထာ ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ် (၁၃၈) ၃-အနန္တရပစ္စယကထာ^၁

၆၉၃။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

၁။ ကခြင်းသီဆိုခြင်းစသည်တို့၌ အဆင်းကိုမြင်ခြင်းအသံကိုကြားခြင်းစသည်၏ လျင်သောအပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုမြင်၍ ဤဝိညာဏ်တို့သည် အချင်းချင်း တပါးသည် တပါး၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သောဥတ္တရပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအနန္တရပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)၊ထိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် (သောတဝိညာဏ်)ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်ခြင်း ။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း ။ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် သောတဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတဝိညာဏ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မတောင့်တသူ အား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သောတဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၉၄။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် အဆင်းနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတဝိညာဏ်သည် အဆင်းနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံသာ ရှိ၍ အခြားအာရုံကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံသာရှိ၍ အခြားအာရုံကား မရှိပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သောတဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံ၏အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ပါမူ ဝိပါက်မနောဓာတ်ကဲ့သို့ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရာ ၎င်းဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို၎င်း အဆင်းတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို၎င်း အဆင်းတို့ကို၎င်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို၎င်း အဆင်းတို့ကို၎င်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို၎င်း အဆင်းတို့ကို၎င်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို၎င်း အဆင်းတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မျက်စိကို၎င်း အဆင်းတို့ကို၎င်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ မျက်စိကို၎င်း အဆင်းတို့ကို၎င်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည်ပင် ထိုသောတဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၆၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်၏အခြားမဲ့၌ ဘာနဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။ ပ။ ဘာနဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။ ပ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ ပ။ တောင့်တမှုသည် ရှိ၏။ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း။ ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် ကာယဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၍ ဇိဝှိဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်ခြင်း။ ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)။ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း။ ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် ကာယဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁-၂။ သုတ်ပါဠိ၏ မရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုပြီးမှ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ခြင်းကို မှတ်သား၍ မိမိအယူ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၍ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြစ် ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် ကာယဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာယဝိညာဏ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မတောင့်တ သူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာယဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့မှု။ပ။ တောင့်တသူ အား ဖြစ်ခဲ့မှု။ပ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ဇိဝှိဝိညာဏ်၏အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ရသာရုံနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာယဝိညာဏ်သည် ရသာရုံနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ရသာရုံသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားအာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာယဝိညာဏ်သည် ရသာရုံသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားအာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လျှာကိုင်း ရသာရုံတို့ကိုင်း စွဲ၍ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လျှာကိုင်း အရသာတို့ကိုင်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လျှာကိုင်း အရသာတို့ကိုင်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လျှာကိုင်း အရသာတို့ကိုင်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “လျှာကို၎င်း အရသာတို့ကို၎င်း စွဲ၍ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “လျှာကို၎င်း အရသာတို့ကို၎င်း စွဲ၍ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့မူ လျှာကို၎င်း အရသာတို့ကို၎င်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဇိဝှါဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ထိုကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်ပင် ကာယဝိညာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၆၉၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အချို့သော (အကြင်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် က၏၊ သီချင်းဆို၏၊ တီးမှုတ်၏၊ အဆင်းကို လည်း ကြည့်ရှု၏၊ အသံကိုလည်း နားထောင်၏၊ အနံ့ကိုလည်း နှမ်းရှူ၏၊ အရသာကိုလည်း လျက်၏၊ အတွေ့အထိကိုလည်း တွေ့ထိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အချို့သော (အကြင်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် က၏၊ သီချင်း ဆို၏၊ တီးမှုတ်၏၊ အဆင်းကိုလည်း ကြည့်ရှု၏၊ အသံကိုလည်း နားထောင်၏၊ အနံ့ကိုလည်း နှမ်းရှူ၏၊ အရသာကိုလည်း လျက်၏၊ အတွေ့အထိကိုလည်း တွေ့ထိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့မူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် (ဝိညာဏ်) ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အနန္တရပစ္စယကထာ ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ် (၁၃၉) ၄-အရိယရူပကထာ ၂

၆၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

၁။ ပရဝါဒီဆရာ၏ ဤစကားသည် အာရုံတို့၏ပေါင်းဆုံရာ၌ လျင်သော အပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တစုံတခုသော ဝီထိ၏အကြား၌ ရောပြွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသည်၊ အနန္တရပစ္စည်းအဖြစ်ကို ပြသည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သာကေမထိုက်။

၂။ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တတို့သည် ရုပ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုရုပ်သည်လည်း ‘သဗ္ဗံ ရူပံ စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ စတုန္နဉ္စ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယရူပံ’ ဟူ၍ဆိုခြင်းကြောင့် ဥပါဒါရုပ်တည်းဟု အယူရှိကုန်သော ဥတ္တရာပထကိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအရိယရူပကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဟာဘုတ်တို့သည် ကုသိုလ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဟာဘုတ်တို့သည် အဗျာကတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရိယာတို့၏ရုပ်သည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရိယာတို့၏ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရိယာတို့၏ရုပ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ပါသလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ဂန္ဓတို့၏အာရုံမဟုတ်ပါသလော၊ ဩဇာတို့၏အာရုံမဟုတ်ပါသလော၊ ယောဂတို့၏အာရုံမဟုတ်ပါသလော၊ နီဝရဏတို့၏အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ပရာမာသတို့၏အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံမဟုတ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့၏အာရုံမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဟာဘုတ်တို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ပါကုန်သလော။ပ။ကိလေသာတို့၏အာရုံမဟုတ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဟာဘုတ်တို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သလော။ပ။ ကိလေသာတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် အာသဝတို့၏အာရုံဖြစ်ပါသလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။ပ။ ကိလေသာတို့၏အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၉၉။ ပရဝါဒီ။ ။အရိယာတို့၏ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို စွဲ၍ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ အလုံးစုံသော ရုပ်ဟူသည် မဟာဘုတ်လေးပါးတို့သည်၎င်း မဟာဘုတ် လေးပါးတို့ကို စွဲ၍ (ဖြစ်သော)ရုပ်သည်၎င်း(ဖြစ်၏)”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော”။

၁။ ဤပရဝါဒီဆောင်ပြသော သုတ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းသောရုပ်၏ ဥပါဒါရုပ် အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တတို့၏ ဥပါဒါရုပ်အဖြစ်ကိုမပြ၊ ထိုသမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တတို့၏ ရုပ်အဖြစ်မျှကိုပင် မပြီးစေ၊ ဥပါဒါရုပ်၏ အဖြစ်၌မူ အဘယ်မှာ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ ထို့ကြောင့် သာဓကမထိုက်။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဝိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို စွဲ၍ (ဖြစ်၏) ။

အရိယရူပကထာ ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ် (၁၄၀)၅-အညောအနုသယောတိကထာ^၁

၇၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ကမရာဂအနုသယသည် တခြား ကမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကမရာဂသည် တခြား ကမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကမရာဂသည်ပင် ထိုကမရာဂသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကမရာဂအနုသယသည်ပင် ထိုကမရာဂသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိဆအနုသယသည် တခြား ပဋိဆသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိဆသည် တခြား ပဋိဆသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပဋိဆသည်ပင် ထိုပဋိဆသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပဋိဆအနုသယသည်ပင် ထိုပဋိဆသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မာနအနုသယသည် တခြား မာနသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မာနသည် တခြား မာနသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော် အနုသယနှင့်တကွ ဖြစ်သူဟု ဆိုအပ်၏။ ကိလေသာ ထိုးကျင့်ခံရသူ ဟူ၍ မဆိုထိုက်။ ထို့ကြောင့် အနုသယသည် ပရိယတ္တနမှ အခြား တပါးသာတည်း။ ပရိယတ္တနသည် လည်း အနုသယမှ အခြားတပါးသာတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမာနသည်ပင် ထိုမာနသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမာနအနုသယသည်ပင် ထိုမာနသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် တခြား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် တခြား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဒိဋ္ဌိသည်ပင် ထိုဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဒိဋ္ဌိအနုသယသည်ပင် ထိုဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိစိကိစ္ဆာအနုသယသည် တခြား ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည် တခြား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိစိကိစ္ဆာသည် တခြား ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိစိကိစ္ဆာသည်ပင် ထိုဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိစိကိစ္ဆာအနုသယသည်ပင် ထိုဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘဝရာဂအနုသယသည် တခြားလော၊ ဘဝရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် တခြား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘဝရာဂသည် တခြား ဘဝရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဘဝရာဂသည်ပင် ထိုဘဝရာဂသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဘဝရာဂအနုသယသည်ပင် ထိုဘဝရာဂသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် တခြား အဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုသည် တခြား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် တခြား အဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအဝိဇ္ဇာသည်ပင် ထိုအဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအဝိဇ္ဇာအနုသယသည်ပင် ထိုအဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။အနုသယသည် တခြား သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ
သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော် အနုသယရှိသူတည်းဟူ၍
ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထကြွသောင်းကျန်းသူ ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အနုသယသည် တခြား သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ရာဂရှိသူတည်းဟူ၍
ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထကြွသောင်းကျန်းသူဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ရာဂသည် တခြား ရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားတည်း။

အညောအနုသယောတိကထာ ပြီး၏။

၁။ ပရဝါဒီဆရာက ပြသော အမေးစကားသည် ထိုအချိန်အခါ၌ အနုသယကို မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့် အနုသယဟု ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း ကိလေသာတို့ မဖြစ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကိလေသာတို့
ထိုးကျင့်ခံရသူဟု မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း ပြသည်။ အနုသယပရိယတ္တနမှ တပါး ထိုတခြားတပါး၏ အဖြစ်ကို
ပြသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့်သာဓက မထိုက်။

၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ် (၁၄၁) ၆-ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ^၁

၇၀၂။ သကဝါဒီ။ ။ သောင်းကျန်းမှုသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထကြွသောင်းကျန်းမှုသည် ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောင်းကျန်းမှုသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါသလော။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့်တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် ဒေါသနှင့်တက္ကဖြစ်သောစိတ်သည် မောဟနှင့်တက္ကဖြစ်သောစိတ်သည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာစိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့်တက္ကဖြစ်သောစိတ်သည် ဒေါသနှင့်တက္ကဖြစ်သောစိတ်သည် မောဟနှင့်တက္ကဖြစ်သောစိတ်သည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာစိတ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် ဒေါသနှင့် တက္ကဖြစ်သောစိတ်သည်၊ မောဟနှင့် တက္ကဖြစ်သောစိတ်သည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာစိတ်သည် ရှိခဲ့မှု ထကြွသောင်းကျန်းမှုသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဒသမဝဂ် (၁၄၂) ၇-ပရိယာပန္နကထာ^၂

၇၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအားလည်း ရာဂစသည်တို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ မှန်၏။ ‘အိုဘာရဒ္ဒါဇ တရံတခါ အသုဘအားဖြင့် နှလုံးသွင်းအံ့ဟု နှလုံးပြုသော်လည်း သုဘအားဖြင့် သာလျှင် နှလုံးသွင်းမိ၏’ဟု ဟောအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ပရိယုဋ္ဌာနသည် စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တသာတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကာမရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ ကိန်း၍ ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ရူပရာဂ အရူပရာဂတို့သည်လည်း ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်တို့၌ ကိန်းကုန်၏။ ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်တို့၌ အကျုံးဝင်ကြသည် မည်ကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကနှင့် သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပရိယာပန္နကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းလော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းလော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သလော၊ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူ ဖြစ်ပါသလော၊ တကွ ဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသော ဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသော ချုပ်ခြင်းရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသော အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သောစိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းမဟုတ်သော စိတ်နှင့် အတူဖြစ်သည် တကွဖြစ်သည် ရောနှောသည် ယှဉ်သည် တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသည် တူသောချုပ်ခြင်းရှိသည် တူသောတည်ရာရှိသည် တူသောအာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်ခဲ့မှု ပဋိသန္ဓေကိုရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်ခဲ့မှု မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း မဟုတ်ခဲ့မှု ။ပ။ တူသောအာရုံရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မှု ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟု မဆိုသင့်။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်သည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်း၍ သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်း၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်ပါလျက် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်သည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်လျက် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ဖောဠဗ္ဗရာဂသည် ဖောဠဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်း သည်ဖြစ်လျက် ဖောဠဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်လျက် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀၄။ သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်လျက် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းလော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေ ကြောင်းလော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းလော၊ သမာပတ်ကို ရှာဖွေ ကြောင်း စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ချမ်းသာစွာ နေရ ကြောင်းဖြစ်သောစိတ်နှင့် အတူဖြစ်ပါသလော၊ တကွ ဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါ သလော၊ တူသော ဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာရှိပါ သလော၊ တူသောအာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းမဟုတ်သော စိတ်နှင့် ။ပ။ တူသောအာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်။ပ။တူသော အာရုံရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မူ၊ အရူပရာဂသည် အရူပ ဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်း၍ သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည် ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်း၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်ပါလျက် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်ပါလျက် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်ပါလျက် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည်ဖြစ်ပါလျက် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀၅။ ပရဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ကာမရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ ကိန်း၍ ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ကာမရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ ကိန်း၍ ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ခဲ့မှု ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရိယာပနကထာ ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဓသမဝဂ် (၁၄၃) ဂ-အဗျာကတကထာ^၁

၇၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် ဝိပါက်အဗျာကတလော၊ ကိရိယာအဗျာကတလော၊ ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော ဖဿသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သောဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ စိတ်သည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သောဖဿသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ စိတ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ဝိပါက် ကိရိယာ နာမက္ခန္ဓာ ရုပ် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော အဗျာကတလေးပါးတို့ကို အကျိုးကို မဖြစ်စေ တတ်သောကြောင့် အဗျာကတဟု ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်ကိုမူ သဿတော လောကောတိ ခေါ် ဝစ္ဆ အဗျာကတမေတံ ဟူ၍ သဿဘာသည်၏အဖြစ်ဖြင့် မဖြေဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဗျာကတဟု ဟော တော်မူ၏။ ဤသို့ ဝေဖန်မှုကို မယူမူ၍ ရှေးအဗျာကတလေးပါးကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်သည်လည်း အဗျာကတမည်၏ ဟု အယူရှိသူအနွကနှင့် ဥတ္တရာပသဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဗျာကတကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အကျိုး‘ဖလ’မရှိပါသလော၊ အကျိုး‘ဝိပါက်’မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အကျိုး‘ဖလ’ရှိသည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဒိဋ္ဌိသည် အကျိုး‘ဖလ’ရှိသည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အပြစ်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အကြီးဆုံးဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ အပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အပြစ်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အကြီးဆုံးဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ခဲ့မှု ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝစ္ဆ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် အကုသိုလ်တည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ကုသိုလ်တည်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဏ္ဏ ငါဘုရားသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသူအား ငရဲကိုဖြစ်စေ တိရစ္ဆာန်မျိုးကို ဖြစ်စေ လားရာ ဂတိ နှစ်မျိုးတို့တွင် ဂတိတမျိုးမျိုးကို ငါဆို၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၀၈။ ပရဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဝစ္ဆ လောကသည် မြဲ၏ဟူသော ဤစကားကို မဆိုအပ်၊ ဝစ္ဆ လောကသည် မမြဲဟူသော ဤစကားကို မဆိုအပ်၊ ဝစ္ဆ လောကသည် အဆုံးရှိ၏ဟူသော ဤစကားကို မဆို

အပ်၊ ဝစ္ဆ လောကသည် အဆုံးမရှိ။ပ။ ဝစ္ဆ ထိုအသက်သည်ပင် ထိုကိုယ်တည်း။ပ။ ဝစ္ဆ အသက်သည် တခြား ကိုယ်သည်တခြား။ပ။ ဝစ္ဆ သတ္တဝါသည် သေသည်မှနောက်၌ ဖြစ်၏။ပ။ ဝစ္ဆ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ မဖြစ်။ပ။ ဝစ္ဆ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်လည်း ဖြစ်၏။ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ပ။ ဝစ္ဆ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်ဟူသော ဤစကားကို မဆိုအပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ ချီပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်း။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသော ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်၏ ဒိဋ္ဌိအားလျော်စွာ ယူအပ်သော ဆောက်တည်အပ်သော အကြင်ကာယကံသည်၎င်း အကြင်ဝစီကံသည်၎င်း အကြင်စေတနာသည်၎င်း အကြင်တောင့်တမှုသည်၎င်း အကြင်စိတ်ညွတ်မှုသည်၎င်း အကြင်ပြုပြင်မှု ‘သင်္ခါရ’တို့သည်၎င်း ရှိကုန်၏။ အလုံးစုံသော ထိုတရားတို့သည် အလိုမရှိခြင်းငှါ မနှစ်သက်ခြင်းငှါ မမြတ်နိုးခြင်းငှါ အကျိုးစီးပွား မရှိခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ချီပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတဟူ၍ မဆိုသင့်။

အဗျာကတကထာ ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဒသမဂ် (၁၄၄) ၉-အပရိယာပနူကထာ ၁

၇၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် ဝဋ်၌ အကျုံးမဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မဝင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(ဒိဋ္ဌိသည်) မဂ်လော ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိမဂ်လော သောတာပတ္တိဖိုလ်လော သကဒါပါမိမဂ်လော သကဒါဂါမိဖိုလ်လော အနာဂါမိမဂ်လော အနာဂါမိဖိုလ်လော အရဟတ္တမဂ်လော အရဟတ္တဖိုလ်လော သတိပဋ္ဌာန်လော သမ္ပပုဓာန် ဣဒ္ဓိပါဒ် ဣန္ဒြေ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ပုထုဇဉ်ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမတို့၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဒိဋ္ဌိကင်းသူဟူ၍ကား မဆိုအပ်။ ထို့ကြောင့် ဒိဋ္ဌိသည် ကာမဓာတ်၌ အကျုံးမဝင်သော တရားဟူ၍ မဆိုအပ်ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယ ဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအပရိယာပနူကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၇၁၀။ ပရဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိသည် ဝဋ်၌ အကျုံးမဝင်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။
 ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ' ကင်းသူတည်းဟု ဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။
 ပရဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌိကင်းသူတည်းဟု ဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ဒိဋ္ဌိသည် ဝဋ်၌ အကျုံးမဝင်ပါ။

အပရိယာပနူကထာ ပြီး၏။

စုဒ္ဒသမဝင် ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝင် (၁၄၅)၁-ပစ္စယတာကထာ^၁

၇၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ပစ္စယသတ္တိကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပိုင်းခြားသတ်မှတ် အပ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ဝိမံသသည် အကြောင်း 'ဟိတ်' ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်း 'ဟိတ်' သည်လည်း အဓိပတိဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိမံသသည် အကြောင်း 'ဟိတ်' ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်း 'ဟိတ်' သည်လည်း အဓိပတိဖြစ်ပါမူ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဟေတုပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။
 သကဝါဒီ။ ။ဆန္ဒာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး 'အဓိပတိ' ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဆန္ဒာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး 'အဓိပတိ' ဖြစ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ သဟဇာတ်ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁။ အကြင်တရားသည် ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။ ထိုပစ္စည်းတရားသည် အကြင်ပစ္စယပုန်တရားတို့အား ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။ ထိုပစ္စယပုန်တရားတို့အားသာလျှင် အာရမ္မဏ အနန္တရ သမနန္တရ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးမပြုနိုင်။ အကြင်တရားသည်လည်း အာရမ္မဏ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။ ထိုပစ္စည်းတရားသည် ထိုအာရမ္မဏ ပစ္စယပုန်တရားတို့အားသာ အနန္တရ သမနန္တရပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးမပြုနိုင်။ ထို့ကြောင့်ပစ္စယသတ္တိကို ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်၏ဟု အယူရှိသူ မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စိတ္တာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း ဣန္ဒြေဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ဣန္ဒြိယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ဝိမံသာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိမံသာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ သဟဇာတ်ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိမံသာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း ဣန္ဒြေဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိမံသာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း ဣန္ဒြေဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ဣန္ဒြိယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိမံသာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း မဂ္ဂင်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိမံသာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း မဂ္ဂင်ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ မဂ္ဂပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ဆင်ခြင်မှု ‘ပစ္စဝေက္ခဏာ’ သည် အရိယာတရားကို အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍ ထိုအရိယာတရားသည်လည်း အာရုံဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်ခြင်မှု ‘ပစ္စဝေက္ခဏာ’ သည် အရိယာတရားကို အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍ ထိုအရိယာတရားသည်လည်း အာရုံဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော ကုသိုလ်သည်လည်း အာသေဝနဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော ကုသိုလ်

သည်လည်း အာသေဝနဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အာသေဝန ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန် သော အကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော အကုသိုလ် သည်လည်း အာသေဝန မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက် နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူး ပြုသော အကုသိုလ်သည်လည်း အာသေဝနဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အာသေဝနပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ကိရိယာဗျာကတတရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကိရိယာဗျာကတတရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြု သော ကိရိယာဗျာကတသည်လည်း အာသေဝနဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ကိရိယာဗျာကတတရားတို့သည် နောက် နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကိရိယာဗျာကတတရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူး ပြုသော ကိရိယာဗျာကတသည် အာသေဝနဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အာသေဝနပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၇။ ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စယသတ္တိကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဟေတုပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူး ပြုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤ သို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပစ္စယသတ္တိကို ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်၏။

ပစ္စယတာကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝင် (၁၄၆) ၂-အညမညပစ္စယကထာ^၁

၇၁၈။ သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ သင်္ခါရတို့ဖြစ်ကုန်၍ သင်္ခါရ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

၁။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရဟူသော ပါဠိအစဉ်သာ ရှိ၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာဟူသော ပါဠိအစဉ်ကား မရှိ။ ထို့ကြောင့် အဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင် သင်္ခါရတို့၏ ပစ္စည်းအကြောင်းတရားဖြစ်၏။ သင်္ခါရတို့သည် အဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းတရား မဟုတ်ကုန်ဟု အယူရှိသူ မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအညမညပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရနှင့်အတူတကွ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရနှင့် အတူတကွဖြစ်ခဲ့မှ ထို့ကြောင့် အဝိဇ္ဇာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ ဥပါဒါန်သည်ဖြစ်၍ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာသည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တဏှာသည် ဥပါဒါန်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ တဏှာသည် ဥပါဒါန်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမှ ထိုအကြောင်းကြောင့် တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဥပါဒါန်ဖြစ်၍ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၉။ ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ အိမ္မ သေမ္မ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှုသည် ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေနေမှု ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဘဝသည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာသည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ ဥပါဒါန်ဖြစ်၍ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်သည်ဖြစ်၍ နာမ်ရုပ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာသည် ဖြစ်၏၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဥပါဒါန်ဖြစ်၍ ဥပါဒါန်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာသည် ဖြစ်၏။

အညမညပစ္စယကထာ ပြီး၏။

၁။ သင်္ခါရ၏အရ အပညာဘိသင်္ခါရကိုသာ ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ခါရပစ္စယာပိ အဝိဇ္ဇာဟူရာ၌လည်း သဟဇာတ, အညမည, အတ္တိ, အဝိဂတ, သမ္ပယုတ္တတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုသိလေ။

၁၅-ပန္နရသမဝဂ်(၁၄၇) ၃-အဒ္ဓါကထာ^၁

၇၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ကလသညံ (ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရ ဟူသော အကြောင်းလေးပါး တို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကလသညံ ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကလသညံ ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ကလသညံ (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အတိတ်ကလသညံ) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အတိတ်ကလသညံ) ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့ လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ကလသညံ (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်ကလသညံ) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်ကလသညံ) ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့ လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ကလသညံ (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ပစ္စုပ္ပန်ကလသညံ) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ပစ္စုပ္ပန်ကလသညံ) ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့ လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

၁။ တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ ကထာဝတ္ထုနိဟူသော သုတ္တန်ပါဠိကို အမှီပြု၍ အကြောင်းတို့ဖြင့်ပြီးသော ကလ ဟု ခေါ်ဆိုရသော အခွန်မည်သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဒ္ဓါကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည်
 ဝိညာဏ်သည် အတိတ်ကာလလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဘို့သည် ကာလငါးမျိုးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သောရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည်
 ဝိညာဏ်သည် အနာဂတ်ကာလလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တို့သည် ကာလငါးပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည်
 ဝိညာဏ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တို့သည် ကာလငါးပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့
 သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာလတို့သည် တဆယ့်ငါးပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော အာယတနတဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊
 အနာဂတ်ဖြစ်သော အာယတနတဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော
 အာယတနတဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာလတို့သည် သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ဓာတ်တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊ အနာ
 ဂတ်ဖြစ်သော ဓာတ်တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဓာတ်
 တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ကာလတို့သည် ငါးဆယ့်လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာလတို့သည် ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂။ ပရဝါဒီ။ ။ကာလသည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီး၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ စကား၏တည်ရာ ကထာဝတ္ထုတို့သည် ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ အတိတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ အတိတ်ကာလ၌ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ အနာဂတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ အနာဂတ်ကာလ၌ ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့ဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ယခု ဤသို့ဖြစ်ဆဲဖြစ်၏ ဟူ၍ စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသုံးပါးတို့ကား စကား၏တည်ရာ ကထာဝတ္ထုတို့ပေတည်း။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကာလသည်(အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်)ပြီး၏။

အဒ္ဓါကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝဂ် (၁၄၈) ၄-ခဏလယမုဟုတ္တကထာ

၇၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ခဏသည် အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပြီးပါသလော၊ လယသည် (ထို့အတူ) (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်)ပြီးပါသလော၊ မုဟုတ်သည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်)ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(မုဟုတ်သည်) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(မုဟုတ်သည်)ဝေဒနာလော။ သညာလော သင်္ခါရတို့လော ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ လက်ဖျစ်ဆယ်ချက်အခါသည် တခဏ၊ ဆယ်ခဏသည် တလယ၊ ဆယ်လယသည် ခဏလယတည်း။ ထိုခဏလယဆယ်ခုသည် တမုဟုတ်တည်း။

၇၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။မဟုတ်သည် အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပြီး၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ ဤသုံးပါးတို့ကား စကား၏တည်ရာ ကထာဝတ္ထုတို့ပေတည်း။အဘယ် သုံးပါးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ အတိတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ အတိတ်ကာလ၌ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ အနာဂတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ အနာဂတ်ကာလ၌ ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍ စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန် ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဤသို့ဖြစ်ဆဲဖြစ်သည်ဟု စကားကို ပြောဆို ရာ၏ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် မဟုတ်သည် အကြောင်းလေးပါးဖြင့် ပြီး၏။

ခဏလယမဟုတ္တကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝင် (၁၄၉) ၅-အာသဝကထာ^၁

၇၂၄။ သကဝါဒီ။ ။အာသဝလေးပါးတို့သည် အာသဝကင်းပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ကင်းပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။(အာသဝလေးပါးတို့သည်) မဂ်လော ဖိုလော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိ မဂ်လော သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်လော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၅။ ပရဝါဒီ။ ။အာသဝလေးပါးတို့သည် အာသဝကင်းကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြင်အာသဝတို့ဖြင့် ထိုအာသဝတို့သည် အာသဝတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ထို အာသဝတို့မှတစ်ပါးသော အခြားအာသဝတို့ ရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အာသဝလေးပါးတို့သည် အာသဝကင်းကုန်၏။

အာသဝကထာ ပြီး၏။

၁။ အကြင် အာသဝမည်သော တရားဖြင့် အာသဝတရားလေးပါးတို့သည် အာသဝတို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန် သော တရားတို့ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အာသဝတရားလေးပါးတို့ထက် အလွန် အခြားတစ်ပါးသော အာသဝမည်သော ထို တရား မရှိ၊ ထို့ကြောင့် အာသဝတရား လေးပါးတို့သည် အာသဝကင်းသော တရားသာဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူဟေတု ဝါဒဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာသဝကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အာသဝတို့သည် အာသဝကင်းသော တရားတို့ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မဂ်စသည်တို့၏ လက္ခဏာသို့မရောက်သည်ဖြစ် ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၁၅-ပန္နရသမဝင် (၁၅၀) ၆-ဇရာမရဏကထာ^၁

၇၂၆။ သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှု သေမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှု သေမှုသည်) မင်္ဂလော ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်
လော သောတာပတ္တိမင်္ဂလော သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမင်္ဂ၏ အိုမှု သေမှုသည် သောတာပတ္တိမင်္ဂလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမင်္ဂ၏ အိုမှု သေမှုသည် သောတာပတ္တိမင်္ဂလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အိုမှု သေမှုသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိမင်္ဂ၏။ပ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်၏။ပ။ အနာဂါမိမင်္ဂ၏။ပ။ အနာဂါမိ
ဖိုလ်၏။ပ။ အရဟတ္တမင်္ဂ၏ အိုမှု သေမှုသည် အရဟတ္တမင်္ဂလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမင်္ဂ၏ အိုမှု သေမှုသည် အရဟတ္တမင်္ဂလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်၏ အိုမှု သေမှုသည် အရဟတ္တဖိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့၏။ပ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၏ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၏ ဣန္ဒြေတို့၏ ဗိုလ်တို့၏
ဗောဇ္ဈင်တို့၏ အိုမှု သေမှုသည် ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှု သေမှုသည် လောကုတ္တရာ တည်းဟူ၍
မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

၁။ ဇရာမရဏမည်သည် တစုံတခုသော အကြောင်းသည် မပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လောကီ ဟူ၍၎င်း
လောကုတ္တရာဟူ၍၎င်း မဆိုအပ်သော တရားမည်၏။ မှန်၏။ လောကီယာဓမ္မာ လောကုတ္တရာဓမ္မာဟူသောဒုက္ခိယ ဇရာ-
မရဏကို လောကီယာဟူသော ပုဒ်၌၎င်း လောကုတ္တရာဓမ္မာဟူသော ပုဒ်၌၎င်း မြတ်စွာဘုရား ညွှန်ပြတော်မူခဲ့၊
သို့ဖြစ်ပါလျက် ဤသို့သော လက္ခဏာကို မယူမူ၍ လောကုတ္တရာတရားတို့၏ ဇရာမရဏသည် လောကုတ္တရာဖြစ်၏ဟု
အယူရှိသူ မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဇရာမရဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှု သေမှုသည် လောကီလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် လောကုတ္တရာတည်း။

ဇရာမရဏကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝင် (၁၅၁) ၇-သညာဝေဒယိတကထာ^၁

၇၂၈။ သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည်
 လောကုတ္တရာလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။(သညာဝေဒနာတို့ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည်) မဂ်လော
 ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိမဂ်လော သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ဗောဇ္ဈင်လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၉။ ပရဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည်
 လောကုတ္တရာဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။
 ပရဝါဒီ။ ။(သညာဝေဒနာတို့ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည်) လောကီ
 လော။
 သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် လောကုတ္တရာတည်း။

သညာဝေဒယိတကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝင် (၁၅၂) ၈-ဒုတိယသညာဝေဒယိတကထာ ၂

၇၃၀။ သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည်
 လောကီလော။

၁။ နိရောဓသမာပတ္တိမည်သည် တစုံတခုသော သဘောတရား မရှိ၊ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့၏ ချုပ်ခြင်းမျှသာ
 ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနိရောဓသမာပတ်သည် လောကီတရားလည်း မဟုတ်၊ လောကုတ္တရာတရားလည်း မဟုတ်၊
 သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း ပရဝါဒီဆရာတို့ကား လောကီယတရားမဟုတ်သောကြောင့် လောကုတ္တရာသာဖြစ်၏ဟု အယူ
 ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဟေတုဝါဒဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ နိရောဓသမာပတ္တိသည် လောကုတ္တရာမဟုတ်သောကြောင့် လောကီယသာဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူဟေတု
 ဝါဒဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောရပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(နိရောဓသမာပတ်သည်) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာလော၊ သညာလော၊ သင်္ခါရတို့လော၊ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘုံ၌ သက်ဝင်၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပဘုံ၌ သက်ဝင်၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပဘုံ၌ သက်ဝင်၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃။ ပရဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှ နိရောဓသမာပတ်သည် လောကီဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် လောကီတည်း။

ဒုတိယသညာဝေဒယိတကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝဂ် (၁၅၃) ၉-တတိယသညာဝေဒယိတကထာ^၁

၇၃၂။ သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား သေခြင်း အဆုံး ရှိသော ဖဿသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော ဝေဒနာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော သညာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော စေတနာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော စိတ်သည် ရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဤမည်သောသတ္တဝါသည် သေခြင်းသဘောရှိ၏။ ဤမည်သောသတ္တဝါသည် သေခြင်းသဘောမရှိဟု သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မှတ်သားမှု မရှိ၊ ထို့ကြောင့် နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားဆဲ ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း သေရာ၏ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သေဆုံးသောသူအားမည်သည် သေခြင်းအဆုံးရှိသော ဖဿစသော တရားတို့သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာ လို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သေခြင်း အဆုံးရှိသော ဖဿသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော ဝေဒနာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော သညာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော စေတနာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော စိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သေခြင်းအဆုံးရှိသော ဖဿသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော ဝေဒနာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော သညာသည်၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော စေတနာသည်၊ သေခြင်း အဆုံးရှိသော စိတ်သည် မရှိခဲ့ပါမူ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည် ဝေဒနာသည် သညာသည် စေတနာသည် စိတ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည် ဝေဒနာသည် သညာသည် စေတနာသည် စိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿမရှိသူအား သေခြင်းသည် ဝေဒနာမရှိသူအား သေခြင်းသည်။ပ။ စိတ်မရှိသူအား သေခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ဖဿရှိသူအား သေခြင်းသည်။ပ။ စိတ်ရှိသူအား သေခြင်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿရှိသူအားသာ သေမှု ရှိခဲ့ပါမူ။ပ။ စိတ်ရှိသူအားသာ သေမှု ရှိခဲ့ပါမူ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သူသည် သေရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သူသည် သေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်၌ အဆိပ် တက်နိုင်သလော၊ (လက်နက်) ထိနိုင်သလော၊ မီးလောင်နိုင်သလော။

၁။ နိရောဓသမာပတ်ပုဂ္ဂိုလ်မှကြွင်းသော သတ္တဝါတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်၌ အဆိပ် မတက်နိုင်ပါသလော၊ လက်နက် မထိနိုင်ပါသလော၊ မီးမလောင်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်၌ အဆိပ်မတက်နိုင်ခဲ့ပါမူ (လက်နက်) မထိနိုင်ခဲ့ပါမူ မီးမလောင်နိုင်ခဲ့ပါမူ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်၌ အဆိပ် တက်နိုင်ရာသလော၊ (လက်နက်)ထိနိုင်ရာသလော၊ မီးလောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၃။ ပရဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မသေရာ။

ပရဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာဟူသော အကြင်သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုသတ်မှတ်ချက်သည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာဟူသော အကြင်သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုသတ်မှတ်ချက် မရှိခဲ့ပါမူ သညာဝေဒနာ တို့၏ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၃၄။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မသေရာ။

၁။ သမာပတ်၏ အာနုဘော်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၂။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ် သဘာဝကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ အဆိပ်တက်ခြင်းစသည် ဖြစ်ခဲ့သော် သမာပတ်၏ အာနုဘော်မည်သည် မရှိတော့ရကား ဤပုစ္ဆာကို မေးလေသည်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသူသည် မသေရာဟူသော အကြင်သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုမြဲသော သတ်မှတ်ချက်သည် ရှိပါသလော ? ။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကွယ်လွန်ရာ ဟူသော အကြင်သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုမြဲသော သတ်မှတ်ချက် မရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာဟူ၍ မဆိုသင့်။

တတိယသညာဝေဒယိတကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝဂ် (၁၅၄) ၁၀-အသညသတ္တုပိကကထာ^၂

၇၃၅။ သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကပ်ရောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အလောဘ ဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်။ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်။ အမောဟဟူသော ကုသိုလ် မူလသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ ပညာသည် ရှိပါသလော ? ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အလောဘ ဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်။ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်။ပ။ပညာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

၁။ မှတ်သားမှုမရှိပါသော်လည်း သေခြင်းမှ လျောက်ပတ်သောအခါ၌သာ သေ၏။ မလျောက်ပတ်သော အခါ၌ မသေဟုပြုလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ သညာ၌ တပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ဘာဝနာဟူသော အသညသမာပတ်နှင့်နိရောဓ သမာပတ်သည် သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ်မည်၏။ ဤသို့လျှင် သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်သည် လောကီ လောကုတ္တရာဟူ၍ နှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုတွင် လောကီသမာပတ်သည် ပုထုဇဉ်၏ အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်၏။ လောကုတ္တရာသမာပတ်သည် အရိယာတို့အားဖြစ်၏။ ထိုလောကုတ္တရာသမာပတ် သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြောင်း မဟုတ်။ ဤသို့ ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုပဲ သာမညအားဖြင့် သညာ ဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြောင်းတည်းဟု အဟေတုဝါဒရှိသူ ပရဝါဒီတို့ ယူဆကြကုန်၏။ ထိုပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ အသညသမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား အလောဘစသည်တို့ ရှိကုန်၏။ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား အလောဘစသည်တို့ မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အလောဘဟူသော ကုသိုလ်မှုလသည်။ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မှုလသည်။ အမောဟဟူသော ကုသိုလ်မှုလသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ ပညာသည် မရှိခဲ့ပါမူ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ကပ်ရောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည် ဝေဒနာသည် သညာသည် စေတနာသည် စိတ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည် ဝေဒနာသည် သညာသည် စေတနာသည် စိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿမရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည်။ပ။ စိတ်မရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ။ပ။ စိတ်ရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည်။ပ။ စိတ်ရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိခဲ့မှု သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ကောင်းစွာရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ကပ်ရောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၆။ ပရဝါဒီ။ ။သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤလူ့ ဘုံ၌လည်း သညာမရှိသူသည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌လည်း သညာမရှိသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ဤလူ့ ဘုံ၌လည်း သညာမရှိသူသည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌လည်း သညာမရှိသူဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် သညာဝေဒနာတို့၏ရူပခြင်းသို့ ရောက်မှ နိရောဓသမာပတ် သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အသညသတ္တုပိကကထာ ပြီး၏။

၁၅-ပန္နရသမဝဂ် (၁၅၅) ၁၁-ကမ္မုပပယကထာ ၂

၇၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် တခြား ဖဿ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ ဝေဒနာသည် တခြား ဝေဒနာ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ သညာသည် တခြား သညာ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ စေတနာသည် တခြား စေတနာ၏ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ စိတ်သည် တခြား စိတ်၏ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ သဒ္ဓါသည် တခြား သဒ္ဓါ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ ဝီရိယသည် တခြား ဝီရိယ၏ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ သတိသည် တခြား သတိ၏ပွားစည်း မှုသည် တခြားလော။ သမာဓိသည် တခြား သမာဓိ၏ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။ ပညာသည် တခြား ပညာ၏ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ ရာဂသည် တခြား ရာဂ၏ပွားစည်းမှုသည် တခြား လော။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် တခြား အနောတ္တပ္ပ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် ကံနှင့်အတူတကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ကံနှင့်အတူတကွ ဖြစ်ပါသလော။

၁။ သညာ၌ တပ်ခြင်း ကင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဝင်စားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဤလူ့ ဘုံ၌ အသညီအဖြစ်ကို သကဝါဒီ ဝန်ခံခဲ့၏။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌လည်း အသညသတ်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင် အသညီအဖြစ်ကို ဝန်ခံအပ်၏။ ထို့ ကြောင့် ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူကို တည်စေသူသည် ကောက်ကျစ်သော ဆလဝါဒဖြင့်တည်စေအပ်သည်သာတည်း။
၂။ ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် ကံမှ အခြားတပါး စိတ်နှင့်မယှဉ်၊ အဗျာကတ အနာရမ္မဏ တည်းဟု အယူ ရှိသူ အန္တကနှင့် သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
၃။ ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် ကံမှ အခြားတပါးဖြစ်ခဲ့မှု ဖဿစသည်မှလည်း အခြားတပါးသော ဖဿစသည်၏ ပွားစည်းမှုသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို တက်သည်။
၄။ စိတ္တဝိပဿုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော ကံနှင့် အတူတကွဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်။ပ။ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော ကံနှင့်အတူတကွဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ကံ နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သောကံနှင့် အတူတကွဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်။ပ။ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သောကံနှင့် အတူတကွဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်၍ ကံသည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် စိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်၍ ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ စိတ္တသမ္ပယုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ စိတ္တဝိပွယုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

၃။ ကေန္တအနာရမ္မဏကိုသာ အလိုရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ပြောသည်။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် စိတ်နှင့်အတူတကွဖြစ်ပါလျက် ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်ပါလျက် ကံသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်၍ စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံသည် ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပျက်စီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် စိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်၍ စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် စိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်ပါလျက် စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် မပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မပျက်စီးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်ပါလျက် စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံသည် မပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ကံရှိလတ်သော် ကံ၏ ပွားစည်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကံသည်ပင် ထိုကံ၏ ပွားစည်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံရှိလတ်သော် ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ကံ၏ပွားစည်းမှုကြောင့် အကျိုး‘ဝိပါက်’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကံသည်ပင် ထိုကံ၏ ပွားစည်းမှုလော၊ ထိုပွားစည်းမှုသည် ထိုကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက်’လော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ကံရှိလတ်သော် ကံပွားစည်းမှု ကမ္မုပစယရှိ၏၊ ကမ္မုပစယကြောင့် ဝိပါက်ဖြစ်၏၊ ကံချုပ်လတ်သော် အညွန့်ဖြစ်သည်တိုင်အောင် မျိုးစေ့မည်သကဲ့သို့ ဝိပါက်ဖြစ်သည်တိုင်အောင် ကမ္မုပစယသည် တည်ရှိ၏ဟု အယူရှိ၍ ပရဝါဒီဆရာက ဝန်ခံ၏။

၂။ ကံရှိလတ်သော် ကမ္မုပစယရှိ၏၊ ကမ္မုပစယသည် ဝိပါက်ဖြစ်သည်တိုင်အောင် တည်ရှိ၏ဟု ပရဝါဒီက အယူရှိသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ကံရှိလတ်သော် ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ကံ၏ပွားစည်းမှုကြောင့် အကျိုးဖြစ်ပေါ်၍ ထိုအကျိုး‘ဝိပါက်’သည် အာရုံရှိပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။^၃

သကဝါဒီ။ ။အကျိုးဝိပါက်သည် အာရုံမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဏ္ဏ ဤလောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော ကာယသင်္ခါရကို ပြုလုပ်၏။ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဝစီသင်္ခါရကို ပြုလုပ်၏။ပ။မနောသင်္ခါရကိုပြုလုပ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်သော ကာယသင်္ခါရကို ပြုလုပ်ပြီး၍ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဝစီသင်္ခါရကို။ပ။ မနောသင်္ခါရကို ပြုလုပ်ပြီး၍ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော လောကသို့ ကပ်ရောက်၏။ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်သော လောကသို့ကပ်ရောက်သည်ရှိသော် ထိုသူ ကို ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဖဿတို့သည် တွေ့ထိကုန်၏။ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သောဖဿတို့ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်လတ်သော် ထိုသူသည် ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်သော သုခ ဒုက္ခ ရောနှောနေသော ဝေဒနာကို လူတို့ကဲ့သို့၎င်း အချို့နတ်တို့ကဲ့သို့၎င်း အချို့ဝိနိပါတိကပြိတ္တာတို့ကဲ့သို့၎င်း ခံစားရ၏။ ပုဏ္ဏ ဤသို့လျှင် ဖြစ်ပြီးသော ကံကြောင့် သတ္တဝါ၏ ပဋိသန္ဓေသည်ဖြစ်၏။ အကြင်ကံကို ပြုလုပ်၏။ ထိုကံကြောင့်ဖြစ်ရ၏။ ဖြစ်ပြီးသော ဤသတ္တဝါကို ဖဿတို့သည် တွေ့ထိကုန်၏။ ပုဏ္ဏ ဤသို့လျှင် ငါသည် သတ္တဝါတို့သည် ကံသာလျှင် အမွေခံရှိကုန်၏ဟု ငါဆို၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစည်းမှုသည် တခြားဟူ၍ မဆိုသင့်။

ကမ္မုပပထယကထာ ပြီး၏။
ပန္နရသမဝင် ပြီး၏။
တတိယပဏ္ဏာသက ပြီး၏။

၁။ အကျိုးဝိပါက်ကဲ့သို့ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မသည်လည်း အာရုံနှင့်စပ်သလောဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
၂-၃။ မိမိအယူ၏အစွမ်းအားဖြင့် တခုကို ပဋိက္ခေပပြု၍ တခုကို ဝန်ခံသည်။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၅၆) ၁-နိဂ္ဂဟကထာ ၁

၇၄၃။ သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို မတပ်မက်လင့် မပျက်ဆီးလင့် မတွေ့
ဝေလင့် မညစ်ညူးလင့်ဟူ၍ တယောက်သောသူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါ
သလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူအားဖြစ်သောဖဿသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တယောက်
သောသူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူအားဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ စေတနာ
သည်။ စိတ်သည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် မချုပ်
ပါစေလင့်ဟူ၍ တယောက်သောသူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို တယောက်သောသူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ ရာဂကို ပယ်စွန့်
နိုင်ပါသလော၊ ဒေါသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ မဂ်ကို ပွားစေ
နိုင်ပါသလော၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ လောက၌ ကာယဗလ ဥာဏဗလသို့ ရောက်သူ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့၌လေ့လာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့
ရောက်သူတို့သည် သူတပါး၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်မှ ထိုသူတို့၏ အားအစွမ်းသို့ရောက်ခြင်းသည်
အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့၏ လေ့လာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည် အဘယ်သို့ သဘော
ရှိသနည်း၊ အမှန်စင်စစ်သော်ကား ထိုသူတို့သည် သူတပါးတို့၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်၏ဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍
ဤနိဂ္ဂဟကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ နှိမ်နင်းနိုင်၏ဟူသည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှ တားမြစ်နိုင်၏ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ပါသလော၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော၊ မဂ်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပါးသောသူသည် တပါးသောသူကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) နိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာနှင့် ဆင်းရဲကို တပါးသောသူသည် ပြုလုပ်အပ်ပါသလော၊ တပါးသောသူက ပြုလုပ်၍ တပါးသောသူက ခံစားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိမိသည်သာလျှင် မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်အပ်သည်ရှိသော် မိမိသည်ပင် ညစ်ညူးရ၏၊ မိမိသည် မကောင်းမှုကို မပြုလုပ်အပ်သည်ရှိသော် မိမိသည်ပင် စင်ကြယ်ရ၏၊ စင်ကြယ်မှု မစင်ကြယ်မှုသည် တခြားစီတည်း၊ တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူကို မစင်ကြယ်စေနိုင်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

၇၄၄။ ပရဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့ ရှိခဲ့ကုန်မှု ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူတို့ ရှိခဲ့ကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၅၇) ၂-ပဂ္ဂဟကထာ

၇၄၅။ သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက် နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို မတပ်မက်လင့် မဖျက်ဆီးလင့် မတွေ့ဝေလင့် မညစ်ညူးလင့်ဟူ၍ ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား အလောဘဟူသော ကုသိုလ်မှုလကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မှုလကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ အမောဟဟူသော ကုသိုလ်မှုလကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ သဒ္ဓါကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ ဝီရိယကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ သတိကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ ပညာကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ဖြစ်ပေါ်လာသော ဖဿ သည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တယောက်သောသူက ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာသည်။ပ။ဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တယောက်သောသူက ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏အကျိုးငှါ ဓာတ်ကို ပယ်စွန့် နိုင်ပါသလော၊ ဒေါသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊မောဟကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။ပ။အနောတ္တပ္ပကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ မဂ်ကို ပွားစေနိုင် ပါသလော၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ ဆင်းရဲကို ပိုင်း ခြား၍ သိနိုင်ပါသလော။ပ။ မဂ်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပီးသောသူသည် တပီးသောသူကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) နိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို တပီးသောသူသည် ပြုလုပ်အပ်ပါသလော၊ တပီးသောသူသည် ပြုလုပ်၍ တပီးသောသူက ခံစားနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိမိသည်သာလျှင် မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်အပ်၏။ပ။ တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူကို မစင်ကြယ်စေနိုင်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက် နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိခဲ့ကုန်မှ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိခဲ့ကုန်မှ ထို့ကြောင့် တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပက္ခဟကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၅၈) ၃-သုခါနုပ္ပဒါနကထာ^၁

၇၄၇။ သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြော် ပေးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ဆင်းရဲကို ပေးနိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ဆင်းရဲကို မပေးနိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြော် မပေးနိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြော် ပေးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား မိမိ၏ ချမ်းသာကို ပေး နိုင်ပါသလော၊ တပါးသောသူတို့၏ ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော၊ ထိုသူ၏ချမ်းသာကို ပေး နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာကုန်သော ငါတို့အား ချမ်းသာသုခ တရားတို့ကို ကပ်၍ ဆောင်တော်မူတတ် ၏ဟူသော သုတ်ကိုအမှီပြု၍ တယောက်သောသူက တယောက်သောသူအား ချမ်းသာသုခကို အဆင့်ဆင့်ပေးတတ် ၏ဟု ဟောတုဝါဒ အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား မိမိ၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါသလော၊ တပါးသောသူတို့၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါသလော၊ ထိုသူ၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မပေးနိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား မိမိ၏ ချမ်းသာကို တပါးသူတို့၏ ချမ်းသာကို ထိုသူ၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ခဲ့ပါမူ တပါးသောသူသည် တပါးသောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပေးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူကို ဖန်ဆင်းနိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာနှင့် ဆင်းရဲကို သူတပါးက ပြုလုပ်အပ်ပါသလော၊ သူတပါးပြုလုပ်၍ သူတပါး ခံစားနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၈။ ပရဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းတရားတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပါပေစွ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ ချမ်းသာတရားတို့ကို ဆောင်တော်မူပါပေစွ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပါပေစွ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဆောင်တော်မူပါပေစွဟူ၍ အရှင်ဥဒါယိ (မြတ်စွာဘုရားအား) လျှောက်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်၏။

သုခါနုပ္ပဒါနကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၅၉) ၄-အဓိဂယုမနသိကာရကထာ ၁

၇၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ပေါင်းရုံးသိမ်းကျုံး၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် နှလုံးသွင်းနိုင်ပါ၏။

၁။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ အစရှိသော စကားကို အမှီပြု၍ သင်္ခါရတို့ကို နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် တပေါင်းတည်းယူ၍ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်း တပြိုင်နက် နှလုံးသွင်းနိုင်၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယနှင့် အပရသေလိယတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိနိုင်ပါသလော^၁။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂
 သကဝါဒီ။ ။ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သိနိုင်ပါ၏^၃။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို စိတ်ဟူ၍ သိနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို စိတ်ဟူ၍ သိနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ သိနိုင်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုစိတ်သည် ထိုစိတ်၏ အာရုံလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုစိတ်သည် ထိုစိတ်၏ အာရုံလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ထိုဖဿဖြင့် ထိုဖဿကို တွေ့နိုင်ပါသလော၊ ထိုဝေဒနာဖြင့်။ပ။ ထိုသညာဖြင့်။
 ထိုစေတနာဖြင့်။ ထိုစိတ်ဖြင့်။ ထိုဝိတက်ဖြင့်။ ထိုဝိစာရဖြင့်။ ထိုပီတိဖြင့်။ ထိုသတိဖြင့်။ ထိုပညာဖြင့်။
 ထိုပညာကို သိနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ၇၅၀။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားကို အတိတ်တရားဟူ၍ နှလုံးသွင်းသူသည် အနာဂတ်
 တရားကို အနာဂတ်တရားဟူ၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားကို အတိတ်တရားဟူ၍ နှလုံးသွင်းသူသည် အနာဂတ်တရားကို
 အနာဂတ်တရားဟူ၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်နိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားကို အတိတ်တရားဟူ၍ နှလုံးသွင်းသူသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားကို
 ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို နှလုံးသွင်းသူသည် အကြင်စိတ်ဖြင့် ထိုသင်္ခါရတို့ကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုစိတ်ကိုလည်း
 နှလုံးသွင်းအပ်၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
 ၂။ အာရုံပြု၍ သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
 ၃။ စိတ်သည် ဤသို့ လက္ခဏာရှိ၏ဟု သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုစိတ်သည်လည်း သိအပ်သည်အဖြစ်၏
 ဟု ရည်ရွယ်လျက် ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဗဿသုံးပါးတို့၏ ။ပ။ စိတ်သုံးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၅၃။ ပရဝါဒီ။ ။ပေါင်းရုံးသိမ်းကျုံး၍ နှလုံးသွင်း၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့သည် မမြဲကုန်ဟု အကြင်အခါ၌ ပညာဖြင့် မြင်၏။ ထိုအခါ ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့မှုသည် အထူးစင်ကြယ်မှု (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ပေတည်း။

အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏ဟု အကြင်အခါ၌ ပညာဖြင့် မြင်၏။ ထိုအခါ ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့မှုသည် အထူးစင်ကြယ်မှု (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ပေတည်း။

အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အတ္တမဟုတ်ကုန်ဟု အကြင်အခါ၌ ပညာဖြင့် မြင်၏။ ထိုအခါ ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့မှုသည် စင်ကြယ်မှု (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ပေ တည်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့ ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပေါင်းရုံးသိမ်းကျုံး၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါ၏။

အဓိကယုမနုသိကာရကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၆၀) ၅-ရူပံဟေတုတိကထာ၂

၇၅၄။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း'ဟိတ်'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အလောဘဟိတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အဒေါသဟိတ်လော။ပ။ အမောဟဟိတ်လော။ပ။ လောဘဟိတ် လော၊ ဒေါသဟိတ်လော။ မောဟဟိတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း'ဟိတ်'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီ၏ သာဓကသုတ်လာ စကားကို နယအားဖြင့် ပြသည်ကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်ဆိုအပ်ပါသည်။ တပြိုင်နက် ခဏ၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ပြသည်မဟုတ်သောကြောင့် သာဓက မထိုက်။

၂။ ဟေတုဟူသောအမည်သည် ကုသလ မူလ စသော ဟေတု ဟေတု၏၎င်း တစုံတခုသော ပစ္စည်းတရား၏ ၎င်း အမည်တည်းဟု ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုပဲ စတ္တာရော မဟာဘူတာ ဟေတုဟူသော စကားမျှကိုသာ အမှီပြု၍ သာမညအားဖြင့် ရုပ်သည် ဟိတ်ပင်တည်းဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤရူပံ ဟေတု ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်)အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု ။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု သည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၅၅။ သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင် မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ဖြစ်၍ ။ အမောဟသည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍ ။ လောဘသည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ဖြစ်၍ ။ ဒေါသသည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ဖြစ်၍ ။ မောဟ သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုမောဟအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ် မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ဖြစ်ပါလျက် ။ အမောဟသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ဖြစ်ပါလျက် ။ လောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ဖြစ်ပါလျက် ။ ဒေါသသည် အကြောင်း‘ဟိတ်’

ဖြစ်ပါလျက်။ မောဟသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုမောဟ အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မဟာဘုတ်တို့သည် ဥပါဒါရုပ်တို့၏ မှီရာ အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့ ၁။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မဟာဘုတ်တို့သည် ဥပါဒါရုပ်တို့၏မှီရာ အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ခဲ့ပါကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ဟေတုတိကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝင် (၁၆၁) ၆-ရူပံသဟေတုကန္တိကထာ

၇၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်)အလောဘဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အဒေါသဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ အမောဟဟိတ်နှင့် တကွဖြစ်ပါသလော။ပ။လောဘဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော၊ ဒေါသဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော ။ပ။မောဟဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ် မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

၁။ ပရဝါဒီ၏ စကားသည် ပစ္စယအနက်သဘောကြောင့် ဟေတုအဖြစ်ကိုသာ ဆိုအပ်၏။ မူလဟူသောအနက် သဘောကြောင့် ဟေတုကို ဆိုအပ်သည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။စိတ်
ညွတ်မှုမရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၅၈။ သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရ
ကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွဖြစ်၍ ။ပ။ အမောဟသည်။
သဒ္ဓါသည်။ဝီရိယသည်။သတိသည်။ သမာဓိသည်။ ပညာသည်။ လောဘသည်။ဒေါသသည်။မောဟ
သည်။ မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ထိနသည်။ ဥဒ္ဓစ္စသည်။ အဟိရိကသည်။ အနောတ္တပ္ပ-
သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။
စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်
အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား
ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်
ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့် တကွဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား
ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့် တကွဖြစ်ပါလျက် ။ပ။ အနောတ္တပ္ပ-
သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်
ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကြောင်း ပစ္စည်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်သည် အကြောင်း ပစ္စည်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် ရုပ်သည် အကြောင်း 'ဟိတ်'နှင့်တကွဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ သဟေတုကန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၆၂) ၇-ရူပံကုသလာကုသလန္တိကထာ^၁

၇၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၁။ သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘ အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍။ပ။ အမောဟသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍။ပ။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည် ။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား၊ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု ။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြာ် ရှိပါ၏။

၁။ ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ ကုသလမ္မိ အကုသလမ္မိဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ ကာယကံ ဝစီကံဟူသော ကာယ ဝိညာတ် ဝစီဝိညာတ်ရုပ်သည် ကုသိုလ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ အကုသိုလ်သည်လည်း ဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ မဟိသာသကနှင့် သမ္မုတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့မှု ဤရုပ်သည် ဤသို့ သဘောရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား၊ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၃။ သကဝါဒီ။ ။လောဘသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ မာနသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ် ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည်ဖြစ်ရကား၊ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောဘသည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား၊ ထိုလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသသည်။ မောဟသည် ။ပ။အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ဂုဇ္ဇ။ ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်း ဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ကာယကံသည် ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ကာယကံသည် ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ကုသလာကုသလန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၆၃) ဂ-ရူပံဝိပါကောတိကထာ ၁

ဂုဇ္ဇ။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကျိုး'ဝိပါက်'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော စိတ် စေတသိက်တရားတို့သည် ဝိပါက်တို့ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်သည်လည်း ဝိပါက်ပင်ဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိသူ အနုကနှင့် သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် သုခဝေဒနာ ရှိသည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသည်၊ မဆင်းရဲ မချမ်းသာ ဥပေက္ခာဝေဒနာရှိသည်၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ နှင့် ယှဉ်သည်။ ဖဿနှင့်ယှဉ်သည်။ပ။ စိတ်နှင့်ယှဉ်သည်၊ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်)သုခဝေဒနာမရှိသည်။ ဒုက္ခဝေဒနာမရှိသည်။ပ။ အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (ရုပ်သည်) သုခဝေဒနာမရှိသည်။ပ။ဒုက္ခဝေဒနာမရှိသည်။ပ။ အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ဖြစ်သည်၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ ရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသည်။ပ။ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ် ညွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ဖြစ်၍ ရုပ်သည် သုခဝေဒနာရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ရှိသည်။ပ။ အာရုံ ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ ဖြစ်၍ ရုပ်သည် သုခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။(ကုသိုလ် အကုသိုလ်)ကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့် အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော စိတ် စေတသိက်တရားတို့သည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁။ ရုပ်သည် ဝိပါက်ဖြစ်ခဲ့မှု ဤရုပ်သည် ဤသို့ သဘောရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ (ကုသိုလ် အကုသိုလ်)ကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော စိတ်စေတသိက်တရားတို့သည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ ဖြစ်ခဲ့မှု ထို့ကြောင့်ပင် (ကုသိုလ် အကုသိုလ်)ကံကို ပြုခဲ့သည် အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ရုပ်သည် အကျိုး‘ဝိပါက်’ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ဝိပါကောတိကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝဂ် (၁၆၄) ၉-ရူပံ ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရန္တိကထာ ၁

၇၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ရူပါဝစရရုပ်သည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သောစိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သောစိတ်နှင့် အတူ ဖြစ်ပါသလော၊ တကွ ဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသော ဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်းရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသော အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရူပါဝစရရုပ်သည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းမဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် မျက်မှောက် ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် အတူမဖြစ်သည် တကွမဖြစ်သည် မရောနှောသည် မယှဉ်သည် တူသောဖြစ်ခြင်း တူသောချုပ်ခြင်း တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရူပါဝစရရုပ်သည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့်။ပ။ တူသောအာရုံ မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၉။ သကဝါဒီ။ ။အရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိပါ၏။

၁။ ကာမာဝစရကံကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်သည် ကာမာဝစရမည်သကဲ့သို့ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံတို့ကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်သည်လည်း ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ မည်သည်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိသူ အနွကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရူပါဝစရရုပ်သည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်းဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သောစိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သောစိတ်နှင့် အတူ ဖြစ်ပါသလော၊ တကွ ဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်းရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်းရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသောအာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အရူပါဝစရရုပ်သည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းမဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့်။ပ။ တူသော အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရူပါဝစရရုပ်သည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းမဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍။ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ခဲ့မှု အရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိ၏၊ အရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ကမာဝစရကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့် အတွက်ကြောင့် ကမာဝစရရုပ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ကမာဝစရကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့် အတွက်ကြောင့် ကမာဝစရ ရုပ်သည် ရှိခဲ့ပါမှု ထို့ကြောင့် ရူပါဝစရကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ရူပါဝစရရုပ်သည် (ရှိ၏)၊ အရူပါဝစရကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့် အတွက်ကြောင့် အရူပါဝစရရုပ်သည် (ရှိ၏) ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၆-သောဠသမဝင် (၁၆၅) ၁၀-ရူပါရူပဓာတုပရိယာပန္နကထာ ၁

၇၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

၁။ ကမာရာဂသည် ကမာဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သောကြောင့် ရူပရာဂ အရူပရာဂတို့သည်လည်း ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်တို့၌ အကျုံးဝင်ကြကုန်သည်ဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။(ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သောစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသော အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်နှင့်။ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့်။ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံမရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ရသရာဂသည်။ပ။ဖောဠဗ္ဗရာဂသည် ဖောဠဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ရသရာဂသည်။ပ။ဖောဠဗ္ဗရာဂသည် ဖောဠဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇၃။ သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကိုရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြင့် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိပါသလော၊ တူသော ချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသော အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းမဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့်။ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်နှင့် အတူမဖြစ်သည်၊ တကွမဖြစ်သည်၊ မရောနှောသည် မယှဉ်သည်၊ တူသောဖြစ်ခြင်း တူသောချုပ်ခြင်း တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၇၄။ သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ရသရာဂသည်။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ရသရာဂသည်။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ကမရာဂသည် ကမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ကမရာဂသည် ကမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ခဲ့မှ ထို့ကြောင့် ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပါ ရူပဓာတုပရိယာပနူကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝင် (၁၆၆) ၁-အရဟတောပုညပစယကထာ^၁

၇၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော^၂။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူပေးခြင်း မိဒ္ဓဇာတိခွဲခြမ်းပေးခြင်း စေတီတော်ကို ရှိခိုးခြင်း စသော အမှုတို့ကို မြင်၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိသေး၏ဟု အယူရှိသူ အနွကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ရဟန္တာမည်သည် ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို ပယ်ရှင်းပြီးဖြစ်၏။ ကုသိုလ်ကို ပြုသည် ဖြစ်ဘိမူ အကုသိုလ်ကိုလည်း ပြုရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပညာဘိသင်္ခါရကို ပြုပါသလော။ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရကို ပြုပါသလော၊ လားရာ 'ဂတိ'ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ အစိုးရခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ အကြီးအမှူးအဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ များစွာသောစည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ များသော အခြံအရံကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ နတ်၌ ကောင်းမြတ် တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ လူ၌ ကောင်းမြတ် တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

၇၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဆည်းပူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဖျက်ဆီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပယ်စွန့်ပါသလော ။ပ။ ရဟန္တာသည် စွဲလမ်းပါသလော၊ ရဟန္တာသည် ဖြေရှင်းပါသလော။ပ။ ရဟန္တာသည် နှောင်ဖွဲ့ပါသလော။ပ။ ရဟန္တာသည် မှုတ်လွှင့်စေပါသလော။ပ။ ရဟန္တာသည် ကောင်းစွာ မှုတ်လွှင့်စေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်းမဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်းမဟုတ် ဖျက်ဆီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်းမဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ် မှုတ်လွှင့် ဖျက်ဆီး၍ တည်သည် ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား ကောင်းမှု ဆည်းပူးခြင်း ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ပါဏာတိပါတ စသော အမူအရာကို မတွေ့မြင်ရသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုလျက်ဖြေသည်။

၂။ ရဟန္တာအား ဘဝဂါမိကံမျိုး မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပယ်လည်း မပယ်စွန့်၊ စွဲလည်း မစွဲလမ်းမူ၍ ပယ်စွန့်လျက် တည်သည် ဖြေရှင်းဆဲမဟုတ်သည် နှောင်ဖွဲ့ဆဲမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြေရှင်း၍ တည်သည် မှတ်လွှင့်စေဆဲ မဟုတ် ကောင်းစွာ မှတ်လွှင့်စေဆဲ မဟုတ်မူ၍ မှတ်လွှင့်စေလျက် တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မှတ်လွှင့်ဆဲလည်းမဟုတ် ကောင်းစွာ မှတ်လွှင့်စေဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ မှတ်လွှင့်စေလျက် တည်သည်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်း ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၇၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အလှူ‘ဒါန’ကို ပေးလှူရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပေးလှူရာ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အကယ်၍ ရဟန္တာသည် အလှူ‘ဒါန’ကို ပေးလှူခဲ့မူ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်း မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာသလော၊ ကျောင်းကို ပေးလှူရာသလော၊ သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာသလော၊ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော၊ စားဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော၊ သောက်ရေကို ပေးလှူရာသလော၊ စေတီကို ရှိခိုးရာသလော၊ စေတီ၌ ပန်းကို တင်ရာသလော၊ နံ့သာကို တင်ရာသလော၊ နံ့သာပျောင်းကို တင်ရာသလော။ ပ။ စေတီကို အရိုအသေ ပြုရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပြုရာ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် စေတီကို အရိုအသေပြုခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

အရဟတော ပုညပစယောတိကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝင် (၁၆၇) ၂-နတ္ထိအရဟတောအကာလမစ္စူတိကထာ ၂

၇၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေခြင်း မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

၁။ ကိရိယာစိတ်ဖြင့် ပေးလှူမှု စသည် ဖြစ်သင့်သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ ပရဝါဒီဆရာသည် စိတ်ကိုမယူမူ၍ ကိရိယာဖြစ်ခြင်းမျှကို ပြသဖြင့်သာ မိမိအယူကို တည်စေ၏။ သို့သော်လည်း မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် တည်စေရကား မိမိဝါဒကို တည်စေသည် မမည်။
၃။ နာဟံ ဘိက္ခုဝေ သဗ္ဗေတနိကာနံ ကမ္မာနံ ကတာနံ ဥပစိတာနံ အပ္ပဋိသံဝေဒိတှာ ဗျန္တိဘာဝံ ဝဒါမိ ဟူသော သုတ်၏အနက်အို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် ကံအားလုံးတို့၏ အကျိုးငှိပ်ကို ခံစားပြီးမှသာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသင့်၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား အကာလမရဏမည်သည် မရှိဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိက သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် မရှိပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေခြင်းရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေခြင်း မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြာန် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သူသည် ရဟန္တာကို သတ်၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှင်သေးသည့် အသက်ကြွင်း ရှိသေးသည့် ရဟန္တာကို သတ်ပါသလော၊ အသက်မရှင်သည့် အသက်ကြွင်း မရှိသည့် ရဟန္တာကို သတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။အသက်ရှင်သေးသည့် အသက်ကြွင်း ရှိသေးသည့် ရဟန္တာကို သတ်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသက်ရှင်သေးသည့် အသက်ကြွင်းသည်ရှိသေးသည့် ရဟန္တာကို သတ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေခြင်း မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသက်မရှင်သည့် အသက်ကြွင်းမရှိသည့် ရဟန္တာကို သတ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂူ၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေရခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြာန် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်တက်နိုင်ရာသလော၊ လက်နက် မထိခိုက်နိုင်ရာသလော၊ မီးမလောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်တက်နိုင်ရာသည် လက်နက်သည် ထိခိုက်နိုင်ရာသည် မီးလောင်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြာန် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ရဟန္တာအား အကာလမရဏ မရှိခဲ့ပါလျှင် အရဟန္တာသာတက ကံ မည်သည် မရှိနိုင်ရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကံမကုန်သေးသမျှကာလပတ်လုံး အဆိပ်တက်ခြင်းစသည် မဖြစ်နိုင်ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာ၏ကိုယ်၌ အဆိပ်တက်နိုင်ခဲ့ပါမူ လက်နက် ထိခိုက် နိုင်ခဲ့ပါမူ မီးလောင်နိုင်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေရခြင်းသည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ကိုယ်၌ အဆိပ် မတက်နိုင်ရာသလော၊ လက်နက် မထိခိုက်နိုင်ရာ သလော၊ မီးမလောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇၂။ ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေရခြင်းသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ ငါ(ဘုရား)သည် ကောင်းစွာ စေ့ဆော်မှု ရှိကုန်သော ပြုအပ်ပြီးကုန် သော ဆည်းပူးအပ်ပြီးကုန်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို မခံစားရမူ၍ ကင်းပျောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟောတော်မမူ၊ အမှန်စင်စစ်သော်ကား ထိုကံကို မျက်မှောက်ဘဝ၌သာလျှင်၎င်း နောက်ဘဝ၌၎င်း အခြားအဆက်ဆက်သောဘဝ၌၎င်း ခံစားရ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သေချိန်မတန်ပဲ သေရခြင်းသည် မရှိ။

နတ္ထိ အရဟတော အကာလမစ္စူတိကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝဂ် (၁၆၈)၃-သဗ္ဗမိဒ်ကမ္မတောတိကထာ^၁

၇၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ဤကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ် ကိလေသာဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ကကဝါဒီ။ ။ကံသည်လည်း ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

၁။ ကမ္မနာ ဝတ္တတိ လောကော ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ ဤကမ္မဝဋ် ကိလေသာဝဋ် ဝိပါကဝဋ်အားလုံး သည် ကံကြောင့်သာဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော် မူသည်။

၂။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့်သာ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ကံသည်လည်း ကံကြောင့်ဖြစ်၏ဟူသောအနက် ရောက်၏ ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ကံသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုကံသည် ဝိပါကသာဖြစ်ရာ၏ဟူသော အလိုဖြင့် စောဒနာလိုသဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤဝဋ်အားလုံးသည် ရှေး၌ ပြုအပ်ပြီးသော ကံအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

သကဝါဒီ။ ။ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံ၏အကျိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော^၃။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၃

၇၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံ၏အကျိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံအကျိုး၏ ဝိပါက်ဖြင့် သူ့ အသက်ကို သတ်ရာပါသလော^၄။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သတ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသက်ကို သတ်ခြင်းသည် အကျိုးရှိပါသလော^၅။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏အကျိုး ‘ဝိပါက်’သည် အကျိုးရှိပါသလော။

၁။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့်ဖြစ်ခဲ့မှု ရှေး၌ ပြုအပ်ပြီးသော ကံအကြောင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ ပုဗ္ဗကတ ဟေတုဝါဒသို့ ရောက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့်သာဖြစ်ပါမူ အတိတ်ဘဝ၌ဖြစ်သော ဝဋ်၏အကြောင်းဖြစ်သော ကံသည် လည်း အတိတ်၏ ရှေးအတိတ်ဘဝ၌ ကံကြောင့် ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ကံ၏အကျိုးဝိပါက်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၄။ ပရဝါဒီဆရာကား မျိုးစေ့ကြောင့် အညွန့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပ ပြုလျက် ဖြေသည်။

၅။ တပန်နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် ရှေးမျိုးစေ့ကြောင့် နောက်မျိုးစေ့ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုကံ၏လည်း ရှေးကံကြောင့် ဖြစ်၏ဟု ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ ဝဋ်အားလုံးသည် ကံ၏အကျိုးဝိပါက်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့ကိုလည်း ကံ၏ အကျိုးဝိပါက်ဖြင့်ပင်ပြုရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၇။ ဒုဿိလျစေတနာသည်လည်း ရှေးကံကြောင့် ဖြစ်ရကား နည်းပရိယာယ်တမျိုးအားဖြင့် ဝိပါက်ပင် ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံ၏။

၈။ ပါဏာတိပါတသည် ကံ၏အကျိုးဝိပါက်ကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပါဏာတိပါတကဲ့သို့ ဝိပါက်သည်လည်း အကျိုး ရှိ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၉။ ပရဝါဒီဆရာကား ပါဏာတိပါတ၏ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သည် စသည်ဘို့ကြောင့် အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်၍ ဝန်ခံသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသ္မိကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ အကျိုး‘ဝိပါက်’သည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သုတပါးအသက်ကို သတ်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသ္မိကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ဖြင့် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူရာပါသလော။ပ။

မုသားပြောရာပါသလော၊ ဂုံးတိုက်စကားကို ပြောဆိုရာပါသလော၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုရာပါသလော၊ အကျိုးမရှိသောစကားကို ပြောဆိုရာပါသလော၊ (အိမ်ခြံ)အစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်ရာပါသလော၊ လုယက်အပ်လော ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူရာပါသလော၊ တအိမ်၌ တိုက်ခိုက်မှုကို ပြုရာပါသလော၊ (လုယက်တိုက်ခိုက်ရန်)လမ်းခရီး၌ တည်ရာပါသလော၊ သုတပါး မယားကို သွားလာ(လွန်ကျူး)ရာပါသလော၊ ရွာဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာပါသလော၊ နိဂုံးဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာပါသလော၊ ကံ၏ အကျိုး‘ဝိပါက်’ ဖြင့် အလှူကို ပေးလှူရာပါသလော၊ သက်န်းကို ပေးလှူ ရာပါသလော၊ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာပါသလော၊ ကျောင်းကို ပေးလှူရာပါသလော၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းသည် အကျိုးရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏အကျိုး ‘ဝိပါက်’သည် အကျိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသ္မိကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံ၏အကျိုး ‘ဝိပါက်’သည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးသည် အကျိုး မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသ္မိကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇။ ပရဝါဒီ။ ။ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့်ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩဇာ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကသည် ကံကြောင့်ဖြစ်၏ သတ္တဝါအပေါင်းသည် ကံကြောင့် ဖြစ်၏။ သွား နေသောရထား၏ နှုတ်စွန်းကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့ကို ကံသည် ဖွဲ့စပ်အပ်ကုန်၏။

၁။ ဤမည်သော အရာသည် ကံ၏အကျိုးဝိပါက်၏ အကျိုးတည်းဟု ဆိုသောအရာဌာနကို မတွေ့မြင် သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၂။ ဒေယျဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဒါန၏ အကျိုးကို ဟောသည်။

(သတ္တဝါသည်) ကံကြောင့် ကျော်စောခြင်းကို၎င်း ချီးကျူးခြင်းကို၎င်း ရ၏။ ကံကြောင့် ဆုံးရှုံးခြင်းကို၎င်း သတ်ဖြတ်ခြင်းကို၎င်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၎င်း ရ၏။ အထူးထူးပြုတတ်သော ထိုကံကို သိလတ်သော် လောက၌ ကံသည် မရှိဟူ၍ အဘယ်ကြောင့် ပြောဆိုရာအံ့နည်း။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့ ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ချီပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်၏။

သဗ္ဗမိဒ်ကမ္မတောတိကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရာသမဝဂ် (၁၆၉) ၄-ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓကထာ ၂

၇၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောတရားသည်သာလျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့်စပ်သော တရားသည်သာလျှင် အနိစ္စမည်ပါသလော၊ ပြုပြင်အပ်ပါသလော၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပါသလော၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ရှိပါသလော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိပါသလော၊ ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောရှိပါသလော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိပါသလော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိသည် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်းသဘောရှိသည် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိသည် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်းသဘောရှိသည် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မူ ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော တရားသည်သာလျှင် ဆင်းရဲ ဒုက္ခမည်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ပရဝါဒီဆောင်သော သုတ်သည် ကံသည်မရှိဟု အယူရှိသူ၏အဖြစ်ကို ပယ်၍ ကံသည်ရှိ၏ဟု အယူရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုသာပြ သည်။ အလုံးစုံသော ဝဋ်၏ ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ကို မပြု၊ ထို့ကြောင့် သာကေမထိုက်။

၂။ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓတရားသည် ဒုက္ခ၏တည်ရာဝတ္ထု၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓတရားသည် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်သော အနက်သဘောကြောင့် အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုမမြဲသောတရားသည် ဒုက္ခဟူ၍ ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဤသို့သော ဝေဖန်မှုကို မယူမူ၍ အကြင်ဒုက္ခသစ္စာတရား တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံး၏။ ထိုဣန္ဒြိယဗဒ္ဓသစ္စာတရားသည် သာ ဒုက္ခမည်၏။ တပါးသော အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓတရားသည် ဒုက္ခမမည်ဟု ဟေတုဝါဒအယူရှိသူတို့အား အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓ တရားတို့၏လည်း ဒုက္ခ၏အဖြစ်ကို ပြလို၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ ယဒနိစ္စံ တံ ဒုက္ခံဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓသည်သာ အနိစ္စဖြစ်ရာသလောဟု စောဒနာ လို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သောတရားသည် အနိစ္စမည်သည်၊ ပြုပြင်အပ်သည်၊ အကြောင်းကိုခွဲ၍ ဖြစ်သည်။ပ။ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည်လည်း ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ'မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောတရားသည် မမြဲသည်၊ ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန် ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောတရားသည်လည်း ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ' မမည် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောတရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန် ခြင်း သဘောရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောတရားသည်လည်း ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ'မမည် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သောတရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန် ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည်လည်း ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ' မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့်စပ်သော တရားသည်သာ ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ' မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သဘောတရားသည် မမြဲ၊ ထိုမမြဲသောသဘောတရားသည် ဆင်းရဲ၏ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည် အနိစ္စမည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုမမြဲသောတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည် မမြဲသည်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဣန္ဒြေ နှင့်စပ်သောတရားသည်သာ 'ဒုက္ခ'မည်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၈။ ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောတရားသည်သာ ဆင်းရဲ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော ဆင်းရဲကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မြတ် သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း ငှါ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပါသလော။^၁။

၁။ ယဒနိဗ္ဗံ တံ ဒုက္ခံ ဟူသော စကားဖြင့် သိမ်းကျုံးရေတွက်အပ်သော အနိဗ္ဗိယဗဒ္ဒတရား၏ ဒုက္ခ၏အဖြစ် ကို တားမြစ်ရန် မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီဆရာ၏စကားနှစ်ရပ်လုံးပင် သာဓကမထိုက်လေ။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော် တဖန်မဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော် တဖန် မဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောတရားသည်သာ ဆင်းရဲဒုက္ခမည်၏။

ဣန္ဒြိယဗဒ္ဒကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝင် (၁၇၀) ၅-ဌပေတောအရိယမဂ္ဂန္တိကထာ^၁

၇၇၉။ ။သကဝါဒီ။ ။အရိယမဂ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော သင်္ခါရတို့သည် ဒုက္ခ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မည်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’သည်လည်း ဒုက္ခမည်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’သည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။အရိယသစ္စာတို့သည် သုံးပါးတို့သာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။အရိယသစ္စာတို့သည် သုံးပါးတို့သာ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ’၎င်း ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းဒုက္ခသမုဒယ’၎င်း ဆင်းရဲ ချုပ်ရာ ‘ဒုက္ခနိရောဓ’၎င်း ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ’၎င်း ဤသို့အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

၁။ အရိယာမဂ်ကို ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် အရိယ မဂ်မှ တပါးသော သင်္ခါရတို့သာ ဒုက္ခမည်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူဟေတုဝါဒဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။

၂။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဤသို့ဖြစ်လျှင် သမုဒယ၏လည်း ဒုက္ခ၏အဖြစ်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ဟေတုလက္ခဏာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၄။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
၅။ သုတ်နှင့်ဆန့်ကျင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၆။ မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်းရဲဒုက္ခ'၎င်း ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'ဒုက္ခသမုဒယ'၎င်း ဆင်းရဲ
ချုပ်ရာ 'ဒုက္ခနိရောဓ'၎င်း ဆင်းရဲချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် 'ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ
ပဋိပဒါ'၎င်း ဤသို့(အရိယသစ္စာ)လေးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ကုန်မူ အရိယသစ္စာတို့
သည် သုံးပါးတို့သာဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'ဒုက္ခသမုဒယ'သည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခ'မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်အနက်သဘောကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'ဒုက္ခသမုဒယ'သည်လည်း
ဆင်းရဲဒုက္ခ' မည်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။မမြဲသော အနက်သဘောကြောင့်(ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းသည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခ'
မည်ပါသည်)။

သကဝါဒီ။ ။အရိယမဂ်သည် အနိစ္စမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရိယမဂ်သည် ဒုက္ခမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရိယမဂ်သည် အနိစ္စမည်သည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုမဂ်သည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခ'
မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'ဒုက္ခသမုဒယ'သည် အနိစ္စမည်သည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုဆင်းရဲ
ဖြစ်ကြောင်း'ဒုက္ခသမုဒယ'သည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခ'မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းသည် 'ဒုက္ခသမုဒယ'ဖြစ်၍ ထိုဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'ဒုက္ခ
သမုဒယ'သည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခ'မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရိယမဂ်သည် အနိစ္စမည်၍ ထိုအရိယမဂ်သည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခ'မည်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၉၀။ ပရဝါဒီ။ ။အရိယမဂ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကုန်သော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခ'
မည်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုအရိယမဂ်သည် ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်
ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုအရိယမဂ်သည် ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် အရိယမဂ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခ မည်ကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဌပေတွာ အရိယမဂ္ဂန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝဂ် (၁၇၁) ၆-နဝတ္ထဗွံသံဃောဒက္ခိဏံပဋိဂ္ဂဏှာတိကထာ^၁

၇၉၁။ သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် အလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည် ဧည့်သည် အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ် ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သည် လောက၏ အတုမဲ့ မြတ်သော ကောင်းမှု မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက် သည် ဧည့်သည်အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက် သည် လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သည် လောက၏ အတုမဲ့ မြတ်သော ကောင်းမှု မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် အလှူကို ခံယူ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် အလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အစုံအားဖြင့်လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့ သည် မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

၁။ မုချဆတ်ဆတ် ပရမတ်အားဖြင့် မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာ သံဃာမည်ကုန်၏။ မဂ်ဖိုလ်မှတစ်ပါး သံဃာမည်သည် မရှိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း တစုံတရာ ဘာကိုမျှ မခံယူတတ်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် အလှူကို ခံယူ၏ဟု မဆို သင့်၊ ဤသို့ အယူရှိသူ ယခုအခါ မဟာပုညဝါဒီဟုဆိုအပ်သော ဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာ ကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သံဃာသည် အလှူကို မခံယူနိုင်ခဲ့ပါမူ သံဃာကို မြတ်စွာဘုရားသည် အာဟုနေယျစသည်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာအား အလှူ 'ဒါန' ကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာအား အလှူ 'ဒါန' ကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်လျှင် ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာအား သင်္ကန်းကို ပေးလှူသော။ပ။ ဆမ်းကို ပေးလှူသော ကျောင်းကို ပေးလှူသော သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူသော ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူသော စားဖွယ်ကို ပေးလှူသော။ပ။ သောက်ရေကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာအား သောက်ရေကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မှု ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မီးသည် ဆီ ထောပတ် စသော ပူဇော်ဖွယ်ကို ခံယူသကဲ့သို့၎င်း မြေကြီးသည် ကြီးစွာသောမိုးရေကို ခံယူသကဲ့သို့၎င်း သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏။

၇၉၂။ ပရဝါဒီ။ ။သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူပါသလော့။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ခံယူပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မဂ်သည် ခံယူသလော့၊ ဖိုလ်သည် ခံယူသလော့^၃။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

န ဝတ္ထဗွဲ သံဃော ဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိကထာ ပြီး၏။

၁။ အကြင်သူတို့သည် သံဃာအား ပေးလှူကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ မရှိကုန်လတ်သော် အဘယ်သူအား ပေးလှူရာသနည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ ဤသုတ်သည် ပရသမယမှ လာသောသုတ်ဖြစ်၏။

၃။ ဤအမေးကို ပရဝါဒီဆရာက မိမိ၏ဝါဒဖြင့် မေးသည်။ မဂ်ဖိုလ်တို့သာ သံဃာမည်သည် မဟုတ်ကုန်၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာမှုကြောင့် စင်ကြယ်သော ခန္ဓာတို့ကို အစွဲပြု၍ ပညတ်အပ်ကုန်သော ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သံဃာမည်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

၁၇-သတ္တရသမဝဂ် (၁၇၂)၇-န ဝတ္ထုဗွံ သံဃော ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတီတိကထာ^၁

၇၉၃။ သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် အဝေးမှ ယူဆောင်အပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည် ဧည့်သည် အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ် ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သည် လူအပေါင်း၏ အတုမဲ့ မြတ်သောကောင်းမှု မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာလယ် ယာ မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာသည် အဝေးမှ ယူဆောင်အပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက် သည်။ပ။ ဧည့်သည်အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ ထိုက်သည် လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သည် လူအပေါင်း၏ အတုမဲ့ မြတ်သော ကောင်းမှု မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ် တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ ကုန်သည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာအား အလှူဒါနကို ပေးလှူ၍ မြတ်သောအလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါကုန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ရှိပါကုန်၏။

၁။ မဂ်ဖိုလ်တို့သည် သံဃာမည်ကုန်၏။ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း မြတ်သောအလှူကို သုတ်သင်ရန် မတတ် နိုင်ကုန်ဟု အယူရှိသူ ထိုဝေတုလ္လကတို့ကိုပင် ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။ (သုတ်သင်၏ဟူသည် အကျိုးကြီးသည်ကို ပြု၏ဟု ဆိုလိုသည်။)

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာအား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်မူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာအား သင်္ကန်းကို ပေးလှူ၍။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူ၍။ပ။ ကျောင်းကို ပေးလှူ၍။ပ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သောဆေးကို ပေးလှူ၍။ပ။ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူ၍၊ စားဖွယ်ကို ပေးလှူ၍၊ သောက်ရေကို ပေးလှူ၍၊ မြတ်သော အလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာအား သောက်ဖွယ်ကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော အချို့သူတို့ ရှိခဲ့ပါကုန်မူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၉၄။ ပရဝါဒီ။ ။သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို သုတ်သင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သုတ်သင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မင်သည် သုတ်သင်ပါသလော၊ ဖိုလ်သည် သုတ်သင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤ သို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

န ဝတ္ထဗွံ သံသော ဒက္ခိကံ ဝိသောဓေတိတိကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝင် (၁၇၃) ဂ-နာတ္ထဗွံသံသောဘုဉ္စတိတိကထာ^၁

၇၉၅။ သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် စား၏ သောက်၏ ခဲ၏ လျက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာဘတ်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော ဥဒ္ဓေသဘတ်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော ယာဂုအဖျော်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာဘတ်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော ဥဒ္ဓေသဘတ်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော ယာဂုအဖျော်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်မူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် စား၏ သောက်၏ ခဲ၏ လျက်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် စား၏ သောက်၏ ခဲ၏ လျက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

၁။ မင်ဖိုလ်တို့သည်သာ သံဃာမည်ကုန်၏။ ထိုမင်ဖိုလ်တို့သည်သည်း တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မစားကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် စား၏၊ သောက်၏၊ ခဲ၏၊ လျက်၏ဟူ၍ မဆိုထိုက်ဟု အယူရှိသူ ထိုဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ပင် ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သံဃာသည် အကယ်၍ မစားမသုံးပါမူ သံဃာဘတ်စသည်ကို ပြုခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တင်သည်။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ဂဏဘောဇဉ်ကို ပရမ္မရဘောဇဉ်ကို အတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို အနုတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂဏဘောဇဉ်ကို ပရမ္မရဘောဇဉ်ကို အတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို အနုတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို ဟောတော်မူအပ်ပါမူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် စား၏ သောက်၏ ခဲ၏ လျက်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် စား၏ သောက်၏ ခဲ၏ လျက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် သရက်သီးအဖျော်ကို၎င်း သပြေသီးအဖျော်ကို၎င်း အိမ်ငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို၎င်း တောငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို၎င်း သစ်မည်စည်သီးအဖျော်ကို၎င်း မုဒရက်သီးအဖျော်ကို၎င်း ကြာစွယ်အဖျော်ကို၎င်း ဖက်သက်တရော်သီးအဖျော်ကို၎င်း (ဤသို့) အဖျော် ရှစ်ပါးတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် သရက်သီးအဖျော်ကို၎င်း သပြေသီးအဖျော်ကို၎င်း အိမ်ငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို၎င်း တောငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို၎င်း သစ်မည်စည်သီးအဖျော်ကို၎င်း မုဒရက်သီးအဖျော်ကို၎င်း ကြာစွယ် အဖျော်ကို၎င်း ဖက်သက်တရော်သီးအဖျော်ကို၎င်း (ဤသို့) အဖျော် ရှစ်ပါးတို့ကို ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် စား၏ သောက်၏ ခဲ၏ လျက်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၉၆။ ပရဝါဒီ။ ။သံဃာသည် စားပါသလော၊ သောက်ပါသလော၊ ခဲပါသလော၊ လျက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မဂ်သည် စားပါသလော၊ သောက်ပါသလော၊ ခဲပါသလော၊ လျက်ပါသလော၊ ဖိုလ်သည် စားပါသလော၊ သောက်ပါသလော၊ ခဲပါသလော၊ လျက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃော ဘူတိတိကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝဂ်(၁၇၄)၉-နဝတ္တဗ္ဗံ။ပ။မဟာပူလန္တိကထာ၂

၇၉၇။ သကဝါဒီ။ ။သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

၁။ သံဃာသည် အကယ်၍ မသောက်ခဲ့ပါလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်သူအား အဖျော်ရှစ်ပါးတို့ကို ခွင့်ပြုခဲ့ပါသနည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာ သံဃာမည်၏။ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့အားလည်း တစုံတရာကုမ္ပု ပေးလှူခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း တစုံတရာကိုမူ မခံယူနိုင်၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့အား ပေးလှူခြင်းဖြင့် တစုံတခုသော ကျေးဇူးပြုခြင်းသည် မပြည့်စုံနိုင်ဟု အယူရှိသူထိုဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင်တို့ကိုပင် ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာန် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည် ညွှန်သည် အတူကံ ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ် ချီမှုကို ခံယူထိုက်သည် လူအပေါင်း၏ အတုခွဲ မြတ်သော ကောင်းမှု မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက် သည်။ပ။ လူအပေါင်း၏ အတုခွဲ မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်း သဖွယ်ဖြစ်ခဲ့မှု ထို့ကြောင့် သံဃာအား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာန် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ် တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာန် ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မှု ထို့ကြောင့် သံဃာအား လှူအပ်သောအလှူသည် များသောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၉၈။ သကဝါဒီ။ ။သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာန် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဂေါတမီ သင်သည် သံဃာအား လှူလော့၊ သံဃာအား လှူအပ်သော် သင်သည် ငါ(ဘုရား)ကို၎င်း သံဃာကို၎င်း ပူဇော်အပ်ပြီးဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ် သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာန် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ သံဃာအား ပေးလှူမှုသည် အကျိုးမကြီးခဲ့ပါမူ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ချီးမွမ်းတော် မမူရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကိုတင်သည်။

သ.ကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏။

သ.ကဝါဒီ။ ။သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆို သင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သ.ကဝါဒီ။ ။အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် ပူဇော်ကြကုန်သော ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော ဥပဓိအကျိုးရှိသည့် ကောင်းမှုကို ပြုလုပ်ကုန်သော လူသတ္တဝါ တို့အား များမြတ်သော အကျိုးရှိပါသည်။ ဤသို့ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း သည် မြတ်စွာဘုရားအား လှူတော်မူ၏။

သိကြားမင်း ကျင့်ဆဲဖြစ်သော မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့သည်၎င်း ဖိုလ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ် လေးဦးတို့သည်၎င်း (ရှိကုန်၏)။ ဤ(ရှာပါးသော) သံဃာတော်သည် ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ပေ၏။ ပညာ အကျင့်သီလ သမာဓိနှင့် ပြည့်ပေ၏။

ထိုသံဃာ၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် ပူဇော်ကုန်သော ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန် သော ဥပဓိအကျိုးရှိသည့် ကောင်းမှုကို ပြုလုပ်ကုန်သော လူသတ္တဝါတို့အား များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

မှန်၏။ ဤသံဃာသည် ပြန်ပြောသည် (ဖြစ်၍) မြင့်မြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ပေ၏။ ဤ သံဃာကို ရေ၏တည်ရာ သမုဒြာနှင့် အတူ နှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ၏။ ဤဂုဏ်တို့ကြောင့် မြတ်ကုန် သော အရောင်းအလင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ဘုရားမြတ်၏ တပည့်သားတို့သည် တရားကို ဟောကြကုန်၏။

အကြင်သူတို့သည် သံဃာကို ရည်မှန်း၍ အလှူ 'ဒါန' ကိုပေးလှူကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် အလှူ 'ဒါန' ကို ကောင်းစွာ ပေးလှူအပ်သည်မည်၏။ ကောင်းစွာ ပူဇော်အပ်သည်မည်၏။ ကောင်းစွာပသအပ်သည်မည်၏။ သံဃာသို့ရောက်သော သံဃာ၌တည်သော ထိုအလှူကို မြင့်မြတ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ လောကကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ချီးမွမ်း တော်မူအပ်၏။

လောက၌ အကြင်သူတို့သည် ဤကဲ့သို့သော ပူဇော်ပသမှုကို အောက်မေ့ကုန်လျက် နှစ် သက်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အကြောင်းရင်းနှင့်ဘက္ကသော ဝန်တိုမှုမြောမှု အညစ် အကြေးကိုပယ်ရှား၍ နေကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် မကဲ့ရဲ့ ထိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နတ်ပြည်အရပ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သ.ကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုး ရှိ၏။

၁၇-သတ္တရသမဝင်(၁၇၅)၁၀-နဝတ္ထု ဗုဒ္ဓဿဒိန္နံ မဟပုလန္တိကထာ^၁

၇၉၉။ သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသူတို့ထက် (အမျိုးအားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (ဇာတ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (ဂုဏ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် အလွန်မြတ်သည် အတူမရှိသည် အတူမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူသည် ပြိုင်ဘက်မရှိသည် နှိုင်းယှဉ်ဘက် မရှိသည် ပြိုင်ဘက် ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသည် မဟုတ်ပါလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (အမျိုးအားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (ဇာတ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သည် အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသူတို့ထက် (ဂုဏ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် အလွန်မြတ်သည် အတူမရှိသည် အတူမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူသည် ပြိုင်ဘက် မရှိသည် နှိုင်းယှဉ်ဘက်မရှိသည် ပြိုင်ဘက် ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် မြတ်သော အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် မြတ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားနှင့် အကျင့်သီလအားဖြင့်၎င်း သမာဓိအားဖြင့်၎င်း ပညာအားဖြင့်၎င်း တူမျှသော တစ်စုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အကျင့် ‘သီလ’အားဖြင့်၎င်း သမာဓိအားဖြင့်၎င်း ပညာအားဖြင့်၎င်း တူမျှသော တစ်စုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိခဲ့မှု ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် မြတ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်စုံတစ်ခုမျှ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော် မမူ လောကသို့ လိုက်ရန် အကျိုးငှါသာ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်သကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် အကျိုးမများဟု အယူရှိသူ ထိုဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင်တို့ကိုပင် ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ လူဒုဿိလ၌သော်လည်း ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် ဘဝတထောင်သော အာနိသင်ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် အကျိုးမများပဲမျှအံ့နည်းဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုး ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော ပြန်ပြောသောအကျိုးကို ရှာမှီးလေ့ရှိကုန် သော သူတို့၏ အဝေးမှ ယူဆောင်၍ လှူဒါန်းအပ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့တွင် အကြီးမြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဤလောက၌၎င်း အခြားသောလောက၌၎င်း ထိုမြတ်စွာဘုရားထက် မြင့်မြတ်သူသည်၎င်း ထိုမြတ်စွာဘုရားနှင့် တန်းတူညီမျှသူသည်၎င်း မရှိချေဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။

နဝတ္ထုဗွဲ ဗုဒ္ဓဿ ဒိန္နံ မဟပုလန္တိကထာ ပြီး၏။

၁၇-သတ္တရသမဝဂ်(၁၇၆) ၁၁-ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာ^၁

၈၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ အလှူ 'ဒါန' သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံကြောင့် မစင်ကြယ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝေးမှ ယူဆောင်၍ လှူအပ်သောဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ဧည့်သည်တို့ အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို အလှူခံထိုက်ကုန်သော မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်ကုန် သော လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်ကုန်သော လူအပေါင်း၏ အတုခွဲ မြတ်သော ကောင်းမှု မျိုးစေ့ ၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အချို့သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန် သည် မဟုတ်ပါလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

၁။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် အလှူသည် စင်ကြယ်သည်ဖြစ်ခဲ့မှု များသော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မှု အလှူပေး ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလှူဝတ္ထုကို ပေးလှူအပ်၏။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျိုးဝိပါက်ကို ဖြစ်စေအပ်၏။ ထို့ ကြောင့် တပါးသူတယောက်က တပါးသူတယောက်ကို ပြုလုပ်တတ်သူ ဖြစ်ရ၏။ ချမ်းသာဆင်းရဲကို အခြားသူ တယောက်သည် ပြုလုပ်အပ်၏ဟူသော အပြစ်ကို ရောက်ရ၏။ တပါးသူတယောက်က ပြုလုပ်၍ တပါးသူ တယောက်က အကျိုးခံစားရ၏။ ထို့ကြောင့် အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်သာလျှင် အလှူသည် စင်ကြယ်၏။ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် စင်ကြယ်သည်မဟုတ်။ အလှူပေးသူ၏ စိတ်စင်ကြယ်မှုသည်သာ အကျိုးဝိပါက်ကို ပေးတတ်၏ဟု အယူရှိသူဥစ္စရာပထကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် အလှူဒါနမစင်ကြယ်ခဲ့ပါမှု အဘယ်ကြောင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ အာဟုနေယျ စသည်၏အဖြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟု ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အဝေးမှ ယူဆောင်၍ လှူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ဧည့်သည်တို့အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်ကုန်သော မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်ကုန်သော လက်အုပ်ချီမှုကို ခံယူထိုက်ကုန်သော လူအပေါင်း၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အချို့သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှိကုန်သည် ဖြစ်ခဲ့မှု အလှူ ‘ဒါန’သည် ပေးလှူသူဘက်မှသာလျှင် စင်ကြယ်၍ အလှူခံဘက်မှ မစင်ကြယ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အလှူ‘ဒါန’သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံကြောင့် မစင်ကြယ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အစုံအားဖြင့်လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့ကို မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်ကုန်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့်လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့ကို မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်ကုန်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါကုန်မှု “အလှူ‘ဒါန’သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်”ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အလှူ‘ဒါန’သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သောအလှူကို ပြီးစေသော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြီးစေသော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိခဲ့ကုန်မှု အလှူ ‘ဒါန’သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်အား။ပ။ အနာဂါမ်အား။ပ။ ရဟန္တာအား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြီးစေသော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သောအလှူကို ပြီးစေသော အချို့သော သူတို့ ရှိကုန်မှု အလှူ ‘ဒါန’သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၀၁။ ပရဝါဒီ။ ။အလှူဒါနသည် အလှူခံသူကြောင့် စင်ကြယ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။တယောက်သောသူက တယောက်သောသူကို ပြုလုပ်(ဖန်ဆင်း)နိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို သူတပါးက ပြုအပ်ပါသလော၊ အခြားတယောက်သောသူက ပြုလုပ်၍ အခြား တယောက်သောသူက ခံစားပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အလှူဒါနသည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“အာနန္ဒာ အလှူ၏စင်ကြယ်ခြင်းတို့ကား ဤလေးမျိုးတို့ပေတည်း၊ အဘယ် လေးမျိုးတို့နည်း၊ အာနန္ဒာ (အကြင်)အလှူသည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံ သူကြောင့် စင်ကြယ်သည် မဟုတ်၊ (ထိုအလှူသည်)ရှိ၏။

အာနန္ဒာ (အကြင်)အလှူသည် အလှူခံယူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ ပေးလှူသူကြောင့် စင်ကြယ်သည်မဟုတ်၊ (ထိုအလှူသည်)ရှိ၏။

အာနန္ဒာ (အကြင်)အလှူသည် ပေးလှူသူကြောင့်လည်း စင်ကြယ်၍ အလှူခံယူသူ ကြောင့်လည်း စင်ကြယ်၏၊ (ထိုအလှူသည်)ရှိ၏။

အာနန္ဒာ (အကြင်)အလှူသည် ပေးလှူသူကြောင့်လည်း မစင်ကြယ်၊ အလှူခံယူသူ ကြောင့်လည်း မစင်ကြယ်၊(ထိုအလှူသည်) ရှိ၏။

အာနန္ဒာ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလှူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းတို့ပေတည်း”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အလှူဒါနသည် ပေးလှူသူကြောင့် စင်ကြယ်၍ အလှူခံ ယူသူကြောင့် မစင်ကြယ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာ ပြီး၏။

သတ္တရသမဝဂ် ပြီး၏။

၁။ ပေးလှူသူ ဒါယကာ၏စေတနာကို အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က ပြုလုပ်အပ်သည် ဖြစ်ပါမူ ဤစောဒနာသည် သင့်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ ထိုအလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်၏ ပေးလှူကြောင်းစေတနာသည် ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကိုအစွဲပြု၍ မြတ်စွာဘုရား၏အဖြစ်တည်း ဟူသော သဘောဖြင့် စင်ကြယ်၏။ထို့ကြောင့် ဤစောဒနာသည် မသင့်သောစောဒနာမည်၏။အလှူခံကြောင့်လည်း ဒါနသည် စင်ကြယ်၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝဂ် (၁၇၇) ၁-မနုဿလောကကထာ^၁

၈၀၂။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေ
တော်မူ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော စေတီတို့သည်၎င်း အရံကျောင်း
တိုက် ရွာ (နိဂုံး)မြို့တို့သည်၎င်း တိုင်းနိုင်ငံတို့သည်၎င်း ဇနပုဒ်တို့သည်၎င်း ရှိကုန်သည် မဟုတ်
ပါလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော စေတီတို့သည်၎င်း
အရံကျောင်းတိုက် ရွာ (နိဂုံး)မြို့တို့သည်၎င်း တိုင်းနိုင်ငံတို့သည်၎င်း ဇနပုဒ်တို့သည်၎င်း ရှိကုန်မူ
ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ
၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့မြို့နီအင်ကြင်း ဥယျာဉ်၌ မွေးဖွားတော်မူခဲ့သည်။
ဗောဓိပင်၏အနီး၌ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူခဲ့သည်။မြတ်စွာဘုရား
သည် ဗာရာဏသီပြည်၌ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူခဲ့သည်။ စာပါလစေတီ၌ အာယုသင်္ခါရကို
စွန့်လွှတ်တော်မူခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခဲ့သည် မဟုတ်
ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့မြို့နီဥယျာဉ်၌ မွေးဖွားတော် မူခဲ့
သည်။ပ။ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခဲ့သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ
၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ အခါတပါး၌ ငါဘုရားသည် ဥက္ကဋ္ဌမြို့ သုဘဂတော အင်ကြင်းပင်
အနီးဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏”ဟူ၍၎င်း “ရဟန်းတို့ အခါတပါး ငါဘုရားသည် ဥရုဝေလတော

၁။ တထာဂတော လောကေ ဇာတော လောကေ သံဝဇော လောကံ အဘိဘုယျ ဝိဟရတိ အနုပလိတ္တော
လောကေန ဟူသော သုတ်ကို မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ဖြစ်တော်
မူ၏။ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌သာ နေတော်မူ၏။လူ့ပြည်လောကသို့ကြွလာတော်မူမူဖန်ဆင်းအပ်သော နိမ္မိတရုပ်မျှကို
သာ ဤလူ့ပြည်၌ ပြတော်မူ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍
ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သီတင်းသုံးတော်မူရာအရပ်ဖြင့်၎င်း ပြီးစေကြောင်းသုတ်ပါဠိဖြင့်၎င်း သိစေရန် ဤပုစ္ဆာကိုတက်သည်။

ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်၌ ဘုရားဖြစ်ခါစ ဖြစ်၍ ရှေးဦးစွာ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏”ဟူ၍၎င်း “ရဟန်းတို့ အခါတပါး ငါဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏”ဟူ၍၎င်း “ရဟန်းတို့ အခါတပါး ငါဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏အရံ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏”ဟူ၍၎င်း “ရဟန်းတို့ အခါတပါး ငါဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင်ပေါက်သောစရပ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏”ဟူ၍၎င်း ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူခဲ့၏။

ဂဝဉ္စ။ ပရဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူခဲ့ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် တည်နေတော်မူခဲ့ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ မွေးဖွားတော်မူခဲ့သည် လောက၌ ကြီးပွားတော်မူခဲ့သည် လောကနှင့် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိပ် လောကကို လွှမ်းမိုး၍ နေတော်မူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ မွေးဖွားတော်မူခဲ့သည် လောက၌ ကြီးပွားတော်မူခဲ့သည် လောကနှင့် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိပ် လောကကို လွှမ်းမိုး၍ နေတော်မူခဲ့သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူခဲ့၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

မနုဿလောကကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝဂ် (၁၇၈) ၂-ဓမ္မဒေသနာကထာ^၁

ဂဝဉ္စ။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်သည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါ၏။

၁။ တုသိတာနတ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်ကို စေလွှတ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုနိမ္မိတရုပ်ပွားတော်၏တရားဒေသနာကို နာခံပြီး၍ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် တရားတော်ကို ဟော၏။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် တရားမဟောပါဟု အယူရှိကြကုန်သော ဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော် မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်သည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူပါသလော၊ လူနတ် တို့၏ ဆရာလော။ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တိုင် (တရားအားလုံးကို) သိတော်မူပါသ လော၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်တော်မူပါသလော၊ တရား၏အရှင် ဖြစ် တော်မူပါသလော၊ တရားကြောင့် ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောတော်မူအပ် ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်အာနန္ဒာသည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်အာနန္ဒာသည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူပါသလော၊ လူနတ် တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူပါသလော၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် (တရားအားလုံးကို) ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပါသလော၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်တော်မူပါသလော၊ တရား၏ အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူပါသလော။ တရားကြောင့် ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြော တော်မူအပ်၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။“သာရိပုတြာ ငါဘုရားသည် အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း တရားတော်ကို ဟောပြော တော်မူ၏၊ သာရိပုတြာ ငါဘုရားသည် အကျယ်အားဖြင့်လည်း တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူ၏၊ သာရိပုတြာ ငါဘုရားသည် အကျဉ်းအကျယ်အားဖြင့်လည်း တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူ၏၊ တရားကို သိသူတို့ကိုမူကား ရနိုင်ခဲကုန်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူအပ်၏။

၈၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြော တော်မူအပ်၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ တရားကိုဟောတော်မူ၏၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိပဲ တရားကို ဟောတော်မူသည်မဟုတ်၊ ရဟန်းတို့ အကြောင်းနှင့်တကွသော

၁။ ဖန်ဆင်းအပ်သော ရုပ်ပွားတော်သာ တရားဟောခဲ့ပါမူ ထိုနိမ္မိတကိုယ်တော်သည်သာ ဆရာဘုရားဖြစ်ရာ ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်၏ ဇိနအဖြစ်ကို ဝန်မခံလို၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

တရားကို ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ အကြောင်းနှင့်တကွ မဟုတ်သောတရားကို ငါဘုရား ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ ရဟန်းတို့ ကိလေသာကို ပယ်ရှားခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော တရားကို ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ ကိလေသာ ပယ်ရှားမှုမရှိသော တရားကို ငါဘုရား ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ ရဟန်းတို့ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ တရားကို ဟောပြသော ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိမူ၍ ဟောပြသည်မဟုတ်သော အကြောင်းနှင့်တကွသော တရားကို ဟောပြသော အကြောင်းမရှိသော တရားကို ဟောပြသည်မဟုတ်သော ကိလေသာပယ်ရှားမှုနှင့်တကွသော တရားကို ဟောပြသော ကိလေသာပယ်ရှားမှုမရှိသော တရားကို ဟောပြသည်မဟုတ်သော ထိုငါဘုရား၏ ဆုံးမမှုကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်၏။ ကံမြစ်မှုကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်၏။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော ဘုရားတည်း။ တရားတော်သည် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတည်း။ သံဃာတော်သည် ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူသော သံဃာတည်း။ ဟူ၍ သင်တို့သည် နှစ်သက်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ကျေနပ်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဟူ၍ ဝေယျာကရဏစကားပြေ ဒေသနာကို ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော် တသောင်းသော လောကဓာတ်သည် တုန်လှုပ်လေ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားကို ဟောပြတော်မူအပ်၏။

ဓမ္မဒေသနာကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝဂ် (၁၇၉) ၃-ကရုဏာကထာ^၁

၈၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု ‘ကရုဏာ’သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ချစ်ခင်မှု‘မေတ္တာ’သည် မရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ချစ်ခင်အပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏ ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့် ကရုဏာ၏ အတုအရောင်ဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်းကို တွေ့မြင်ရ၍ ရာဂသည်ပင် ကရုဏာမည်၏။ ထိုကရုဏာအမည်ရသော ရာဂသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားအား မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ကရုဏာမရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကရုဏာကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဤကရုဏာမည်သည် ကိလေသာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း စေတောဝိမုတ္တိ၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း တဆယ့်တပါးသော အာနိသင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း မေတ္တာစသည်တို့နှင့် တူသော သဘောရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား ကရုဏာတရားမရှိခဲ့ပါမူ မေတ္တာစသော တရားတို့သည်လည်း မရှိကုန်ရာဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု'ကရုဏာ'သည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ဝမ်းမြောက်မှု'မုဒိတာ'သည်။ပ။ လျစ်လျူရှုမှု'ဥပေက္ခာ'သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ချစ်ခင်မှု'မေတ္တာ'သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု'ကရုဏာ'သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ဝမ်းမြောက်မှု'မုဒိတာ'သည်။ပ။ လျစ်လျူရှုမှု'ဥပေက္ခာ'သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု'ကရုဏာ'သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု'ကရုဏာ'သည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် သနားခြင်း'ကရုဏာ'မရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် သနားခြင်း'ကရုဏာ'ရှိသူ၊ လောက၏ အစီးအပွားကို ကျင့်သူ၊ လောကကို သနားစောင့်ရှောက်သူ၊ လောက၏ အကျိုးကို ပြုကျင့်သူ ဖြစ်သည် မဟုတ် ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် သနားခြင်း'ကရုဏာ'ရှိသူ၊ လောက အစီး အပွားကိုကျင့်သူ၊ လောကကို သနားစောင့်ရှောက်သူ၊ လောက၏ အကျိုးကို ပြုကျင့်သူဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်း'ကရုဏာ'မရှိသူဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ထိုသို့သော ကရုဏာ မရှိသူ ဟူသော ဝေါဟာရကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်းကရုဏာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာသမာပတ်ကို ဝင်စားသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်းကရုဏာသည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၀၈။ ပရဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်းကရုဏာသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် တပ်စွန်းမှုဆရာရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်းကရုဏာသည် မရှိ။

ကရုဏာကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝဂ် (၁၈၀) ၄-ဂန္ဓဇာတိကထာ ၁

၈၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည် အခြားနံ့သာမျိုးတို့ကို သာလွန်၍ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် နံ့သာတို့ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းနှင့်(ဂျုံဖြင့်လုပ်သော)မုယောမုံကို ဘုဉ်းပေးတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းနှင့်မုယောမုံကို ဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အခြားသော နံ့သာမျိုးတို့ကို သာလွန်၍ လွှမ်းမိုးနိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ မြတ်စွာဘုရား၌ မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် ချစ်ခင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တို့သည် တပါးသော နံ့သာမျိုးတို့ကို အလွန်အလွန် လွှမ်းမိုး၍ ယူနိုင်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ထက် အထူးသဖြင့်ကောင်းသော အနံ့ရှိသော နံ့သာမျိုးသည် မရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကနှင့်ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဂန္ဓဇာတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အခြား နံ့သာမျိုးတို့ကို သာလွန်၍ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို ရေချိုးကုန်သော လိမ်းကျံကုန်သော ပွတ်တိုက်ကုန်သော သေတ္တာ၌ သို့မိုးကုန်သော ကြုတ်၌ ထည့်ထားကုန် သော ဈေး၌ ဖြန့်ခင်းရောင်းချကုန်သော အချို့သောသူတို့သည်၎င်း ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ဟူသော နံ့သာဖြင့်လည်း နံ့သာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ကုန်သော အချို့သောသူတို့သည် ၎င်း ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂန္ဓဇာတိကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင်(၁၈၁) ၅-ကေမဂ္ဂကထာ ၁

၈၁၀။ သကဝါဒီ။ ။တခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးပါးကုန်သော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လေးပါးသော ဖဿတို့၏။ပ။ လေးပါးသော သညာတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် ပါသလော ၃ ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

၁။ မြတ်စွာဘုရား၌ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ချစ်ခင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား သည် သောတာပန်ဖြစ်၍ သကဒါဂါမိဖြစ်၏။ သကဒါဂါမိဖြစ်၍ အနာဂါမိဖြစ်၏။ အနာဂါမိဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ တခုတည်းသာဖြစ်သော အရိယမဂ်ဖြင့် ဖိုလ်လေးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြု၏ဟု အယူရှိကြကုန် သော အန္ဓကနှင့်ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကေမဂ္ဂကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော ဖဿလေးပါး စသည်တို့ကို ပေါင်းစုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသနည်းဟု မေးလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်မဂ်ဖြင့် (မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသနည်း)။

ပရဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် (မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါ၏)။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကို သောတာပတ္တိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကို သောတာပတ္တိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကို သကဒါဂါမိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကို သကဒါဂါမိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂ ဗျာပါဒကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ရှားခြင်းကို အနာဂါမိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ရှားခြင်းကို အနာဂါ မိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့ သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၁။ ပရဝါဒီ။ ။တခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးခုသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြု၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပွားစေအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် သောတာပန်လော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် သကဒါဂါမိမဂ်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပွားစေအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အနာဂါမိလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၂။ သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် တခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးခုသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြု၍ တပည့်သာဝကတို့သည် လေးပါးသော အရိယမဂ်တို့ဖြင့် လေးခုသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြုပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မျက်မှောက်ပြုကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။တပည့်သာဝကတို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် မမြင် အပ်သော တရားကို မြင်ပါကုန်သလော၊ မသိအပ်သော တရားကို သိပါကုန်သလော၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကေမဂ္ဂကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင် (၁၈၂) ၆-ဈာနသင်္ခါကထာ^၂

၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ဈာန်တခုမှ ဈာန်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

၁။ ဘုရားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပန်အဖြစ်မရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
၂။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝပသမာ ဒုတိယံ ဈာနံ တတိယံ ဈာနံ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ဟူသော ဤပဋိပါဠိဒေသနာကို အမှီပြု၍ ထိုထို ဈာန်၏ ဥပစာရ၏ဖြစ်ခြင်းကို ကြည့်ထား၍ ဈာန်တခုမှ ဈာန်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟိသာသကနှင့် အနွကဂိုဏ်းဝင်အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဈာန်တခုမှ ဈာန်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည်(ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် ဒုတိယဈာန် ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သည်ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည် ဒုတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ (ဖြစ်၏) ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ စိတ်မညွတ်သူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည်။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

၁။ ဒုတိယဈာန်၏ ဥပစာသို့ မရောက်ပဲ အစဉ်ကို ခုန်သောအားဖြင့် ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ခဲ့ပါမူ ပဌမဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ဒုတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့လည်း ပြောင်းရွှေ့နိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ ပဌမဈာန်မှ အခြားမဲ့၌ ဒုတိယဈာန်သို့၊ ဒုတိယဈာန်စသည်တို့မှလည်း တတိယဈာန်စသည်တို့သို့ ဝင်စားနိုင်ခဲ့ပါမူ တခုတည်းသော အာဝဇ္ဇန်းဖြင့် ဝင်စားရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်သည် ကာမတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်သည် ကာမတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်သည် ဝိတက်နှင့်တကွ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်သည် ဝိတက်နှင့်တကွ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပဌမဈာန်သည်ပင် ထိုဒုတိယဈာန် ဖြစ်ပါသလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)။ ထို
ဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်မှ ပဌမဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သည်ဖြစ်၍ ဒုတိယဈာန်ကို
ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)။ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင်
တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်နိုင်ပါသလော။ပ။ စိတ်မညွတ်
သူအား ဖြစ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည်။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်သည်
မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ တတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ စိတ်ညွတ်
သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ရှေ့ဇောမှ နောက်ဇောကဲ့သို့ အခြားမရှိဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရှေ့နောက်အဖြစ်ကို ဖယ်ထား၍ လက္ခဏာအားဖြင့်
ထိုပဌမဈာန်သည်ပင် ထိုဒုတိယဈာန်ဖြစ်ရာ၏ ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်သည် ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်သည် ဝိတက်စာရတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်သည် ပီတိနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်သည် ပီတိနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဒုတိယဈာန်သည်ပင် ထိုတတိယဈာန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၅။ သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည်(ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် စတုတ္ထဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သည်ဖြစ်၍ တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် စတုတ္ထဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စတုတ္ထဈာန်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ စိတ်မညွတ်သူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စတုတ္ထဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည်။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသလော။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စတုတ္ထဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် ပီတိကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စတုတ္ထဈာန်သည် ပီတိကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် သုခနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စတုတ္ထဈာန်သည် သုခနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုတတိယဈာန်သည်ပင် ထိုစတုတ္ထဈာန်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၆။ ပရဝါဒီ။ ။ ဈာန်တခုမှ ဈာန်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာ လျှင်။ပ။စတုတ္ထဈာန်သို့ ကပ်ရောက်၍ နေ၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဈာန်တခုမှ ဈာန်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။

ဈာနသင်္ခန္ဓကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝဂ် (၁၈၃) ၇-ဈာနန္တရိကကထာ ၂

၈၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဈာန်နှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ဖြစ်သော ‘ဈာနန္တရိက’ (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ရှိပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီပြသော သုတ္တန်ပါဠိသည် အစဉ်အားဖြင့် ဈာန်တို့ကို ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာပြ၏။ အကြား မရှိပဲ ဖြစ်ခြင်းကို ပြသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သာဓကမထိုက်။

၂။ ပဉ္စကနည်း၌ ဈာန်ငါးပါးတို့ကို မဝေဖန်အပ်ကုန်။ သက်သက် သမာဓိသုံးပါးတို့ကိုသာ အကျဉ်းပြအပ် ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အဝိတက္ကသဝိစာရသမာဓိ၏အခွင့်ကို မသိကုန်သောကြောင့် ပဌမဈာန်နှင့် ဒုတိယဈာန်အကြား၌ ဤအဝိတက္ကသဝိစာရသမာဓိသည် ဈာနန္တရိကသမာဓိမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော သမိတိနှင့် အချို့သော အနွက ဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ဖြစ်သော ‘ဖဿန္တရိက’ (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။ ပ။ သညာနှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ဖြစ်သော ‘သညန္တရိက’ (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။ ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဈာနန္တရိကသမာဓိသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်၏၎င်း တတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။ ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်၏၎င်း စတုတ္ထဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယဈာန်၏၎င်း တတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိခဲ့ပါ။ ။ ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်၏၎င်း စတုတ္ထဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တတိယဈာန်၏၎င်း စတုတ္ထဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် မရှိခဲ့ပါ။ ။ ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်၏၎င်း ဒုတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ‘ဈာနန္တရိက’ (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်၏၎င်း တတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

၁။ ဈာန်သည်လည်း စေတသိက်တရားတို့ပင် ဖဿစသော တရားတို့လည်း စေတသိက်တရားတို့ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ဈာနန္တရိက မည်ခဲ့ပါ။ ။ ဖဿန္တရိကစသည်တို့သည်လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တသမာဓိသည် ဈာနန္တရိကမည်ခဲ့ပါ။ ။ ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စသည်တို့သည်လည်း ဈာန်တို့သာ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် ထိုဒုတိယဈာန် တတိယဈာန်တို့၏လည်း အကြား မည်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ မိမိဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီကပင် ပဋိက္ခေပလည်း ပြု၏။ ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်၏၎င်း ဒုတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်၏၎င်း စတုတ္ထဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယဈာန်၏၎င်း တတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်၏၎င်း ဒုတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တတိယဈာန်၏၎င်း စတုတ္ထဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်၏၎င်း ဒုတိယဈာန်၏၎င်း အကြား၌ဖြစ်သော ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ) မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်လည်းရှိ ဝိစာရလည်းရှိသော သမာဓိသည် ဈာနနန္ဒရိက(သမာဓိ)မည် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနနန္ဒရိက(သမာဓိ) မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော သမာဓိသည် ဈာနနန္ဒရိက(သမာဓိ) မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်လည်းရှိ ဝိစာရလည်းရှိသော သမာဓိသည် ဈာနနန္ဒရိက (သမာဓိ) မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

အဘိမြန် ၄-ဒု-၂၁-န-ဗု-သ

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက(သမာဓိ) မမည်ပါသလော ၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက(သမာဓိ) မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၀။ သကဝါဒီ။ ။(အကြောင်းကို)စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်နှစ်ခုတို့၏အကြား ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိသည် ဖြစ်ပါသလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိ ဖြစ်လတ်သော် ပဌမဈာန်သည် ချုပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ဒုတိယဈာန်သည် စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ မဟုတ်ပါလော ၃။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏ ၄။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိ ဖြစ်လတ်သော် ပဌမဈာန်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဒုတိယဈာန်သည် စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်နှစ်ပါးတို့၏ အကြား၌ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက သမာဓိဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၂၁။ ပရဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက(သမာဓိ) မမည်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရိသော သမာဓိသည် ပဌမဈာန်။ပ။ ဒုတိယဈာန်။ပ။တတိယဈာန်။ပ။စတုတ္ထဈာန်လော ၅။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၆

၁။ သမာဓိသုံးပါးတို့၏ သမာဓိအဖြစ် တူမျှသည်ရှိသော် အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တသမာဓိသာ ဈာနန္တရိက မည်၍ တပါးသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက မမည်၊ ဤသုံးပါးတို့၌ ထူးသော အကြောင်းကား အဘယ်နည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကိုတက်သည်။

၂။ ပဌမဈာန်နှင့် ဒုတိယဈာန်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ထိုဈာန်တို့၏အကြား၌ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တသမာဓိသည် ဈာနန္တရိက သမာဓိမည်၏ ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၄။ ဈာန်သုံးပါး တပြိုင်နက်ဖြစ်ခြင်း၏ မသင့်သောကြောင့် ဝန်ခံသည်။

၅။ စတုတ္ထနည်းကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။

၆။ ထိုစတုတ္ထနည်း၌ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တ သမာဓိ၏ မရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)တည်း။

၈၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ဝိတက်လည်းရှိသော ဝိစာရလည်းရှိသော သမာဓိ၎င်း ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပသာရှိသော သမာဓိ၎င်း ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိ၎င်း” ဤသို့ (သမာဓိ)သုံးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်လည်းရှိ။ပ။ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိ၎င်း ဤသို့ (သမာဓိ) သုံးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရ မ္ပသာရှိသော (သမာဓိ)သည် ဈာနန္တရိက သမာဓိမည်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဈာနန္တရိကကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝင် (၁၈၄) ၈-သဒ္ဓံသုဏာတီတိကထာ ၁

၈၂၃။ သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။ပ။ နှားဖြင့်။ပ။ နှာခေါင်းဖြင့်။ပ။ လျှာဖြင့်။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် သမာပတ်ဝင်စားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

၁။ အသံသည် ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်မည်၏ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် ပဌမဈာန် သမာပတ်ဝင်စားသူသည် ထိုအသံကို မကြားခဲ့ပါမူ အသို့လျှင် ဆူးငြောင့် ဖြစ်ရာပါသနည်း၊ ထို့ကြောင့် သမာပတ်ဝင်စား သူသည် အသံကို ကြားရ၏ဟု ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ အယူရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဤကထာကို ဟောတော် မူသည်။

၂။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား ပဉ္စဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော တရားမျိုး မရှိ၊ ထိုပဉ္စဒ္ဓါရ၌ ဖြစ်သော တရားမရှိပဲ ထိုသမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြားနိုင်ခဲ့လျှင် အဆင်းကိုလည်း မြင်နိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိရှိခဲ့မှု သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိဖြစ်ပေါ်၍ သောတဝိညာဏ် နှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိဖြစ်ပေါ်၍ သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် အသံကို ကြားခဲ့မှု သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြား၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူအား သမာဓိဖြစ်ပေါ်၍ သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူအား အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ ။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၂၄။ ပရဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ် သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြား၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၈၂၅။ သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဟော တော်မူအပ်၏ဟု (နှလုံးပြု၍)သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ကို၎င်း ဝိစာရကို၎င်း ဒုတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ထို ဒုတိယဈာန်အား ဝိတက် ဝိစာရတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟု (နှလုံးပြု၍)သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပီတိကို တတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ပ။ထွက်သက် ဝင်သက်ကို စတုတ္ထ ဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ ရူပသညာကို အာကာသာနဉာယတနသမာပတ်ဝင်စားသူ၏ ဆူး

ငြောင့်ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနသညာကို ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာကို အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ အာကိဉ္စညာယတနသညာကို နေဝသညာနာသညာယတန သမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ သညာကို၎င်း ဝေဒနာကို၎င်း နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား သညာသည်၎င်း ဝေဒနာသည်၎င်း ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သဒ္ဓံ သုဏာတီတိကထာ ပြီး၏။

၁၈-အဋ္ဌာရသမဝဂ်(၁၈၅) ဇ-စက္ခုနာရူပံပဿတီတိကထာ^၁

၈၂၆။ သကဝါဒီ။ ။မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို မြင်ပါသလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မနောဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြင်ပါ၏။

၁။ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ ပသာဒစက္ခုသည်သာ ရူပါရုံကို မြင်၏ဟု အယူရှိကြ ကုန်သော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ခဲ့ပါ မှ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို မြင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ရူပါယတနကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ စက္ခုကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မျက်စိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိခဲ့မူ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နားဖြင့် အသံကို ကြားပါသလော။ပ။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နှမ်းရှူပါသလော။ပ။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်ပါသလော။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို တွေ့ထိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို တွေ့ထိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တွေ့ထိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မနောဝိညာဏ်လော့။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တွေ့ထိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကိုယ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိခဲ့မူ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိခဲ့ပါမူ ရှုပ်သည် မနောဝိညာဏ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရာ၏ဟု စောဒနာလို့၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၈၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏။ ။

စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိတိကထာ ပြီး၏။

အဋ္ဌာရသမဝဂ် ပြီး၏။

၁၉-ကျေနပ်သတိမဝဂ် (၁၈၆) ၁-ကိလေသဇဟနကထာ ၂

၈၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ချုပ်ပြီးသည်ကို ချုပ်စေပါသလော၊ ကင်းပြီးသည်ကို ကင်းစေပါသလော၊ ကုန်ခန်းပြီးသည်ကို ကုန်ခန်းစေပါသလော၊ ကွယ်ပြီးသည်ကို ကွယ်စေပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီး သည်ကို ကွယ်ပျောက်စေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အတိတ်ကိလေသာ တို့ကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ပရဝါဒီဆောင်သော သုတ်ကို သသမ္ဘာရကထာနည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်၏။ မြားဖြင့် ပစ်သော်လည်း လေးဖြင့် ပစ်၏ဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ စက္ခုပိညာဏ်ဖြင့် သိပါသော်လည်း မျက်စိဖြင့် သိ၏ဟု ဆိုအပ်ပါ ၏။ ထို့ကြောင့် သာဓကမထိုက်ပါ။

၂။ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းမည်သည် ရှိ၏။ ကိလေသာကို ပယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတိတ်ကိလေသာတို့ကို လည်း ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနာဂတ်ကိလေသာ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်အပ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အတိတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ အနာဂတ်ကိလေသာ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်စွန့်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် မရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၂၉။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဖြစ်သေးသည်ကို မဖြစ်စေပါသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည်ကို ကောင်းစွာ မဖြစ်စေပါသလော၊ အသစ်မဖြစ်သေးသည်ကို အသစ်မဖြစ်စေပါသလော၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေးသည်ကို ထင်ရှား မဖြစ်စေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးခဲ့ပါမူ အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် မရှိသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် မရှိသေးခဲ့ပါမူ အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၃၀။ သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်သူသည် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဖျက်ဆီးသူသည် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ တွေဝေသူသည် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ညစ်ညမ်းသူသည် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ဖြင့် တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဖျက်ဆီးမှု ‘ဒေါသ’
ဖြင့် ဖျက်ဆီးမှု ‘ဒေါသ’ကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ တေ့ဝေမှု ‘မောဟ’ဖြင့် တေ့ဝေမှု ‘မောဟ’ကို ပယ်စွန့်
ပါသလော၊ ညစ်ညမ်းမှု ‘ကိလေသာ’တို့ဖြင့် ညစ်ညမ်းမှု ‘ကိလေသာ’တို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ မဂ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စိတ် နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’သည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ မဂ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော
အယုတ် အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည်
မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်
အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဘို့ရှိသော တရားတို့သည် မျက်မှောက်
အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့ကား အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း၊
အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည်၎င်း မြေကြီးသည်၎င်း ရှိ၏၊ ဤကောင်းကင်
နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန် အလွန် ဝေးသော အရာတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော်
ကောင်းတို့၏တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)
ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့
ရောက်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဂဃ။ ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏၊ အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏၊
ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်သောသူသည် မရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။

ကိလေသဗဟနကထာ ပြီး၏။

၁၉-ကျေနုဝီသတိမဝဂ် (၁၈၇) ၂-သုညတကာကထာ^၁

၈၃၂။ သကဝါဒီ။ ။သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရသည် မြဲပါသလော၊ အကြောင်းကိုခွဲ၍ မဖြစ်ပါသလော၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘော မရှိပါသလော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိပါသလော၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော မရှိပါ သလော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော မရှိပါသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သုညတတို့သည် ခန္ဓာဘို့၏ အနတ္တလက္ခဏာနှင့် နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ နှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုတွင် အချို့သော အနတ္တလက္ခဏာသည် တခုသော နည်းပရိယာယ်ဖြင့် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ရာ၏။ နိဗ္ဗာန်သည် မည်သည့် ခန္ဓာ၌မျှ အကျုံးမဝင်၊ ဤသို့သော ဝိဘာဂကို မယူပဲ သုညတတို့သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏ဟု အယူ ရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်း ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်းသဘောရှိသည် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် မမြဲသည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မှု သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ရူပက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ရူပက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၏။ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၏။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ရူပက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌။ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၌။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၃၄။ ပရဝါဒီ။ ။သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရတို့သည် အတ္တမှတစ်ပါး အတ္တနိယမှတစ်ပါး ကင်းဆိတ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့” ။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏။
သုညတာကထာ ပြီး၏။

၁၉-ကေုနဝီသတိမဝဂ် (၁၈၈) ၃-သာမညဖလကထာ၂

၈၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်’သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော မှီခိုရာလော ပုန်းအောင်းရာလော ကိုးကွယ်ရာလော လည်း လျောင်းရာလော မရွေ့လျောရာလော မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်သည်’ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ ပ။ အပေါက်အကြားသည် ၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

၈၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်’သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းအဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

၁။ ဤသုတ်သည် တပါးသော အယူဝါဒမှ ဆောင်အပ်သော သုတ်ဖြစ်၏။ ဤ၌ သင်္ခါရ၏အရ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စာဟု လာသော အရာ၌ကဲ့သို့ ခန္ဓာငါးပါးတို့ပင်တည်း၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်လည်း အတ္တ အတ္တနိယမှ ဆိတ်သုဉ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာသနာသို့သက်ဝင်၏။ မဆန့်ကျင်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီဆောင်သော သုတ်သည် သုညတ၏ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကိုမပြု၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

၂။ မဂ္ဂဝီထိ၌ ၎င်း ဖလသမာပတ္တိဝီထိ၌ ၎င်း အရိယမဂ်၏အကျိုးဖြစ်သော စိတ်သည် သာမညဖလမည်၏။ ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်တည်း၊ ပရဝါဒီဆရာတို့ကား ထိုသို့ မယူမ၍ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းသည် ၎င်း ဖိုလ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည် ၎င်း သာမညဖလမည်၏။ ထို့ကြောင့် သာမညဖလသည် အသင်္ခတတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုပ္ဖသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသာမညဖလကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းအဖြစ်သည် ပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘သင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်’သည် ပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘သင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘သင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘သင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်သည် ပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘သင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘သင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’လော၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိခိုရာတို့သည် ငါးပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉-ကျေနုဝိသင်္ခါမဂ် (၁၈၉) ၄-ပတ္တိကထာ^၁

၈၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခါတ'လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လော မှီခိုရာလော ပုန်းအောင်းရာလော ကိုးကွယ်ရာလော လည်း
 လျောင်းရာလော မရွေ့လျောရာလော မသေရာလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခါတ'ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်
 အပ်သောသဘော 'အသင်္ခါတ'လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သော သဘော 'အသင်္ခါတ'တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခါတ'တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။မှီခိုရာတို့သည်နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ၈၃၈။ သကဝါဒီ။ ။သင်္ကန်းကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခါတ'လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လော။ပ။မသေရာလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သင်္ကန်းကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော 'အသင်္ခါတ'ဖြစ်၍
 နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခါတ'လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခါတ'တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သော သဘော 'အသင်္ခါတ'တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အကြင် အကြင် တရားကို ရအပ်၏။ ထိုထိုတရား ရခြင်းသည် ပတ္တိမည်၏။ ထိုရခြင်းသည်လည်း အသင်္ခါတ ပင်တည်းဟုအယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပတ္တိကထာကို ဟောတော် မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဆွမ်းကို ။ပ။ ကျောင်းကို ။ပ။ သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံ အတား ဖြစ်သော ဆေးကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မရွှေလျောရာလော၊ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို ရခြင်း သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကန်းကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ဖြစ်၍ ဆွမ်းကို။ပ။ ကျောင်းကို။ပ။ သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ရခြင်းသည် မပြု ပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ဖြစ်၍။ပ။ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော အသင်္ခတ’တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိခိုရာတို့သည် ငါးပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ပဌမဈာန်ကိုရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’လော။ [ဤသို့အလုံးစုံကို ခဲ့အပ်၏။] ဒုတိယဈာန်ကို။ တတိယဈာန်ကို။ ဇတုတ္ထဈာန်ကို။ အာကာသာနဉ္စာ- ယတနဈာန်ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ နေဝသညာနာသညာ- ယတနဈာန်ကို။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သကဒါဂါမိမဂ်ကို။ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်ကို။ အနာဂါမိမဂ်ကို။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို။ အရဟတ္တမဂ်ကို။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင် အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မရွေ့လျောရာလော မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'ဖြစ်၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'ဖြစ်၍။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'တို့သည် ကိုးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'တို့သည် ကိုးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိခိုရာတို့သည် ကိုးပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၀။ ပရဝါဒီ။ ။ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ'တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော ။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အကြင် အယူဖြင့် ရခြင်းသည် အသင်္ခတမည်၏ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ထိုရခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို ပရဝါဒီက မေးသည်။
၂။ သကဝါဒီဆရာကား ပဋိက္ခေပပြုလျက် ရခြင်း၏ ရုပ်စသည်အဖြစ်ကို ဝန်မခံ၊ မှန်၏-ရခြင်းမည်သော တစ်ခုတည်းသော တရား မရှိ၊ အသင်္ခတအဖြစ်ကိုမူကား ခွင့်မပြု၊ ပရဝါဒီဆရာသည် သကဝါဒီ၏ ပယ်ခြင်းမျှဖြင့် ပယ်၍ အသင်္ခတဟု မိမိ အယူကို တည်စေရကား မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသောကြောင့် တည်စေသည်မမည်။

ပရဝါဒီ။ ။ရခြင်းသည် ရုပ်လော၊ ဝေဒနာလော၊ သညာလော၊ သင်္ခါရတို့လော၊ ဝိညာဏ်
လော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ' တရားတည်း။

ပတ္တိကထာ ပြီး၏။

၁၉-ကျေနပ်သတိမဝင် (၁၉၀) ၅-တထတာကထာ^၁

၈၄၁။ သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော
သဘော 'အသင်္ခတ' လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော
'အသင်္ခတ' ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော 'အသင်္ခတ' လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ' တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော 'အသင်္ခတ' တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မိခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၏ ရုပ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရုပ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော
သဘော 'အသင်္ခတ' ပင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ရုပ်အစရှိကုန်သော တရားအားလုံးတို့၏ ရုပ်စသည်တို့၏ ရပ္ပနစသော သဘော၏ အဖြစ်သည် မှန်သည်၏
အဖြစ် မည်၏။ ထိုမှန်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း သင်္ခတဖြစ်သော ရုပ်စသည်တို့၌ အကျိုးမပင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
အသင်္ခတမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အချို့သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို
ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၏ ရုပ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ရုပ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ပင်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာ၏ ဝေဒနာအဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝေဒနာအဖြစ်သည်။ပ။ သညာ၏ သညာအဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သညာအဖြစ်သည်။ပ။ သင်္ခါရတို့၏ သင်္ခါရအဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သင်္ခါရအဖြစ်သည်။ပ။ ဝိညာဏ်၏ ဝိညာဏ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ပင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်လော။ပ။မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၏ ရုပ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ရုပ်အဖြစ်သည်။ပ။ ဝိညာဏ်၏ ဝိညာဏ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ဝိညာဏ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှီခိုရာတို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။ပ။အပေါက်အကြားသည်၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄၃။ ပရဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် ရုပ်လော၊ ဝေဒနာလော၊ သညာလော၊ သင်္ခါရတို့လော၊ ဝိညာဏ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘောအသစ်တည်း။

တထတာကထာ ပြီး၏။

၁၉-ကျေနပ်သတိမဝဂ် (၁၉၁) ၆-ကုသလကထာ^၁

၈၄၄။ သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိခဲ့ပါလျှင် နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၄၅။ သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အပြစ်ကင်းသော တရားသည်လည်း ကုသိုလ်မည်၏။ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသော တရားသည်လည်း ကုသိုလ်မည်၏။ အပြစ်ကင်းသောတရားမည်သည် ကိလေသာတို့နှင့်မယှဉ်သောတရားတည်း။ ဤနည်းသည် အကုသိုလ်တရားကို ချန်ထား၍ တရားအားလုံးတို့သို့ သက်ရောက်၏။ အလိုရှိသော အကျိုးရှိသော တရားမည်သည် နောင်ပဋိသန္ဓေအခါ ပဝတ္တိအခါတို့၌ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ပြီးစေသော ကုသိုလ်တည်း။ ဤနည်းသည် ကုသလတိက်၌အစဖြစ်သော ပုဒ်သို့သာလျှင် သက်ဝင်၏။ ဤသို့ ခွဲခြားပေးဖန်မှုကို မယူမှု၍ အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်မျှဖြင့်ပင် နိဗ္ဗာန်သည် ကုသိုလ်မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အနွှာကုန်ကုန်ပင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကုသလကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား။ပ။ အမောဟသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား။ပ။
သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည်
ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအလောဘအား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား
ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။အမောဟသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။
သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိ
သည်ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အပြစ်မရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အပြစ်မရှိခဲ့မှု နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်တည်း
ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကုသလကထာ ပြီး၏။

၁၉-ကျေနုဝီသတိမဝဂ် (၁၉၂)၇-အစွန္နနိယာမကထာ^၁

၈၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

၁။ သကိ° နိမုဂ္ဂေါ နိမုဂ္ဂေါ။ ဟောတိဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ ပုထုဇဉ်၏ စင်စစ် မြဲကြောင်းဖြစ်သော
တရားရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာအချို့ တို့ကို ရည်ရွယ်၍
ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။အမိကိုသတ်သောသူသည် စင်စစ် မြဲပါသလော၊ အဖကိုသတ်သောသူသည် စင်စစ်။ပ။ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည်။ပ။ (ဘုရား၌) သွေးကို ဖြစ်စေသောသူသည်။ပ။ သံဃာကို ကွဲပြားစေသောသူသည် စင်စစ် မြဲပါသလော။ ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

၈၄၈။သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စင်စစ် မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စင်စစ်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဖြစ်ခဲ့မှု ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏အဖြစ်သည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။စင်စစ်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသည် မဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ရာ။

သကဝါဒီ။ ။(စင်စစ် မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စင်စစ် မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

၁။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကပုဂ္ဂိုလ်၏၎င်း မာတုဃာတကစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၎င်း မိစ္ဆတ္တန်နီယာမ တုခဲသော် မာတုဃာတကအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စင်စစ်မြဲကြောင်းဖြစ်သော မိစ္ဆတ္တန်နီယာမ တရား၌သို့ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသူသည် သံသရာ၏ သစ်ငုတ်သဖွယ်ဖြစ်၍ ဘဝတပါး၌လည်း မကောင်းသော သဘော၌ မြဲသည်သာတည်း။ ဤမာတုဃာတကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား တခုသော အတ္တဘောဠိသာလျှင် မြဲကုန်၏ ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်မဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်းလော၊ ကိလေသာ ကုန်ကြောင်းလော၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိကြောင်းလော၊ အာသဝေါ မရှိပါသလော။ပ။ ညစ်ညူးမှု 'ကိလေသာ'မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်မဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်။ပ။ ညစ်ညူးမှု 'ကိလေသာ'ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကုသိုလ်မဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်။ပ။ ညစ်ညူးမှု 'ကိလေသာ'ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု စင်စစ် မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိဇိကိစ္ဆာကို အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၄၉။ သကဝါဒီ။ ။သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသည် မဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မဖြစ်ရာ။

သကဝါဒီ။ ။(သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်သည် မဂ်သည်။ပ။ အရှင်ပရဝါဒီ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကို အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား သဿတဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား သဿတဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား သဿတဒိဋ္ဌိသည် မဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သဿတဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သဿတဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် ။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ် မဂ်သည်။ပ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သဿတဒိဋ္ဌိကို အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား စင်စစ်မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေနံမည်းညစ်သော အကုသိုလ် တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် တကြိမ်နှစ်မြုပ်သော် နှစ်မြုပ်တော့သည်သာလျှင်ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏အဖြစ်သည် ရှိ၏။

၇၅။ သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေနံမည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့် စုံသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် တကြိမ်နှစ်မြုပ်သော် နှစ်မြုပ်တော့သည်သာလျှင် ဖြစ်၏”ဟုမြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်အား မြဲသည်၏အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ပေါ်ပြီး၍ နှစ်မြုပ်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အခါခပ်သိမ်း ပေါ်ပြီး၍ နှစ်မြုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေနမည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် တကြိမ်နှစ်မြုပ်သော် နှစ်မြုပ်တော့သည်သာလျှင် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ပေါ်၍ တည်သူဖြစ်၏။ ပေါ်၍ ရှု၏။ ကြည့်၏။ ပေါ်၍ ကူး၏။ ပေါ်ပြီး၍ ထောက်တည်ရာသို့ ရောက်သူဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အခါခပ်သိမ်း ပေါ်၍ထောက်တည်ရာသို့ ရောက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အစ္စန္ဒ နိယာမကထာ ပြီး၏။

၁၉-ကေုနဝီသတိမဝဂ် (၁၉၃) ဂ-ဣန္ဒြိယကထာ^၁

၈၅၃။ သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါန္ဓေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် မရှိပါသလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ဝီရိယိန္ဒြေသည်။ပ။ သတိန္ဒြေသည်။ပ။ သမာဓိန္ဒြေသည်။ပ။ ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ပညာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် သဒ္ဓါမျှသာမည်၏။ သဒ္ဓါန္ဓေမမည်။ ထို့အတူ လောကီဝီရိယ သတိသမာဓိ ပညာသည်လည်း ဝီရိယ။ပ။ ပညာမျှသာမည်၏။ ဝီရိယိန္ဒြေ။ပ။ ပညိန္ဒြေမမည်။ ဤသို့အယူရှိကြကုန်သော ဟေတုဝါဒနှင့် မဟိသာသကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဣန္ဒြိယကထာကို ဟောတော်မူသည်။
၂။ လောကီဖြစ်ကုန်သော်လည်း သဒ္ဓါအစရှိသော တရားတို့သည်သာလျှင် အစိုးရသည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောဖြင့် ဣန္ဒြေမည်ကုန်၏။ သဒ္ဓါစသည်တို့မှ တပါးသော သဒ္ဓါန္ဓေသည် မရှိ။ ထို့ကြောင့် လောကီဖြစ်ကုန် သော်လည်း သဒ္ဓါစသောတရားတို့၏သာလျှင် သဒ္ဓါန္ဓေသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သောသဒ္ဓါနှင့်သည့် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ဝိရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ပညိန္ဒြသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သောစိတ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော မနိန္ဒြသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါနှင့်သည့် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော စိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော မနိန္ဒြသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော ပညိန္ဒြသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သောမနဿသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော သောမနဿိန္ဒြသည် ရှိပါသလော။ပ။ လောကီဖြစ်သော ဇီဝိတသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါနှင့်သည့် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ လောကီဖြစ်ကုန်သော်လည်း မနုစသောတရားတို့သည် မနိန္ဒြစသည် မည်ကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ လောကီ သဒ္ဓါစသော တရားတို့သည်လည်း သဒ္ဓါနှင့်သည့်မည်ကုန်၏ဟု ဥပမာဖြင့် ဤအနက်ကို ထင်စွာပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၈၅၅။ သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဖြစ်သောသဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓါမြေ့သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါမြေ့သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဝီရိယသည် ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညိမြေ့သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော ပညိမြေ့သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါမြေ့ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓါမြေ့သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ဝီရိယသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။လောကီဖြစ်သော ပညာ သည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကီဖြစ်သောပညိမြေ့သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညိမြေ့သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၅၆။ သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့် လောကကို ကြည့်ရှုတော်မူလတ်သော် ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူနည်းပါးသော သတ္တဝါတို့ကို၎င်း ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူများ ပြားသောသတ္တဝါတို့ကို၎င်း ထက်မြက်သော ဣန္ဒြေရှိသော သတ္တဝါတို့ကို၎င်း နှင့်သော ဣန္ဒြေရှိ သောသတ္တဝါတို့ကို၎င်း ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန် သိလွယ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၎င်း

တမလွန်လောက၌ အပြစ်ကို ဘေးဟု ရှုလျက် နေကုန်သော အချို့သတ္တဝါတို့ကို၎င်း မြင်တော်မူ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် လောကီဖြစ်သော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်၏။

ဣန္ဒြိယကထာ ပြီး၏။

ကျေနပ်သတိမဝဂ် ပြီး၏။

၂၀-ဝိသဘိမဝဂ် (၁၉၄) ၁-အသဉ္စိစ္စကထာ^၁

၈၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိပဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိပဲ သတ္တဝါကို သတ်ခဲ့သော် ပါဏာတိပါတကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါ သလော ၂။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိပဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိပဲ သူမပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော်။ ပ။ မုသားပြောဆိုသော် မုသာဝါဒကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိပဲ သတ္တဝါကို သတ်ခဲ့သော် ပါဏာတိပါတကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိပဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

၁။ အနန္တရိယကံ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့သည် အလေးပြုအပ်ကုန်သည် ဝန်လေးကုန်သည်ဖြစ်ရ ကား စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုသော်လည်း ထိုဝတ္ထုတို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်ရှိသော် အနန္တရိယကံထိုက်၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာအချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအသဉ္စိစ္စကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အနန္တရိယကံမည်သည် ကမ္မပထသို့ခရောက်သော ကံဖြစ်၏။ စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုပဲ ကမ္မပထပျက် ခြင်းဖြစ်ခဲ့မှု အနန္တရိယကံမှ ကြွင်းသော ပါဏာတိပါတကံစသောကံတို့သည် စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုပဲ ဖြစ်ကြ ကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ထိုသို့သဘောရှိသော အယူမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။စေတနာမရှိပဲ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော်။ပ။ မုသားပြောဆိုသော် မုသာဝါဒကံထိုက်သူ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စေတနာမရှိပဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၅၈။ သကဝါဒီ။ ။စေတနာမရှိပဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စေတနာမရှိပဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။စေတနာနှင့်တကွ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ စေတနာနှင့်တကွ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိခဲ့ပါမူ စေတနာမရှိပဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံ ထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။အမိကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။^၁။

ပရဝါဒီ။ ။အမိကို သတ်ခဲ့ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၂။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အမိကို သတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါမူ ထို့ကြောင့် အမိကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏^၃။

ပရဝါဒီ။ ။အဖကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ အနာရောဂါကို ဆေးကုရာ စသောအခါ၌ စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုပဲ သေစေမှုကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုပဲ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချသည့်အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၃။ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို မယူမူ၍ မိမိဝါဒကို တည်စေခြင်းသည် မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်စေကြောင်း မဟုတ်သည်သာတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အဖကို သတ်ခဲ့ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အဖကို သတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အဖကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာကို သတ်ခဲ့ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာကို သတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာ ကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားအား သွေးကို ဖြစ်စေသောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားအား သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားအား သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့မူ ထို အကြောင်းကြောင့် (မြတ်စွာဘုရားအား)သွေးကို ဖြစ်စေသောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၈၆၀။ ။သကဝါဒီ။ ။သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သံဃာကို သင်းခွဲသူ အားလုံးတို့သည်ပင် အနန္တရိယကံ ထိုက်သူများ ဖြစ်ပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။သံဃာကို သင်းခွဲသူ အားလုံးတို့သည်ပင် အနန္တရိယကံ ထိုက်သူများ ဖြစ်ပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

၁။ သံသံ သမဂ္ဂံ ဘေတုန ကပ္ပံ နိရယမိ ပစ္စတိဟူသော စကားကို မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့် ယူ၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၈၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံ ထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ဥပါလိ အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော ငရဲ၌ ဖြစ်သော တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်သော မကုစားနိုင်သော သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် ရှိ၏။ ဥပါလိ အပါယ်ဘုံ၌ မဖြစ်သော ငရဲ၌ မဖြစ်သော တကမ္ဘာပတ်လုံး မတည်သော ကုစားနိုင်သော သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် ရှိ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံ ထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၆၂။ ပရဝါဒီ။ ။ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံ ထိုက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏ ။

ပရဝါဒီ။ ။“သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်၏။ ငရဲ၌ ဖြစ်၏။ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်၏။ ကဲ့ပြားမှု အစွဲဝင်၌ မွေ့လျော်၏။ မတရား၌ တည်၏။ ယောဂလေးပါးတို့ ကုန်ရာ (နိဗ္ဗာန်) မှ ပျက်စီး၏။ ညီညွတ်သော သံဃာကို သင်းခွဲပြီး၍ တကမ္ဘာပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သံဃာကို သင်းခွဲသောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏။

အသဒ္ဓိစက္ကထာ ပြီး၏။

၂၀-ဝိသတိမဝဂ် (၁၉၅) ၂-ဉာဏကထာ ၂

၈၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အသိ‘ဉာဏ်’သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

၁။ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ ဉာဏ်သည် လောကီဉာဏ် လောကုတ္တရာဉာဏ်ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။ သမာပတ္တိဉာဏ်သည်၎င်း ဒါန စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ကမ္မဿကတာဉာဏ်သည်၎င်း လောကီဉာဏ်မည်၏။ သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားတတ်သော မဂ်ဉာဏ်သည်၎င်း ဖိုလ်ဉာဏ်သည်၎င်း လောကုတ္တရာဉာဏ်မည်၏။ ဤသို့ ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုမူ၍ သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်သည်သာ ဉာဏ်မည်၏။ ထိုမတပါးသော သမာပတ္တိ ဉာဏ် ကမ္မဿကတာဉာဏ်သည် ဉာဏ်မမည်။ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဉာဏ်မရှိ၊ ဤသို့ အယူရှိကြကုန် သော ဟေတုဝါဒရှိသူ ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား ပညာသည် အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည် စိစစ်ခြင်းသည် အပြား အားဖြင့် စိစစ်ခြင်းသည် တရားတို့ကို စိစစ်ခြင်း ‘ဓမ္မဝိစယ’သည် ကောင်းစွာ မှတ်ခြင်းသည် ကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည် ရှေးရှုကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား ပညာသည် အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ပ။ ရှေးရှုကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝိပဿနာ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပုထုဇဉ်အား ပညာသည် အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည် စိစစ် ခြင်းသည်။ပ။ ရှေးရှုကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည် ရှိခဲ့မှု ပုထုဇဉ်အား အသိ ‘ဉာဏ်’ မရှိဟု မဆိုသင့်။

၈၆၄။ သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အသိ ‘ဉာဏ်’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝင်စားရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပုထုဇဉ်သည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားနိုင်ခဲ့ပါ။ ပုထုဇဉ်အား အသိ ‘ဉာဏ်’ မရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ဒုတိယဈာန်ကို။ပ။ တတိယဈာန်ကို။ပ။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို ဝင်စားရာသလော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ပ။ အာကိဉ္စညာယ တနဈာန်ကို။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားရာသလော။ ပုထုဇဉ်သည် အလှူကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာသလော။ ကျောင်း ကို ပေးလှူရာသလော။ သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပုထုဇဉ်သည် သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူခဲ့မှု ပုထုဇဉ်အား အသိ ‘ဉာဏ်’ သည် မရှိဟု မဆိုသင့်။

၈၆၅။ ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အသိ ‘ဉာဏ်’ သည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဝိပဿနာ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ထိုအသိ ‘ဉာဏ်’ ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား သိနိုင်ပါသလော။ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများ စေနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဉာဏကထာ ပြီး၏။

၂၀-ဝိသတိမဝဂ် (၁၉၆) ၃-နိရယပါလကထာ^၁

၈၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု 'ကမ္မကာရဏ'တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု 'ကမ္မကာရဏ'တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု 'ကမ္မကာရဏ'တို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ 'ကာရဏိက'တို့သည်လည်း ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု 'ကမ္မကာရဏ'တို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ 'ကာရဏိက'တို့သည်လည်း ရှိပါကုန်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု 'ကမ္မကာရဏ'တို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ 'ကာရဏိက'တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု 'ကမ္မကာရဏ'တို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ 'ကာရဏိက'တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ဤလူ့ဘုံမှ စုတေသျှက် တမလွန်လောကသို့ ရောက်သူကို ဝေဿဘူငရဲမင်းသည်လည်း မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်နိုင်၊ ပြိတ္တာတို့၏ မင်းဖြစ်သော ငရဲမင်းသည်၎င်း သောမနတ်မင်းသည်၎င်း ယမနတ်မင်းသည်၎င်း ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်၎င်း မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်

၁။ ငရဲ၌ ငရဲသူသတ္တဝါတို့၏ ကံဘို့ကသာလျှင် ငရဲထိန်းအသွင်ဖြင့် ငရဲသူသတ္တဝါတို့ကို သတ်ကြကုန်၏။ ငရဲထိန်းမည်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ဤသို့အယူရှိကြကုန်သော အနွကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာဘို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ငရဲ၌ငရဲထိန်းတို့ မရှိကုန်မှု ကမ္မကာရဏတို့သည်လည်း မရှိကုန်ရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကုန်၊ ထို တမလွန်လောက(ငရဲဘုံ)၌ မိမိကံတို့သည်ပင် (မိမိကို) ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကုန်၏”
ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ ချိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိကုန်။

ဂဇဂ။ သကဝါဒီ။ ။ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း မည်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ပြုကုန်၏။ ရဲရဲညိုသော သံငုတ်ကို လက်(ဖဝါး)၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏။ ရဲရဲညိုသော သံငုတ်ကို ဒုတိယလက်(ဖဝါး)၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏။ ရဲရဲညိုသော သံငုတ်ကို ခြေ(ဖဝါး)၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏။ ရဲရဲညိုသော သံငုတ်ကို ဒုတိယခြေ(ဖဝါး)၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏။ ရဲရဲညိုသော သံငုတ်ကို အလယ်ရင်ချိုင့်၌ ရိုက်သွင်းကုန်၏။ ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲဘုံ၌ ထက်မြက်ကုန် စပ်ရှားကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏။ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး ထိုမကောင်းမှုကံသည် ကင်းပျောက်ခြင်း မဖြစ်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး မသေနိုင်သေးချေ” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ချိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် အိပ်စေကုန်၍ ဓားမတို့ဖြင့် ရွှေကုန် ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ခြေကား မိုးမြော် ဦးခေါင်းစောက်ထိုး ထားကုန် လျက် ပဲခွပ်တို့ဖြင့် ရွှေကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ရထား၌ တပ်ကုန်၍ ရဲရဲညိုသော အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးအရှိန်အဝါနှင့် တကွ ဖြစ်၍ဖြစ်သော မြေပေါ်၌ (ရွှေသို့) သွားစေလည်း သွားစေကုန်၏။ နောက်သို့ ဆုတ်စေလည်း ဆုတ်စေကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ရဲရဲညိုသော အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးအရှိန်အဝါနှင့် တကွ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကြီးစွာသော မီးကျိုးတောင်သို့ တက်လည်း တက်စေကြကုန်၏။ ဆင်းလည်း ဆင်းစေကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ခြေထောက် မိုးမြော် ဦးခေါင်းစောက်ထိုးကိုင်ကုန်၍ ရဲရဲညိုပူလောင်သော ရဲရဲညိုသော အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက် လောင်သော မီးအရှိန်အဝါနှင့် တကွ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကြေးအိုး၌ ထည့်ကြကုန်၏။ ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲ၌ အမြှုပ်တို့ဖြင့်လိမ်းကျံလျက် ကျက်ရ၏။ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲ၌ အမြှုပ်တို့ဖြင့်လိမ်းကျံလျက် ကျက်လတ်သော် တကြိမ်တခါလည်း အထက်သို့ ပေါ်တက်၏။ တကြိမ်တခါလည်း အောက်သို့ ကျ သွား၏။ တကြိမ်တခါလည်း ဖီလာသွား၏။ ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲ၌ ထက်မြက်စပ်ရှားသော ဆင်းရဲ ဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏။ အကြင်မျှလောက် ထိုမကောင်းမှုကံသည် ကုန်ဆုံးခြင်းမဖြစ်သေး၊ ထို မကောင်းမှုကံ မကုန်သေးသမျှ မသေနိုင်သေးချေ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ငရဲကြီး၌ ပစ်ချကုန်၏။ ရဟန်းတို့ သို့ငရဲကြီးသည်ကား—

လေးထောင့်ရှိ၏။ တံခါးလေးပေါက်ရှိ၏။ အဘို့ အစုအားဖြင့် ဝေဖန်အပ်၏။ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ သံတံတိုင်းလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ သံဖြင့် မှောက်ထားအပ်၏။ ထိုငရဲကြီး၏ သံမြေသည် တောက်ပ၏။ မီးတောက်မီးလျှံနှင့် ယှဉ်၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာတရာတိုင်တိုင် ပျံ့နှံ့၍ အခါခပ်သိမ်း တည်၏' ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိကုန်၏။

နိရယပါလကထာ ပြီး၏။

၂၀-ဝိသတိမဂ် (၁၉၇) ၄-တိရစ္ဆာန်ကထာ^၁

၈၆၉။ သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။တိရစ္ဆာန်ဘုံတို့၌ နတ်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။နတ်လောကသည် တိရစ္ဆာန်ဘုံ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုနတ်ဘုံတို့၌ ပေါက်ဖက်တို့သည် နှံ့ကောင်တို့သည် ခြင်တို့သည် ယင်တို့သည် မြွေတို့သည် ကင်းမြီးကောက်တို့သည် ကင်းခြေများတို့သည် တီကောင်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုနတ်ဘုံ၌ ဧရာဝဏ်မည်သော ဆင်မင်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ (သိန္ဓောမြင်း) တထောင်ကသော နတ်၌ ဖြစ်သော ယာဉ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

၁။ နတ်ပြည်လောက၌ ဧရာဝဏ် စသောနတ်သားတို့သည် ဆင်၏ပုံသဏ္ဍာန် မြင်း၏ပုံသဏ္ဍာန်တို့ကို ဖန်ဆင်းကြကုန်၏။ ထိုနတ်ပြည်လောက၌ တိရစ္ဆာန်တို့ မရှိကုန်။ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကား တိရစ္ဆာန် အသွင် အပြင်ရှိကုန်သော နတ်သားတို့ကိုမြင်၍ နတ်ပြည်လောကတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့ ရှိကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်၏။ ထိုဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤတိရစ္ဆာန်ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ နတ်ပြည်လောက၌ တိရစ္ဆာန်တို့ရှိကြကုန်မှု တိရစ္ဆာန်လောက၌လည်း နတ်တို့ရှိကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ထိုနတ်ဘုံ၌ ဧရာဝတီမည်သော ဆင်မင်းသည် ရှိခဲမူ (သိန္ဓောမြင်း) တထောင်ကသော နတ်၌ ဖြစ်သော ယာဉ်သည် ရှိခဲမူ ထို့ကြောင့် နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိကုန် ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

၈၇၁။ သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုနတ်ဘုံတို့၌ ဆင်ကို ဖွဲ့ချည်သူတို့သည် မြင်းကို ဖွဲ့ချည်သူတို့သည် (ဆင် မြင်းကို) အစာကျွေးသူတို့သည် (ဆင်မြင်းကို) ဆုံးမသူ ဆင်ထိန်း မြင်းထိန်းတို့သည် (ဆင်မြင်း၏) အစာကို ပြုလုပ်သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။ ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် မရှိကုန်။

တိရစ္ဆာန်ကထာ ပြီး၏။

၂၀-ဝိသတိမဝဂ် (၁၉၈) ၅-မဂ္ဂကထာ၂

၈၇၂။ သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ပ။ သမ္မာသမာဓိဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မဂ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ပ။ သမ္မာသမာဓိဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ခဲ့ပါလျှင် မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“မဂ်တို့တွင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည် မြတ်၏။ သစ္စာတို့တွင် လေးပဒရုံ သော သစ္စာတို့သည် မြတ်ကုန်၏။ တရားတို့တွင် တပ်ခြင်းကင်းသော (နိဗ္ဗာန်) တရားသည် မြတ်၏။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောလူတို့တွင် စက္ခုငါးပါးရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏။

၁။ နတ်ပြည်လောက၌ ဆင်စသည်တို့ ရှိကြကုန်မူ ဆင်ထိန်းစသည်တို့သည်လည်း ရှိကြကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာ လိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၂။ “ပုဗ္ဗေ ခေါ ပနဿ ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ အာဇီဝေါ သုပရိသုဒ္ဓေါ ဟောတိ”ဟူသော ဤသုတ်ကို၎င်း သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ တို့၏ စိတ်နှင့် မယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း အမှီပြု၍ မုချအားဖြင့် မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးသာရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟိသာသကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤမဂ္ဂကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၈၇၃။ သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာဝါစာသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော^၁။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာဝါစာသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် ။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။သမ္မာသမာဓိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာအာဇီဝသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ။ပ။သမ္မာသမာဓိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဝါစာသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာအာဇီဝသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။သမ္မာသမာဓိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ဤပုစ္ဆာကို ပရသမယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မေးသည်။ ပရသမယ၌ သမ္မာဝါစာ စသည်တို့သည် မဂ်ဟူ၍ လာကုန်၏။ ရုပ်ဖြစ်သောကြောင့် မဂ်မဟုတ်ဟု ဖွင့်ဆိုကြ၏။

၂။ မဂ္ဂင်မည်သောတရား၏ မဂ်မမည်သည်၏ အဖြစ် မရှိသည်ကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဝါစာသည် ။ပ။သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထို(သမ္မာအာဇီဝ)သည်လည်း မဂ်ဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၈၇၄။ ပရဝါဒီ။ ။အရိယမဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဝှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။“ရှေးဦးကပင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ကာယကံသည်၎င်း ဝစီကံသည်၎င်း အာဇီဝသည်၎င်း အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါးသော ဤအရိယမဂ်သည် ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဝှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏။

၈၇၅။ သကဝါဒီ။ ။မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“သုဘဒ္ဒ အကြင်ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောအရိယမဂ်ကို မရအပ်။ ထိုမဂ်ကို မရအပ်ရာ ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ (ပဌမသောတာပန်)ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်။ ထိုမဂ်ကို မရသော ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ ဒုတိယ(သကဒါဂါမ်)ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်။ထိုမဂ်ကို မရသော ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ တတိယ (အနာဂါမ်)ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်။ ထိုမဂ်ကို မရသော ဓမ္မဝိနယ သာသနာ၌ စတုတ္ထ(ရဟန္တာ)ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်ချေ။

သုဘဒ္ဒ အကြင်ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို ရအပ်၏။ ထိုဓမ္မဝိနယ သာသနာ၌ ပဌမ(သောတာပန်)ရဟန်းကိုလည်း ရအပ်၏။ပ။ ဒုတိယ(သကဒါဂါမ်)။ပ။တတိယ (အနာဂါမ်)။ပ။ ထိုဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ စတုတ္ထ(ရဟန္တာ) ရဟန်းကိုလည်း ရအပ်၏။

သုဘဒ္ဒ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာ၌သာလျှင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို ရအပ်၏။ သုဘဒ္ဒ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင် ပဌမ(သောတာပန်)ရဟန်းကို။ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင် ဒုတိယ (သကဒါဂါမ်)ရဟန်းကို။ဤသာသနာတော်၌သာလျှင် တတိယ(အနာဂါမ်)ရဟန်းကို။ဤသာသနာ တော်၌သာလျှင် စတုတ္ထ(ရဟန္တာ)ရဟန်းကို ရအပ်၏။ (ငါဘုရား၏ သာသနာမှ)တပါး အခြား သော အယူဝါဒတို့သည်(သစ္စာလေးပါးကို) သိကုန်သော ရဟန်းလေးမျိုးတို့မှ ကင်းဆိတ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဝှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏။

၂၀-ဝီသတိမဝဂ် (၁၉၉) ၆-ဉာဏကထာ^၁

၈၇၆။ သကဝါဒီ။ ။တဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော ဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာ အသိဉာဏ်တို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာ အသိဉာဏ်တို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၄။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်တို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်တို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိမဂ်တို့သည်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်တို့သည်။ပ။ အရဟတ္တမဂ်တို့သည်

တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်တို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်တို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၇၇။ ပရဝါဒီ။ ။တဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော အသိဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာ တည်းဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤတရားသည် ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်းဟု ငါတရားအား ရှေး ဌိမကြားဘူးသေးသော (သစ္စာ)တရားတို့၌ (ပညာ)မျက်စိသည် ဖြစ်ပြီ၊ အသိ(ဉာဏ်)သည် ဖြစ်ပြီ၊ အပြားအားဖြင့်သိမှု ‘ပညာ’သည် ဖြစ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော ဉာဏ်(ဝိဇ္ဇာ)သည် ဖြစ်ပြီ။

၁။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်၌ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ တဆယ့်နှစ်ပါး သော တည်ရာရှိသော ဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုလောကုတ္တရာအသိဉာဏ်သည် တဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိခဲ့မှု မဂ်ဉာဏ်တို့သည် တဆယ့်နှစ် ပါးတို့ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ မဂ်တခုတည်းအဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ပြောသည်။

၄။ တဖန်နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် တခုတခုသောသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ် ကိစ္စဉာဏ် ကတဉာဏ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဉာဏ်တို့၏ဘူးသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

(ပညာ)အရောင်အလင်းသည် ဖြစ်ပြီ၊ ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခဖြစ်သောအရိယသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီဟု ငါဘုရားအား။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤတရားသည် ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်းဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို ပယ်အပ်၏ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ ပယ်အပ်ပြီ ဤသို့ ငါဘုရားအား။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤတရားသည် ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်းဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ အရိယသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်၏ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု ငါဘုရားအား။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤတရားသည် ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာ တည်းဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ် သော အရိယသစ္စာကို ပွားစေအပ်၏ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဤသို့ ငါဘုရား အား ရှေး၌ မကြားဘူးသေးသော (သစ္စာ)တရားတို့၌ (ပညာ)မျက်စိသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ပ။ ပညာ အရောင်အလင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့”။

သကဝါဒီ။ ။ဪ သြ ချိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော အသိ‘ဉာဏ်’သည် လောကုတ္တရာတည်း။

ဉာဏကထာ ပြီး၏။

ဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

စတုတ္ထပဏ္ဏာသက ပြီး၏။

၂၁-ကေဝိသတိမဝဂ် (၂၀၀) ၁-သာသနကထာ ၂

၇၇၇။ သကဝါဒီ။ ။သာသနာကို အသစ်ပြုလုပ်အပ်ပါသလော့ ?။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ပြုလုပ်အပ်ပါ၏။

၁။ ပရဝါဒီ ပြသောသုတ်သည် ရှေးအဘို့ နောက်အဘို့ဖြစ်သော ဉာဏ်တို့နှင့် တကွ ဉာဏ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ အရိယမဂ်၏ တဆယ့်နှစ်ပါးသော ဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မပြရကား သာဓက မထိုက်။

၂။ သံဂါယနာသုံးတန်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ သာသနာတော်ကို အသစ်ပြုအပ်၏ဟူ၍၎င်း မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို အသစ်ဖြစ်အောင် တစုံတယောက်ကပြု၏ဟူ၍၎င်း မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို အသစ် ဖြစ်အောင်ပြုရန် တတ်ကောင်း၏ဟူ၍၎င်း ဤသို့အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသာသနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော အရိယာဓမ္မတို့သည်၎င်း ကုသိုလ်အစရှိသည်တို့ကို ဟောကြားခြင်းသည်၎င်း သာသနာမည်၏၊ ထိုအရာပယ် မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်သတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့ကို ဟောကြားအပ်ကုန်၏၊ ထို သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကို ဖယ်ထား၍ တပါးသော သတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့ကို ပြုခြင်းဖြင့်၎င်း အကုသိုလ်စသည် တို့ကိုကုသိုလ်စသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့်၎င်း သာသနာကို အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုအပ်သည်မည်ရာ၏၊ တစုံတ ယောက်သောသူသည် ဤသို့ပြုပါသလော့ဟု ဤသို့ပြုသူ တစုံတယောက် ရှိပါသလော့ ဤသို့ပြုရန် တတ်ကောင်းပါသလော့ဟု စောဒနာလို့၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို အသစ်ပြုလုပ်အပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သာသနာကို အသစ်ပြုလုပ်အပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ ပြုလုပ်အပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ပ။ ဣန္ဒြေတို့ကို။ပ။ ဗိုလ်တို့ကို။ပ။

ဗောဇ္ဈင်တို့ကို အသစ်ပြုလုပ်အပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေး၌ ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကို နောက်၌ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်အပ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေး၌(ဖြစ်သော)အာသဝေါတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ သံယောဇဉ် တို့၏ အာရုံဖြစ်သောတရားကို ။ပ။ ဂန္ထတို့၏ အာရုံဖြစ်သောတရားကို။ပ။ သြဿတို့၏ အာရုံ ဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ယောဂတို့၏ အာရုံဖြစ်သောတရားကို။ပ။ နိဝရဏတို့၏ အာရုံဖြစ် သော တရားကို။ပ။ ပရာမာသတို့၏ အာရုံဖြစ်သောတရားကို။ပ။ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို နောက်၌ ကိလေသာတို့၏ အာရုံမဟုတ် သည်ကို ပြုအပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို အသစ်ပြုလုပ်သော အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို အသစ်ပြုလုပ်သော အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ပ။ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ပ။ ဣန္ဒြေတို့ကို။ပ။ဗိုလ်တို့ကို။ပ။ ဗောဇ္ဈင် တို့ကို အသစ်ပြုလုပ်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေး၌ (ဖြစ်သော)အကုသိုလ်ကို နောက်၌ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှေး၌(ဖြစ်သော)အာသဝေါတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ကိလေသာ တို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို နောက်၌ ကိလေသာတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်တို့ကို ပြုလုပ်သော အချို့ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို တဖန် အသစ်ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်ကောင်း ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရအပ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို တဖန် အသစ်ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်ကောင်းပါကုန်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ပ။ ဣန္ဒြေတို့ကို။ပ။ ဗိုလ်တို့ကို။ပ။ဗောဇ္ဈင်
 တို့ကို တဖန် အသစ်ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်ကောင်းပါကုန်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ရှေး၌ (ဖြစ်သော)အကုသိုလ်ကို နောက်၌ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းငှါ
 ရနိုင်ကောင်းပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ရှေး၌(ဖြစ်သော)အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ကိလေသာတို့၏
 အာရုံဖြစ်သော တရားကို နောက်၌ ကိလေသာတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်
 ကောင်းပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သာသနကထာ ပြီး၏။

၂၁-ကေဝီသတိမဂ် (၂၀၁) ၂-အဝိဝိတ္တကထာ^၁

၇၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော^၂ တရားတို့မှ မကင်းဆိတ်ပါ
 သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မကင်းဆိတ်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ဖဿတို့မှ။ပ။ ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော
 ဝေဒနာတို့မှ။ သညာတို့မှ။ စေတနာတို့မှ။ စိတ်တို့မှ။ သဒ္ဓါတို့မှ။ ဝိရိယတို့မှ။ သတိတို့မှ။ သမာဓိ
 တို့မှ။ပ။ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ပညာတို့မှ မကင်းဆိတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃
 သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံတို့မှ မကင်းဆိတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် မကင်းဆိတ်ပါ။
 သကဝါဒီ။ ။အကြင်ခဏ၌ ပုထုဇဉ်သည် သင်္ကန်းကို လှူ၏။ ထိုခဏ၌ ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍
 နေပါသလော။ ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သို့ ရောက်၍ နေပါသလော။

၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သဏ္ဍာန်၌ ဖြစ်ပေါ် လာသောအကြင်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပစ္စုပ္ပန်
 တရားမှ မကင်းဆိတ်သည်မည်၏။ ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်တည်း။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဓာတ်သုံးပါး
 ၌ ဖြစ်သော တရားတို့ကို ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တပြိုင်နက်သောခဏ၌ပင်
 ဓာတ်သုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော တရားအားလုံးတို့မှ ကင်းဆိတ်သည်မည်၏။ ဤသို့ အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာ
 ပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဝိဝိတ္တကထာကို ဖော်တော်မူသည်။
 ၂။ ဓာတ်သုံးပါးဟူသည် ကာမဓာတ် ရူပဓာတ်နှင့် အရူပဓာတ်ပင်တည်း။
 ၃။ အားလုံးသော ဖဿစသောတရားတို့၏ တပြိုင်နက်သောခဏ၌ ဖြစ်ခြင်းဟူသော အပြစ်ကို ပြခြင်းငှါ
 ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ခဏ၌ ပုထုဇဉ်သည် ဆွမ်းကို ပေးလှူ၏။ပ။ ကျောင်းကို ပေးလှူ၏။ပ။ သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူ၏။ ထိုခဏ၌ စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေပါသလော၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သို့ ရောက်၍ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂဂဝ။ ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံတို့မှ မကင်းဆိတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ ဖြစ်သော ကံတို့မှ မကင်းဆိတ်။

အဝိဝိတ္တကထာ ပြီး၏။

၂၁-ဝီသတိမဝဂ် (၂၀၂) ၃-သံယောဇနကထာ^၁

ဂဂဝ။ သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်ရှားမှု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိအချို့ကို မပယ်ရှားမှု၍။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာကို မပယ်ရှားမှု၍။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို မပယ်ရှားမှု၍။ပ။ ရာဂကို မပယ်ရှားမှု၍။ ဒေါသကို မပယ်ရှားမှု၍။ မောဟကို မပယ်ရှားမှု၍။ အနောတ္တပ္ပကို မပယ်ရှားမှု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်ရှားမှု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂရှိသူ၊ ဒေါသရှိသူ၊ မောဟရှိသူ၊ မာနရှိသူ၊ သူ့ ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းရှိသူ၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းရှိသူ၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိသူ၊ ကိလေသာရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အရာဟူသမျှ အားလုံးကို မသိနိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအရာဖြစ်သော အာရုံ၌ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သော အဝိဇ္ဇာနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာတို့သည် ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့် အချို့သော သံယောဇဉ်ကို မပယ်မှု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသံယောဇနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ သံယောဇဉ်အားလုံးကို ပယ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂမရှိသူ၊ ဒေါသမရှိသူ၊ မောဟမရှိသူ၊ မာနမရှိသူ၊ သူ့ ကျေးဇူးကို ချေဖျက်မှုမရှိသူ၊ ဂုဏ်ပြိုင်မှု မရှိသူ၊ ပင်ပန်းမှုမရှိသူ၊ ကိလေသာမရှိသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂမရှိသူ။ပ။ ကိလေသာမရှိသူဖြစ်ခဲ့မှု သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၈၈၂။ ပရဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရား၏ အရာကို သိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏။

သံယောဇနကထာ ပြီး၏။

၂၁-ကေဝီသတိမဝဂ် (၂၀၃) ၄-ဣဒ္ဓိကထာ၂

၈၈၃။ သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက'တို့အား၎င်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သစ်ပင်တို့သည် အမြဲအရွက်ရှိသည်ဖြစ်စေကုန်ဟု မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက'တို့အား၎င်း အလိုရှိတိုင်းပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား သဗ္ဗညုတဉာဏ်မရှိခြင်းကြောင့် သကဝါဒီက ပယ်မြစ်ခြင်းကိုပြု၏။ အဝိဇ္ဇာ ဝိစိကိစ္ဆာတို့ကို မပယ်ခြင်းကြောင့် ပြုအပ်သည်ကား မဟုတ်ပေ။ ပရဝါဒီဆရာကား ထိုအဝိဇ္ဇာ ဝိစိကိစ္ဆာတို့၏ မပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ မိမိအယူကို တည်စေ၏။ ထိုအယူကို တည်စေခြင်းသည် မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တည်စေသည် မမည်ပေ။

၂။ ဤဣဒ္ဓိမည်သည် အချို့သောအရာ၌ ပြည့်စုံ၏။ အချို့သောအရာ၌ မပြည့်စုံ၊ အနိစ္စစသည်တို့ကို နိစ္စစသည်ဖြစ်အောင်ပြုခြင်း၌ စင်စစ်အားဖြင့် မပြည့်စုံနိုင်။ သဘောတူသောရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အစဉ်ကိုပြန်လှန်စေ၍ သဘောမတူသော ရုပ်နာမ်အစဉ်ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း၌၎င်း သဘောတူသော ရုပ်နာမ်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင် ရှည်ကြာမြင့်စွာဖြစ်စေခြင်း၌၎င်း အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျိုးငှါ ပြုအပ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကောင်းမှု အစရှိသော အကြောင်းတို့ကို အမှီပြု၍ အချို့သောအရာ၌ ပြည့်စုံ၏။ ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်တည်း၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပြာသာဒ်ကို ရွှေဖြစ်စေသတည်းဟု နှလုံးသွင်း၏။ ထိုနှလုံးသွင်းကို အမှီပြု၍ အလိုအတိုင်းပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုင်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဣဒ္ဓိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။သစ်ပင်တို့သည် အမြဲ အပွင့်ရှိသည် ဖြစ်စေကုန်။ပ။ သစ်ပင်တို့သည် အမြဲအသီး ရှိသည် ဖြစ်စေကုန်။အရောင်အလင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ။ဘေးကင်းခြင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ။ဝပြော သာယာခြင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ။ ချမ်းသာခြင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေသတည်းဟု မြတ်စွာဘုရားတို့ အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း အလိုရှိတိုင်းပြည့်စုံ ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ပေါ်သော ဖဿသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟု ဤသို့အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်း သည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ပေါ်သောဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။စေတနာသည်။စိတ်သည်။သဒ္ဓါ သည်။ဝီရိယသည်။သတိသည်။သမာဓိသည် ။ပ။ ပညာသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟု ဤသို့အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း အလိုရှိတိုင်းပြည့်စုံခြင်း သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အမြဲဖြစ်ပါစေဟု အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည်။ပ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ဝိညာဏ်သည် အမြဲဖြစ်ပါစေဟု အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံ ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မဖြစ်ပါစေကုန်လင့် ။ပ။ အိုခြင်း သဘောရှိသောသတ္တဝါတို့သည် မအိုပါစေကုန်လင့်။ပ။ဖျားနာခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မဖျားနာပါစေကုန်လင့်။ပ။ သေခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မသေပါစေကုန်လင့်ဟု အလို ရှိတိုင်းပြည့်စုံခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် 'သာဝက' တို့အား၎င်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၈၄။ ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့်‘သာဝက’ တို့အား၎င်း အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် များသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော မဂဓတိုင်းရှင် ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏ ပြာသာဒ်နန်းတော်ကို ရွှေဖြစ်စေဟူ၍ နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍ (ပြာသာဒ်သည်) ရွှေအတိသာ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် များသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော မဂဓ တိုင်းရှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပြာသာဒ်ကို ရွှေဖြစ်စေဟူ၍ နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍ (ပြာသာဒ်သည်) ရွှေအတိသာဖြစ်ခဲ့မှု မြတ်စွာဘုရားတို့အား၎င်း တပည့် ‘သာဝက’တို့အား၎င်း အလိဂ္ဂိတိုင်းပြည့်စုံ ခြင်းသည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

ဣဒ္ဓိကထာ ပြီး၏။

၂-ကေဝီသတိမဝဂ် (၂၀၄) ၅-ဗုဒ္ဓကထာ ၁

၈၈၅။ သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားတို့အား (အခြားသော) မြတ်စွာဘုရားတို့ထက် ယုတ် လျော့သည်၏အဖြစ် ပိုလွန်သည်၏အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်အားဖြင့် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္ပပ္ပဓာန်အားဖြင့်။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်အားဖြင့်။ပ။ ဣန္ဒြေအားဖြင့်။ ဗိုလ်အားဖြင့်။ ဗောဇ္ဈင်အားဖြင့်။ ဝသီဘော်အားဖြင့်။ပ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားဖြင့် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဗုဒ္ဓကထာ ပြီး၏။

၁။ ထိုထိုအခါ၌ ခန္ဓာကိုယ်တော်၏ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း အသက်တော်၏ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း ပကတိအရောင်တော်၏ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်တို့၏ အခြားသောဘုရားရှင်တို့မှ ယုတ်လျော့သည်၏အဖြစ် ပိုလွန်သည်၏အဖြစ်မည်သည် မရှိ၊ အန္ဓက ဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကား သာမညအားဖြင့်သာလျှင် အယုတ်အလွန်ရှိ၏ဟု အယူရှိကြ၏။ ထိုဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဗုဒ္ဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂၁-ကေဝီသတိမဝဂ် (၂၀၅) ၆-သဗ္ဗဒိသာကထာ^၁

၈၈၆။ သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော အရပ်(မျက်နှာ)တို့၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် တည်ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ နှိပါကုန်၏ ။

သကဝါဒီ။ ။အရှေ့အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

သကဝါဒီ။ ။အရှေ့အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ တည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ် ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်အနွယ်ရှိပါသနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အမိအဖတို့သည် အဘယ်အမည် ရှိပါကုန်သနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် သာဝက အစုံသည် အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးသည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်သို့သော သင်္ကန်းကို (ဝတ်) ရုံတော်မူပါသနည်း၊ အဘယ်သို့သော သပိတ်ကို ဆောင်တော်မူပါသနည်း၊ အဘယ်ရွာ၌၎င်း အဘယ်နဂါး၌၎င်း မြို့၌၎င်း တိုင်းပြည်၌၎င်း ဇနပုဒ်၌၎င်း တည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တောင်အရပ်၌ ။ပ။ အနောက်အရပ်၌။ပ။ မြောက်အရပ်၌။ပ။ အောက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အောက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ တည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း။ပ။ဇနပုဒ်၌၎င်း (တည်ရှိပါသလော)။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အထက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

၁။ အရပ်လေးမျက်နှာ ထက်အောက်ဝန်းကျင်တို့၌ လောကဓာတ်တို့၏ စုဝေး၍ တည်ခြင်းသည် ရှိ၏။ ထိုလောကဓာတ်အားလုံးတို့၌လည်း ဘုရားရှင်တို့ ရှိကုန်၏ဟု အထူးထူးကြံဆအပ်သော အတတ်ကိုဖြစ်စေ၍ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့၌ ဘုရားရှင်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံသိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသဗ္ဗဒိသာကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် တပါးသောလောကဓာတ်၌ တည်သော ဘုရားကို ရည်ရွယ်၍ ပန်ခံသည်။

၃။ ဘုရားရှိ၏ဟုသိခဲ့မှု အမည်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြေဆိုလော့ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤအမေးကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အထက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ တည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စာတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော။ပ။တာဝတိံ သာဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊
ယာမာဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊ တုသိတာဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊ နိမ္မာနရတီဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္ထိဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော။ပ။ ဗြဟ္မာ့လောက၌ တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သဗ္ဗဒိသာကထာ ပြီး၏။

၂၁-ကေဝိသတိမဝဂ်(၂၀၆) ၇-ဓမ္မကထာ ၁

၈၇၇။ သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။(တရားအားလုံးတို့သည်) မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(တရားအားလုံးတို့သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြဲသော အစုအပုံသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မမြဲသော အစုအပုံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မမြဲသော အစုအပုံသည် ရှိခဲ့မှု တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏
ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မြဲပါကုန်၏။

၁။ ရုပ်စသော တရားတို့သည် ရူပနုစသော သဘောအားဖြင့်မြဲကုန်၏။ ထိုရူပနု စသော သဘောကို မစွန့်
ကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏ဟုအယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကနှင့်ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင်အချို့
သောပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဓမ္မကထာကို ဟောတော်မူ၏။

၂။ တရားအားလုံးတို့သည် ခိုင်မြဲကြကုန်မှု မိစ္ဆတ္တနိယတတို့သော်လည်း ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သမ္မတ္တနိယတတို့
သော်လည်း ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဤနှစ်ပါးသော နိယတတို့မှတစ်ပါး နိယတမရှိကုန်ဟု စောဒနာလိ၍ ဤပုစ္ဆာကို
တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မှန်ကန်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မမြဲသောအစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မှားယွင်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မမြဲသောအစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သိတတ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် မှားယွင်းသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ဝိညာဏ်သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂဂဂ။ ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။ပ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သိတတ်သောသဘောအားဖြင့် မြဲ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဝေဒနာဖြစ်ပါသလော။ပ။ သညာဖြစ်ပါသလော။ သင်္ခါရတို့ဖြစ်ပါကုန်သလော။ ဝိညာဏ်ဖြစ်ပါသလော။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ရုပ်ဖြစ်ပါသလော။ပ။ ဝေဒနာဖြစ်ပါသလော။ သညာဖြစ်ပါသလော။ သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်သောသဘောအားဖြင့် မြဲ၏။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သိတတ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။

ဓမ္မကထာ ပြီး၏။

၂၁-ကေဝိသတိမဝဂ် (၂၀၇) ဂ-ကမ္မကထာ^၁

၈၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ကံအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မြဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။(ကံအားလုံးတို့သည်) မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ကံအားလုံးတို့သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မမြဲသောအစုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မမြဲသောအစုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မမြဲသောအစုသည် ရှိခဲ့မှ ကံအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကံအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မြဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မှန်ကန်သောသဘော ရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မမြဲသောအစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲသောအစု မမြဲသောအစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် ကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့မှ ကံအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ယခုဘဝ၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည်) မှားယွင်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် မှန်ကန်သောသဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယအစရှိသည်တို့သည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယစသည် သဘောတို့ဖြင့် မြဲကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ကံ အားလုံးတို့သည် နိယတမည်ကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အနွကနှင့်ဥက္ကရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာအချို့ တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကမ္မကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်။ပ။ အပရာပရိယဝေဒနီယကံသည် ဘဝအဆက်ဆက် ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂဇာ။ ပရဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ယခုဘဝ၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်။ပ။ အပရာပရိယဝေဒနီယကံသည် ဘဝ အဆက်ဆက်၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံဖြစ်ပါသလော၊ အပရာပရိယဝေဒနီယ ကံဖြစ်ပါသလော။ပ။ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံဖြစ်ပါသလော၊ အပရာပရိယဝေဒ နီယကံဖြစ်ပါသလော။ပ။ အပရာပရိယဝေဒနီယကံသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ ဖြစ်ပါသလော၊ ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနီယကံဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ယခုဘဝ၌ ခံစားအပ်သော သဘောအား ဖြင့် မြဲ၏။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်။ပ။ အပရာပရိယဝေဒနီယကံသည် ဘဝအဆက်ဆက်၌ ခံစားအပ် သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။

ကမ္မကထာ ပြီး၏။

ဧကဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

၂၂-ဗာဝိသတိမဝဂ် (၂၀၈) ၁-ပရိနိဗ္ဗာနကထာ ၂

ဂဇ ၂။ သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်စွန့်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိအချို့ကို မပယ်စွန့်မူ၍။ပ။အနောတ္တပ္ပကို မပယ်စွန့်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ အကျိုးပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါမူ အကျိုးပေး၏။ အကယ်၍ အကျိုးမပေးနိုင်ပါမူ အဟောသိကံ ဖြစ်လေ၏။ ဤအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်အရာဖြစ်သောတရား၌ သံယောဇဉ်ကို မပယ်နိုင်မူ၍သာ လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပရိနိဗ္ဗာနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်စွန့်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ်း ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်ပါ
 သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂမရှိသည်။ပ။ ကိလေသာမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂမရှိသည်။ပ။ ကိလေသာမရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မူ
 သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်စွန့်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။
 ၈၉၃။ ပရဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်စွန့်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်
 ပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မြတ်စွာဘုရား ဥာဏ်တော်၏ အရာဟူသမျှကို သိပါသလော။
 သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သံယောဇဉ်အချို့ကို မပယ်စွန့်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိ၏။

ပရိနိဗ္ဗာနကထာ ပြီး၏။

၂၂-ဗာဝိသတိမဝဂ် (၂၀၉) ၂-ကုသလစိတ္တကထာ^၁

၈၉၄။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပုညာဘိသင်္ခါရကို ပြုလုပ်လျက်။ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရကို ပြုလုပ်
 လျက်။လားရာဂတိကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ဖြစ်ရာဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကိုပြု
 လုပ်လျက် အပိုးရခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။အကြီးအမှူးကို ဖြစ်စေတတ်သော
 ကံကို ပြုလုပ်လျက်။များစွာသော စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ များစွာသော
 အခြံအရံကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ နတ်ပြည်၌ တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
 ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ လူ့ပြည်၌ တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုပါသလော ၂။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော်လည်း
 သတိရှိသည် ပညာဉာဏ် အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကုသလစိတ္တကထာကို
 ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသူမည်သည် ပုညာဘိသင်္ခါရကိုပြုလုပ်ခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
 ထိုအနက်သဘောဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပွားစေ၍ ဖျက်ဆီးပြီးလျှင်။ ပယ်ဖျက်၍ စွဲလမ်းပြီးလျှင်။
ဖြေရှင်း၍ နှောင်ဖွဲ့ပြီးလျှင်။ မှုတ်လွှင့်၍ ပေါင်းစည်းပြီးလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်းမဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖျက်ဆီး
ပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်းမဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်းမဟုတ်မူ၍
ဖျက်ဆီးပြီး၍ တည်သည် ဖြစ်ခဲ့မှု ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟူ၍
မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပယ်ဖျက်ဆဲလည်းမဟုတ် စွဲလမ်းဆဲလည်းမဟုတ်မူ၍ ပယ်ဖျက်ပြီး၍
တည်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဖြေရှင်းဆဲလည်းမဟုတ် နှောင်ဖွဲ့ဆဲလည်းမဟုတ်မူ၍ ဖြေရှင်းပြီး၍
တည်သည် မဟုတ်ပါလော။ ရဟန္တာသည် မှုတ်လွှင့်ဆဲလည်းမဟုတ် ပေါင်းစည်းဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍
မှုတ်လွှင့်ပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မှုတ်လွှင့်ဆဲလည်းမဟုတ် ပေါင်းစည်းဆဲလည်း
မဟုတ်မူ၍ မှုတ်လွှင့်ပြီး၍ တည်သည် ဖြစ်ခဲ့မှု ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြု၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၅။ ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ
သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထင်သောသတိရှိသည် အောက်မေ့မှုရှိသည် ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသည်
ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် ထင်သောသတိရှိသည် အောက်မေ့မှုရှိသည်
ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခဲ့မှု ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏
ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကုသလစိတ္တကထာ ပြီး၏။

၁။ ပရဝါဒီဆရာ၏ စကားသည် ဇောဓဏ၌ ကိရိယာဇောနှင့် ယှဉ်သော သတိသမ္ပဇဉ်ကို ပြခြင်းငှါ ဆိုအပ်
ပါ၏။ ကုသိုလ်စိတ်ကို ပြခြင်းငှါ ဆိုအပ်သည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

၂၂-ဗာဝီသတိမဝဂ် (၂၁၀) ၃-အာနေဉ္ဇကထာ^၁

ဂဇဇိ။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပကတိစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပကတိစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့မှု ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ကိရိယာစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဝိပါက်စိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ဝိပါက်စိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ပါမှု ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ကိရိယာဗျာကတ စိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဝိပါက်အဗျာကတစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ဝိပါက်အဗျာကတစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့မှု ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် စတုတ္ထဈာန်၌တည်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟု မြဲစွာမှတ်ယူလျက် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် အာနေဉ္ဇသမာပတ်၌တည်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟု အယူရှိကုန်သော ဥက္ကရာပထဝီဇာတိ ပရဝါဒီဆရာအချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာနေဉ္ဇကထာကု ဟောတော်မူသည်။

၂။ သညာရိသု သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ဘဝင်စိတ်၌ တည်၍ ဘဝင်၏ အဆုံးဖြစ်သော စုတိစိတ်ဖြင့် သေကြရကုန်၏။ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် စောဒနာလို့၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။ (အသူးမှတ်ချက်) စတုဝေါကာရဘုံ၌ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပကတိဘဝင်စိတ်သည် အာနေဉ္ဇပင် မည်ပါသော်လည်း ဤအမေးပြဿနာကို ပဉ္စဝေါကာရဘဝင်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထုတ်ဆောင်အပ်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် စတုတ္ထဈာန်မှထ၍ (၄င်း၏) အခြားမဲ့၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် စတုတ္ထဈာန်မှထ၍ (၄င်း၏) အခြားမဲ့၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခဲ့မှ ရဟန္တာသည် အာနေဉ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အာနေဉ္ဇကထာ ပြီး၏။

၂၂-ဗာဝီသတိမဝဂ် (၂၁၁) ၄-ဓမ္မာဘိသမယကထာ^၁

၈၉၇။ သကဝါဒီ။ ။ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ (သစ္စာ) တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကိုဟောပြောခြင်း တရားကိုကြားနာခြင်း တရားကိုဆွေးနွေးခြင်း အနက်ကိုမေးမြန်းခြင်း သီလကိုဆောက်တည်ခြင်း ဣန္ဒြေခြောက်ပါးတို့၌ သုံခြုံသော တံခါး(ပေါက်)ရှိသူ၏အဖြစ် စားဖွယ်(ဘောဇဉ်)၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသူ၏အဖြစ် ညဉ့်၏ရွှေအဘို့ နောက်အဘို့ဘို့ဝယ် နိုးကြားခြင်း၌ အားထုတ်မှုသည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ဟောပြောခြင်း တရားကို ကြားနာခြင်း။ပ။ညဉ့်၏ ရွှေအဘို့ နောက်အဘို့ဘို့ဝယ် နိုးကြားခြင်း၌ အားထုတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ဟောပြောခြင်း တရားကို ကြားနာခြင်း။ပ။ညဉ့်၏ ရွှေအဘို့ နောက်အဘို့ဘို့ဝယ် နိုးကြားခြင်း၌ အဖန်ဖန်အားထုတ်မှုသည် မရှိခဲ့ပါလျှင် ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ (သစ္စာ)တရားကို ထိုးထွင်း သိခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

၁။ အတိတ်ဘဝ၌ သောတာပန်ဖြစ်၍ အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ဝင်ပြီးလျှင် မွေးဖွားလာသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့မြင်ရ၍ အမိဝမ်းတိုက်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိသူသည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာအချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဓမ္မာဘိသမယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အမိဝမ်းတိုက်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမှု ရှိခဲ့ပါလျှင် သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မဒေသနာစသည်တို့သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ သူတပါးအထံမှ တရားသံကို(နာခံ)ရခြင်း၎င်း အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းနိုင်ခြင်း၎င်း(ဤသို့)အကြောင်းနှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြံ့ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ သူတပါးအထံမှ တရားသံကို နာခံရခြင်း၎င်း အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းရခြင်း၎င်း (ဤသို့) အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ ရှိခဲ့ပါကုန်မူ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌(သစ္စာ)တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြံ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အိပ်ပျော်သူ မေ့လျော့သူ သတိကင်းပျောက်သူ ဆင်ခြင်ဉာဏ်မရှိသူအား တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဓမ္မာဘိသမယကထာ ပြီး၏။

၂၂-ဗာဝီသတိမဝဂ် (၂၁၂-၄) ၅-၇-တိဿောပိကထာ^၁

၈၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြံ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အိပ်ပျော်နေသူ မေ့လျော့သူ သတိကင်းပျောက်သူ ဆင်ခြင်ဉာဏ်မရှိသူအား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၉၉။ သကဝါဒီ။ ။အိပ်မက်မက်သူအား (သစ္စာ)တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ခြံ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အိပ်ပျော်နေသူ မေ့လျော့သူ သတိကင်းပျောက်သူ ဆင်ခြင်ဉာဏ်မရှိသူအား တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ မွေးဖွားပြီး၍ မကြာမြင့်သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို၎င်း သပ္ပဝါသာ ဥပါသိကာမ၏ကိုယ်ဝန်ကို တွေ့မြင်ရ၍ အမိဝမ်းတိုက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍၎င်း အိပ်မက်၌ ကောင်းကင်သို့ သွားခြင်းစသည်တို့ကို မြင်မက်၍ ထိုအိပ်မက်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍၎င်း ထိုအိပ်မက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍၎င်း အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီ ဆရာအချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၉၀၀။ သကဝါဒီ။ ။အိပ်မက်မက်သူအား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အိပ်ပျော်နေသူ မေ့လျော့သူ သတိကင်းပျောက်သူ ဆင်ခြင်ဉာဏ်မရှိသူ အား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

တိဏ္ဍာပိကထာ ပြီး၏။

၂၂-ဗာဝီသတိမဝဂ် (၂၁၅) ဂ-အဗျာကတကထာ^၁

၉၀၁။ သကဝါဒီ။ ။အိပ်မက် မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အိပ်မက်၌(သူတပါး)အသက်ကို သတ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အိပ်မက်၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခဲ့ပါမူ အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အိပ်မက်၌ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူရာသလော။ပ။ မုသားပြောဆိုရာ သလော။ ဂုံးတိုက်သော စကားကို ပြောဆိုရာသလော။ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုရာ သလော။ အကျိုးမဲ့သော စကားကို ပြောဆိုရာသလော။ အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်ရာသလော။ လုယက်အပ်သောပစ္စည်းကို ဆောင်ရာသလော။ တအိမ်၌ လုယက်မှုကို ပြုရာသလော။ လမ်းခရီး၌ (လုယက်ရန်)တည်ရာသလော။ သူတပါးမယားကို သွားလာရာသလော။ ရွာ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာ သလော။ နိဂုံးဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော။ အိပ်မက်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော။ အိပ်မက် မက်သူအား သုက်သည် လွှတ်ရာသလော။ အိပ်မက်၌ အလှူကို ပေးလှူရာသလော။ သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာသလော။ ကျောင်းကို ပေးလှူရာသလော။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာသလော။ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူရာ သလော။ စားဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော။ သောက်ဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော။ စေတီကို ရှိခိုးရာ သလော။ စေတီ၌ ပန်းကိုတင်ရာသလော။ နံ့သာကို တင်ရာသလော။ နံ့သာပျောင်းကို တင်ရာ သလော။ပ။ စေတီကို အရိုအသေပြုရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ငြိမ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အိပ်မက်၌ စေတီကို အရိုအသေပြုခဲ့ပါမူ အိပ်မက် မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာ ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ အတ္ထေဝ ဘိက္ခဝေ စေတနာ၊ သာစ ခေါ် အဗျောဟာရိကာ ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် အိပ်မက် မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတပေတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဗျာကတကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၉၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာ ဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်ကို မပြောပလောက်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ် သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်ကို မပြောပလောက် ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်ခဲ့ပါမူ အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာ ဖြစ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အဗျာကတကထာ ပြီး၏။

၂၂-ဗာဝိသဘိမဝင် (၂၁၆) ၉-အာသေဝနပစ္စယကထာ^၁

၉၀၃။ သကဝါဒီ။ ။တစုံတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ သူ့ အသက်သတ်မှုကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ် များစွာပြုလုပ်အပ်သော် ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေ တတ်၏။ သူ့ အသက် သတ်မှု၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင်အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုး သည် လူဖြစ်သော် အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တစုံတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစုံတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူမှုကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေ အပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော် ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူမှု၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင်အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်သည်ရှိသော် စည်းဝိမ်ပျက်စီးခြင်း ဖြစ်စေတတ်၏ ။ပ။ ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်မှု၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင်အကျိုးသည် ရှိ၏။

၁။ တရားအားလုံးတို့သည် မိမိတို့၏ ခဏနှင့် ယှဉ်ကုန်၏။ မည်သည့်တရားမျှ တခဏမျှသော်လည်း တည်၍ အာသေဝနပစ္စည်းကို မှီဝဲသည် မည်သည်မရှိ။ ထို့ကြောင့် အာသေဝနပစ္စည်းတပ်သော တရား တစုံတခုမျှမရှိ။ အာသေဝနပစ္စည်းတပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော တစုံတခုသောတရားသည် မရှိဟု အယူရှိကြ ကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာအချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာသေဝနပစ္စယကထာကို ဟောတော် မူသည်။

ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် ရန်သူများခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ မုသားပြောဆိုခြင်း၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြွင်းအကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မဟုတ် မမှန် စွပ်စွဲပြောဆိုခံခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ ဂုံးတိုက်သော စကား၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြွင်းအကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မိတ်ဆွေတို့နှင့် ကွဲပြားခြင်း ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော စကား၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြွင်းအကျိုး သည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မနှယ်လိုသော အသံကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ အကျိုးမဲ့ စကားကို ပြောဆိုခြင်း၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြွင်းအကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မလိုက်နာသော စကားရှိသူ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ရဟန်းတို့ သေရည် သေရက်သောက်ခြင်းကို မှီဝဲအပ်သော်။ပ။ သေရည်သေရက်သောက်ခြင်း၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြွင်းအကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် ရူးသွပ်သူ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တခုတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

၉၀၄။ သကဝါဒီ။ ။တခုတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ် သော် ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ တိစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏”ဟု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။တခုတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကို။ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော်။ပ။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တခုတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

၉၀၅။ သကဝါဒီ။ ။တခုတခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို မှီဝဲအပ်သော် ပြီးစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုလုပ် အပ်သော် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသော လည်းလျောင်းရာ ရှိ၏။ အမြိုက်(နိဗ္ဗာန်)ဟူသော အဆုံးရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သမ္မာသင်္ကပ္ပကို မှီဝဲအပ်သော် ပြီးစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော်။ ။ ။ ရဟန်းတို့ သမ္မာသမာဓိကို မှီဝဲအပ်သော် ပြီးစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်သည်ဖြစ်၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသော လည်းလျောင်းရာရှိ၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ဟူသော အဆုံးရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

အာသေဝနပစ္စယကထာ ပြီး၏။

၂၂-ဗာဝိသတိမဝဂ် (၂၁၇)၁၀-ခဏိကကထာ ၁

၉၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတချက်သာ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် စိတ်၌ တည်ပါသလော။ သမုဒ္ဒရာကြီးသည် စိတ်၌တည်ပါသလော။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် တည်ပါသလော။ ရေသည် တည်ပါသလော။ မီးသည် တည်ပါသလော။ လေသည် တည်ပါသလော။ မြက် ထင်း တောဖိုးသစ်ပင်တို့သည် (စိတ်၌) တည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ။ ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတချက်သာ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ရှိပါ၏။

၁။ သင်္ခတတရားအားလုံးတို့သည် မမြဲကုန်၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တက္ခဏတချက်မျှသာ ရှိကုန်၏။ အနိစ္စအဖြစ်တူမျှ သည်ဖြစ်လျက် တစ်ခုသောတရားက လျင်စွာပျက်၍ တစ်ခုသောတရားက ကြာမြင့်မှ ပျက်၏ဟူရာ၌ အဘယ်မည် သော သတ်မှတ်ချက် ရှိပါအံ့နည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ, အပရသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် တကွဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။၂

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ငါ့ရှင်တို့ အတွင်း အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော မျက်စိသည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်လည်း ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်။ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအား လျော်သော နှလုံးသွင်းမှုသည် မဖြစ်။ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအားလျော်သောဝိညာဏ်၏ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် မဖြစ်သေး။

ငါ့ရှင်တို့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တဖြစ်သော မျက်စိသည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်ကား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုမျက်စိနှင့်အဆင်းအား လျော်သောနှလုံး သွင်းမှုသည် မဖြစ်။ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအား လျော်သော သိမှု ဝိညာဏ်၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်း သည် မဖြစ်သေး။

ငါ့ရှင်တို့ အကြင်အခါ အတွင်း အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော မျက်စိသည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်ကား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအား လျော်သော နှလုံးသွင်းမှုသည်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဤသို့ ထိုအဆင်းနှင့် မျက်စိအား လျော်သော သိမှု ဝိညာဏ်၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ အရှင်သာရိပုတြာအား ဟောတော်မူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် စက္ခာယတနသည် စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည်။ပ။ ဃာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည်။ပ။ ကာယာယတနသည် ကာယဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာယာယတနသည် ကာယဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ငါ့ရှင်တို့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ကိုယ်သည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အတွေ့အထိတို့သည်လည်း ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်။ပ။ ငါ့ရှင်တို့ အတွင်း အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ကိုယ်သည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်ကား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ငါ့ရှင်တို့ အကြင်အခါ၌ အတွင်းအဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ကိုယ်သည်

၁။ တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတချက်သာ ရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်မှ စက္ခာယတနအစရှိသည်တို့သည် စက္ခုဝိညာဏ် အစရှိသည်တို့နှင့် အတူတကွ သာလျှင် ချုပ်ကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကိုတက်သည်။

၂။ အမိဝမ်းတိုက်၌ တည်သော သတ္တဝါ၏ ဝိညာဏ်ဖြစ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ ပဝတ္တိအခါကို ရည်ရွယ်၍ မိမိအယူအားလျော်စွာ ဝန်ခံပြန်သည်။

လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အတွေ့အထိတို့သည်လည်း ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက် ကုန်၏။ ထိုကိုယ်နှင့် အတွေ့အထိအား လျော်သော နှလုံးသွင်းမှုသည်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဤသို့ ထိုကိုယ်နှင့် အတွေ့ အထိအားလျော်သော သိမှု 'ဝိညာဏ်'ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏"ဟူ၍ အရှင် သာဒိပုတြာ ဟောတော်မူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကာယာယတနသည် ကာယဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

၉၀၇။ ပရဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတချက်သာ ရှိကုန်၏ဟု မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩဠာ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်သလော၊ ခိုင်ခန့်ကုန်သလော၊ ခိုင်မြဲကုန်သလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏ တချက်သာ ရှိကုန်၏။

ခဏိကကသာ ပြီး၏။

ဗာဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

၂၃-တေဝိသတိမဝဂ် (၂၁၈) ၁-ကောဓိပ္ပာယကထာ

၉၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ တူသော အလိုဆန္ဒဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မှီဝဲအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တူသော အလိုဆန္ဒဖြင့် သမဏမဟုတ်သူ ဖြစ်ရာသလော၊ ရဟန်းပဉ္စင်းမဟုတ်သူ ဖြစ်ရာသလော၊ အမြစ်ပြတ်သူ ဖြစ်ရာသလော၊ ပါရာဇိကကျသူ ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တူသော အလိုဆန္ဒဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဠာ မှီဝဲအပ်ပါ၏။

၁။ အကြွင့်ကြောင့် မမြဲကုန်၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တက္ခဏတချက်သာ ရှိကုန်၏ ဟု မိမိအယူဖြင့် ပရဝါဒီဆရာသည် အကြောင်းကိုဆို၏။ ထိုဆိုခြင်းသည်ပင် မဆိုအပ်သည်နှင့် တူသည်သာ ဖြစ်၏။

၂။ ရာဂါဓိပ္ပာယမှ တပါး သနားသည်၏အဖြစ် ဟူသော တူညီသော အလိုဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသိုက်၏ ဟူ၍၎င်း သံသရာဘဝအဆက်ဆက်၌ အတူတကွ ဖြစ်ရလို၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ တောင့်တသည်၏အစမ်းဖြင့် တူသော အလိုရှိသော မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသင့်၏ဟူ၍၎င်း အယူရှိကြကုန်သော အနွကနှင့် ဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကောဓိပ္ပာယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။တူသော အလိုဆန္ဒဖြင့် သတ္တဝါကို သတ်အပ်ပါသလော။ မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူအပ်ပါသလော။ မုသားပြောဆိုအပ်ပါသလော။ ဂုံးတိုက်စကားကို ပြောဆိုအပ်ပါသလော။ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုအပ်ပါသလော။ အကျိုးမဲ့သော စကားကို ပြောဆိုအပ်ပါသလော။ အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်ဖျက်အပ်ပါသလော။ လုယက်အပ်သော ဥစ္စာကို ဆောင်အပ်ပါသလော။ တအိမ်တည်း၌ လုယက်မှုကို ပြုအပ်ပါသလော။ (လုယက်ရန်) လမ်း၌ ရပ်တည်အပ်ပါသလော။ သူတပါးမယားကို သွားလာအပ်ပါသလော။ ရွာဖျက်ဆီးမှုကို ပြုအပ်ပါသလော။ နိဂုံးဖျက်ဆီးမှုကို ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကောဓိပ္ပိယကထာ ပြီး၏။

၂၃-တေဝီသတိမဝဂ် (၂၂၀) ၂-အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ^၁

၉၀၉။ သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘို့သည် ရဟန္တာတို့၏ အသွင်ဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မှီဝဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘို့သည် ရဟန္တာတို့၏အသွင်ဖြင့် သတ္တဝါကို သတ်ပါကုန်သလော။ပ။ မပေးအပ်သော ပစ္စည်းကို ခိုးယူကုန်ပါသလော။ မုသားစကား ပြောဆိုပါကုန်သလော။ ဂုံးတိုက်စကားကို ပြောဆိုပါကုန်သလော။ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုပါကုန်သလော။ အကျိုးမဲ့သော စကားကို ပြောဆိုပါကုန်သလော။ အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်ဖျက်ပါကုန်သလော။ လုယက်အပ်သော ဥစ္စာကို ဆောင်ပါကုန်သလော။ တအိမ်၌ လုယက်မှုကို ပြုပါကုန်သလော။ လမ်း၌ လုယက်ရန် ရပ်တည် ပါကုန်သလော။ သူတပါးမယားကို သွားလာပါကုန်သလော။ ရွာဖျက်ဆီးမှုကို ပြုပါကုန်သလော။ နိဂုံး ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ ပြီး၏။

၂၃-တေဝီသတိမဝဂ် (၂၂၀-၄) ၃-၇-ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာ ၂

၉၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်ရပါသလော။

၁။ ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းယုတ်တို့ကို မြင်ရ၍ နတ်ဘီလူးတို့သည် ရဟန္တာတို့၏ အသွင်အပြင်ဖြင့် မေထုန်မှီဝဲ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဆဒ္ဒန္တဇာတ်စသည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဘုရားလောင်းသည် မိမိစိတ်ကို အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာဖြစ်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ရ၏။ အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ရ၏။ ဒုက္ခရစရိယာအကျင့်မျိုးကို ကျင့်ရ၏။ သူတပါးအား ပူပန်စေခြင်းကို ပြုခဲ့ရ၏။ တပါးသောသူကို ဆရာဟု ညွှန်းခဲ့ရ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အနွကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ သိဉ္ဇူးငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ ကာလသုတ် ငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ တာပနငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ မဟာတာပနငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ သံဃာတကငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ ရောရဝငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ မဟာရောရဝငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ အဝိစိငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီး ကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)မရှိခဲ့ပါမူ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပျက်စီး ကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၍ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် သက်ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငရဲသို့ ကပ်ရောက်ရသလော။ တိရစ္ဆာန်အမျိုးသို့ ကပ်ရောက်ရသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤ သို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၍ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် သက်ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် တန်ခိုးရှိသူ ဖြစ်ပါသလော ။

၁။ ဘုရားလောင်းသည် အစိုးရသည်၏အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အပါယ်စသည်သို့ ကျရောက်ခဲ့မှု တန်ခိုးဖြင့်သာ ကျရာ၏။ ကံ၏အစွမ်းဖြင့် မကျရာဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် တန်ခိုးရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဖြစ်ပါ၏ ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။ပ။ ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်ကို။ပ။ စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်ကို။ပ။ ဝိမံသိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သက်ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်ရ၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) မရှိခဲ့ပါမူ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယအကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြုကျင့်ခဲ့ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် လောကသည် မြဲ၏ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။ လောကသည် မမြဲဟူ၍။ပ။ လောကသည် အဆုံးရှိ၏ဟူ၍။ပ။ လောကသည် အဆုံးမရှိဟူ၍။ပ။ ထိုအသက်သည်ပင် ထိုကိုယ် ဟူ၍။ပ။ အသက်တခြား ကိုယ်တခြားဟူ၍။ပ။ သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ဖြစ်၏ဟူ၍။ပ။ သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ မဖြစ်ဟူ၍။ပ။ သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူ၍။ပ။ သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

၁။ ဘာဝနာမယတန်ခိုးကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၂။ ပုညိဒ္ဓိကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ ဘုရားအလောင်းသည် ထိုအစိုးရသည်၏အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ပါမူ သဿတဒိဋ္ဌိ စသော အယူတို့ကိုလည်း ယူရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယအကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ပြုကျင့်ခဲ့ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူ သော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယအကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရ၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယအကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရ၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ) မရှိခဲ့ပါမူ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယအကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်းပြုလုပ် ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးအား ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ပါသလော၊ အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် လောကသည် မြဲ၏ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။ပ။ သတ္တဝါသည် သေသည် မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ် ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ညွှန်ပြခဲ့ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူ သော အကြောင်းကြောင့် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)မရှိခဲ့ပါလျှင် ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိဂ္ဂိတိုင်း ပြုလုပ် ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့ရ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃-တေဝီသတိမဝဂ် (၂၂၅) ၈-ပတိရူပကထာ ၁

၉၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ရာဂမဟုတ်သော ရာဂအတုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇယမဟုတ်သော ဇယအတုသည် ရှိပါသလော။ ဝေဒနာမဟုတ်သော ဝေဒနာ အတုသည် ရှိပါသလော။ သညာမဟုတ်သော သညာအတုသည် ရှိပါသလော။ စေတနာမဟုတ်သော စေတနာအတုသည် ရှိပါသလော။ စိတ်မဟုတ်သော စိတ်အတုသည် ရှိပါသလော။ သဒ္ဓါမဟုတ်သော သဒ္ဓါအတုသည် ရှိပါသလော။ ဝီရိယမဟုတ်သော ဝီရိယအတုသည် ရှိပါသလော။ သတိမဟုတ်သော သတိအတုသည် ရှိပါသလော။ သမာဓိမဟုတ်သော သမာဓိအတုသည် ရှိပါသလော။ ပညာမဟုတ်သော ပညာအတုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ဒေါသမဟုတ်သော ဒေါသအတုသည် ရှိပါသလော။ မောဟမဟုတ်သော မောဟအတုသည် ရှိပါသလော။ ကိလေသာမဟုတ်သော ကိလေသာအတုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇယမဟုတ်သော ဇယအတုသည် ရှိပါသလော။ပ။ ပညာမဟုတ်သော ပညာ အတုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပတိရူပကထာ ပြီး၏။

၂၃-တေဝီသတိမဝဂ် (၂၂၆) ၉-အပရိနိပ္ပန္နကထာ ၂

၉၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (ကံသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) မပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ စသည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ရာဂမဟုတ်ပဲလျက် ရာဂနှင့်အလားတူသောတရား ရှိ၏ဟူ၍၎င်း၊ ဣဿာ မစ္ဆရိယ ကုက္ကုစ္စတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဒေါသမဟုတ်ပဲလျက် ဒေါသနှင့်တူသောတရားရှိ၏ဟူ၍ ၎င်း၊ ဟသိတုပ္ပါဒ်ကို ရည်ရွယ်၍ မောဟမဟုတ်ပဲလျက် မောဟနှင့်တူသောတရားရှိ၏ဟူ၍၎င်း၊ အလဇ္ဇီရဟန်းတို့ကို နှိပ်ခြင်း သီလဝန္တရဟန်းတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကောင်းမှုကို ချီးမွမ်းခြင်းကို၎င်း၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်၏ ဝသလဝါဒကို၎င်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ခေဋ္ဌာသကဝါဒနှင့် မောသပုရိသဝါဒကို၎င်း၊ ရည်ရွယ်၍ ကိလေသာမဟုတ်ပဲလျက် ကိလေသာနှင့်အလားတူသော တရားရှိ၏ဟူ၍ အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္မောတိ၊ ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိ စ။

နာညတြ ဒုက္ခာ သမ္မောတိ၊ နာညံ ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈတိ။

ဟူသော စကားတော်ကို အမှီပြု၍ ဒုက္ခသစ္စာသည်သာလျှင် အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြီးသည်မည်၏၊ ကြွင်းသော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် ဣန္ဒြေတရားတို့သည် အကြောင်းတို့ကြောင့် ပြီးသည် မမည်ကုန်ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင်အချို့နှင့် ဟေတုဝါဒရှိသူ ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် အနိစ္စမဟုတ်သော တရားလော၊ သင်္ခတမဟုတ်သော တရားလော၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ မဖြစ်သော တရားလော၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော၊ ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘော မရှိသော တရားလော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိသည် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောရှိသည် ချုပ်ငြိမ်းသဘောရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု ရုပ်သည် (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) မပြီးဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသည်သာ(ကံ စသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်)ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထို တရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ရုပ်ကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာ ဘုရားသည် ရုပ်ကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ဒုက္ခသည်သာလျှင် (ကံစသော အကြောင်းလေး ပါးဖြင့်)ပြီး၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် ။ပ။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည်။ စက္ခာယတနသည်။ပ။ ဓမ္မာယတနသည်။ စက္ခုဓာတ်သည်။ပ။ ဓမ္မဓာတ်သည်။ စက္ခုမြေ့သည်။ပ။ အညာတာဝိမြေ့သည်(ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်)မပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အညာတာဝိမြေ့သည် အနိစ္စမဟုတ်သော တရားလော။ပ။ ဖောက်ပြန် ပျက် စီးခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အညာတာဝိမြေ့သည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အညာတာဝိမြေ့သည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိသည် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်း သဘော

ရှိသည် ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘောရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု အညာတာ-
ဝိန္ဒေသည် (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်)မပြီးဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသည်သာ(ကံစသောအကြောင်း လေးပါးဖြင့်)ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ပြီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားသည်
အညာတာဝိန္ဒေကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဪ သြ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာ
ဘုရားသည် အညာတာဝိန္ဒေကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ဒုက္ခသည်သာ(ကံစသော အကြောင်း
လေးပါးဖြင့်)ပြီး၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အပရိနိပ္ပန္နကထာ ပြီး၏။

တေဝီသတိမဝဂ် ပြီး၏။

ပဉ္စတ္ထိသဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီးပြီ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်
မှတ်သားဖွယ် အက္ခရာစဉ်

(ဒုတိယအုပ်)

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ	အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[အ]		[အ]	
အကျိုးကိုမြင်လေ့ရှိသူနှင့် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှု	၁၁၇	အမဘာရမ္မဏကထာ	၁၁၉
အစွန္နနိယာမကထာ	၃၄၀	အမိကိုသတ်ရာ၌ စေတနာမပါလျှင် အနန္တရိယကံ ထိုက်မထိုက်	၃၄၈
အညမညပစ္စယကထာ	၂၄၇	အမိဝမ်းတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အကြောင်း	၂၂၈
အညောအနုသယောတိကထာ	၂၃၄	အရဟတော ပုညပစ္စယကထာ	၂၈၅
အန္တရာဘဝကထာ	၇၂	အရိယ ဓမ္မဝိပါကကထာ	၆၆
အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်နိုင်သလား	၃၂၇	အရိယရူပကထာ	၂၃၂
အတိဘာနာဂဘသမန္နာဂတကထာ	၁၃၈	အရိယမဂ်တခုဖြင့် သာမညဖိုလ်လေးပါး မျက်မှောက်ပြုနိုင် မပြုနိုင်	၃၁၃
အတိဘာနာဂတာရမ္မဏကထာ	၁၃၀	အရိယမဂ်မှ တပါးသောသင်္ခါရတို့ ဒုက္ခမည်မမည်	၂၉၄
အဒ္ဓါကထာ	၂၄၉	အရိယမဂ်ကိုထား၍ ကြွင်းသော သင်္ခါရတို့သည် ဒုက္ခမည်မမည်	၂၉၄
အဓိဂယမနသိကာရကထာ	၂၆၉	အရူပကထာ	၈၆
အဓိပတိလေးပါး	၂၄၄	အရူပဘုံ၌ ရုပ်ရှိမရှိ	၉၄
အနန္တရပစ္စယကထာ	၂၂၈	အရူပေရူပကထာ	၉၄
အနန္တရာပယုတ္တကထာ	၂၀၈	အလှူခံအားလှူပြီးနောက် ရန်သူဖျက်ဆီးခံရသော အလှူရှင်အားကုသိုလ်ရမရ	၅၆
အနာဂတညာဏကထာ	၁၇	အလှူဝတ္ထုများ	၅၁
အနာဂတ်ကိလေသာတို့ကိုပယ်စွန့်ခြင်း	၃၂၈	အလွန်ဝေးကွာသော တရားများ	၅၄-၁၆၂ ၁၆၆-၂၁၃
အနာဂတ်တရား၌ သိသော ညာဏ်ရှိနိုင်မရှိနိုင်	၁၇	အဝိဇ္ဇာကင်းပြီးဖြစ်၍ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်ဖြစ်လျှင် ဉာဏ်ရှိသူဟု ဆိုမဆို	၁၇၄
အနိစ္စတာကထာ	၁၈၆	အဝိညတ္တိ ဒုဿိလျန္တိကထာ	၁၆၄
အနိစ္စ၌ နိစ္စဟုဖောက်ပြန်ခြင်းစသည်	၇	အသဉ္စိစ္စကထာ	၃၄၈
အနုသယတို့သည် အဗျာကတမည်မမည်	၁၆၆		
အနုသယတို့သည်အာရုံ ရှိမရှိ	၁၂၄		
အနုသယာအနာရမ္မဏကထာ	၁၂၄		
အပရိယာပနကထာ	၂၄၃		
အဖျော်ရှစ်ပါး	၃၀၀		
အဗျာကတကထာ	၂၄၁		

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[အ]	
အသညသတ္တုပိကကထာ	၂၅၈
အသတ် ရာဂကထာ	၂၁၇
အသေခဉာဏကထာ	၄

[အာ]	
အာကာသကထာ	၃၆
အာကာသာနုဉာယတနနှင့် အသင်္ခတ	၃၂
အာကာသနှင့် အသင်္ခတ	၃၆
အာကာသနှင့် မြင်အပ်သောသဘော	၃၈
အာကာသောသနိဒဿနောတိကထာ	၃၈
အာနိသံသဒဿာဝိကထာ	၁၁၇
အာယတန ခြောက်ပါး တပြိုင်နက်တည်ခြင်း	၂၂၇
အာယတန ငါးပါးနှင့် ကာမအာရုံ	၈၃
အာရပ္ပကထာ	၃၂
အာသဝကထာ	၂၅၂
အာသဝလေးပါး အာသဝကင်းမကင်း	၂၅၂

[အု]	
ဣန္ဒြိယဗဒ္ဒကထာ	၂၉၂
ဣန္ဒြေနှင့်စပ်သော တရားသည် ဒုက္ခမည်မမည်	၂၉၂
ဣဒ္ဓိဗလကထာ	၁၈၁
ဣတောဒိန္နကထာ	၅၇

[ဤ]	
ဤဝဋ် အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော	၂၉၀

[ဥ]	
ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သဿတဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပါသလော	၃၄၃
ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည် မြဲပါသလော	၃၇၁

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဇ]	
ဧကဗီဇိကထာ	၂၀၀
ဧကမဂ္ဂကထာ	၃၁၃

[က]	
ကပ္ပဋ္ဌကထာ	၂၀၅
ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္ဘာမီးလောင်သော် အခြားသော လောကဓာတ်၌ တည်ရှိပုံ	၂၀၆
ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်ပြုသော် ရမရ	၂၀၈
ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် သေပြီးမှအခြား လောကဓာတ်သို့ သွားကြောင်း	၂၀၆
ကမ္မကထာ	၁၉၁
ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ် ကိလေသဝဋ်အားလုံး ကံကြောင့် ဖြစ်သလား	၂၁၉
ကမ္မဟေတုကထာ	၁၁၅
ကမ္မုပပစယကထာ	၂၆၀
ကရုဏာကထာ	၃၁၀
ကာမကထာ	၈၃
ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့်ကာမဓာတ်	၇၉
ကာမဂုဏကထာ	၇၉
ကာမာဝစရရုပ်စသည်ဖြစ်ပုံ	၂၈၂
ကာယကမ္မံ သနိဒဿနန္တိကထာ	၄၂
ကာယကံနှင့်မြင်အပ်သောသဘော	၄၂
ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ ဖြစ်မဖြစ်	၁၃၇
ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်မဟုတ်သော အရာသည် ဒုဿီလလော	၁၆၄
ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် သီလမမည်	၁၆၃
ကာလ ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါး	၁၅၁
ကာလ ငါးဆယ့်လေးပါး	၂၅၀
ကာလ ငါးမျိုး	၂၅၀
ကာလ သုံးဆယ့်ခြောက်မျိုး	၂၅၀
ကိရိယာခန္ဓာငါးပါး	၁၄၁

အက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[က]

ကိလေသ ဇဟနကထာ	၃၂၇
ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ သစ္စာ တရား ထိုးထွင်း၍သိမှု ရှိမရှိ	၃၇၅
ကုသလကထာ	၃၃၉
ကုသလစိတ္တကထာ	၃၇၂
ကုသလပဋိလာဘကထာ	၂၀၇
ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ	၂၂၃
ကုသိုလ်အယဉ်လေးပါး	၅၅
ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သောဖဿ	၉၇
ကုသိုလ်တရားတို့၏ အိုမှု သေမှု	၆၄
ကုသိုလ်သည် အသင့်အတင့်နှလုံး သွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော	၂၂၅
ကောလံကောလ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်	၂၀၀
ကံအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော	၃၇၀
ကံသည်တခြား ကံ၏ပွားစည်းမှုသည် တခြား	၂၆၀
ကံသည်လည်း ကံကြောင့်ဖြစ်ပါသလော	၂၈၉
ကျင့်ဆဲသေခပုဂ္ဂိုလ်	၄

[ခ]

ခဏလယမဟုတ္တကထာ	၂၅၁
ခဏိက ကထာ	၃၈၀
ခုနစ်ဘဝအကြား၌ သစ္စာတရားကို ထိုး ထွင်း၍သိခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော	၁၉၇
ခိုင်မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည်နိယာမမင်သို့ သက်ရောက်ပါသလော	၂၁၁
ခိုင်မြဲသူအရိယာ	၁၀
ခန္ဓာကိုးပါးတို့၏ပေါင်းဆုံမှု	၁၄၁
ခန္ဓာတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော	၁၃၉

[ဂ]

ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်	၂
ဂန္ဓဇာတိ ကထာ	၃၁၂

အက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[င]

ငရဲ တိရစ္ဆာန်မျိုး ပြိတ္တာဘုံလူနတ်	၇၁
ငရဲဘုံ၌ ငရဲထိန်းတို့ ရှိမရှိ	၃၅၃

[စ]

စေတနာမရှိပဲအမိကိုသတ်ခဲ့သော် အနန္တ ရိယကံ ထိုက်မထိုက်	၃၄၈
စေတသိက်တရားကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော	၄၈
စေတသိကကထာ	၄၆
စေတောပရိယဉာဏ်	၁၃
စက္ခုယတနသည် စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါကုန်သလော	၃၈၁
စက္ခုယတနသည် ဝိပါက်လော	၁၉၅
စက္ခုကို၎င်း အာကာသကို၎င်း စွဲ၍	၃၉
စက္ခုမြေ့သည် မြင်အပ်သောသဘော ရှိပါသလော	၄၁
စက္ခုဓာတ်သုံးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသူ	၁၄၀
စက္ခုနာရူပံပဿတိတိကထာ	၃၂၅
စက္ခုဝိညာဏ်၏အခြားမဲ့၌သောတ ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော	၂၂၈
စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံဆဲရဟန္တာ	၁၂၉
စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန္တာ	၁၇၇
စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ် အား မဂ်ကိုပွားစေမှုရှိပါသလော	၁၄၆
စက္ခုဝိညာဏ်သည်နှလုံးသွင်းမှုရှိပါ သလော	၁၅၁
စိတ္တသင်္ခါရ	၃၅
စိတ္တာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး	၂၄၅
စိတ္တဇရမ္မဏကထာ	၁၅
စိတ်အစဉ်သည်သမာဓိလော	၁၈၄
စိတ်လျှင်ခြောက်ခုမြောက်၌ကုန်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါး	၈၀

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဆ]	
ဆဂတိကထာ	၇၁
ဆင်ခြင်မှုပစ္စဝေက္ခဏာ	၂၄၆
ဆောက်တည်မှုလျှင်အကြောင်းရင်း ရှိသောသီလ	၁၆၂
[ဇ]	
ဇရာမရဏကထာ	၂၅၃
ဇရာမရဏဝိပါကောတိကထာ	၆၃
ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဇရာ မရဏ	၂၇
ဇီဝိတာဝေါရောပနကထာ	၂၀၁
[စ]	
စျာနန္တရိကကထာ	၃၁၉
စျာနသင်္ကန္တိကထာ	၃၁၅
စျာန်တခုမှ စျာန်တခုသို့ပြောင်း ရွှေနိုင်ပါသလော	၃၁၅
[ဉ]	
ညာဏကထာ	၁၇၄၊ ၃၅၁
ညာဏံအနာရမ္မဏန္တိကထာ	၁၂၈
ညာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါညာဏ် ဖြစ်မဖြစ်	၁၄
ညာဏ်သည် အာရုံမရှိပါသလော	၁၂၈
[ဒု-တ]	
ဒုပေတွာအရိယမဂ္ဂန္တိကထာ	၂၉၄
တခုတည်းသောအရိယမဂ်ဖြင့် လေးပါး ကုန်သော သာမညဖိုလ်တို့ကိုမျက် မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော	၃၁၃
တဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော ညာဏ်သည် လောကုတ္တရာလော	၃၅၉
တဏှာသည် ဥပါဒါန်နှင့်အတူတကွ ဖြစ်မဖြစ်	၂၄၈
တထတာကထာ	၃၃၇

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[တ]	
တယောက်သော သူသည် တယောက်သော သူအား ချမ်းသာကိုပေးနိုင်မပေးနိုင်	၂၆၈
တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏ တချက်သာရှိပါကုန်သလော	၃၈၀
တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည့် အဖြစ်သည် သင်္ခတဟုတ်မဟုတ်	၃၃၇
တရားအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန် သလော	၃၆၈
တိရစ္ဆာနကထာ	၃၅၅
တိဿောပိကထာ	၃၇၆
တိဿောပိ အနုသယကထာ	၁၆၆
တူသောအလိုဆန္ဒဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ်ပါသလော	၃၈၂
တပ်မက်သူသည် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါ သလော	၂၁၄
တန်ခိုးအားနှင့်ပြည့်စုံသူသည် တကမ္ဘာ ပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော	၁၈၁
[ဒ]	
ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာ	၃၀၄
ဒါနကထာ	၄၈
ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော ဖဿ	၂၄၁
ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော	၂၄၇
ဒေဝဒတ်နှင့် အပါယ်ဘုံ	၂၀၁
ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယကိန်းအောင်း ပါသလော	၂၁၈
ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတလော	၂၉
ဒုဂ္ဂတိကထာ	၂၀၃
ဒုတိယစျာန်မှတတိယစျာန်သို့ပြောင်းရွှေ နိုင်ပါသလော	၃၁၇
ဒွိဟိသီလေဟိကထာ	၁၅၃
[ဝ]	
ဓမ္မကထာ	၃၆၈
ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ	၁၈၅

အက္ခရာစဉ်

စာမျက်နှာ

[ဓ]

ဓမ္မတဏှာအဗျာကတတိကထာ	၂၁၈
ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း	၂၂၁
ဓမ္မဒေသနာကထာ	၃၀၈
ဓမ္မာဘိသမယကထာ	၃၇၅
ဓမ္မာရုံ၌တပ်မက်မှုဓမ္မတဏှာ	၂၁၈

[န]

န ယထာ စိတ္တဿ ကာယကမ္မန္တိကထာ	၁၃၇
နဝတ္တဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿ ဒိန္နံ မဟပုလန္တိကထာ	၃၀၃
နတ်တို့သည် ရဟန္တာတို့၏အသွင်ဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲကုန်သလော	၃၈၃
နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန် သလော	၃၅၅
နိဂ္ဂဟကထာ	၂၆၄
နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်လော	၃၃၉
နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်သိပုံ	၁၂၂
နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော်	၁၂၁
နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်တရားဟောပုံ	၃၀၈
နိမိတ္တပထဝီ	၉
နိယာဿ နိယာမကထာ	၂၁၀
နိယာမကထာ	၁၀၊ ၂၂
နိရယပါလကထာ	၃၅၃
နိရောဓကထာ	၁၄၁
နိရောဓသမာပတ်သည် လောကုတ္တရာ လော	၂၅၄
နိရောဓသမာပတ္တိကထာ	၃၄
နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူ	၁၁၃
နိဝတကထာ	၂၁၂
(နိဝရဏဘို့ဖြင့်) ပိတ်ငင်အပ်သောသူ	၂၁၂
နေက္ခမ္မသညာ ကာမသညာ အဗျာပါဒ သညာ အဝိဟိံ သာသညာ	၂၂၆
နောက်ဘဝ၌ မျှတမှု	၅၇
နှမ်း၌ဆီ သက်ရောက်ပုံ ဥပမာ	၄၆
နှစ်ပါးသောနိဗ္ဗာန်	၂၂

အက္ခရာစဉ်

စာမျက်နှာ

[ဝ]

ပဂ္ဂဟကထာ	၂၆၆
ပစ္စယကထာ	၂၄၄
ပစ္စယ သတ္တိကိုပိုင်းခြား၍ သတ်မှတ်အပ်၏	၂၄၇
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်	၂
ပစ္စုပ္ပန်တရားကို နှလုံးသွင်းသူ အတိတ် တရားကို နှလုံးသွင်းနိုင် မသွင်းနိုင်	၂၇၂
ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ဆင်ခြင်မှု	၁၃၁
ပဇ္ဇုပ္ပန်တရား၌ သိသောဉာဏ်	၁၉
ပဉ္စဝိညာဏသမင်္ဂီယမဂ္ဂကထာ	၁၄၅
ပဋိသန္ဓေကိုရှာဖွေသောစိတ်	၂၂၇
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော	၁၈၅
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကထာ	၂၅
ပဋိသန္ဓေကိုရှာဖွေသောစိတ်	၁၁၅
ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ	၁၃
ပဋုပ္ပန္နကထာ	၁၉
ပတ္တိကထာ	၃၃၄
ပထဝီကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော သမာပတ်	၇
ပထဝီဓာတ်သည် ရူပါရုံလော	၃၉
ပရိနိဗ္ဗာနကထာ	၃၇၁
ပရိဘောဂမယပုညကထာ	၅၂
ပရိယာပန္နကထာ	၂၃၇
ပရိယုဋ္ဌာန်စိတ္တိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ	၂၃၇
ပါဠိလိပုတ္တပရိဗိုဇ်	၁၁၀
ပုန်းအောင်းရာဘို့သည် နှစ်ပါးတို့လော	၂၈
ပုထုဇဉ်သည်ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သောကံ တို့မှဆိတ်မဆိတ်	၃၆၃
ပုထုဇဉ်အား အသိဉာဏ်သည် ရှိပါ သလော	၃၅၁
ပုထုဇဉ် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လျှင်	၁၂၇
ပေးလှူအပ်သောငတ္ထုပစ္စည်း	၅၁
ပေါင်းရုံးသိမ်းကျုံး၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပုံ	၂၆၉
ပြုပြင်မှုမရှိပဲပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်	၇၉

အက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[ဝ]

ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ
မဖြစ်ပါသလော ၁၃၄

[ဖ]

ဖလညာဏကထာ ၂၀

ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည်
ဖြစ်ပါသလော ၁၆၅

ဖဿမရှိသူအား သေခြင်းသည်ရှိပါ
သလော ၂၅၆

ဖဿမရှိသောသူအား မဂ်ကိုပွားစေမှု ၂၅၉

ဖဿပရိယာယဉာဏ် ၁၇

ဖဿသည် စိတ်နှင့်အတူဖြစ်ပါသလော ၄၇

ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိသလော ၆၀

ဖဿန္တရိကသမာဓိသည် ရှိပါသလော ၃၂၀

ဖဿဟူသောအာရုံ ၁၆

ဖိုလ်၏တုံးတက်ခြင်း ၂၁

[ဗ-ဘ]

ဗုဒ္ဓကထာ ၃၆၆

ဘဝရာဂအနုသယသည် အကုသိုလ်လော ၁၆၉

ဘာဝနာ၏အကျိုး ၆၇

ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည့်

အဖြစ်ဖြင့် အလုံရှိတိုင်းပြုလုပ်ခြင်း

ကြောင့် အပါယ်သို့ရောက်ရပါ
သလော ၃၁၃

ဘုရားအလောင်းသည် တန်ခိုးရှိသူဖြစ်ပါ
သလော ၃၈၄

[မ]

မခိုင်မြဲသူအား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့
ရောက်ရန် ဉာဏ်ရှိ-မရှိ ၁၀

မဂ္ဂကထာ ၃၅၆

မနိန္ဒြေကို စောင့်စည်းမှုသည် မနောကံ
မည်သလော ၁၈၉

မနောသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သောစေတနာ ၄၄

အက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[ဖ]

မနုဿလောကကထာ ၃၀၇

မပြုပြင်အပ်သော အသင်္ခတတို့သည်
ခြောက်ပါးတို့လော ၃၃၈

မမြဲသောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသူ
မမြဲမှုစသည်သည် အကြောင်းတို့ဖြင့်

ပြီးမပြီး ၁၈၆

မဟာဘုတ်တို့သည် အာသဝတို့၏အာရုံ ၂၃၃

မာရ်ငါးပါးကိုအောင်နိုင်သလော ၂၁

မာနသည်တခြား မာနသောင်းကျန်းမှု
သည်တခြားလော ၂၃၄

မိစ္ဆတ္တနိယာမ ၂၄

မိဖတို့၏မြော်မြင်မှုငါးပါး ၅၈

မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်
သေရက် ၅၁

မူလနှစ်ပါး ၂၂၃

မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသူ၏ရုပ်သည် မဂ်ဟူ၍
မဆိုသင့်ပါသလော ၁၄၅

မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်-လောကီ
သီလနှင့်ပြည့်စုံသလော ၁၅၃

မဂ်သည် ခံယူသလော ဖိုလ်သည် ခံယူ
သလော ၂၉၇

မဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏ ၃၅၆

မဂ်ဟူသောအရိယာတရား ၆၆

မှီခိုရာတို့သည်ငါးပါးတို့လော ၃၃၅

မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်ပါသလော ၃၂၅

မြေကြီးသည် ကံ၏အကျိုးလော ၆၁

မြေကြီးသည် သုခဝေဒနာရှိသလော ၆၀

မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အနံ့ ၃၁၂

မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်း ရှိမရှိ ၃၁၁

မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူ
သည် များမြတ်သောအကျိုးရှိမရှိ ၃၀၃

မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို
ကိုယ်တိုင်ဟောပြုသည်ဟု

ဆိုသင့်မဆိုသင့် ၃၈၈

အက္ခရာစဉ် [မ] စာမျက်နှာ

- မြတ်စွာဘုရားအား၎င်း တပည့်သာဓက တို့အား၎င်း အလိုရှိတိုင်းပြည့်စုံခြင်း သည် ရှိပါသလော ၃၆၅
- မြတ်စွာဘုရားတို့အား အခြားသော မြတ်စွာဘုရားတို့ထက် ယုတ်လျော့ ပိုလွန်သည့်အဖြစ်ရှိပါသလော ၃၆၆
- မြတ်စွာဘုရားသည် စတုတ္ထဈာန်မှထ၍ အခြားမဲ့၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော ၃၇၅
- မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏ ဟူ၍မဆိုသင့် ပါသလော ၃၈၇
- မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကိုအသစ် ပြုလုပ်သော အချို့သောပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ရှိပါသလော ၃၆၁
- မြတ်စွာဘုရားသည် သောတာပန်လော ၃၁၅

[ယ-ရ]

- ယထာစိတ္တဿဝါစာတိကထာ ၁၃၄
- ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော အသစ်တလော ၃၃၇
- ရဟန်းဖြစ်ကျိုးသာမညဖိုလ်သည် မပြုပြင် အပ်သောသဘောအသစ်တလော ၃၃၂
- ရဟန္တာ၏ဉာဏ် ၃
- ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ပဲ သေရခြင်း ရှိပါသလော ၂၈၉
- ရဟန္တာတို့ကိုစွပ်စွဲပြောဆိုမှု ၁၁၇
- ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော ၃၇၃
- ရဟန္တာသည် ရာဂရှိသူဖြစ်ပါသလော ၃၆၃
- ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ် ၁၆
- ရုပ်သည် အကျိုးဝိပါက်လော ၂၇၉
- ရုပ်သည် အကြောင်းဟိတ်လော ၂၇၃

အက္ခရာစဉ် [ခ] စာမျက်နှာ

- ရုပ်သည် အလောဘဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော ၂၇၅
- ရုပ်သည် ကုသိုလ်လော ၂၇၇
- ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ် လည်းဖြစ်၏ ၁၀၈
- ရုပ်သည် မနောဝိညာဏ်လော ၃၂၅
- ရုပ်၏ကံမဟုတ်ကြောင်း သဘဓကများ ၁၀၉
- ရူပဓာတုယာအာယတနကထာ ၈၉
- ရူပဓာတ်၌ အာယတနခြောက်ပါး ရှိသော အတ္တဘောရှိပါသလော ၈၉
- ရူပဓာတုကထာ ၈၄
- ရူပဘဝသို့ကပ်ရောက်သောကံ ၇၅
- ရူပရာဂသည်သမာပတ်ကိုရှာဖွေကြောင်း မဟုတ် ၂၃၈
- ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌အကျုံးဝင်ပါ သလော ၂၈၂
- ရူပံကုသလာကုသလန္တိကထာ ၂၇၇
- ရူပံကမ္မန္တိကထာ ၉၆
- ရူပံမဂ္ဂေါတိကထာ ၁၄၂
- ရူပံဝိပါကောတိကထာ ၂၇၉
- ရူပံသဟေတုကန္တိကထာ ၂၇၅
- ရူပံသာရမ္မဏန္တိကထာ ၁၂၂
- ရူပံဟေတုတိကထာ ၂၇၃
- ရှိခိုးမှုစသည်သည် သီလလော ၁၆၄
- ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသူ ၁၄၀

[လ]

- လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည်အကျိုး ဝိပါက်ရှိသလော ၆၈
- လောကုတ္တရာသညာ ၁၄
- လောကီဖြစ်သောသဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါ သလော ၃၄၄
- လောကီဖြစ်သောဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်၏ ၃၄၈
- လားရာဂတိတို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော ၇၁

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဝ]	
ဝစီသင်္ခါရ	၃၅
ဝန်မခံနိုင်သော တရားလေးပါး	၁၈၃
ဝိညတ္တိသီလန္တိကထာ	၁၆၃
ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့ အချင်းချင်း၏အခြား မဲ့၌ ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသင့်	၂၃၂
ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်ပါသလော	၁၄၈
ဝိညာဏ်ကုသိုလ်သည် အာရုံမရှိပါသလော	၁၂၅
ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒကထာ	၁၃၃
ဝိတက္ကနုပတိတကထာ	၁၃၂
ဝိပရိတကထာ	၆
ဝိပါကောဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ	၆၉
ဝိမုတ္တိကထာ	၁
ဝိမသသည် အကြောင်းဟိတ်ဖြစ်၏	၂၄၄
ဝေပစိတ္တိအသုရာ	၇၁
ဝေဒနာဟူသောအာရုံ	၁၆
ဝေဒနာသည် စတုဝေါကာရလော	၈၈

[သ]

သကဒါဂါမိဖိုလ်	
သက္ကာယဒိဋ္ဌိအချို့ကို မပယ်စွန့်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိပါသလော	၃၇၁
သံဃာအားလှူအပ်သောအလှူသည် မျှားသောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍မဆိုသင့် ပါသလော	၃၀၁
သံဃာကိုကွဲပြားစေသောသူသည် စင်စစ်မြဲပါသလော	၃၄၁
သံဃာကိုသင်းခွဲသူသည် အနန္တဒိုယကံ ထိုက်သူဖြစ်ပါသလော	၃၅၀
သံဃာသည်အလှူကိုခံယူ၏ဟူ၍မဆို သင့်ပါသလော	၂၉၆
သံဃာသည်စား၏သောက်၏ခဲ၏လျက်၏ ဟူ၍မဆိုသင့်ပါသလော	၂၉၉
သံဝရောကမ္မန္တိကထာ	၁၈၉

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[သ]	
(သံယောဇဉ်တို့၏) မျက်မှောက် ဖြစ်သောသူ	၂၁၅
သံယောဇနကထာ	၃၆၃
သံယောဇဉ်သည့်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံ ရှိပါသလော	၁၁၉
သင်္ကပ္ပ၇၈သည် သတ္တဝါ၏ကာမမည်၏ သင်္ခါရကုသိုလ်သည် စိတ်နှင့်မညီပါ သလော	၈၄
သင်္ဂဟိတကထာ	၄၃
သညာဝေဒနာတို့၏ ဖျပ်ခြင်းသို့ရောက် သောပုဂ္ဂိုလ်	၂၅၇
သညာဝေဒယတိကထာ	၂၅၄
သမ္ဘဝါစာသည် အာရုံမရှိသည်မဟုတ် ပါလော	၁၄၃
သတ္တကုတ္တုပရမကထာ	၁၉၇
သတ္တကုတ္တုပရမသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်	၁၉၉
သတ္တမဘဝိကကထာ	၂၀၅
သတ္တဝါတို့သည် ကံသာလျှင် အမွေခံ၍ ကုန်၏	၂၆၃
သမ္ပယုတ္တကထာ	၄၅
သမ္ပုတိညာဏကထာ	၁၄
သမ္ပုဘူတကထာ	၂၁၃
သဒ္ဓေါဝိပါကောတိကထာ	၁၉၄
သဒ္ဓိသုဏာတိတိကထာ	၃၂၃
သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မတောတိကထာ	၂၈၉
သမာဒါနဟေတုကထာ	၁၆၁
သမာဓိကထာ	၁၈၄
သမာဓိသည် စိတ္တက္ခဏတချက်မျှရှိပါ သလော	၁၈၄
သမာပန္နောအသာဒေတိကထာ	၂၁၅
သမာပတ်ဝင်စားသူ	၂၁၅
သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံ ကို ကြားပါသလော	၃၂၃
သဠာယတနကထာ	၁၉၅

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[သ]	
သဠာယတနုပုတ္တိကထာ	၂၂၇
သာသနကထာ	၃၃၂
သာသနာကို အသစ်ပြုလုပ်အပ်ပါ သလော	၃၆၀
သာဘောဂါတိကထာ	၁၅၀
သာယာဖွယ်မဟုတ်သည့် တပ်မက်မှု	၂၁၇
သီလံအစေတသိက္ခိကထာ	၁၅၅
သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်မလိုက်	၁၆၁
သီလသည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် သီလမရှိသူဖြစ်ပါသလော	၁၅၉
သီလသည် ရုပ်လောကီဗျာန်လော	၁၅၅
သုခါနုပုဒါနကထာ	၂၆၈
သုညတဗဿ	၃၅
သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော	၃၃၀
သုညတာကထာ	၃၃၀

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[သ]	
သုံးဆောင်မှုကြောင့်ဖြစ်သောကောင်းမှု	၅၃
သေခဖြစ်သော အသျှင်အာနန္ဒာ	၆
သေခြင်းနှစ်မျိုးဖြင့် သေရသလော	၁၁၅
သေမှုသည် အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြီးပါ သလော	၁၈၇
သောတာပတ္တိဖိုလ်	၂
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်စေတနာနှင့် တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာသလော	၂၀၁
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်ပါသလော	၂၀၃
သောင်းကျန်းမှုသည် စိတ်နှင့်မယှဉ်ပါ သလော	၂၃၇
[ဟ]	
ဟေတုပစ္စည်း၏အဖြစ်	၁၈

သာသနာရေးဦးစီးဌာန
 ရန်ကင်းမြို့နယ်
 ကမာရွတ်လမ်း

န-ဗ-သ-၈ — ၂၁၉ — ၂၉-၁-၆၃ — ၃၀၀၀

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ရုံးနှင့်
အောက်ပါအရောင်းကိုယ်စားလှယ်များထံမှ ရရှိပါသည်။

- ၁။ စာပေဗိမာန် ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၂။ အင်းဝစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၃၂ ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၃။ ပညာဆောင်ရွက် စာပေဌာန၊ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ ကြည့်မြင်တိုင်။
- ၄။ သီရိရတနာ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ အမှတ် ၂၅-၂၆ ရွှေတိဂုံဘုရား ဈေးတော်ရုံ။
- ၅။ မြည်သူ့စာပေတိုက်၊ ၅၄၆ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၆။ ကမ္ဘာအေး ပိဋကတ် စာပေဌာန၊ ၇၂-၇၄ ရွှေတိဂုံဘုရား ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၇။ ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၅၄-၅၅၊ ရွှေတိဂုံဘုရား ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၈။ ရတနာ့ဝါဒီ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ ၆၉-၇၀ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၉။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာဆိုင်၊ ၃၇-၃၈ ရွှေတိဂုံဘုရားဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၀။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာ-ယွန်းထည်ကြေးကုန်ဆိုင်၊ ၄၇-၄၈ ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၁။ ပိဋကတ်စာပေဖြန့်ချိရေးနှင့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ထုဌာန၊ ၄၃-၄၄-ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက် စောင်းတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၂။ ပညာအလင်းပြစာအုပ်တိုက်၊ ၁၃၀-ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၃။ ရန်နိုင်စတိုး၊ လမ်း ၃၀၊ လမ်းလယ်ဘုရားအနီး၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၄။ အမျိုးသားစာအုပ်ဆိုင်၊ မြောက်ဘက်တိုက်တန်း၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၅။ ဇွဲ-စာပေရိပ်မြုံ၊ ၁၉၅၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၆။ ဇမ္ဗူမိတ်ဆွေပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ဆိုင်၊ ၈-၉-စိရုံ၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၇။ စကြာမင်းတံဆိပ် သင်္ကန်းပရိက္ခရာနှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၄၅-ဗိုလ်ဘုရားလမ်း၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၈။ ဦးမြကြီး-ဒေါ်လေးမိ၊ ဆန်စက်ပိုင်ရှင်၊ မြောက်တံခါးရပ်၊ စစ်ကိုင်းမြို့။
- ၁၉။ သိန်းဆေးတိုက်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၉-လမ်းစိပ်၊ မအူပင်မြို့။
- ၂၀။ ဦးထွန်းမြဦး၊ ခရိုင်ဒေသကိုယ်စားလှယ်၊ ကျောက်ဖြူမြို့၊ ရခိုင်တိုင်း။
- ၂၁။ ဦးစိန်မြင့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအရှေ့ဘက်မုခ်၊ တောင်ပြင်၊ မန္တလေးမြို့။

ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာ့ဘုရားလမ်း ၇-မိုင်၊ ရေကူး၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင် ယာယီ ၀၃၇၀) တွင် ဆဋ္ဌသံဂါယနာထင် ဝန်ဆောင် သံသအဖွဲ့က တည်းဖြတ်ပြီး အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိချုပ် ဦးစိမ်းမောင် (မှတ်ပုံတင်ယာယီ ၀၄၁၄)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။